Sümer Tabletleri

Tanrı Enki` nin Sözleri

TÜRKİYE
UFO
ARAŞTIRMA GRUBU
Ufo Research Group of Turkey

1. Tablet

Bu ilk tablette Nibiru denilen gezegende yaşayan halkın, iklimin bozulması sonucu, atmosferi düzeltmek için araştırmalara girmesi, asteroid kuşağı ötesinde, Dünya'nın da bulunduğu gezegenlerde, atmosferi düzeltmek için gerekli olan altının bulunduğunun keşfedilmesi, bu arada da yaşadıkları iktidar savaşları anlatılıyor.

Daha sonraki tabletlerde hep kral olarak göreceğimiz Anu sonunda kral olur ve diğer tabletlerde de hep o kral kalır. Anlatıcı Enki Anu'nun ilk oğludur fakat cariyeden olma oğlu olduğundan, ilk oğul sayılan Enlil veliahttır. Marduk Enki'nin oğludur. Ninharsağ Anu'nun kızı ve başka anneden olma Enki ve Enlil'in kız kardeşidir. Enlil Ninharsağ ile evlenir. Tanrılar da evlilikler hep bu şekilde olmaktadır. Kız kardeş, yiğen yada torunları hatta kızları ile evlenmektedirler. Ninurta, İşkur ve Nannar Enlil'in, Nergal, Gibil, Ningişzidda ve Marduk Enki'nin oğludur.

Şimdi artık tableti okumaya başlayabiliriz.

- **TANRILARIN KENDİ İÇ SAVAŞI UĞRUNA DÜNYA DA NÜKLEER VE KİMYASAL SİLAH KULLANMASI, ANCAK RÜZGARIN HESAPLANAMAMASI**

Nibiru (*12. gezegen olduğu varsayılan gezegen*) da hüküm süren Anu'nun ilk oğlu, efendi Enki'nin sözleri. İçim sıkkın, ağıtlar yakıyorum; kalbimi acıyla dolduran ağıtlar bunlar. Diyara nasıl da indi darbe; halkı Kötülük Rüzgarına teslim edildi, ahırları terkedildi, ağılları boşaldı. Şehirler nasıl da şamar yedi; Kötülük Rüzgarı'yla vurulmuş sakinleri ölü bedenler gibi üst üste yığıldı. Tarlalar nasıl da darmadağın; Kötülük Rüzgarı'nın dokunduğu bitkiler kupkuru kaldı. Nehirler nasıl da bela gördü; artık içlerinde hiç bir şey yüzmüyor, ışıldayan duru suları ağulandı.

Siyah saçlı halkı Şumer'i boşalttı; tüm yaşayanlar gitti; davarları ve koyunları Şumer'i boşalttı; foşurdayarak boşalan sütun tınısı sessiz. O muhteşem şehirlerinde şimdi yalnızca rüzgar uğulduyor; tek koku ölüm. Başı göğe yükselen tapınak Tanrıları tarafınan boşaltıldı. Efendilik ve krallık komutasından eser yok artık; asa ve taç gitti. Bir zamanlar yemyeşil ve yaşam verici olan iki büyük nehrin kıyılarında (*Dicle ve Fırat*) yaban otları bitti. Ana yollara çıkan yok, yol iz sorup arayan yok; yıldızı parlayan Şumer terk edilmiş bir çöl oldu. Diyara, Tanrıların ve insanların yuvasına nasıl da darbe indi.

O ülkenin üstüne, insanoğlunca bilinmemiş bir afet çöktü. İnsanoğlunun daha önce hiç görmediği, görse zaten canlı kalamayacağı bir bela geldi. Batıdan doğuya tüm topraklara, dehşetin darmadağın eden yetkisi yerleşti. Şehirlerindeki Tanrılar insanlar kadar çaresizdi. Uzaktaki bir ovada bir fırtına, bir Kötülük Rüzgarı doğdu; yolu üstüne Büyük Afet'i yerleştirdi. Batıda doğan ve ölüm saçan bir rüzgar yolunu doğuya çevirdi, rotasını kısmet belirledi. Tufan gibi yutucu, suyla değil ama rüzgarla yıkan; gel git dalgasıyla değil ama zehirli havayla boğan bir fırtına.

Kader değil kısmet tarafından oluşturuldu; meclisteki büyük Tanrılar Büyük Afet'e sebep oldular. **Enlil** (*Anu'nun 2. oğlu*) ve **Ninharsag** (*Enlil'in ilk eşi, ilk ana*) izin verdi buna; dursun, diye yalvaran bir tek bendim. Göğün emrettiğini kabul etmeleri için gece gündüz delil gösterdim ama nafile! Enlil'in savaşçı oğlu **Ninurta** ve öz oğlum **Nergal** büyük ovadaki silahları önce zehirleyip sonra da serbest bıraktılar. Parlaklığın ardından Kötülük Rüzgarı'nın geleceğini bilemedi diye şimdi acıyla ağlaşıyorlar.

Ölüm saçan fırtınanın batıda doğup yolunu doğuya çevireceğini kim öngörebilirdi ki diye inliyorlar şimdi Tanrılar. Kutsal şehirlerindeki Tanrılar, Kötülük Rüzgarı yolunu Şumer'e çevirince inanmaz gözlerle kalakaldılar. Tanrılar birbiri ardınca şehirlerinden kaçtılar, tapınaklarını rüzgara terk ettiler. Zehirli bulutlar yaklaşırken, şehrim **Eridu**'da bunu durdurabilecek hiç bir şey yapamazdım. Halka, açık steplere kaçın talimatını verdim; eşim **Ninki** ile ben de şehri terk ettim.

Şehri Nippur'da, Gök-Yer Bağı'nın yerinde Enlil bunu durdurabilecek hiç bir şey yapamazdı. Kötülük Rüzgarı**Nippur**'a saldırmaktaydı; Enlil ve eşi göksel sandalına binip aceleyle uzaklaştılar. **Ur**'da Şumer'in krallık kentinde, **Nannar** yardım etsin, diye babası Enlil'e seslenmekteydi. Göğe doğru **yedi basamakla** yükselen tapınağın yerinde, Nannar kısmetin yetkisine kulak asmayı reddetti. Sebebim olan babam, Ur'a krallık bahşeden büyük Tanrı, Kötülük Rüzgarını geri çevir, diye yakardı Nannar.

Kısmetleri emreden Büyük Tanrı, Ur'a ve halkına kıyma ki seni övmeye devam etsinler, diye yalvardı Nannar. Enlil oğlu Nannar'ı yanıtladı: Asil oğul, senin o muhteşem şehrine krallık sunulmuştu; sonsuz bir saltanat sunulmamıştı. Eşin **Ningal**'i tutup kolundan kaçın şehirden! Kısmetleri emreden ben bile, şehrin kaderini eğip bükemem. Kardeşim Enlil işte böyle konuştu; heyhat, heyhat, bu bir kader değildi. Tanrıların ve Dünyalıların başına çöken tufandan beridir en büyük afetti; heyhat, bu bir kader değildi!

- **NÜKLEER VE KİMYASAL SALDIRI ASLINDA MARDUK'A KARŞI YAPILIYOR, MECLİS BU YÖNDE KARAR ALIYOR**

Büyük Tufan mukadderdi ama ölüm saçan bulutla gelen Büyük Afet mukadder değildi. Bozulan bir yemin ve mecliste alınan bir karardı sebebi; **Dehşet Silahları** tarafından yaratıldı. Kader sebebiyle değil, bir karar sonucunda salınmıştı zehirlenmiş silahlar; bilerek atıldı zarlar. O iki oğul yıkımı, ilk oğlum **Marduk**'a karşı yönelttiler; kalpleri intikam duygusuyla doluydu. Hükümranlığa yükselmek Marduk'un hakkı değil, diye bağırdı Enlil'in ilk oğlu; silahlarla O'na karşı koyacağım, dedi **Ninurta**.

İnsanlardan bir ordu kurdu, **Babili** (*Babil*) Dünyanın göbeği, diye ilan etti! diyerek bağırdı Marduk'un kardeşi Nergal. Büyük Tanrıların meclisinde ağızdan ağıza zehir zemberek sözler yayıldı. Gece gündüz karşı çıkan sesimi yükselttim, esenlik tembihledim, telaşa taraf olmadım. İnsanlar ikinci kez onun göksel imgesini yükselttiler, bu karşı çıkış niçin sürmekte, diye yalvardım. Tüm aygıtlar kontrol edildi mi? Göklerde Marduk'un çağı gelip erişmedi mi, diye bir kez daha sordum.

Öz oğlum **Ningişzidda** göğün işaretlerini başka yorumladı; Marduk'un ona yaptığı haksızlığı, kalbinde asla affetmediğini biliyordum. Enlil'in Dünya'da doğan oğlu **Nannar** da merhamet etmedi. Kuzey şehrindeki tapınağımı Marduk kendine mesken edindi, dedi. Enlil'in en küçük oğlu **İşkur** cezalandırma talep etti; topraklarımdaki halkı kendi peşinden gelmeye zorladı, dedi. Nannar'ın oğlu **Utu**'nun gazabı Marduk'un oğlu**Nabu**'ya yönelmişti: **Göksel Arabalar yerini** ele geçirmeyi denedi.

Utu'nun ikizi **İnanna** hepsinden çok öfkeliydi; sevdiceği **Dumuzi**'yi (*Temmuz*) öldürdüğü için hala Marduk'un cezalandırılmasını talep ediyordu. Tanrıların ve insanların anası**Ninharsag** bakışını çevirdi: Marduk niçin burada değil, dedi sadece. Öz oğlum **Gibil**karamsarlıkla yanıtladı: Marduk tüm ricaları bir kenara koydu; göklerin işaretlerine göre üstünlüğünü iddia etti! Ancak silahlarla durdurulabilecek bu Marduk, diye bağırdı Enlil'in ilk oğlu Ninurta. Gök arabalarının yerinin korunmasıyla ilgiliydi Utu; Marduk'un eline düşmemeli, dedi.

Aşağı Bölgenin efendisi Nergal vahşice talep etmekteydi: İzin verin de yok etmek için şu eski Dehşet silahları kullanılsın. İnanılmaz gözlerle öz oğluma baktım: Kardeşin kardeşe karşı dehşet silahlarını kullanmayacağına yalan yere mi yemin etmişti? Rıza yerine sessizlik vardı. Sessizliğin içinde Enlil ağzını açtı: Cezalandırılmalı; kötülük yapanlar kanatsız kuşlara döndürülmeli. Marduk ve Nabu bizi mirasımızdan yoksun ediyor; izin verin de onlarda Gök Arabalar yerinden yoksun kalsınlar!

"O yeri kavurup yok edelim" diye bağırdı Ninurta; "**Kavuran ben olayım!**" Heyecanlanan Nergal ayağa kalkıp bağırdı: "*Kötülerin şehirleri de altüst edilmeli. Günahkar şehirleri, izin verinde ben yok edeyim; bırakın adım bundan böyle Yok Edici olsun. Tarafımızdan oluşturulan* ***Dünyalılara zarar gelmemeli****; günahkarların yanında doğrular da yanmamalı*" diye gürledim. Yaratımdaki yardımcım Ninharsag da onayladı; mesele yalnızca Tanrılar arasında çözülmeli, insanlara zarar gelmemeli.

- **ANU SON KARARI VERİYOR: DEHŞET SİLAHLARI KULLANILSIN**

Göksel meskenindekiAnu bu tartışmaları dikkatle dinliyordu. Kısmetleri belirleyen Anu sesini Göksel Mekanından işittirdi: "*İzin verin de **Dehşet Silahları bu defalık kullanılsın**, roket gemiler yeri yok edilsin, insanlara kıyılmasın*." Enlil kararı böyle duyurdu: "*Ninurta, Kavurucu ve Nergal de Yok Edici olsun. Onlara Tanrıların sırrını açıklayacağım; onlara dehşet silahlarının saklandığı yeri göstereceğim.*" Biri benim biri onun olan iki oğul, Enlil'in iç odasına çağırıldı. Nergal yanımdan geçerken gözünü kaçırdı.

Heyhat diyerek sessizce haykırdım; kardeş kardeşi vuracak! Önceki zamanların tekrarlanması mı vardı kaderde? Enlil onlara eski zamanlara ait bir sırrı açıklıyordu; Dehşet Silahları'nı onların ellerine teslim ediyordu.**Dehşetle kaplı bir parlaklığı serbest bıraktılar; dokundukları her şey toz yığınına döndü**. Dünya da kardeş kardeşe karşı durmayacak, hiç bir bölgeye zarar verilmeyecek, diye yalan yere yemin etmişlerdi. Yemin bozulmuştu işte, kırılmış kavanoz gibi işe yaramaz parçalara bölünmüştü. Coşkulu bir neşeyle dolan iki oğul hızlı adımlarla Enlil'in odasından çıktılar, silahlar için yola koyuldular. Diğer Tanrılar şehirlerine geri döndüler; hiç birinin kendi afetine dair bir önsezisi yoktu.

- **TANRILARIN GEZEGENİ: NİBİRU**

Şimdi bu önceki zamanların ve Dehşet Silahları'nın hikayesidir. Önceki Zamanlardan önce başlangıç; önceki zamanlardan sonra eski zamanlar vardı. **Eski zamanlarda tanrılar Dünya'ya geldiler ve Dünyalıları oluşturdular**. Önceki zamanlarda tanrıların hiçbiri Dünya'da değildi, Dünyalılar henüz biçimlendirilmemişti.**Önceki Zamanlarda tanrıların evi kendi gezegenlerindeydi**; adı **Nibiru**'dur. Büyük bir gezegen, ışıltısı **kırmızımsı olan Nibiru**, **Güneş etrafında uzun bir tur atar**.

Bir süre için Nibiru soğukla örtülür; **turunun diğer yarısında Güneş onu güçlüce ısıtır**. Nibiru'yu kalın, volkanik patlamalarla sürekli beslenen bir atmosfer sarar. Bu atmosfer her türden yaşamı destekler; onsuz ancak ölüm olacaktı! Soğuk döneminde, Nibiru'nun iç ısısını, sürekli yenilenen sıcak bir palto gibi gezegenin çevresinde tutar. Sıcak döneminde, Nibiru'yu Güneş'in kavurucu ışınlarından kalkan gibi korur. Yağmurları tam ortasında tutar ve bırakır; gölleri ve dereleri kabartır. **Atmosferimiz yemyeşil bitkileri besler ve korur**; sularında ve topraklarında her türden yaşamın fışkırmasına neden olur.

- **ANNUNAKİLER'İN KENDİ GEZEGENLERİNDEKİ TARİHLERİ**

Çok ama çok uzun çağlar sonrasında **bizim türümüz filizlendi**; kendi özümüz tarafından üreyecek olan ebedi bir tohum. Sayımız çoğaldıkça atalarımız Nibiru'nun pek çok bölgesine yayıldı. Bazıları toprağı sürdü, bazıları dört ayaklı yaratıklara çobanlık etti. Bazıları dağlarda yaşadı, bazıları evini vadilere kurdu. Rekabetler oluştu; sınırlara fazla yaklaşanlar oldu, çarpışmalar yaşandı, sopalar silah oldu. Kabileler halinde toplandı boylar ve sonra **iki büyük ulus karşı karşıya geldi**. Kuzey ulusu güney ulusuna karşı silaha sarıldı.

- **NİBİRU'DA GEZEGEN SAVAŞI VE BARIŞIN SAĞLANMASI**

Elde tutulan şeyler **fırlatılan füzelere dönüştü**; gürleyen ve parlayan silahlar dehşeti artırdı. Uzun ve şiddetli bir **savaş tüm gezegeni sardı**; kardeş kardeşe karşı yığılıp birikti. **Hem kuzeyde hem güneyde ölüm ve yıkım vardı**. Pek çok tur boyunca diyarda yıkım hüküm sürdü; tüm yaşam sönmüştü. Sonra bir **ateşkes ilan edildi**; sonra barış görüşmeleri başladı. **Milletler birleşsin, dedi elçiler birbirine**. **Nibiru'nun tahtında bir kişi olsun, herkese hükmedecek bir kral**. Kuzeyden ve güneyden olsun ve kurayla belirlensin, en üstün olacak bir kral.

- **NİBİRU'DA KRALLIK KURULUYOR**

Kuzeyden olursa eğer, yanı başında eşiti olacak kraliçesini güneyden eş olarak alsın. Güneyden seçildiyse eğer, kurayla, eşi kuzeyden bir kadın ola. Karı koca olsunlar ve tek beden oluştursunlar. İlk doğan oğulları tahtın varisi olsun; böylece birleşmiş bir hanedan kurulup Nibiru üstünde sonsuza dek birlik kurula. Yıkıntıların tam ortasında başladı barış. Kuzey ve güney evlilik bağıyla birleşti. Kraliyet tahtı bir bedende birleşti, kesintisiz bir krallık silsilesi kuruldu.

Barışın sağlanmasından sonraki **ilk kral, kuzeyin bir savaşçısı, yiğit bir komutandı**. Dürüst ve adil kurayla seçildi; birlik ilanı kabul edildi. Meskeni için muhteşem **bir şehir kurdu; adı Agage'ydi**., **birlik** anlamına. Saltanatı için ona bir **kraliyet ünvanı bahşedildi**; **An**'dı bu, **Göksel Olan** anlamına. Zor kullanarak tüm topraklarda düzeni tekrar sağladı; yasalar ve kurallar ilan etti. Her bir ülke için valiler atadı; onların ilk işi yeniden inşa ve tarıma elverişli hale getirmekti.

Kraliyet yıllıklarında ondan şöyle söz edilmişti**:** Ülkeleri birleştiren, Nibiru'da barış sağlayan An**.** Yeni bir şehir inşa etti; kanalları onardı; halka gıda sağladı, topraklarda bereket vardı**. Eş olarak kendine güneyden bir kız seçti; hem sevgisi hem de savaşçılığıyla ünlenmişti kız. An.Tu idi kraliyet ünvanı;** An'ın eşi olan önder. Bu ad ona pek akıllıca verilmişti**. An'a üç oğul ve bir kız doğurdu. İlk oğluna An.Kiadını verdi.** An sayesinde Sağlam Bir Temel anlamında**.**

Oğul tahtta yalnız oturakaldı; eş seçimi iki kez ertelendi. Onun hükümdarlığında saraya cariyeler getirildi; bir oğul sahibi olamadı. Böyle başlayan hanedan, An.Ki'nin ölümüyle kesintiye uğradı; kurala göre tahta çıkacak bir evladı yoktu. İlk oğul olmasa da ortanca oğul yasal varis ilan edildi. Üç erkek kardeşten biriydi, gençliğinden beri annesi ona sevgiyle, ortada olan anlamına İb derdi. Kraliyet yıllıklarına göre ona An.İb dendi; Krallıkta göksel, nesillerde ise An'ın oğlu olan anlamına.

Babası An'ın ardından Nibiru tahtına çıktı; sayarsak, tahta çıkan üçüncü kraldı. Küçük kardeşinin kızını kendine eş seçti. Ona **Nin.İb** denildi, İb'in hanımı. An.İb'in, Nin.İb'ten bir oğlu oldu; tahtın varisi oydu, sayarsak kralların dördüncüsü. Kraliyet ünvanının **An.Şar**.**Gal** adıyla bilinmesini istedi; An'ın prensi prenslerin en büyüğüdür anlamına. Üvey kız kardeşi olan eşi **Ki.Şar**. Gal ise eşit biçimde adlandırılmıştı. Bilgi ve anlayış kralın başlıca hırsıydı. Göğün usullerini büyük bir gayretle inceledi.

- **KRALLIKTA ARDILLIK KURALLARINDA KAFALAR KARIŞIYOR. BİR YANDAN DA NİBİRU TEKNOLOJİK GELİŞİM GÖSTERİYOR.**

Nibiru'nun büyük turunu araştırdı; uzunluğunun **bir şar** olduğunu sabitledi (**3600 yıl**). Nibiru'nun bir yılıydı bu ölçü; kraliyet saltanatları bununla sayılıp kaydedilecekti. Şar'ı on kısma ayırdı; bundan böyle kutlanacak iki bayram ilan etti. Güneşin çevresine en yakın olunduğunda sıcaklık bayramı kutlanacaktı. Nibiru en uzaktaki köşesine vardığında, soğukluk bayramı duyurulacaktı. Kabilelerin ve ulusların tüm eski bayramlarının yerine, halkı birleştiren iki bayram tesis edildi. Karı kocanın, oğullar ve kızların kanunlarını belirledi.

Savaşlardan dolayı erkeklerin sayısı azalmış, kadınlar çoğunlukta kalmıştı. Bir erkeğin bilmek için birden fazla kadın alabileceğini ilan etti. Kanuna göre, resmi eş olarak tek bir eş seçilecek ve ilk hanım olarak anılacaktı. Kanuna göre, ilk doğan erkek evlat babasının ardılıydı.Bu kanunlara göre, kısa süre sonra akıllar karıştı; eğer ilk oğul ilk hanımdan doğmadıysa, ama sonrasında ilk hanım bir oğul, kanuna göre yasal varis olacak bir erkek doğurduysa, tahta kim çıkacaktı?

Şar sayısına göre ilk doğan erkek evlat mı? İlk hanımdan doğan erkek evlat mı? İlk oğul mu? Yasal varis mi? Mirası kim alacaktı? Ardılı kim olacaktı? An.Şar.Gal'ın saltanatı sırasında, Ki.Şar.Gal ilk hanım olarak ilan edildi. Kralın üvey kız kardeşlerinden biriydi. An.Şar. Gal'ın saltanatı sırasında, cariyeler saraya tekrar getirildi. Cariyeler de oğullar ve kızlar doğurdular krala. Birinden doğan oğul ilk doğandı; ilk oğul bir cariyeden doğmuştu. Ardından Ki.Şar.Gal bir oğlan doğurdu.

Kanuna göre yasal varis o değildi; ilk oğul değildi. Sarayda Ki.Şar.Gal'in öfkeyle bağıran sesi yükseldi: Kurallar gereği bir ilk hanımdan doğmuş olan oğlum ardıllıktan menedilecekse, çifte tohum ihmal edilmeye! Farklı annelerden doğmuş olsak ta kral ve ben aynı babanın çocuklarıyız. Bu nedenle oğlum, babamız Anib'in çifte tohumunu taşımaktadır. Tohumun Kanunu bundan böyle Eşlik Kanunundan üstün gele! Bundan böyle, bir üvey kız kardeşten bir oğul ne zaman doğarsa doğsun, diğer tüm oğullardan üstün tutulsun ardıllıkta!

An.Şar.Gal derinden düşünüp, tohumun kanununa iltimas geçip, benimsedi: Bununla eşler ve cariyelerden, evlenmeler ve boşanmalardan doğan akıl karışıklığından kaçınılacaktı. Mecliste kraliyet danışmanları ardıllık için Tohumun Kanununu benimsediler. Kralın emriyle, yazıcılar bu emri kayda geçirdiler. Böylece Tohumun Kanununa göre tahta çıkacak bir sonraki kral ilan edilmiş oldu. Ona kraliyet ünvanı olarak An.Şar denildi. Tahta çıkan beşinci kraldı. Şimdi bu, An.Şar'ın saltanatının ve onu izleyen kralların hikayesidir.

- **NİBURU'NUN İKLİMİ DEĞİŞİYOR, ATMOSFER ZARAR GÖRÜYOR VE KURTULUŞ ÇARESİ DİĞER GEZEGENLERDE ARANIYOR**

Kanun değişince, diğer prensler rıza gösterdiler. Söylendiler ama başkaldırmadılar. An.Şar eş olarak kendine üvey kız kardeşini aldı. Onu İlk Hanım yaptı; Ki.Şar adıyla anılacaktı. Böylece hanedan bu kanunla devam etti. Aşar'ın saltanatında tarlaların ürünleri zayıfladı, meyveler ve tahılların bereketi azaldı. Turdan tura Güneş'e yaklaştıkça sıcaklık arttı; uzaktaki meskende serinlik daha çok keskindi. Tahtın kenti Agade'de kral, anlayışı büyük olanları bir araya topladı.

Bilgisi büyük olan eğitimli alimlere sorgulamaları emredildi. Ülkeyi ve toprağı incelediler, gölleri ve dereleri sınadılar. Daha öncede olmuş, diyerek yanıtladı bazısı: Geçmişte de Nibiru ya daha soğumuş ya daha da ısınmıştı. Nibiru'nun turunda bir kader yer etmişti. Turu gözlemleyen diğer bilgililer, Nibiru'nun kaderini suçlamayı düşünmediler. Bulduklarına göre, atmosferde bir bozulma meydana gelmişti. Atmosferin ceddi olan yanardağlar daha az duman püskürtüyordu. Nibiru'nun havası incelmişti; koruyucu kalkan güçten düşüp zayıflamıştı.

An.Şar ve Ki.Şar'ın saltanatında, tarlalara hastalık musallat oldu, ne kadar uğraştılarsa da boşuna. Onların oğlu En.Şar geçti tahta sonra; hanedanın altıncı kralıydı. Adı geliyordu Şar'ın Azametli Efendisi anlamına. Büyük anlayışla doğmuştu, çokça öğrenip çokça bilgiler edinmişti. Belalara çare bulmanın yollarını aradı; Nibiru'nun göksel turunu epey inceledi. Çizdiği ilmek içinde, Güneş ailesinin beş üyesini, göz kamaştırıcı güzellikteki o gezegenleri kucaklıyordu.

Belalara çare bulmak için En.Şar bunların atmosferlerini inceletti. Her birine birer ad verip atalarını onurlandırdı; onları göksel çiftler gibi düşünmüştü. Karşılaşılan ilk ikisine, ikizleri andıran gezegenlere An ve Antu dedi. Nibiru'nun turunun ötesinde boyutları en büyük olan Anşar (*Satürn*) ve Kişar (*Jüpiter*) vardı. Diğerlerinin arasında bir haberci gibi dolaşana Gaga (*Plüton*) dendi; bazen karşılaşıyordu Nibiru ilk bununla. Güneşin etrafında dolanıp ta Nibiru'yu selamlayanların hepsi beş taneydi.

Bunların ötesinde, sanki bir sınırmışçasına, Dövülmüş Bilezik (*Dünya ve Jüpiter arasındaki asteroid kuşağı*) dönmekteydi Güneşin etrafında. Göğün felaketle dolu yasak bölgesinin muhafızıymış gibi onu korumaktaydı. Güneş'in diğer çocuklarının sayısı dörttü ve bilezik onların davetsiz misafirlere karşı kalkanıydı. En.Şar karşılamaya çıkan beşlinin atmosferlerini incelemeye koyuldu. Tekrarlayan turlarda, Nibiru'nun beş ilmeği boyunca bunlar dikkatle tarandı.

- **DÜNYA KEŞFEDİLİYOR ve NİBİRU'NUN ATMOSFERİ HER GEÇEN GÜN KÖTÜLEŞİYOR**

Ne tür atmosfere sahip oldukları gözlemlenip, gök arabalarıyla yoğun biçimde incelendi. Bulgular akıllara durgunluk verdi, keşifler akılları karıştırdı. Turdan tura Nibiru'nun atmosferindeki bozulma daha çok kötüledi. Bilginlerin meclislerinde çareler arzuyla tartışıldı, yarayı sarmanın yolları aceleyle gözden geçirildi. Gezegeni kucaklayacak yeni bir kalkana girişildi; yukarı fırlatılanların hepsi aşağıya, yere indi. Bilgililerin meclislerinde, püsküren yanardağlar incelendi.

Atmosfer püsküren yanardağlarla oluşmuştu; yarası ise onların püskürmesinin zayıflamasıyla ortaya çıkmıştı. Yeni püskürmeleri teşvik edecek şeyler icat edelim, volkanların tekrar kusmasını sağlayalım, diyordu bir grup alim. Bu işin nasıl yapılacağına, püskürmenin hangi araçla sağlanacağına dair, hiç biri krala bilgi veremedi. En.Şar'ın saltanatı sırasında göklerdeki gedik daha da büyüdü. Yağmurlar durdu; rüzgar daha sert esti, pınarlardan derinlerden çıkıp yükselemediler.

Topraklarda bir lanet vardı; anaların memeleri kurumuştu. Sarayda huzursuzluk vardı; lanet orada da tutunmuştu. En.Şar ilk hanım olarak kendine, Tohumun Kanununun emrettiği gibi bir üvey kız kardeş seçti. Nin.Şar dendi ona, Şarların Hanımı. Bir oğul doğuramadı. Bir cariyeden doğdu En. Şar'ın oğlu; ilk oğul oydu. İlk hanımı ve üvey kız kardeşi Nin.Şar'dan bir oğlu olamadı. Ardıllık kanununa göre, cariyenin oğlu tahta çıktı, saltanatın yedinci kralıydı. Kraliyet ünvanı Du.Uru idi; Konutta biçimlenmiş olan anlamına.

Gerçekten sarayda değil de Cariyeler konutunda düşmüştü rahme. Du.Uru eş olarak kendine gençliğinden beri sevdiği bir kızı aldı; İlk Hanım tohumundan dolayı değil, aşktan dolayı seçilmişti. Kraliyet ünvanı Da.Uruoldu; Yanımda Olan Kadın'dı anlamı. Sarayda akıllar çok karıştı. Oğullar varis, eşler üvey kız kardeş değillerdi. Ülkede ızdırap artıyordu. Tarlalar bereketi unuttu, halk arasında doğurganlık azaldı. Sarayda bereket yoktu, ne oğullar ne kızlar doğuyordu. An'ın tohumundan olan yedi hükümdar gelip geçmiş ama sonra onun tahttaki tohumu kurumuştu.

- **ATMOSFERİ KURTARMANIN ÇARESİ ALTIN TOZLARI DENİLİYOR**

Da.Uru sarayın girişinde bir çocuk buldu; onu oğlu olarak kucakladı. Sonunda Du.Uru da onu oğul benimsedi, onu Yasal Varis ilan etti ve ona Lahma denildi, kuruluk anlamına. Sarayda prensler homurdanmakta; Danışmanlar Meclisi şikayet etmektedir. Sonunda Lahma tahta çıktı, An'ın tohumundan değildi ama sekizinci kral oldu. Eğitimlilerin meclislerinde, gediği iyileştirmek için iki öneride bulunulmaktaydı. Biri adı altın olan bir maden kullanmaktı. Nibiru üstünde bu metal çok azdı; **Dövülmüş Bileziğin (*Dünyadan sonraki bölümdeki asteroid kuşağı)* iç kısmında ise çok bol.**

En ince toz haline gelene dek dövülebilen tek maddeydi bu; göğün yükseklerine ulaştırılınca havada asılı kalabilecekti. Böylece gedik tekrar tekrar doldurmalar ile kapanacak, daha iyi koruyacaktı. Gök sandalları inşa edile, göksel bir filo altını Nibiru'ya getire! Diğerleri ise Dehşet Silahları oluşturalım, diyorlardı; yeri sarsıp gevşetecek, dağları ayırıp parçalayacak silahlar. Füzelerle yanardağlara saldıralım, ataletlerini harekete geçirelim ki püskürmeleri arta, atmosfer yenilene, gedik ortadan kaybola!

Lahma karar veremeyecek kadar güçsüzdü; hangisini seçeceğini bilemiyordu. Nibiru bir tur tamamladı, Nibiru iki şar saymaya devam etti. Tarlalardaki bela azalmadı. Yanardağların püskürmesi atmosferi onarmadı. Üçüncü şar geçti, dördüncü sayılıyordu. Altın elde edilmemişti. Ülkede çekişme çoğaldı; yiyecek ve su azalmıştı. Ülkede birlik bozuldu; suçlamalar giderek arttı. Saraya alimler gidip geliyorlardı; danışmanlar durmaksızın içeri girip dışarı çıkmaktaydı. Kral onların sözlerine kulak asmadı; adı Lahama olan karısını dinliyordu sadece.

- **LAHMA İŞİ KADERE BIRAKIYOR, TEPKİLER ARTIYOR, İSYAN BAŞLIYOR**

Kader buysa, demişti kadın, Her Şeyin Büyük Yaratıcısına yalvarıp yakaralım. Tek umut yalvarıp yakarmakta, eyleme geçmekte değil! Sarayda prensler huzursuzlanıyor, suçlamalarını krala yöneltiyorlardı. Çare yerine daha büyük felaketleri çağırıyor akılsızca, mantıksızca! Eski depolardan çıkartıldı silahlar; en çok konuşulan şeydi isyan. Silaha ilk sarılan kişi saraydaki bir prensti. Vaatlerde bulunup diğer prensleri de kışkırttı; adı Alalu'ydu. Lahma kral olmasın artık, diye bağırdı. Kararsızlığın yerine geçsin karar!

Gelin kralın güvenini sarsalım mekanında; tahtı bırakmasını sağlayalım! Prensler onun sözlerine kulak verip sarayın kapısına koşturdular; taht odasına, onun yasaklanmış girişine üşüşen sular gibi saldırdılar. Kral sarayın kulesine kaçtı; Alalu onun peşine düştü. Kulede bir çarpışma yaşandı ve Lahma kuleden düşüp öldü. Lahma yok artık, diye bağırdı Alalu. Coşku ve neşeyle ilan etti; kral öldü! Taht odasına koşturan Alalu tahta kendisi kuruldu. Hakkı yada meclis kararı olmaksızın, kendini kral ilan etti. Ülkede birlik kaybolmuştu; bazıları Lahma'nın ölümüne sevindi, bazıları Alalu'nun ettiğine üzüldü.

- **NİBİRU DA KRALLIK SAVAŞI DEVAM EDİYOR, ALALU KRAL OLUYOR**

Şimdi bu Alalu'nun krallığının ve Dünya'ya gidişin hikayesidir. Ülkede birlik kaybolmuştu, krallık konusunda pek çok kişi zarar görmüştü. Sarayda prensler çalkalanmakta, mecliste danışmanlar üzgündü. An'dan başlayarak tahta çıkmıştı ardıllar, babadan oğula sürmüştü bu; sekizinci olan Lahma bile evlat edinilmiş bir oğul ilan edilmişti. Alalu da kimdi? Yasal varis miydi, İlk Oğul muydu? Hangi hakla el koymuştu, kral katili değil miydi o? Yargılayan yedilerin huzuruna çağırıldı Alalu; kısmeti orada ele alınacaktı.

Anşargal'e dayanır soyum, diye iddia etti yargıçların huzurunda. Atam onun bir cariyeden doğan oğluydu, adı Alam'dı. Şarlar hesabında Alam ilk oğul idi; taht ona aitti. Gebe kalan kraliçe onun haklarını bir kenara attı. Tohumun kanununu çıkarıverdi hiç yoktan, kendi oğluna krallık sağladı. Alam'ı krallıktan etti; onun yerine bunu oğluna bağışladı.

Alam'ın süregelen soyundanım ben; Anşargal'ın tohumu benim içimde. Yargılayan yediler, Alalu'nun sözlerini dikkatle dinlediler. Meseleyi danışmanlar meclisine aktardılar ki, hakikat mi uydurma mı kesinleşsin. Kayıtlar evinden çıkartılan kraliyet yıllıkları getirilip büyük bir dikkatle okundu. İlk kraliyet çifti An ve Antu idi; üç oğulları vardı, hiç kızları olmamıştı. İlk oğul Anki idi; tahtta iken ölmüş ve çocuğu olmamıştı. Onun yerine ortanca oğul tahta çıkmıştı; Anib'di adı.

Anşargal onun ilk oğluydu; tahta çıkmıştı. Onun ardından ilk oğulun tahta çıkması kuralı sürmedi; ardıllık kanununun yerini tohumun kanunu aldı. Bir cariyenin oğluydu ilk oğul; tohumun kanununa göre krallıktan mahrum edilmişti. Krallık Kişargal'in oğluna bahşedildi; kralın üvey kız kardeşiydi, işte buydu sebebi. Cariyenin oğlundan, ilk oğuldan söz etmiyordu yıllıklar. Onun soyundanım ben, diye haykırdı Alalu danışmanlara. Ardıllık kanununa göre krallık ona aitti; ardıllık kanununa göre krallık şimdi benim hakkım.

Kuşkulu danışmanlar Alalu'dan bir hakikat yemini etmesini istediler. Alalu ölüsü dirisi üstüne yemin etti; meclis artık onu kral görmekteydi. Yaşlıları çağırdılar, prensleri topladılar; onların huzurunda kararı açıkladılar. Prensler arasında genç bir prens öne çıktı; krallık hakkında bir kaç şey söylemek istiyordu. Ardıllık yeniden gözden geçirilmeli, dedi toplananlara. Ne ilk oğul ne de bir kraliçeden doğan oğul olsamda saf bir tohumdan geliyorum. An'ın özü içimde korundu, hiç bir cariye onu sulandırmadı.

Danışmanlar onun sözlerini hayretler içinde dinliyorlardı; genç prens toplananlara biraz daha yaklaştı. Ona adını sordular. Anu'dur; büyükbabam An'ın adı verilmiştir bana. Onun seceresini soruşturdular ve o da onlara An'ın üç oğlu olduğunu hatırlattı. Anki ilk oğuldu; oğlu veya kızı olamadan öldü. Anib, ortanca oğuldu; Anki'nin yerine tahta çıktı. Anib, küçük kardeşinin kızını eş almıştı; onlardan beridir süren soy yıllıklara kaydedilmişti. An ve Antu'dan, en saf tohumlardan birinden doğan bu en küçük oğul kimdi?

Danışmanlar merakla birbirlerine baktılar. Enuru idi adı, diye bildirdi Anu onlara; o benim atamdı. Eşi Ninuru onun üvey kız kardeşiydi, oğlu ise ilk oğul; adını Enema koydular. Onun eşi de üvey kız kardeşiydi; tohum ve ardıllık kanunlarına göre Enema'ya bir oğul doğurdu. Nesiller işte bu saf soydan, kanuna ve tohuma göre kusursuz olan soydan geldiler. Ana babam bana atamız An' ın adını onurlandırarak Anu ismini verdiler; tahttan azledildik ama An'ın saf tohumundan azledilmedik!

Pek çok danışman, kral Anu ola, diye bağrıştı. Alalu azledile! Diğerleri ise ihtiyatlı olalım dediler. Çekişmeyi önleyelim, birliği bozmayalım. Alalu'yu huzura çağırıp keşfedilenleri anlattılar. Alalu, prens Anu'ya kucaklayan kolunu uzattı ve Anu'ya şöyle dedi. Farklı evlatlardan gelse de soylarımız, tek bir atadan geliyoruz. Birlikte esenlik içinde yaşayalım ki bolluk bereket Nibiru'ya dönsün. Ben tahtta kalayım, sen de ardılım ol.

Sonra meclise seslendi. **Anu veliaht olsun, izin verinde ardılım olsun**.

- **ALALU DA BAŞARISIZ OLUR, ANU TAHTA GEÇER**

Oğlu kızımı eş alsın, ardıllık birleşsin. Anu meclisin önünde saygıyla eğilip toplananlara şunu açıkladı. Alalu'nun sakisi olacağım, bekleyen ardılı olacağım; oğullarımdan biri onun kızlarından birini gelin seçecek. Meclisin kararı buydu; kraliyet yıllıklarına böyle yazıldı. Alalu işte bu şekilde tahtta kaldı. Bilgeleri, alimleri ve komutanları toplayıp onlara danıştı; karar vermek için çok bilgi derledi. Gök sandalları inşa edile, diye karar verdi; dövülmüş bilezik (*dünyada sonra gelen bölümdeki asteroid kuşağı*) içinde altın aranacaktı.

Sandallar parçalanıp ezildi dövülmüş bilezik içinde; hiçbiri geri dönmedi. Dehşet silahları Nibiru'nun derinliklerini kesip açа, yanardağlar tekrar patlaya, diye emretti gene. Göğe çıkan arabalar dehşet silahlarıyla donatıldı; göklerden atılan dehşet füzeleri yanardağlara çarptı. Büyük parıltılar gök gürültüleriyle patladıklarında dağlar sallandı, vadiler titredi. Ülkede pek çoktu sevinenler; bolluk bereket beklentisi vardı. Sarayda Anu, Alalu'nun sakisiydi.

Alalu'nun ayaklarına kapanmakta, içki kadehini Alalu'nun eline vermekteydi. Alalu kraldı; Anu'ya bir hizmetkar gibi davranıyordu. Ülkede azaldı sevinenler, yağmurlar hala gelmemiş, rüzgar sertleşir olmuştu. Yanardağların püskürmeleri çoğalmadı, atmosferdeki gedik kapanmadı. Göklerde Nibiru turlayarak rotasında devam etti; turdan tura sıcaklık ve soğukluk giderek dayanılmaz oldu. Nibiru halkı krallarına hürmet etmez oldular, rahatlama sağlayacağına sefil etmişti onları.

Alalu tahtında kaldı. Prensler arasında önde geleni, güçlü ve bilge Anu onun huzurunda duruyordu. Alalu'nun ayaklarına kapanıyor, içki kadehini Alalu'nun eline veriyordu. Dokuz sayılan dönem boyunca Alalu, Nibiru'da kral oldu. Dokuzuncu şar da Anu, Alalu'ya savaş açtı. Çıplak, silahsız, yumruk yumruğa meydan okudu Alalu'ya. Kazanan kral olsun, dedi Anu. Meydanın ortasında birbirleriyle boğuştular; kapıların söveleri ve duvarlar sallandı. Alalu diz büktü; yüz üstü yere kapaklandı.

- **ALALU GEMİSİYLE DÜNYA'YA KAÇIYOR**

Alalu bu dövüşten yenik çıktı; Anu alkışlanarak kral ilan edildi. Anu konvoy eşliğinde saraya götürülürken; Alalu saraya dönmedi. Kalabalıkların arasından gizlice uzaklaştı; Lahma gibi ölmekten korkuyordu. Hiç kimsenin haberi olmaksızın, gök arabalarının yerine seğirtti hızla. Füze fırlatan bir arabaya tırmandı Alalu ve kapağını ardından kapadı. Ön kısımdaki odaya girdi ve komutanın yerine yerleşti. Yolu göstereni aydınlattı; odaya mavimsi bir pırıltı dolarken ateş taşlarını karıştırdı; uğultuları bir müzik gibi büyüleyiciydi.

Arabanın büyük fişeğini canlandırdı; kırmızımsı bir parlaklık yaymaktaydı. Hiç kimsenin haberi olmaksızın, Alalu gök geminin içinde Nibiru'dan kaçtı. Alalu rotasını kar renkli Dünya'ya çevirdi, başlangıca ait bir sır sebebiyle seçmişti bu hedefi.

2. Tablet

Alalu rotasını kar renkli Dünya'ya (*buzul çağını kastediyor*) çevirdi, başlangıca ait bir sır sebebiyle seçmişti bu hedefi. Yasaklanmış bölgelerden, daha önce hiç kimsenin gitmediği yerlerden geçti Alalu. Hiç kimse dövülmüş bilezik'ten geçmeye kalkışmamıştı. Başlangıçtan kalmış bir sır belirlemişti Alalu'nun rotasını. Nibiru'nun kısmeti avuçlarındaydı, krallığını külli hale getirecek bir plan.

Nibiru'da kalsa sürgün kesindi; orada göze aldığı ölümün ta kendisi olurdu. Planına göre, tek tehlike yolculuktaydı; ödülü ise başarının sonsuz zaferi olacaktı. Bir kartal gibi süzülen Alalu gökleri taradı; aşağıda, Nibiru boşlukta asılı bir toptu. Şekli büyüleyiciydi; ışıltısı çevresini saran gökleri süslemekteydi. Ölçüsü muazzamdı; püskürmeleri uzakları aydınlatıyordu.

Yaşamı destekleyen, **rengi kırmızılık olan** örtüsü çalkantılı bir deniz gibiydi. **Tam ortasında ise o gedik, kararmış bir yara gibi, çok belirgin**. Tekrar aşağıya baktı; geniş yarık küçük bir küvete dönüştü. Tekrar aşağıya baktı; Nibiru'nun büyük topu küçük bir meyveye dönüştü. Bir daha baktığında Nibiru o geniş karanlık denizde gözden kayboldu. Pişmanlık Alalu'nun kalbini avucuna aldı, korkunun elleri arasında kaldı; kararı tereddüde dönüştü.

Alalu durup kalmayı düşündü, sonra cüretten kararlılığa geri döndü. Araba yüz lig gitti, bin lig gitti, on bin lig gitti ve hala yolculuk etmekteydi. Engin göklerde karanlık en koyusundandı; çok uzaklarda, uzak yıldızlar gözlerini kırpıyordu.

- **ALALU GÜNEŞ SİSTEMİNE GİRİYOR**

Daha pek çok lig yol aldı Alalu, derken büyük mutluluk veren bir sahne ilişti gözüne: Göklerin geniş boşluğunda, göksel varlıkların elçisi selamlıyordu onu. Küçük **Gaga** (*Plüton*), yolu gösteren kendi tutuyla Alalu'yu selamlıyordu, ona hoş geldin diyerek yol açıyordu. Eğimli bir yürüyüşle, göksel varlık **Antu**'nun (*Neptün*) önünden ve ardından yolculuk etmekti onun kaderi.

Kısa süre sonra **Antu** (*Uranüs'ün bir zamanlar var olduğu söylenen ikizi*) , adı kral **Anşar** (*Satürn*) tarafından verilmiş olan göksel varlık derin karanlıkta giderek büyür oldu. Rengi, duru suların mavisiydi; yukarı suların başlangıcıydı o. Bu manzaranın güzelliği Alalu'yu büyüledi; onun uzağından yoluna devam etti. İyice ötelerde Antu'nun eşi ışıldamaya başladı; boyutu Antu'nun kine eşitti.

Eşinin dublesiydi ama **Anu** (*Uranüs*) yeşilimsi maviliğiyle ayırt ediliyordu. Göz kamaştıran bir ordu onu çevreliyordu; sağlam zeminler sağlıyorlardı. Bu iki göksel varlığa güç veda etti Alalu; Gaga'nın yolu hala fark ediliyordu. Eski efendisine, bir zamanlar danışmanlık yaptığı göksel varlığa giden yolu gösteriyordu. Göklerin önde gelen prensine, Anşar'a (*Satürn*) doğru dönüyordu rota.

Anşar'ın tuzağa düşüren çekimini arabanın hızlanmasından anlıyordu Alalu. **Arabayı göz kamaştıran parlak halkalarıyla büyülüyordu**. Alalu derhal bakışını öte yana çevirdi; yolu gösteren kudretiyle onun dikkatini dağıttı. O sırada ona en dehşetli manzara görünüverdi: Çok uzak göklerde, ailenin parlak yıldız seçiliyordu.

Bu keşfin ardından en korkutucu manzara geldi: Onun kaderinde dev bir canavar dolanıyordu, Güneş'in üstüne koyulaşan bir gölge düşüren **Kişar**, (*Jüpiter*) yaratıcısını yutuverdi! Korkutucu bir olaydı bu; bu kötüye alamet, diye düşündü Alalu. Dev Kişar, sert gezegenlerin önde geleni, boyutu çok etkileyiciydi.

Burgaçlanan fırtınalar örtüyordu yüzünü, aralarında renkli lekeler hareket ediyordu; bazısı çok hızla bazısı yavaşça olanan sayılamayacak kadar kalabalık bir ordu göksel tanrıyı çevreliyordu. Yolları düzensizdi; öteye beriye kayıveriyorlardı. Kişar (*Jüpiter*) kendi başına bir efsun yaymaktaydı; ilahi şimşekler fırlatmaktaydı. Alalu ona bakarken rotası bozuluverdi birden, yönü şaştı, işleri karıştı. Derken derinlikteki karanlık dağılmaya başladı ve Kişar (*Jüpiter*) kaderine göre turlamaya devam etti.

● ALALU ASTEROİD KUŞAĞINA ULAŞIYOR

Yavaşça hareket ederken, parlayan Güneş'in üstünden kaldırdı peçesini; başlangıçtan beri bir olan tam olarak çıktı ortaya. Alalu'nun kalbini dolduran neşe çok sürmedi. Beşinci gezegenin ötesinde en büyük tehlike pusudaydı; çok iyi biliyordu bunu. Hemen ileride**dövülmüş bilezik (***Asteroid kuşağı***)** hükmetmekteydi; yıkıp tahrip etmek için beklemekteydi. Kayalardan ve iri taşlardan bir araya getirilip dövülmüşlerdi; anasız yetimler gibi bir araya gelmişlerdi. İleri geri kayıp kıpırdanarak, geçmişte kalmış bir kaderi izliyorlardı.

Yaptıkları iğrençti; tek usulleri bela çıkarmaktı. Ava çıkmış aslanlar gibi parçalayıp yutmuşlardı **Nibiru'nun mürettebatsız arabalarını**. Hayatta kalmak için gereken o değerli altının çıkartılıp taşınmasını reddetmişlerdi. Alalu'nun arabası önünü ardını düşünmeden dövülmüş bileziğe doğru, yakın dövüşen vahşi kayalarla yüzleşmeye gidiyordu cesurca. **Alalu arabasındaki ateş taşlarını daha güçlü biçimde karıştırdı**. Yolu göstereni titremeyen ellerle yönlendirdi.

Uğursuz koca kayalar savaşta düşmana saldırırcasına arabaya doğru atıldılar. Arabadan ölüm saçan bir füzeyi yolladı Alalu onlara doğru. Ardından düşmana dehşet silahlarından bir tane, bir tane daha fırlattı. Koca kayalar korkmuş savaşçılar gibi dönüp kaçıldılar; Alalu'ya bir yol açtılar. Büyü yapılmışçasına açıldı dövülmüş bilezik, krala açılan bir kapı gibi. Karanlık derinlikte Alalu gökleri kolayca görebildi ki, bileziğin vahşiliği yenememişti onu, uçuşu sona ermemişti.

Uzakta Güneş'in alevli topu parlaklığını ta uzaklara yollamakta; Alalu'ya doğru iyi karşılayan ışınlar yaymaktaydı. Onun önünde, rotasını turlayan kızıl kahverengi bir gezegen (*Mars*= ***Lahmu***) vardı; hesaba göre altıncı göksel varlıktı bu.

- **ALALU DÜNYA'YA ULAŞMAYI BAŞARIYOR**

Alalu ancak bir göz atabildi buna: Kaderi olan rotada hızla hareket ederken Alalu'nun yolundan çekiliverdi. Derken kar renkli **Dünya** (*buzul çağı*) göründü; göksel hesaba göre **yedinci**. Alalu rotasını bu gezegene çevirdi, o davetkar hedefe. Nibiru'dan daha küçük, cezbedici bir top, cezbedici ağı Nibiru'nun kinden zayıftı.

Atmosferi Nibiru'nun kinden inceydi, içindeki bulutlar girdaplanarak önüyorlardı. Aşağıda Dünya üç bölgeye ayrılmıştı.

Tepesi ve dibi kar beyazı, **arası mavi ve kahverengi**. Alalu arabanın durduran kanatlarını beceriyle sardı ki Dünya'nın topunun çevresinde dönebilsin. Orta bölgedeki kuru toprakları ve sulu okyanusları ayırt edebiliyordu artık.

Nüfuz eden ışını aşağıya yöneltti ki Dünya'nın iç kısımlarını tarayıp saptasın. Buldum onu, diye coşkuyla bağırdı: **Altın**, çok miktarda altın belirtiyordu ışın; koyu renkli bölgenin altında ve sularda da.

Kalbi heyecanla atan Alalu bir karara varmak için düşünmeliydi: Arabasını kuru toprak üstüne indirerek çakılmayı göze alıp mı ölecekti? Rotasını sulara çevirip batıp yok olmayı mı göze alacaktı? O çok değerli altının kaşifi olmak için hangi yolla kalacaktı hayatta? Kartalın koltuğunda Alalu hiç kıpırdamıyordu; kısmetin ellerine teslim etmişti arabayı. Dünya'nın çeken ağına tam olarak yakalanan araba daha da hızlanmıştı.

Açık kanatları ışıldamaya başladı; Dünya'nın atmosferi bir fırın gibiydi. Derken araba sallandı, incitici bir gök gürültüsü yaydı. Aniden yere çakıldı araba, aynı anilikle duruverdi her şey birden. Sallantıdan sersemlemiş, çakılmadan dolayı bayılmış olan Alalu hiç kıpırdamıyordu. Sonra gözleri aralandı ve hala yaşadığını anladı; altın gezegenine inmişti zaferle.

- **GÜNEŞ SİSTEMİNİN YARATILIŞ HİKAYESİ**

Şimdi bu, Dünya ve onun altınının hikayesidir. Başlangıcın ve göksel tanrıların nasıl yaratıldıklarının hikayesidir.

Başlangıçta, yükseklerde göksel tanrılar henüz isimlendirilmemişken ve aşağıda ki, sağlam zemin henüz çağrılmamışken, **Apsu** (*Güneş*) , onların ilksel vücuda getiricisi, boşlukta tek başına mevcuttu. Yukarının yükseklerinde göksel tanrılar (*gezegenler*) henüz yaratılmamışlardı. Aşağının sularında göksel tanrılar henüz ortaya çıkmamıştı.

Yukarıda ve aşağıda, tanrıların hiçbiri vücuda gelmemişti; hiçbirinin adı yoktu, kaderleri belirlenmemişti. Saz bitmemişti, bataklıklar ortaya çıkmamıştı. Yapayalnız hüküm sürüyordu boşlukta Apsu.

Derken onun rüzgarlarıyla ilksel sular birbirine karıştı, **Apsu** (*güneş*) sular üstüne ilahi ve hünerli bir büyü yaptı. Boşluğun derinliğinde derin bir uyku döktü. Hepsinin anasını **Tiamat'ı** (*Dünya'nın atası, Dünya'nın parçalanmadan önceki hali*) **kendine eş olarak biçimlendirdi**. Göksel ana, nasıl da sulak bir güzeldi o.

Onun yanına Apsu, sonradan küçük **Mummu**'yu (*Merkür*) oluşturdu, onu kendine haberci atadı; **Tiamat'a hediye** olarak sundu. **Apsu** eşine ışıltısı göz alan **bir hediye verdi**: Parıldayan bir metal, **ebedi altın**,; yalnızca onun olacaktı. İşte o zaman **bu ikisinin suları birbirine karıştı, tam ortalarında ilahi çocuklar şekillendi**. Bu göksel varlıklar erkek ve dişi yaratıldılar; **Lahmu** (*Mars*) ve **Lahamu** (*Venüs*) adlarıyla çağrıldılar.Aşağıda, Apsu ve Tiamat onlara bir mesken yaptı.

Onlar yaşlanmadan önce tayin edilmiş bir boyuta göre boyca; yukarının sularında**Anşar** (*Satürn*) ve **Kişar**(*Jüpiter*) biçimlendi. Kardeşlerini bastırıyorlardı boyca. Bu ikisi bir göksel çift olarak biçimlendirilmişti; Uzak göklerdeki bir oğul olan **Anu** (*Uranüs*) onların varisiydi. Sonra **Antu**, ona eş olsun, diye; Anu'nun eşiti olarak vücuda getirildi, yukarı suların sınırı oldu meskenleri. İşte aşağıda ve yukarıda üç göksel çift, derinliklerde böyle yaratıldı.

Bu adlarla bilindi Apsu'nun, Mummu ve Tiamat ile birlikte kurduğu aile.

O sırada Nibiru daha hiç görünmemişti, **Dünya henüz vücuda gelmemişti**. Göksel sular birbirine karışmış haldeydi daha,**dövülmüş bilezik ile birbirinden ayrılmamıştı**. O sırada daha tam olarak biçimlenmemişti turlar, tanrıların kaderleri kesin olarak emredilip ilan edilmemişti. Bu **göksel akrabalar birleşip gruplaştılar; usulleri ortalık karıştırıcıydı.**Apsu onların usullerini tiksindirici gördü.

İleri geri gidip gelirken **Tiamat'ı rahatsız ettiler**, (*gezegenler yörünge oluşturmaya çalışırken oluşan kaos*) giderek öfkelendi ve kızdı. Yanı başında yürüyecek bir kalabalık (*uydular*) oluşturdu, Apsu'nun oğullarına karşı kükreyen, ileri atılan bir ordu (*uydular*) ortaya çıkardı. Ayrıca bu türden **on bir tane (***on bir uydusu oldu***) doğurdu**; ordusunu oluşturanlar arasında, **ilk doğan olan Kingu'yu** (*Ay'ın atası*) baş yaptı. Göksel tanrıların kulağına gittiğinde bu, toplandılar aceleyle. Kingu'yu yüceltmiş, ona **An** komutanlığı rütbesi vermiş, dediler birbirlerine. Göğsüne bir kader tableti tutturmuş, kendine has turu olsun demiş.

- **NİBİRU GEZEGENİ ORTAYA ÇIKIYOR**

Tanrılara karşı savaşmasını söylemiş evladı Kingu'ya. Kim karşı duracak Tiamat'a, diye sordu tanrılar birbirlerine. Hiç biri turundan vazgeçip öne çıkmadı, hiç biri böyle bir savaşa uygun silahla donanmamıştı. Tam o sırada, derinin kalbinde (*uzak bir sistemde*) bir tanrı (*gezegen*) ortaya çıktı. Bir kısmetler odasında, bir kaderler yerinde doğmuştu. Hünerli bir yaratıcının elinden çıkmıştı; kendi güneşinin oğluydu o. Doğduğu yer olan derin'den aceleyle fırlayıp ailesinden ayrıldı bu tanrı.

Yanında yaratıcısından bir armağan olan yaşam tohumunu taşıyordu. Yolunu boşluğa çevirdi; yeni bir kader arıyordu. Boşlukta gezinen bu göksel varlığı ilk gören, hep izleyen Antu (*üranüsün ikizi, sonradan muhtemelen Nibiru'nun uydularından biri oldu*)) oldu. Ne cezbediciydi bu, bir ışıltı yaymaktaydı. Gidişi tanrılara layıktı, rotası çok ama çok genişti. Tüm tanrılar arasında en ulusuydu o, hepsinin turundan büyüktü turu. Onu ilk gören Antu oldu; memelerini emmemişti hiç bir çocuk (*uydusu yoktu*). Gel oğlum ol diye seslendi ona. Anan olayım senin.

Ağını fırlattı ve ona hoş geldin, diyerek rotasını amaca uygun kıldı. (*Antu Nibiru'nun uydusu oluyor*) Onun bu sözleri yeni gelenin kalbini gururla doldurdu; onu emzirecek olan yüzünden, mağrurdu. Başı boyca iki kat büyüdü; yanı başından dört uzuv filizlendi. (*dört uydusu oldu*) Kabul anlamında kıpırdadı dudakları; aralarından tanrısal bir alev fışkırdı ileri doğru. (*yerçekimi etkisiyle oluşan elektromanyetik gerilim*) Rotasını Antu'ya çevirdi, kısa süre sonra yüzünü Anu'ya (*uranüs*) gösterecekti. Anu onu gördüğünde, oğlum, oğlum diyerek bağırdı coşkuyla.

Seni önderliğe atayacağım, yanı başında bir ordu hizmetkarların olacak. Adın Nibiru ola, sonsuza dek bilinecek bir geçiş. Saygıyla eğildi Nibiru'ya, yüzünü Nibiru'nun geçişine çevirdi. Ağını yaydı ve Nibiru için dört hizmetkar ortaya çıkardı. (*Nibiru Üranüs'ün dört uydusunu çalıyor*) Yanı başında ordu şunlar olacaktı: güney rüzgarı, kuzey rüzgarı, doğu rüzgarı, batı rüzgarı. Kalbi neşe ile dolan Anu, atası Anşar'a (*Satürn- Uranüs geçmişte muhtemelen Satürn'ün bir uydusuydu*) Nibiru'nun gelişini duyurdu.

Haberi işiten Anşar (*Satürn*) hemen yanı başındaki Gaga'yı (*pluton*) haberci olarak ileri yolladı ki;

Anu'ya bilgece sözler götürsün, Nibiru'ya bir görev versin. Yüreğinden geçenleri söylemesi ve Anu'ya şöyle demesi için Gaga'yı görevlendirdi. Bizi doğuran Tiamat şimdi tiksinmekte bizden, savaşçı bir ordu kurdu, kuduruyor öfkesinden. Tanrılara, çocuklarına karşı duran on bir savaşçı yürüyor yanı başında, (*Dünya'nın atası Tiamat'ın o zamanlar on bir uydusu vardı*) Aralarında Kingu'yu yüceltti; onun göğsüne bir kader tutturdu haksız yere. Onun ağusuna direnebilecek tanrı yok içimizde, ordusu korku saldı içimize.

- **NİBİRU GEZEGENİ TİAMAT GEZEGENİNE DOĞRU GÜNEŞ SİSTEMİNE ÇEKİLİYOR**

İntikamcımız olsun Nibiru. Tiamat'ı yene, yaşamlarımızı kurtara. Ona bir kısmet biç; öne çıkıp kudretli düşmanımızla yüzleşsin. Gaga Anu'ya doğru yola çıktı; Anu'nun huzurunda eğilip saygıyla, Anşar'ın sözlerini tekrarladı. Anu da Nibiru'ya atasının sözlerini tekrarladı; Gaga'nın mesajını ona açıkladı. Nibiru bu sözleri şaşkınlıkla dinledi; çocuklarını yiyip yutacak olan ananın hikayesine kulak verdi merakla. Demeye gerek yok, yüreğinde zaten vermişti kararı, Tiamat'a karşı duracaktı.

Ağzını açıp Anu'ya ve Gaga'ya şöyle dedi: Tiamat'ı yenecek, yaşamlarınızı kurtaracaksam, kaderimi en üstün kılacak bir mecliste toplansın tanrılar. Mecliste karar alsın tanrılar; beni önder yapsınlar ve buyruğuma boyun eğsinler. Lahmu (*mars*) ve Lahamu (*Venüs*) bunu duyduklarında elemle haykırdılar: Ne tuhaf bir talep, anlamı hiç anlaşılmıyor. Böyle dediler. Kısmetleri açıklayan tanrılar birbirlerine danıştılar; Nibiru'yu intikamcıları yapmaya karar verdiler hep birlikte, ona yüceltilmiş bir kader emrettiler.

Bugünden itibaren, buyruklarına meydan okunmaz ola, dediler ona. Aramızdan hiç bir tanrı senin sınırlarını çiğnemeyecek. Git Nibiru, intikamcımız ol. Tiamat'a doğru yol alması için ona prenslere yakışır bir tur biçimlendirdiler; Nibiru'ya hayır duaları ettiler, Nibiru'ya dehşetli silahlar verdiler. Anşar (Satürn), üç rüzgar daha çıkarttı Nibiru'dan: Kötü rüzgar, kasırga ve dengi olmayan rüzgar. Kişar (jüpiter) onun bedenini yalazlayan alevle doldurdu; Tiamat'ı sarıp sımsıkı tutacak bir ağla.

- **GÖKSEL SAVAŞ BAŞLIYOR**

Böylece savaşa hazırlanan Nibiru yolunu çevirdi doğru Tiamat'a. Şimdi bu, göksel savaşın ve Dünya'nın nasıl ortaya çıktığının ve Nibiru'nun kaderinin hikayesidir. Efendi ilerledi, kaderi olan yolunu izledi, Öfkeli Tiamat'a çevirdi yüzünü, dudaklarıyla bir lanet okudu. Koruyucu örtü olsun, diye nabız ve ışıltıyı giyindi; başı ürkütücü bir ışıltıyla taçlandı. Sağına bel açan'ı ve soluna defedici'yi (*uyduları*) aldı. Yardımcılar ordusunu, o yedi rüzgarı bir kasırga gibi önden saldı.

Öfkeli Tiamat'a doğru hızla yol alırken savaş için haykırmaktaydı. Tanrılar onun etrafına üşüştüler ve sonra yolundan çekildiler. Tiamat'ı ve onun yardımcılarını taramak; onun ordusunun komutanı Kingu'nun planını anlamak için tek başına ilerliyordu. Muzaffer Kingu'yu görünce görüşü bulandı; bu canavarları görünce yönü şaştı; rotası yerinden oynuyordu, işleri karışmıştı. Tiamat'ın çetesi onun çevresindeydi sımsıkı, dehşetle titriyorlardı. Tiamat'ta köklerine dek sarsıldı, kudretle kükredi.

- **SAVAŞI NİBİRU KAZANIYOR**

Nibiru'ya bir lanet yolladı; onu tılsımlarıyla sarıp sarmaladı. Aralarındaki mesele artık kesin, çarpışma kaçınılmazdı. Tiamat ve Nibiru, birbirlerine doğru ilerlediler, yüzyüze çarpışmak için bastırdılar, göğüs göğüse savaşmaya hazırlandılar. Efendi onu yakalamak için ağını yaydı, aklı başından gitmişçesine haykırdı Tiamat. Nibiru kötü rüzgarı, en arkadakini onun yüzüne doğru fırlattı. Kötü rüzgarı ileri sürdü ki, Tiamat ağzını açıp onu yutmaya kalkınca kapayamasın dudaklarını.

Derken şiddetli fırtına rüzgarları göbeğine saldırdı; bedeni ayrıldı, iç kısımları uluyordu, ağzı kocaman açıldı. Nibiru oraya, bu gediğe bir ok, en ilahi şimşeği fırlattı, bu ok Tiamat'ın göbeğini yarıp açtı: içini parçaladı, rahmini yardı. (*Tiamat parçalanıyor*) Onu böyle alt edip yaşam nefesini işte böyle söndürdü. Nibiru bu cansız cesedi taradı, Tiamat artık katledilmiş bir leş gibiydi. Cansız yatan hanımlarının yanı başındaki on bir yardımcısı korkudan titriyorlardı. Nibiru'nun ağına takıldılar, kapana kısılmışlardı, kaçamadılar. (*Nibiru Tiamat'ın uydularını çalıyor*)

Tiamat'ın bu orduya baş atadığı Kingu (*ay*) da onların arasındaydı. Efendi onu prangalara vurdu, cansız hanımına bağladı. Kaderler tabletini haksız yere verilen Kingu'dan çekip aldı, üstüne kendi mührünü basıp kaderi kendi göğsüne tutturdu. Tiamat'ın çetesinden kalanları esir aldı, kendi turu içinde düşürdü onları tuzağa. Ayaklarının altına alıp ezdi, parçalara ayırdı. Hepsini kendi turuna bağladı; hepsi onun çevresinde, gidişinin tersi yönde dönecekti bundan böyle. Sonra savaş meydanından ayrıldı Nibiru.

Ona bu görevi veren tanrılara duyuracaktı zaferi, Apsu etrafında bir tur atıp Kişar ve Anşar'a doğru yol aldı. Gaga onu karşılamaya çıktı, bir müjde taşıyarak diğerlerine doğru ilerledi. Anu ve Antu'nun ötesine, derinde ki meskene doğru yola koyuldu Nibiru. Cansız Tiamat'ın ve onun Kingu'sunun kısmeti üzerinde düşündü. Boyun eğdirdiği Tiamat'a geri döndü efendi Nibiru. Ona doğru ilerleyip onun cansız bedenini seyretmek için durakladı. Canavarı maharetle ikiye ayırmayı planlamıştı yüreğinde.

- **TİAMAT NİBİRU TARAFINDAN PARÇALANIYOR**

Sonra bir midye gibi, göğsünden alt kısımlarına dek onu iki parçaya ayırdı. İç damarlarını parçaladı; altın damarlarına hayranlıkla baktı. Tiamat'ın arka kısmını ezdi efendi, üst kısmını tamamen kopardı. Kuzey rüzgarını, yardımcısını çağırdı yanına. Ve kopan başını bu rüzgar tarafından boşluğa taşınmasını emretti. Nibiru'nun rüzgarı Tiamat üstünde toplandı, onun açığa akan sularını süpürdü. Nibiru bir yıldırım fırlattı ve kuzey rüzgarına işaret verdi; Tiamat'ın üst kısmı bir parlaklığın içinde, bilinmeyen bir bölgeye taşındı.

Onunla birlikte Kingu'da sürülmüştü; kopartılan parçaya yoldaşlık edecekti. Ardından**Nibiru, alt kısmın kısmetini belirledi**: Savaş meydanını belirten kutsal bir yer, göklerde sürekli bir hatırlatıcı; savaşın ebedi hatırası kılmak istiyordu bunu. Topuzuyla bu alt parçayı döve döve ayırdı parçalara, **dövülmüş bileziği**oluştursunlar diye getirip onları dizdi bir araya, bir araya getirerek, bekçilik etsinler, diye onları yerleştirdi ki**suları sulardan ayıran bir perde** oluştursun.

Semanın üstündeki yukarı suları, (*asteroid kuşağı gezegen gruplarını birbirinden ayırdı*) aşağısında ki aşağı sulardan ayırdı. Ve Nibiru sanatkarane işlerini böylece tamamladı. Sonra efendi göğü geçti ve bölgeleri taradı. Apsu'nun (*güneş*) mekanından başlayıp Gaga'nın (*Plüton*) meskenine dek boyutları ölçtü. Sonra derinin kıyısını inceledi Nibiru; bakışlarını doğduğu yere doğru dikti. Durakladı, tereddüt etti ama sonra yavaşça, semanın perdesine, savaş meydanına geri döndü. Tekrar Apsu'nun bölgesinden geçerken, Güneş'in artık kayıp olan eşini düşündü pişmanlıkla.

Tiamat'ın yaralı yarısına baktı; dikkatini onun üst kısmına yöneltti; ziynetleri olan yaşam suları hala yaralarından akmaktaydı. Altın damarlarından Apsu'nun ışınları yansımaktaydı. Derken **Nibiru yaratıcısının mirasını, yaşam tohumunu hatırladı. Tiamat'ın üstüne yürüdüğünde, onu ikiye parçaladığında ona bu tohumu kesinlikle aktarmış olmalıydı.** Sözleriyle Apsu'ya seslenip şöyle dedi. Isıtan ışınlarınla onun yaralarına şifa ver.Kırılan parça yeniden hayat bulsun, ailende kız evladın olsun. İzin verde sular tek yere toplansın, sağlam zemin belirsin.

- **KALICI YÖRÜNGELER OLUŞUYOR**

Apsu dedi ki; Ona sağlam zemin diyelim, bundan böyle kitab_ı mukaddes olarak biline. Dönmesiyle oluşsun gün ve gece, gündüzleyin ona şifalı ışınlarımdan göndereyim. Kingu'da gece yaratığı ola, görev vereyim ki geceleri ışık saçarak Dünya'nın yoldaşı sonsuza dek Ay ola. Nibiru Apsu'nun sözlerini işitti, memnundu. Göğü geçti ve bölgeleri taradı; onu yücelten tanrılara kalıcı duraklar bahşetti. (*gezegenlerin kalıcı yörüngeleri oluşuyor*)

Turlarını birbirlerinin yoluna çıkmayacak veya birbirlerinden geri kalmayacak şekilde mukadder kıldı. Göksel kilitleri sağlamladı; her iki yana kapılar kurdu. Kendisine en dıştaki evi mesken olarak kurdu; boyutları Gaga'nın ötesindeydi. Kaderi olacak büyük turu hükmetmesi için yalvardı Apsu'ya. Tüm tanrılar kendi duraklarından seslendiler: Nibiru'nun hükümranlığı üstün ola. O tanrıların en parlağıdır, o gerçekten de Güneş'in oğludur. Kendi meskeninden konuşup Apsu onayladı.

Gök ve yerin geçişi Nibiru'nun elindedir, adı geçiş olacak. Tanrılar ne yukarı ne aşağı geçecekler, Merkezi konumda o olacak, tanrılara çobanlık edecek. Onun turu bir şar (*üç bin altı yüz yıl*) olacak, kaderi ise sonsuz ola.

- **ALALU DÜNYAYI KEŞFE ÇIKIYOR**

Şimdi bu, eski zamanların nasıl başladığının ve altın çağ olarak bilinen çağın yıllıklarının ve**Nibiru'dan Dünya'ya altın aramaya nasıl gidildiğinin** hikayesidir. Başlangıcı, Alalu'nun Nibiru'dan kaçışıydı. Alalu büyük anlayışla donandı; öğrenerek çok bilgi edindi. Atası Anşargal sayesinde göklere ve turlara dair çokça bilgi birikmişti. Enşar sayesinde bilgi iyice çoğaldı. Alalu bunlardan çok şey öğrendi; bilgelerle görüştü, alimlere ve komutanlara danıştı.

Başlangıcın bilgisi böylece elde edilmişti; Alalu da bu bilgiye sahipti. Dövülmüş bilezikteki altın bunun doğrulamasıydı; **dövülmüş bilezikteki altın**, **Tiamat'ın üst yarısındaki altının göstergesiydi.** Alalu altın gezegenine vardı zaferle; arabası bir fırtınayla yere çakılmıştı. Bir ışınla çevreyi taradı, nerede olduğunu keşfetmeye çalıştı; arabası kuru toprağa inmişti; çok geniş sazlıkların tam kıyısında durmuştu. **Kartal miğferini** takıp **balık giysisini** giydi.

Arabanın kapağını açtı ve açık kapakta durakalıp etrafına merakla baktı. Zemin koyu renkliydi; göklerse mavi-beyaz; Hiç ses yoktu, bir kişi bile yoktu onu selamlayan. Yabancı bir gezegende tek başına duruyordu; Nibiru'dan sonsuza dek sürgün olmayı göze almıştı. Aşağıya indirdi kendini, ayak bastı koyu renkli toprağa; uzakta tepeler vardı, yakınlarda ise çokça yeşillik. Önünde sazlıklar uzanıyordu, içlerine yürüdü; suyun soğukluğundan içi titredi. Kuru toprağa geri çıktı; yabancı bir gezegende tek başına duruyordu.

Aklına üşüştü düşünceler; eşini ve çocuklarını özlemle andı. Nibiru'dan sonsuza dek sürgün mü olmuştu? Tekrar tekrar aklına bu geliyordu. Su besin bulup kısa süre sonra arabaya geri döndü. Derken bir uyku çöktü, derin bir uyuşukluk. Ne kadar uyudu bilemedi, onu ne uyandırdı anlayamadı. Dışarıda bir parlaklık vardı; Nibiru'da hiç görülmemiş bir ışıltı. Arabadan dışarı bir sırık uzattı; üstüne bir sınayan takılmıştı. Gezegenin havasını soludu ve havanın uygun olduğunu gösterdi.

Açtı arabanın kapağını ve orada derin bir soluk aldı. Bir daha, bir daha ve bir tane daha; gerçektende uygundu Ki'nin havası. Alalu el çırptı, bir mutluluk şarkısı söylüyordu. Kartal miğfersiz, balık giysisiz aşağıya, zemine iniverdi. Dışarıdaki parlaklık kör ediciydi; Güneş'in ışınları aşırı güçlüydü. Arabaya dönüp gözlerinin üstüne bir maske taktı. Taşına silahı aldı, kullanışlı bir sınayıcı bulup yanına aldı. Kendini aşağıya saldı; koyu renkli toprağa ayak bastı.

Sazlıklara doğru ilerledi; sular koyu yeşilimsiydi. Sazlıkların kıyısında çakıllar vardı; Alalu bir taş alıp sazlığın içlerine fırlattı doğruca, sazlıklarda hareket eden gözler vardı: sular dopdoluydu balıklarla. Sınayıcıyı sazlıklara indirdi; çamurlu suları inceledi; içmeye uygun değildi suyu, Alalu hayal kırıklığına uğradı. Sazlıklara sırtını dönüp tepelere doğru ilerledi. Yeşilliklerin arasından geçiyordu; çalıların yerini ağaçlar almaya başladı. Ve burası meyve bahçesi gibiydi, ağaçlar dalları meyvelerle yüklüydü. Tatlı kokuları cezbediciydi.

Alalu bir meyve kopardı dalından ve ısırdı. Kokusu tatlıydı ya, tadı ondanda tatlıydı. Alalu buna çok sevindi. Alalu Güneş'in ışınlarından uzağa yürüyordu; yönünü tepelere doğru çevirdi. Ağaçlar arasında, ayağının altında bir ıslaklık peydah oldu; yakınlarda su vardı demek; yolunu ıslaklığa çevirdi, ormanın ortasında bir gölcük vardı, durgun suyla dolu bir birikinti. Sınayıcıyı gölete daldırdı; su içilmeye uygundu. Alalu güldü, durmak bilmez bir kahkahayla güldü, güldü.

Hava iyiydi, su içmeye uygun; meyveler vardı ve balıklar. Hevesle eğildi Alalu, avuçlarını birleştirip; suyla doldurup ağzına götürdü. Suda bir serinlik vardı, Nibiru'dakinden farklıydı tadı. Bir daha içti ve aniden korkuyla yerinden fırladı: tıslayan bir ses duymuştu; gölcüğün kenarında kayarak ilerleyen bir şey hareket ediyordu. Taşıdığı silahı kavrayıp tıslamaya doğru ışınını yolladı. Hareket kesildi; tıslama sona erdi. Tehlikenin ne olduğunu görmek için öne çıktı Alalu. Kaygan leş hareketsiz yatıyordu.

Ölmüştü yaratık ve ne tuhaf görünüyordu: Uzun bedeni bir ip gibiydi; bedeninde elleri ayakları yoktu; Küçük başında gözleri sert bakışlı, ağzından dışarı sarkmış dili çatallı. Daha önce Nibiru'da hiç görülmemişbir manzara; başka bir dünyanın yaratığıydı bu. Meyve bahçesinin bekçisimiydi acaba, diye kendi kendine düşündü Alalu. Suyun efendisi miydi diye meraklandı. Taşıma kabına su doldurdu; etrafa dikkatle bakınarak arabaya doğru yola koyuldu. Tatlı meyvelerden de topladı; arabaya geri döndü.

- **ALALU ALTIN ARAMAYA BAŞLIYOR**

Güneş'in ışınlarının parlaklığı çok azalmıştı; arabaya vardığında hava artık karanlıktı. Günün kısalığını düşündü Alalu; kısalığı onu çok şaşırtmıştı. Sazlıklar yönünden ufuktan soğuk bir aydınlık doğuyordu. Beyaz renkli bir top hızla göklere yükselmekteydi. Ve baktı ki bu Dünya'nın yoldaşı, Kingu. Başlangıca ilişkin anlatılanların gerçek olduğunu şimdi gözleriyle görüyordu: gezegenler ve onların turları; dövülmüş bilezik, Dünya Ki, onun uydusu Kingu; hepsi de yaratılmış, böyle çağırılmıştı demek.

Alalu, doğruluğunu görmesi gereken bir gerçek daha olduğunu geçirdi yüreğinden: kurtuluş anlamına gelen altının da bulunması gerekiyordu. Başlangıç hikayelerinde gerçek payı vardıysa eğer, Tiamat'ın altın damarları akan sularla yıkandılarsa; onun kesilip kopartılan yarısı olan Ki'nin sularında da altın bulunmalıydı. Alalu titreyen elleriyle sınayıcıyı arabanın sırığından çıkarttı. Titreyen elleriyle balık giysisini kuşandı; hızla yaklaşan gün ışığını bekliyordu hevesle.

Şafak söktüğünde arabadan çıktı, hızla sazlıkların içine daldı. Derin sulara doğru ilerleyip sınayıcıyı sulara soktu. Hevesle bakıyordu onun aydınlanan yüzüne; kalbi deliler gibi atıyordu. Sınayıcı suyun içeriğini gösteriyordu; bulgularını semboller ve sayılarla açığa vuruyordu. Aniden durdu Alalu'nun kalp atışı: sularda altın vardı. Böyle diyordu sınayıcı. Heyecandan titreyen bacaklarla ileri yürüdü Alalu; sazlıkların daha derinlerine ilerledi. Sınayıcıyı tekrar suya soktu; sınayıcı yine altın duyurdu.

- **ALALU ALTIN BULDUĞUNU NİBİRU GEZEGENİNE BİLDİRİYOR**

Alalu'nun gırtlağından bir feryat, bir zafer çığlığı kopup çıktı: Nibiru'nun kısmeti artık onun ellerindeydi. Arabaya geri dönüp balık giysisini çıkarttı ve komutan koltuğuna yerleşti. Nibiru'nun turunun yönünü bulmak için kaderler tabletlerinin bildiği tüm turları canlandırdı. Sözleri taşıyanı kurcaladı, sözleri Nibiru'ya doğru taşınacaktı. Sonra Nibiru'ya şu sözleri söyledi: Büyük Alalu'nun sözleri, Nibiru'daki Anu'ya sesleniyor. Başka bir dünya üstündeyim; kurtuluş altınını buldum; Nibiru'nun kısmeti benim ellerimde, şartlarıma kulak ver ve dinle.

3. Tablet

Nibiru'nun kısmeti benim ellerimde, kulak ver ve dinle. Koyu renkli Dünya'dan konuşucu tarafından Nibiru'ya ışınlanan sözleri böyleydi Alalu'nun. Alalu'nun sözleri kral Anu'ya iletildiğinde Anu çok şaşırdı; danışmanlar afalladı, bilgeler hayrete düştüler. Alalu ölmedi mi diye sordular birbirlerine. Başka bir dünyada, yaşıyor olabilir miydi gerçekten, diyorlardı inanmaz bakışlarla. Nibiru'da saklanmış, bir arabaya atlayıp, gizlendiği yere gitmiş olmasın dı?

Arabaların komutanları huzura çağırıldı; alimler ışınlanan sözleri incelediler. Sözler Nibiru'dan gelmemişti; dövülmüş bileziğin ötesinden söylenmişlerdi. Böyleydi bulguları; kral Anu'ya bildirdiler bunu. Anu şaşkınlığa uğramıştı, olanları düşünüyordu Alalu'ya. Onu işittiğimizi bildiren sözler yollana, dedi huzurunda toplananlara. Gök arabaları yerinde emir verile, Alalu'ya şunları söylesinler: Kral Anu sana selamlarını yolluyor; sağ ve esen olduğunu öğrenmekten dolayı memnun.

- **ALALU ANU'NUN YERİNE GEÇMEK İSTİYOR**

Nibiru'dan kaçıp ayrılman için hiç sebep yoktu, Anu'nun yüreğinden husumet geçmiyordu. Kurtuluş altınını gerçekten keşfettiysen eğer, Nibiru kurtulsun, izin ver. Anu'nun sözleri Alalu'nun arabasına ulaştı; Alalu derhal bunları cevapladı: sizi selamete çıkaracak, yaşamlarınızı kurtaracaksam, soyumun en üstün olduğunu ilan edecek bir mecliste toplansın prensler. Komutanların başına geçeyim, emirlerime boyun eğsinler. Meclis kral ilan etsin beni, Anu'nun yerine tahta geçeyim.

Alalu'nun sözleri Nibiru'ya ulaşıp işitildiğinde, şaşkınlık çok büyüktü. Anu nasıl azledilebilirdi ki, diyerek birbirlerine sordular danışmanlar. Ya Alalu numara yapıp gerçeği söylemiyor duysa? Nereye sığınmıştı? Gerçekten bulmuş muydu altını? Bilgeleri çağırdılar, eğitimlilere sorup danıştılar. En yaşlıları şöyle dedi: Alalu'nun ustasıydım ben. Başlangıca ilişkin hikayeleri işitmişti; göksel savaşı öğrenmişti o; sulak canavar Tiamat'ı (*Dünya'nın atası*) ve onun altın damarlarına dair bilgiler öğrenmişti.

- **NİBURU'DAKİLER ALALU'DAN KANIT İSTİYOR**

Eğer gerçekten dövülmüş bileziğin ötesine yolculuk etti ise sığındığı yer Dünya'dır; **yedinci gezegendir**. Toplananların arasından bir prens çıkıp konuştu; Anu'nun oğullarından biriydi, Anu'nun eşi Antu'nun rahminin ürünüydü. **Enlil**'di adı, Emirler efendisi anlamına. Temkinli olmayı öğütlüyordu sözleri. Alalu koşullar öne süremez. Onun elinden hep belalar çıkmıştır, tahtı kaybetmişti ya ceza olarak, yumruk yumruğa çarpışmada.

Tiamat'ın altınını gerçekten bulduysa eğer, bunun kanıtı gerek; atmosferimizin korunması için yeterli midir? Dövülmüş bilezikten geçirilip Nibiru'ya nasıl getirilebilir? Anu'nun oğlu Enlil böyle konuştu, diğerleri de pek çok sorular sordular. Çok miktarda kanıt gerekliydi; pek çok yanıt verilmeliydi, dedi hepsi bir ağızdan. Toplananların sözleri Alalu'ya iletildi, yanıt istendi. Alalu bu sözlerin haklılığı üstünde düşündü ve sırlarını aktarmayı kabul etti.

Yolculuğuna ve zorluklarına ilişkin doğru bir rapor verdi. Sınayıcının kristal iç kısımlarını yerinden çekip çıkarttı; konuşucunun içine soktu kristalleri, tüm bulguları aktardı. Artık kanıt gönderilmiş olduğuna göre, kral ilan edin beni, emrime boyun eğin, diye sertçe talep etti. Bilgeler donakaldı, Alalu o dehşet silahlarıyla Nibiru'da çok felakete yol açmıştı, dehşet silahlarını patlatıp bileziğin arasından bir yol açmıştı.

Turu üstünde Nibiru o bölgeden geçerken, Alalu bela üstüne bela biriktirecekti. Mecliste hayret, korku, şaşkınlık vardı; krallığı bu şekilde değiştirmek gerçekten de çok ciddi meseleydi. Anu yalnızca soydan kral değildi; tahta dürüstçe güreşerek çıkmıştı. Prenslerin topluluğu arasından Anu'nun bir oğlu ayağa kalkıp konuştu. Her konuda bilgeydi; bilgeler arasında pek ünlüydü.

- **EA DÜNYA'YA GİTMEYİ ÖNERİYOR**

Suların sırları konusunda bir ustaydı; **E.A**, evi su olan denirdi adına. Anu'nun ilk oğluydu; Alalu'nun kızı**Damkina** ile eşti. Beni vücuda getiren babam **Anu** kraldır, diyordu Ea;**Alalu** ise kayınbabam. İki kabileyi birleştirmekti evlenirken niyetim; şimdi bu çatışmayı yatıştırıp birlik sağlayan kişi, izin verin ben olayım. Anu'nun Alalu'ya göndereceği elçi olayım, Alalu'nun keşiflerini onaylayacak kişi olayım.

Bir araba içinde Dünya'ya gideyim, bilezikten geçmek için ateşle değil, suyla bir yol açayım. İzin verin de Dünya'da, değerli altını sulardan çıkarayım ki Nibiru'ya geri gönderilebilsin. Alalu bilgelerin kararını beklerken Dünya'da kral olsun, Nibiru'yu kurtaracaksa eğer, izin verin de ikinci bir güreş olsun, Nibiru'da kimin hüküm süreceğini belirlesin.

- **KONSEY ÖNERİYİ KABUL EDİYOR**

Prensler, danışmanlar, bilgeler, komutanlar Ea'nın sözlerini hayranlıkla dinlediler; hikmetle doluydu bu sözler, çatışmaya çözüm bulmuşlardı. Öyle ola, diye ilan etti Anu. Ea yolculuk ede, altın test edile. Sonra Alalu'yla ikinci kez güreşeceğim, kazanan Nibiru'ya kral olur. Kararın sözü Alalu'ya aktarıldı; o bunlar üstünde düşündü ve kabul etti: Evlilik yoluyla oğlum olan Ea Dünya'ya gelsin.

Sulardan altın çıkarılsın, Nibiru'nun kurtuluşu için sınansın; ikinci bir güreş belirlesin Anu mu ben mi kral olacak? Öyle ola, diyerek ilan etti Anu toplananlara. Enlil itiraz etmek için ayağa kalktı; kralın sözleri değiştirilemezdi artık. Ea arabalar yerine gitti; komutanlara ve bilgelere danıştı. Uçuş görevinin tehlikelerini hesapladı; altını nasıl çıkartıp getireceğini düşündü. Alalu'nun aktardıklarını dikkatle inceledi.

Alalu'dan daha fazla sınama yapmak için sonuçlar istedi. Uçuş görevi için bir kaderler tableti biçimlendiriyordu; kullanılacak kuvvet su olacaksa eğer, nereden doldurulabilecekti? Arabanın neresinde depolanacaktı, kuvvete nasıl dönüştürülecekti? Bu düşünceler içinde geçti Nibiru'nun bir turu; hazırlıklarla geçti Nibiru'nun bir Şarı (*Bir Nibiru yılı. 3600 yıl*). Görev için en büyük gök arabası hazırlandı.

- **EA YOLA ÇIKIYOR**

Turunun kaderi hesaplandı, bir kader tableti sımsıkı sabitlendi; altın çıkartmak için Dünya'ya gitme görevi için elli kahraman gerekecekti. Anu yolculuk için onay verdi; Yolculuğun başlayacağı doğru zamanı seçmeleri için yıldız izlerler seçildi. Arabalar yerinde kalabalıklar toplandı, kahramanları ve onların önderini uğurlamaya gelmişlerdi. **Kartal miğferlerini** takmış, her biri **balık giysisi** giymiş olan kahramanlar birer birer girdiler arabaya.

Son binen Ea idi; kalabalıklara veda etti. Kralın hayır duasını almak üzere babası Anu'nun huzurunda diz çöktü. Evladım, ilk oğlum: çok uzaklara yolculuk edeceksin, hepimiz için tehlikeye atılacaksın; başarın sayesinde bela Nibiru'dan uzaklaşa; gidip sağ salim geri dönesin. Anu böyle diyerek uğurlayıp kutsadı. Ea'nın annesi **Ninul** onu kucağına alıp yüreğine sokarcasına sımsıkı sardı.

Anu'dan bir oğul olarak verildin de sen bana, niçin yerinde duramaz bir yürek verildi sana? Git ve o tehlikeli yolculuğu güvenle bitirip geri dön, dedi Ea'ya. Ea eşini şevkatle öptü, tek kelime etmeden sarıldı **Damkina**'ya. Enlil üvey kardeşiyle kucaklaştı. Başarılı olasın, dedi ona. Ea yüreğinde üzüntüyle girdi arabaya, yükselip süzülme emrini verdi.

- **UZAY GEMİSİ DÜNYA'YA DOĞRU YOLA ÇIKIYOR**

Şimdi bu, yedinci gezegene yolculuğun ve sulardan gelen **balık tanrı** efsanesinin nasıl başladığının hikayesidir. Ea yüreğinde üzüntüyle girdi arabaya, yükselip süzülme emrini verdi. Komutan koltuğunda Ea değil, **Anzu** oturmaktaydı; arabanın komutası Ea'da değil, Anzu'daydı. Adının anlamı gökleri bilendir o idi, bu görev için özel olarak seçilmişti. Prensler arasında bir prensti; ceddi kral tohumundan.

Gök arabasını beceriyle yönlendirdi, Nibiru'dan kuvvetle yükselip havalandı ve yönünü uzaktaki Güneşe çevirdi. On lig (*Nibiru uzaklık ölçü birimi*), yüz lig boyunca yol aldı araba; bin lig boyunca yolculuk etti. Küçük**Gaga** (*Plüton*) selamlamaya çıktı, onlara, kahramanlara hoş geldiniz mesajını iletti. Mavi renkli **Antu** (*Uranüs'ün ikizi*) , o güzel büyücü kadın yolu gösterdi. Anzu onun görünüşüne takıldı kaldı. **Onun sularını inceleyelim**diyordu Anzu.

Ea hiç durmaksızın devam etme emrini verdi, bu gidişi olup dönüşü olmayan bir gezegendir, dedi kuvvetle. Gezegenlerin sayılışında üçüncü olan **göksel Anu'ya** (*Uranüs*) doğru devam etti araba. Göksel Anu bir yanına yatmıştı; **aylarından oluşan ordusu** (*bu gün 27 uydusu vardır*) çevresinde hızla döneniyordu. Sınayıcının ışınları **su bulunduğunu** gösteriyordu, gerekirse durulabileceğini işaret ediyordu Ea'ya.

Ea yola devam edelim, diyordu; Anşar'a, göğün önde gelen prensine doğru, yol gösteriyordu. Çok geçmeden**Anşar'ın (***Satürn***)** tuzağa düşüren çekişini hissetmeye başladılar; onun **renkli halkalarına** korku içinde hayran kaldılar. Anzu arabayı ustalıkla yönlendirdi; çarpışma tehlikelerinden akıllıca kurtuldu. Bir sonra karşılaşacakları, sert gezegenlerin önde geleni olan dev **Kişar**'dı. (*Jüpiter*)

- **UZAY GEMİSİ DÖVÜLMÜŞ BİLEZİK'E ULAŞIYOR**

Onun ağının çekişi çok ama çok güçlüydü; Anzu büyük beceriyle arabanın rotasını diğer yana döndürdü. Kişar bu gök arabasına öfkeyle ilahi yıldırımlar fırlatıyordu, ordusunu bu davetsiz gelene yöneltti. Kişar yavaşça uzaklaştı ve araba bir sonraki düşmanıyla karşılaştı: Beşinci gezegenin hemen ötesinde **dövülmüş bilezik** (*Mars gezegeninin önündeki asteroid kuşağı*) saklanıyordu. Elinden çıkan bir aygıtı vızıldaması için kuran Ea, su fırlatıcının hazırlanmasını buyurdu.

Kendi çevresinde hızla dönen koca kayalardan bir orduya doğru hızla gidiyordu araba. Her biri arabayı vahşice hedeflemiş bir sapandan atılmış taşlara benziyordu. Ea'nın sözü üstüne, binlerce kahraman kuvvetinde bir su akıntısı fırlatıldı. Koca kayalar birer birer yüz çevirdiler; arabanın geçmesi için bir yol açılıyordu. Ama kaçan her bir koca kayanın yerine bir diğeri saldırıyordu.

Sayıları hesabın ötesinde, **Tiamat**'ın ikiye ayrılışının öcünü almak isteyen bir ordu. Ea tekrar tekrar emirler verdi, su fırlatıcıya sürekli vızıldayanla. Koca kayalar ordusuna tekrar tekrar yöneltildi su akıntıları; ve o koca kayalar tekrar tekrar yüz çevirip geçecek bir yol açtılar arabaya. Ve derken, en sonunda yol tamamen açıldı, araba hiç zarar görmeden devam edebildi.

- **EKİP ASTEROİD KUŞAĞINI GEÇMEYİ BAŞARIYOR VE MARS'A İNİYOR**

Kahramanlardan neşe bağırtıları yükseldi; şimdi Güneş'in perdesi açılmış görüntüsü ile neşelerine neşe katıldı. Bu coşkunun ortasında Anzu'dan bir uyarı geldi: bu yolun açılabilmesi için aşırı su tüketmişlerdi, arabanın ateş taşlarını besleyecek su, yolculuğun geri kalanına yetmezdi. Karanlık derinlikte altıncı gezegeni görebiliyorlardı artık, Güneş'in ışınlarını yansıtıyordu.

Lahmu‘da (*Mars*) su (*eserin devamında Mars’ın Nibiru gezegeninin etkisiyle hasara uğrayıp suyunu kaybettiğini göreceğiz.*) var, diyordu Ea; arabayı onun üstüne indirebilir misin, diye sordu Anzu’ya. Anzu arabayı ustalıkla yöneltti Lahmu’ya, bu göksel tanrıya ulaşınca, bir tur attı arabayla onun etrafında. Gezegenin ağı çok güçlü değil, çekişiyle başa çıkmak kolay, diyordu Anzu. Görülecek bir manzaraydı **Lahmu; çok renkliydi**. kar beyazı takkesi, kar beyazı çarıkları. **Ortası kırmızımsı renkte** ve tam ortasında ışıldamaktaydı gölleri, ırmakları.

Anzu beceriyle yavaşlattı arabayı; bir göl kenarına nezaketle kondu. Ea ve Anzu, kartal miğferlerini takındılar; sert zemine adım atmak üzere aşağıya salındılar. Emir üstüne kahramanlar, suyu emeni uzattılar; arabanın iç kısımlarını gölün sularıyla doldurdular. Araba payına düşen suyla doluyorken, Ea ve Anzu etrafı kolaçan ediyordu. Sınayıcı ve çeşnici ile tüm meseleleri kesinleştirdiler.

- **NİBİRU’LULAR DÜNYA’YA ULAŞIYOR**

Sular içilebilirdi ama hava yetersiz. Tüm bunlar arabanın yıllıklarına kaydedildi; yoldan sapma ihtiyacı iyice tarif edildi. Canlılığı tazelenen araba yükselip süzüldü; iyicil Lahmu’ya veda ediyordu. Ötede turunu atmaktaydı**yedinci** (*Dünya*) gezegen: Dünya ve onun yoldaşı davet etmekteydi arabayı. Komutan koltuğunda Anzu’dan ses çıkmıyor, Ea da suskunlaşmış hiç konuşmuyordu.

Menzilleri hemen önlerindeydi; onun altını ya **Nibiru**‘nun kurtuluşu olacaktı ya da belası. Araba yavaşlamalı yoksa Dünya’nın kalın atmosferinde kavrulup yok olacak, diye Anzu’ya anlattı Ea. Dünya’nın yoldaşı **Ay**‘ın etrafında çemberler çizip yavaşlayalım, diye önerdi Ea ona. Ay’ın etrafında döndüler; Nibiru’nun göksel savaşta alt ettiği ay boynu eğik, yaralı yatmaktaydı. Arabayı böylece yavaşlatan Anzu onu, yedinci gezegene yönlendirdi. Arabayla Dünya’nın küresinin etrafından bir iki çember çizdikten sonra , onu sert toprağa doğru alçalttı.

Gezegenin **üçte ikisi kar rengindeydi**; **ortası ise koyu renkli**. Okyanusları görebildiler, sert toprakları görebildiler; Alalu'nun işaret fenerini arıyorlardı. Bir okyanusun kuru toprağa dokunduğu, **dört nehrin**sazlıklarla kaplandığı bir yere Alalu'nun işareti yol gösterdi. Araba sazlıklara konamayacak kadar büyük ve ağır, diyordu Anzu. Dünya'nın kuru toprakta çok güçlü olan çekici ağıyla oraya alçalamayız dedi Anzu, Ea'ya.**Suya in**! Okyanus'un sularına in, diye bağırdı Ea, Anzu'ya.

- **GEMİ OKYANUSA İNİYOR**

Anzu gezegenin etrafında bir çember daha çizdi; arabayı büyük bir dikkatle okyanusun kenarına dek alçalttı. Arabanın kocaman ciğerleri havayla doldu; suların üstüne indi ama derinlere batmadı. Konuşucudan bir ses duyuldu: Dünya'ya hoşgeldiniz diyordu Alalu. Onun ışınlanan sesinin yönünden nerede olduğu belirlendi. Anzu arabayı o yana doğru çevirdi; şimdi bir sandal gibi yol alıyordu sular üstünde. Az sonra geniş okyanus daraldı; her iki yanında muhafızlar gibi görünür oldu kuru toprak.

Sol yanda kahverengi tepeler yükseliyordu; sağ yanda ise başı göğe değen dağlar. Alalu'nun yerine doğru gitmekteydi araba, bir sandal gibi yol almaktaydı sular üstünde. İleride sular altında kalmış kuru topraklar göründü, okyanusun yerini sazlıklar almaktaydı. Anzu kahramanlara emirler yağdırdı; balık giysilerinizi donanın, diye emretti. Arabanın bir kapağı açıldı ve kahramanlar bataklıklara indiler. Arabaya güçlü ipler bağlamışlardı, iplerle arabayı çekiyorlardı.

- **NİBİRU'LULAR MEZOPOTAMYA'YA AYAK BASIYOR**

Alalu'nun ışınlanan sözleri giderek güçleniyordu: Acele edin! Acele edin, diyordu. Sazlıkların kıyısında, baktılar ki şöyle bir manzara: Güneş ışıklarının altında parlıyordu Nibiru'dan bir araba; Alalu'nun gök arabasıydı bu! Kahramanların adımları hızlandı, Alalu'nun arabasına doğru seğirttiler. Sabırsızlanan Ea kendi balık giysisini kuşandı; kalbi göğsünde davul gibi gümbürdüyordu. Sazlıklara atladı, kıyısına doğru hızlı adımlarla yürüdü. Sazlıkları örten su yüksekti, dibi tahmininden daha derindeydi.

Yürümeyi bırakıp yüzdü; geniş kulaçlarla ileri atıldı. Kuru topraklara yaklaştığında, yeşil çayırları görür oldu. Derken ayağı sert zemine dokundu; ayağa kalkıp yürüyerek devam etti. İleride Alalu'yu görüyordu; kollarını şevkle sallayan. Sulardan çıkan Ea kıyıya ayak bastı: Koyu renkli Dünya'nın üstünde durmaktaydı. Alalu koşarak karşıladı damadını, sımsıkı kucakladı onu. Hoş geldin başka bir gezegene, dedi Ea'ya Alalu.

- **MEZOPOTAMYA'DA ARAŞTIRMALAR BAŞLIYOR**

Şimdi bu **Eridu**'nun (*Nibiru halkının dünya da kurduğu ilk şehir*) Dünya'da nasıl kurulduğunun, **yedi gün hesabının** nasıl başladığının hikayesidir. (*Tevrat'ta geçen yedinci gün dinlenme ve hiç çalışmama ritüelinin nasıl Sümer kaynaklı olduğunu birazdan göreceğiz*) Alalu hiç konuşmadan uzunca kucakladı Ea'yı; gözleri mutluluk göz yaşlarıyla doldu. Ea hürmetle eğildi onun önünde, kayınbabasına saygısını gösteriyordu. Kahramanlar ilerliyordu sazlıklarda; çoğu balık giysisine bürünmüş, kuru toprağa varmak için hızlanmaktaydı. Araba yüzer halde kalsın, diye emrediyordu Anzu. Sulara demirleyin onu, ilerideki çamurdan sakının!

Kahramanlar kıyıya çıktılar, Alalu'nun huzurunda hürmetle eğildiler. Anzu kıyıya çıktı; arabadan en son inendi. Alalu'nun huzurunda hürmetle eğildi; Alalu ile kucaklaştılar. Oradaki herkesi güzel sözlerle karşıladı Alalu. Orada toplananlara, Ea komutanlık söylevi verdi. Burada Dünya'da komutan benim diyordu. Ölüm kalım görevi için geldik, Nibiru'nun kısmeti bizim ellerimizde. Etrafına bakındı, ordugahı için bir yer arandı. Toprak yığın, şurada bir tepe oluşturun, emrini verdi Ea ; bir ordugah kurdular.

- **KISA DÜNYA GÜNLERİ NİBİRU'LULARI KORKUTUYOR**

İşaret ettiği yerden çok uzak olmayan bir noktaya, Alalu tarafından dikilmişti sazdan bir kulübe. Sonra Anzu'ya seslendi: Işınlayarak ilet sözleri Nibiru'ya, babam kral Anu'ya başarıyla indiğimizi bildir. Çok geçmeden göğün rengi değişti; parlakta kırmızımsıya dönmekteydi. Gözlerinin önüne, hiç görmedikleri bir manzara seriliverdi: Güneş kırmızı bir top gibi ufukta gözden kayboluyordu. Korku sardı kahramanları, bir büyük afet geliyorsa, diye ürktüler. Alalu gülerek rahatlatan sözler söyledi

Bu Güneş'in batışı, Dünya'da bir günün sona erişini işaret ediyor. Kısa bir dinlenme için yatıp uzanın;**Dünya'da gece inanılmayacak kadar kısa**. Çok geçmeden, bir anda Güneş tekrar görünecek, Dünya'da sabah olmuş olacak. Çabucak çöktü karanlık; Dünya'yı göklerden ayırdı. Karanlığı delip geçiyordu yıldırımlar, gökgürültülerini izledi yağmurlar. Rüzgarlarla uçuştu sular; yabancı bir tanrının fırtınalarıydı bunlar. Arabanın içinde çömelip kaldı kahramanlar; **arabanın içinde birbirlerine sokuldular.**

Dinlenmek ne kelime, çok huzursuzdular. Kalpleri hızla atarken beklediler Güneş'in dönüşünü. Onun ışınları tekrar göründüğünde gülüyorlar, neşeyle birbirlerinin sırtına şamar atıyorlardı. Akşam oldu, sabah oldu **ve Dünya'da ilk gün oldu**. Gün ağarınca Ea yapılacakları tasarladı; suları sulardan ayırmaya verdi dikkatini.**Engur**'u tatlı su ustası atadı, içilecek suları o sağlayacaktı. Alalu ile yılan gölcüğüne gitti o; onun tatlı suları üstüne düşünecekti. Gölcükte kötü yılanlar kaynıyordu, dedi Engur, Ea'ya.

- **HER GÜN YENİ BİR ARAŞTIRMA**

Sonra Ea sazlıklar üstüne düşündü; yağmur sularının bolluğunu hesapladı. **Enbilulu**'yu sazlıklardan sorumlu atadı; sazlık çalılarının sınırlarını belirlemeye yolladı. **Enkimdu**'yu hendek ve su yolu işlerine atadı; sazlıkların etrafında bir sınır oluşturacak, gökten inen yağmurların toplanması için bir yer yapacaktı. Aşağı sulardan böyle ayrıldı yukarı sular; sazlıkların suyu ile tatlı sular araya set çekip ikiye ayrıldılar. Akşam oldu, sabah oldu **ve Dünya'daki ikinci gün oldu.**

Güneş sabahı muştulayınca, kahramanlar verilen görevleri yapmaya koyuldular. Alalu ile Ea ise adımlarını çayırlara ve ağaçlara doğru döndürdüler. Meyve bahçelerinde her şey yetişiyordu; bitkiler ve meyvelerin türleri incelenmeliydi. Ea veziri **İsimud**'a soruyordu soruları: Bu bitki ne, şu bitki ne, diye sıralıyordu. Çok bilgili olan İsimud yetişen iyi besinleri ayırt edebilmekteydi; bir meyve kopartıp verdi Ea'ya, bu bir bal bitkisi, diyordu Ea'ya. Bir tane kendi yedi, bir tane Ea yedi.

Yetişen besinlerden iyilerini ayırma işinin başına Ea, kahraman **Guru**'yu atadı. Kahramanlara su ve yiyecek böyle sağlandı ama doymadılar. Akşam oldu, sabah oldu **ve Dünya'daki üçüncü gün oldu**. Dördüncü gün rüzgarların hızı kesildi, araba dalgalarla sallanmaz oldu. Arabadan araç gereç getirile, ordugaha meskenler kurula, diye buyurdu Ea. Kalıp ve tuğlanın başına Ea, **Kulla'**yı atadı; kilden tuğlalar biçimlendirecekti. üstüne meskenlerin dikileceği temelleri **Muşdammu** atacaktı.

Güneş gün boyunca ışıldadı; gün boyunca ışık boldu. Akşam vakti Kingu, Dünya'nın ayı yusyuvarlaktı, Dünya üstüne soluk bir ışık saçtı. Geceye hükmeden alt dereceden bir ışık olarak göksel tanrılar arasında sayılacaktı. Akşam oldu, sabah oldu **ve Dünya'daki dördüncü gün oldu.** Beşinci gün Ea, **Ningirsig**'e sazlardan bir sandal yapmasını emretti. Sazlıkların genişliği hesaplanacak, bataklıkların nerelere uzandığı üstünde düşünülecekti. Sularda kaynaşan, havada uçan her şeyi bilen **Ulmaş**'tı, birlikte iyiyi kötüden ayırmaya gittiler.

Sularda kaynaşan, kanadı olup havada uçan türlerden çoğu Ulmaş'a yabancıydı; sayıları çok ama çoktu; sazanlar iyi idi, kötüler arasında yüzüyorlardı. Sazlıklar ustası **Enbilulu**'yu çağırttı Ea; hendek ve su yolundan sorumlu **Enkimdu**'yu çağırttı: Onlara konuştu; kamışlıklar ve yeşil sazlarla sazlıklarda bir engel yapacaklar, balığı balıktan ayırmak için bir kapalı mekan, sazanların kaçamayacağı bir ağ tuzağı, yenebilecek hiç bir kuşun kapanından kurtulamayacağı bir yer oluşturacaklardı.

Böylece balık ve kuşların iyi olanları ayrıldı ki kahramanlara besin olsun. Akşam oldu, sabah oldu **ve Dünya'daki beşinci gün oldu**. Altıncı gün Ea, meyve bahçesindeki yaratıkların üstünde düşündü. **Enursag**'a sürünen ve yürüyen her şeyi ayırt etmesi görevini verdi; bunların çeşitliliği Enursag'ı çok şaşırttı; vahşiliklerinin şiddetini Ea'ya etraflıca anlattı. Kulla'yı çağırttı Ea; Muşdammu'ya emirler verdi acilen. Akşam vakti meskenler bitmiş ola, korunmaları için çevreleri çitle çevrile.

Kahramanlar bu görevi üstlendiler, temellerin üstüne hızla çıktılar tuğla sıralarını. Sazlardan yapıldı damlar, kesilen ağaçlarla dikildi çitler. Anzu arabadan bir öldüren ışın getirdi; Ea'nın meskenine sözler ışınlayan konuşucu kurdu; akşam vakti tamamlanmıştı ordugah. Gece için orada toplandı kahramanlar. Akşam oldu, sabah oldu **ve Dünya'daki altıncı gün oldu.** Yedinci günde ordugahtaki kahramanlar biraraya toplandı; Ea onlara konuşacaktı: Çok tehlikeli bir yolculuktan sonra buraya vardık.

- **YEDİNCİ GÜN DİNLENME EMRİ VERİLİYOR**

Nibiru'dan yola çıkıp yedinci gezegene dek çok tehlikeli bir yolculuk yaptık. Başarıyla indik Dünya'ya; çok iyi şeyler başardık, bir ordugah kurduk. Bu gün dinlenme günü olsun;**bundan böyle her yedinci günde hep dinlenile.** Bundan böyle burası **uzaklardaki yuva** anlamına **Eridu** adıyla biline. Sözümüzü tutalım, Eridu'lu Alalu'yu komutan ilan edelim. Toplanan kahramanlar hep birlikte bağrışıp onayladılar. Alalu uygun bulduğunu söyleyip Ea'ya övgüler düzdü: Ea'ya ikinci bir ad verile. Bundan böyle ona, **hünerli biçimlendirici** anlamına**Nudimmud** denile. Kahramanlar hep birlikte bağırışıp onayladılar. Akşam oldu, sabah oldu ve **Dünya'daki yedinci gün oldu.**

Tabletimizdeki ve diğer Sümer tabletlerindeki bu altı gün çalışıp, yedinci gün dinlenme din kitaplarına yaratılış safhaları olarak geçti. Bu gün sık sık araştırmacıların gündeme getirip tartıştığı, yaratılıştaki bahsi geçen bir gün bin yıl demek gibi (*öyle bile olsa bilimsel gerçeklerle çelişir. Çünkü evren 15 milyar yaşındadır. Dünya 4.5 milyar yaşındadır*) açıklamalarla savundukları yaratılış hikayesinin aslı budur. Bu örnek din kitaplarının Sümer tabletlerinden bazen kelimesine kadar alıntılar yaptığını gösteren örneklerden sadece biridir.

Şimdi aynı hikayeyi Tevrat'tan okuyalım.

- ## Bab 1

1- Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.
2- Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde hareket ediyordu.
3- Tanrı, "**Işık olsun**" diye buyurdu ve ışık oldu.
4- Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı.
5- Işığa "**Gündüz**", karanlığa "**Gece**" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.
6- Tanrı, "**Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın**" diye buyurdu.;
7- Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı.
8- Kubbeye "**Gök**" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu.
9- Tanrı, "**Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün**" diye buyurdu ve öyle oldu.
10- Kuru alana "**Kara**", toplanan sulara "**Deniz**" adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
11-Tanrı, "**Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsin**" diye buyurdu ve öyle oldu.
12- Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
13- Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu.
14-15- Tanrı şöyle buyurdu: "**Gökkubbede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstersin.**" Ve öyle oldu.

16- Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı.
17-18- Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
19- Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu.
20- Tanrı, "**Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun**" diye buyurdu. 21-Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.
22- Tanrı, "**Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın**" diyerek onları kutsadı.
23- Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.
24- Tanrı, "**Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen türetsin**" diye buyurdu. Ve öyle oldu.
25- Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.
26- Tanrı, "**Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım**" dedi, "**Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun**."
27- Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı. 28-Onları kutsayarak, "**Verimli olun, çoğalın**" dedi, "**Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun**."
29- İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak.
30- "**Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.**" Ve öyle oldu.
31- Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

- **Bab 2**

1- Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı.

2- Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi.

3- Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.

Görüldüğü gibi akşam oldu, sabah oldu sözleri bile aynı. Burada ki Tanrı'nın dinlenmesi sözü Tevrat'ı tamamen ele veriyor.

Kur'an bu dinlenen Tanrı kavramını çağının şartlarına göre tahtına oturma şeklinde değiştiriyor. Öyle ki, '**yorulmadım ki**' deme gereği bile duyar.

1. "**O, gökleri yeri ve aralarındakileri altı günde yarattı, sonra arş üzerine hükümranlığını kurdu.** **Furkan 59**"
2. " **And olsun ki, biz o gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yarattık. Bize bir yorgunlukta dokunmadı.** **Kaf-38**"
3. "**Odur ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra arş üzerine hükümranlığını kurdu.** **Hadid 4**"

- **DÜNYA'DA ALTIN ARAYIŞI BAŞLIYOR**

Şimdi bu altın arayışının nasıl başladığının ve Nibiru'da yapılan, Nibiru'yu kurtarma planlarının nasıl işlemediğinin hikayesidir. Eridu ordugahı kurulduktan ve kahramanlar yiyeceğe doyduktan sonra Ea sulardan altın çıkartma görevini başlattı. Arabada ateş taşları karıştırıldı, onun büyük fişeğini canlandırdı; suyu emen arabadan dışarı uzatıldı; sazlıkların sularının içine sokuldu. Sular kristallerden yapılma bir kaba yöneltildi, sulardan çıkartılan tüm metalleri o kapta topladı kristaller.

Sonra kaptan geçen sular Dışarı Tüküren ile balık göletine geri tükürüldü. Sularda ki metaller kabın içinde işte böyle toplandı. Becerikli Ea'nın eseriydi bu, ne hünerli biçimlendiriciydi o. Altı Dünya günü boyunca sazlıkların suları emilip sazlıkların suyu tükürüldü. Kabın içinde gerçekten de metaller birikti. Yedinci gün Ea ve Alalu bu metallleri incelediler, kabın içinde hangi metallerin biriktiğine baktılar. **Demir** vardı, çokça **bakır** vardı ama bol değildi altın.

Arabada, yine Nudimmud'un hünerinin bir eseri olan başka bir kapta metaller türlerine göre ayrıştırıldılar; türlerine göre ayrılıp kıyıya taşındılar. **Altı gün boyunca kahramanlar uğraştı didindiler; yedinci gün dinlendiler**. Altı gün boyunca kristal kaplar dolup dolup boşaldı, yedinci gün metaller sayılıp ayıklandı. Demir vardı, bakır vardı ve başka metaller de. Ama altından, bir avuç bile toplanmadı. Geceleri ay küçüldü büyüdü; Ea onun **bir turuna Ay adını verdi**.

- **AY TAKVİMİ UYGULANMAYA BAŞLANIYOR, MEVSİMLER TANIMLANIYOR**

Ay'ın altı gün boyunca ışıltılı boynuzları o ayın hemen başını gösteriyordu. Tacı yarıya ulaşınca yedinci günü, o gün dinlenme günüydü. Ay'ın yarısında Ay giderek yuvarlanıp dolmaktaydı; durakladıktan sonra incelip solmaktaydı. Güneş'in rotasını Ay'ın turunda göründükçe o yüzünü Dünya'nın turuna doğru dönüyordu. Ay'ın hareketleriyle büyülenen Ea, onun Kingu olarak Ki'ye bağlılığı üstünde düşündü. Bu bağlılık neye hizmet ediyordu, hangi göksel işareti veriyordu. **Ea Ay'ın bir turuna ay adını verdi; onun turuna ay dedi.**

Bir ay boyunca, iki ay boyunca ayrıştırıldı sular arabada; **Güneş her altı ayda bir Dünya'ya farklı bir mevsim veriyordu; Ea bunlara Kış ve Yaz dedi**. Kış vardı ve Yaz vardı; **Ea, tam bir turuna Dünya'nın yıl dedi**. Yılın sonunda biriken altın hesaplandı. Nibiru'ya yollanacak kadar yoktu. Sazlıkların suları yetersizdi; arabayı derin okyanuslara taşıyalım, demekteydi Ea. Araba palanlarından çözüldü, gerisin geri kaydırıldı. Büyük dikkatle karıştırıldı kristal kaplar, tuzlu sular aralarından geçti.

- **OKYANUS SULARINDAN ALTIN ARANIYOR, TAHAMMÜL AZALIYOR**

Metaller türlerine göre ayrıldı; aralarında ışıl ışıldı altın. Ea arabadan tüm olan bitenlerin sözlerini Nibiru'ya ışınladı; Anu bu habere gerçekten çok sevindi. Mukadder turunda Nibiru, Güneş'in meskenine doğru yol alıyordu. Nibiru Şar devresinde Dünya'ya yaklaşıyordu. Hevesle sorular soruyordu altın hakkında Anu. Nibiru'ya yollayacak kadar çok mu? Heyhat, sulardan yeterince altın toplanamadı. Bir Şar daha geçsin, miktar ikiye katlansın, diye akıl verdi Ea, Anu'ya.

Okyanus sularından altın elde etmeye devam edilirken Ea'nın yüreği sıkıntıdan daralıyordu. Arabanın parçalarından çıkartılanlarla bir **gök odası** birleştirilip yapıldı. Rehberliği iyi bilen **Abgal**'a gök odasının sorumluluğu verildi. Abgal ve Ea her gün gök odasıyla yükselerek uçup Dünya'yı ve onun gizlerini öğrenmeye koyuldu. Gök odası için kapalı bir mekan inşa edilip Alalu'nun arabasıyla yan yana içine kondu. Alalu'nun arabasındaki kristalleri her gün inceledi Ea; ışınlarıyla neler keşfettiklerini anlamaya çalıştı.

Altın nereden geliyor, diye sordu Alau'ya. Tiamat'ın altın damarları Dünya'nın neresinde? Abgal ve Ea gök odasıyla yükselerek uçup Dünya'yı ve onun gizlerini öğreniyordu. Büyük dağlar üstünde dolaştılar; vadilerde büyük nehirler gördüler; aşağıda bozkırlar ve ormanlar, binlerce lig genişliğinde alabildiğine uzanıyordu. Okyanuslarla ayrılmış çok geniş topraklar belirlediler; Tarayan ışınla toprakların derinlerine baktılar. Nibiru'da sabırlar tükeniyordu. Altın koruma sağlayabilir mi, haykırışları yükselmeye başladı.

- **ALALU'NUN ARABASINDAKİ FÜZELER SÖKÜLÜP SAKLANIYOR**

Altını topla, Nibiru'ya yaklaştığında altını yollamalısın, emrini verdi Anu, Ea'ya. Alalu'nun arabasını onar ki, Nibiru'ya dönmeye uygun, Şar tamamlandığında hazırlanmış ola, diyordu Anu. Ea babası kral Anu'nun sözlerine kulak verdi. Alalu'nun arabasını onarmak üstünde düşündü. Bir akşam gök odasıyla arabanın yanı başına indiler, Abgal ile birlikte, arabaya girdiler; karanlıkta gizli bir iş yaptılar. Dehşet silahlarını, yedi taneydi, arabadan dışarı çıkarttılar; onları gök odasına yükleyip içinde iyice gizlediler.

Gün doğunca Ea, Abgal ile gök odasına binip yükselerek süzüldü; başka bir diyara gidiyorlardı. Orada, gizli bir yere sakladı Ea silahları; bir mağaraya, bilinmeyen bir yere depoladı. Sonra Anzu'ya emir verdi Ea; Alalu'nun arabasını onarması, Nibiru'ya dönecek hale getirmesi, Şar bitiminde hazır etmesi talimatını verdi. Arabaların usulleri üstüne çok becerikli olan Anzu tüm gücüyle bu işe koyuldu; arabanın iticilerini yeniden mırıldanır hale getirip tabletlerini dikkatle ele aldı.

Dehşet silahlarının yokluğunu çok geçmeden anladı. Öfkeyle bağırdı Anzu; Ea niçin onları uzaklara gizlediğini şöyle açıkladı. Silahların kullanılmayacağına yemin etmiştik. Ne göklerde ne de sert diyarlarda bir daha asla kullanılmayacaklar. Onlar olmazsa Dövülmüş bilezikten geçmek hiç güvenli olmaz, diyordu Anzu. Onlar olmazsa, Su Fırlatıcılar olmazsa tehlike dayanılmaz olur. Eridu'lu komutan Alalu, Ea'nın sözlerini dinledi ve Anzu'nun sözlerine kulak verdi.

- **ABGAL NİBİRU'YA GİDECEK GEMİYİ KOMUTA EDİYOR**

Ea'nın sözleri Nibiru meclisi tarafından onaylandı, diyordu Alau. Ama araba dönmezse, Nibiru mahvolacak. Yol buluculuğu bilen Abgal cesurca çıkıp dikildi önderlerin önünde. Kılavuz ben olacağım; tehlikelerle yiğitçe karşılaşacağım, diyordu. Böylece karar verildi. Kılavuz Abgal olacak ve Anzu Dünya'da kalacaktı. Nibiru'da yıldız izlerler göksel tanrıların kaderleri üstünde düşündüler; talihli bir gün seçtiler. Alalu'nun arabasına sepetler dolusu altın taşındı.

Arabanın ön kısmına geçti Abgal, komutan koltuğuna oturdu. Ea kendi arabasından bir kader tableti alıp ona verdi. Yolu sana gösteren olacak senin için bu; bununla bulacaksın açılmış olan yolu. Arabanın ateş taşlarını karıştırdı Abgal; uğultuları bir müzik gibi büyüleyiciydi. Arabanın büyük fişeğini canlandırdı; kırmızımsı bir parlaklık yaymaktaydı. Ea ve Alalu, kahramanlar topluluğu onu uğurluyordu. Derken araba bir kükremeyle göğe yükselip göklere çıkıverdi. Yükselişin sözleri ışınlandı Nibiru'ya; Nibiru'da büyük bir bekleyiş başladı.

4. Tablet

Yükselişin sözleri ışınlandı Nibiru'ya; Nibiru'da büyük bir bekleyiş başladı. **Abgal** büyük bir güvenle yönlendiriyordu arabayı; Kingu'nun, Ay'ın çevresinde bir çember çizdi; onun ağ güçleriyle hız kazandı. Bin lig, on bin lig boyunca yol aldı**Lahmu**'ya (*Mars*) doğru. Onun ağ gücüyle Nibiru'ya doğru bir yön kazandı. Lahmu'nun ötesinde **Dövülmüş Bilezik** (*asteroid kuşağı*) fırıl fırıl dönmekteydi; Abgal hünerle ışıldattı Ea'nın kristallerini ki açılmış yolu bulabilsin.

Kısmet onun yüzüne güldü. Bileziğin ötesine geçtiğinde araba Nibiru'dan ışınlanmış işaretleri alıyordu artık; yuvaya doğruydu yön. İleride, karanlıkta **Nibiru'nun kırmızımsı ışıltısı**; tam görülecek manzara. Araba artık ışınlanan işaretlerle yönlendiriliyordu. Nibiru'nun etrafında üç kez turladı, onun ağ gücüyle yavaşladı. Gezegene yaklaşırken , **görebiliyordu Abgal atmosferdeki gediği**.

Getirmekte olduğu altını düşününce kalbi daraldı. Atmosferin kalınlığından geçerken ışıldadı araba, sıcaklığı dayanılmazdı. Abgal beceriyle yaydı arabanın kanatlarını ki inişini sağlasın. Ötede arabaların yeri uzanmaktaydı, davetkar bir manzara. Abgal arabayı ışıklarla seçilmiş bir yerde yere indirdi yavaşça. Kapağı açtı; aman, ne kadar büyük bir kalabalık toplanmıştı.

- **ANU ABGAL'I KARŞILIYOR, ALTIN TOZLARI İŞE YARIYOR**

Anu ona doğru yaklaştı, kucaklayıp sıcak sözler söyleyerek hoş karşıladı. Kahramanlar arabaya koşturdular; altın sepetlerini dışarıya taşıdılar. Sepetleri başlarının üzerinde taşıyorlardı. Orada toplananlara zafer söylevi çekti Anu. Kurtuluş burada diyordu halka. Abgal'a eşlik ettiler saraya dek; dinlensin ve tüm eşlik ettiklerini anlatsın diye. En göz alıcı manzaraydı altın; bilginler çabucak götürdüler onları ki; En incesinden toza döndürüp göğe doğru fırlatmaya hazırlasınlar. (*Bu gün biliyoruz ki atmosferde ki ozon tabasındaki delik yada incelmeler altın tozlarıyla kapatılabili*) İşlemek bir şar aldı; sınamalar bir şar sürdü. Roketlerle yükseklere taşındı tozlar, kristallerin ışınlarıyla serpildiler. **Gediğin olduğu yerde bir iyileşme başladı**. Neşeyle doldu saray; ülkede bolluk bereket bekleniyordu. Anu iyi haberi Dünya'ya ışınladı. Altın kurtuluş getiriyor. Altın çıkartmaya devam edilmeli.

- **ABGAL DAHA ÇOK ALTIN İÇİN DÜNYA'YA DÖNÜYOR**

Nibiru Güneş'in yakınına gelince altın tozları onun ışınlarından dolayı bozuldu. Atmosferdeki iyileşme azaldı; gedik yine eski büyüklüğüne döndü. **Anu, Abgal'a Dünya'ya dönmesini emretti**; arabada daha çok kahraman vardı. İç kısımlarına daha çok suyu emen ve tüküren konulmuştu. Onlarla birlikte Abgal'a yardımcı kılavuzluk eden **Nungal** da arabadaydı. Abgal Eridu'ya döndüğünde büyük sevinç yaşandı.

- **EA NASIL DAHA ÇOK ALTIN BULACAĞINI DÜŞÜNÜYOR**

Ne çok selamlaşma, ne çok kucaklama. Yeni su işlerini Ea dikkatle inceleyip düşündü. Yüzü gülüyordu ama kalbi sıkışmaktaydı. Şar zamanı gelince Nungal arabaya binmiş ayrılmaya hazırdı. Arabanın iç kısımlarında yalnızca bir kaç sepet altın vardı. Ea yüreğinde, Nibiru'nun hayal kırıklığını şimdiden hissediyordu. Ea ile Alalu konuştular, bilinenleri bir daha tartıştılar.

Göksel savaş sırasında kesilen Tiamat'ın (*Dünya'nın atası gezegen*) başı idiyse Dünya, altın damarlarının kesilip ikiye ayrıldığı boynu neresiydi? Dünya'nın iç kısımlarından dışarı çıkan altın damarları neredeydi? Gök odasına binen Ea dağların ve vadilerin üstünden geçmişti. Okyanuslarla ayrılmış karaları tarayan ile incelemişti. Tekrar tekrar aynı gösterge görülüyordu. Kuru toprağın kuru topraktan koparılıp açıldığı yerde Dünya'nın iç kısımları ortaya çıkmıştı.

- **EA ALTININ AFRİKA'DA, TOPRAK ALTINDA OLDUĞUNU KEŞFEDİYOR**

Kalp şeklini alan kara kütlesinin alt kısımlarında (*Afrika, Afrika gerçekten de kalp şeklindedir. gerçek kalp insanların çizdiği bilinen kalp değildir*) Dünya'nın iç kısımlarından çıkan altın damarları boldu. Ea bu bölgeye **Abzu** (*Güneydoğu Afrika*) adını verdi, **altının doğum yeri** anlamına. Sonra Ea, Anu'ya şu bilgelik sözlerini ışınladı. Dünya gerçekten de altınla dolu; **altın sulardan değil, damarlardan alınmalı**. Dünya'nın sularından değil, iç derinliklerinden çıkartılmalı altın. Okyanusun ötesinde bir bölgeden, Abzu olarak bilinsin, bolca altın çıkartılabilir.

- **ANU ENLİL'İ DE DÜNYA'YA GÖNDERİYOR**

Sarayda büyük bir şaşkınlık vardı, alimler ve danışmanlar Ea'nın sözleri üstünde düşündüler; altının elde edilmesi konusunda tam bir fikir birliği vardı ama bunun Dünya'nın iç kısımlarından nasıl çıkartılacağı hakkında da pek çok tartışma. Toplananlar arasından bir prens söz aldı, **Enlil'**di bu, **Ea'nın üvey kardeşi**. Önce Alalu, sonra damadı Ea tüm umutları suya bağladı.

Suyun altını sayesinde kurtuluş güvencesi verdiler. Şar be şar bekledik hepimiz kurtuluşu; şimdi başka sözler duymaktayız; hayallerin bile ötesinde bir göreve kalkışmaktan söz ediyorlar, altın damarlarının kanıtları gerek; başarıyı sağlayacak bir plan yapmalı. Enlil toplananlara böyle dedi; sözlerini dinleyenlerin çoğu onunla aynı fikirdeydi. İzin verinde **Enlil gitsin Dünya'ya diyordu Anu**.

Kanıtı elde etsin, ortaya bir plan koysun. Onun sözlerine kulak verilsin, sözleri emir kabul edilsin. Toplananlar oy birliğiyle razı oldular, Enlil'in uçuş görevi onaylandı. Enlil baş naibi**Alalgar** ile Dünya'ya gitmek üzere yola çıktı; Alalgar'dı kılavuzu. Her birine birer gök odası verilmişti. Anu'nun, kralın sözleri, kararları Dünya'ya ışınlandı. **Görevin komutasını Enlil ala, sözleri emir biline.**

- **ENLİL DÜNYA'DA KOMUTAYI ELE ALIYOR**

Enlil Dünya'ya vardığında üvey kardeşi Ea onu sevgiyle kucakladı, kardeşin kardeşi karşıladığı gibi hoş karşıladı Ea, Enlil'i. Enlil, Alalu'nun huzurunda hürmetle eğildi, pek zayıf çıktı Alalu'nun hoş geldin sözleri. Kahramanlar Enlil'e heyecanla hoş geldin, diye bağırdılar; komutandan çok şey bekliyorlardı. Enlil beceriyle emretti gök odalarının birleştirilmesini.

Bir gök odasıyla yükselip süzüldü; baş naibi Alalgar onun kılavuzuydu. Abgal'ın kılavuzluğunda Ea da bir gök çemberine bindi, onları Abzu'ya götürecek yolu gösterdi. Kuru toprakları taradılar, okyanuslara dikkatle baktılar. Yukarı denizden aşağı denize dek karaları taradılar. Yukarıda ve aşağıda ne varsa hesaba döktüler. Abzu'da toprağı sınadılar. Gerçekten de oradaydı altın, pek çok toprak ve kayayla kaynaşıp birleşmişti.

- **ENLİL DAHA ÇOK ŞEHİR VE HAVA LİMANI PLANLIYOR**

Sularda bulunduğu gibi saf değildi, bir karışımın içine saklanmıştı. Eridu'ya geri döndüler; buldukları üstünde düşündüler. Eridu'ya yeni görevler verilmeliydi, Dünya'da tek başına devam edemez. Böyle diyordu **Enlil; büyük bir planı tarif ediyor**, çok daha geniş bir görev öneriyordu. Daha çok kahraman getirilmeliydi buraya,**daha çok yerleşim kurulmalıydı**. Dünya'nın derinliklerinden altını çıkartmak için, altını karışımın içinden ayırmak için.

Gök gemileriyle ve arabalarla taşınmalı, bu işleri yapmak için **iniş yerleri** olmalı. Yerleşimlerden kim sorumlu olacak, Abzu'nun komutasını kim alacak? Böyle soruyordu Ea, Enlil'e. Genişleyen Eridu'nun komutasını kim alacak, yerleşimleri kim denetleyecek? Böyle diyordu Alalu. Gök gemilerinin ve iniş yerinin komutası kimde olacak, diye soruyordu Anzu. Şöyle yanıtladı Enlil: **Anu Dünya'ya insin, kararları o versin**.

- **ANU DÜNYA'DAKİ PLANLAR ÜZERİNE SON KARARI VERMEK İÇİN DÜNYA'YA GELİYOR**

Şimdi bu, Anu'nun nasıl Dünya'ya geldiğinin, Ea ve Enlil'in nasıl kura çektiğinin, Ea'ya nasıl **Enki** unvanının verildiğinin, Alalu'nun nasıl ikinci kez **Anu'yla güreştiğinin** hikayesidir. Bir gök arabasıyla yolculuk etti Anu Dünya'ya; gezegenlerden geçen yolu izledi. Lahmu'nun (*Mars*) çevresinde kılavuzu **Nungal** bir tur attı ki Anu yakından bakabilsin.

Bir zamanların Kingu'su olan Ay'ın çevresinde turlayıp hayranlıkla baktılar. Orada da altın bulabilme şansı göze alınabilir mi, diye geçirdi içinden Anu. Sazlıkların yanı başındaki sulara indi arabası. Onun gelişi için sazdan sandallar hazırlatmıştı Ea, Anu yelken açıp çıkacaktı karaya. Yukarıda gök odaları süzülmekteydi; krallara layık bir karşılamaydı bu. En öndeki sandaldaydı Ea; kral babasını ilk karşılayan olmak istiyordu.

Anu'nun önünde eğildi, sonra Anu onu kucakladı. Evladım, ilk oğlum! diye haykırdı Anu ona. Eridu'nun meydanında kıtalar halinde durmaktaydı kahramanlar; krallarının Dünya'ya gelişini krallara layık biçimde karşılıyorlardı. Tam önlerinde durmaktaydı Enlil, komutanları. Kral Anu'nun önünde saygıyla eğildi ve Anu onu göğsüne kapatıp kucakladı. Alalu da orada, ne yapacağını bilmez bir halde durmaktaydı.

Anu onu da selamladı. Yoldaşlar gibi el sıkışalım, dedi Alalu'ya. Biraz ikircikli, öne doğru bir adım attı Alalu ve Anu'yla el sıkıştı. Anu için bir yemek hazırlanmıştı; akşam vakti Ea'nın onun için inşa ettiği sazdan kulübeye çekildi. Ertesi gün, Ea'nın başlattığı hesaba göre **yedinciydi; dinlenme günü**. Keyif çatmakla ve kutlamalarla geçen bir gündü, kralın gelişine layık bir gün.

- **ANU DÜNYA'YI GEZEREK GÖZLEMLİYOR**

Ertesi gün Anu'nun huzuruna çıkan Ea ve Enlil bulguları sundular. Ne yapıldığını ve neler yapmak gerektiğini onunla tartıştılar. Şu toprakları ben de göreyim, diyordu Anu onlara. Hepsi gök odalarıyla göğe çıktılar, denizden denize uzanan karaları gözlemlediler. Abzu'ya dek uçtular, altını gizleyen toprağına indiler. Altını çıkartmak çok güç olacak, diyordu Anu. Altını çıkartmakta şarttı.

Yüzeyin ne kadar derininde olsa da **altın, mutlaka çıkarılmalı**. **Ea ve Enlil bu amaca uygun araçlar tasarlasın**, kahramanlara görevler dağıtsınlar. Altını topraktan ve kayadan nasıl ayıracaklarını, **Nibiru**'ya som altını nasıl göndereceklerini araştırıp bulsunlar. **Bir iniş yeri inşa edile**, **Dünya'daki görevlere daha çok kahraman atana**. Böyle diyordu Anu iki oğluna; içinden de göklerde istasyonlar olsa, diye geçiriyordu.

- **ANU GÖREV DAĞITIMI YAPIYOR**

Anu'nun buyrukları böyleydi, Ea ve Enlil aynı fikirdeydi, saygıyla huzurunda eğildiler. Akşamlar oldu, sabahlar oldu; hep birlikte Eridu'ya döndüler. Eridu'da bir meclis topladılar; görevler ve yapılacak işler paylaşıldı.**Eridu**'yu kuran Ea ilk söz alandı. Eridu'yu kurdum, bu bölgede başka yerleşimler de kurulsun, **Edin** (*Kutsal kitaplarda ki **Aden**. İleri de yarattıkları **Adamu**'yu=**Adem** Nibiru'lular buraya getirecek*) olsun adı, **dimdik duranların meskeni** anlamına, bundan böyle bu adla bilinsin.

Edin'in komutanı ben olayım, Enlil de altın çıkartma işine girişsin. Enlil bu sözlere öfkelendi; çok yanlış bu plan, dedi Anu'ya. Kumanda etmede ve görevleri yerine getirmede ben daha iyiyim, gök gemilerine ilişkin bilgiye sahibim. Dünya'dan ve onun sırlarından kardeşim Ea daha iyi anlar; Abzu'yu keşfeden o, Abzu'nun efendisi yapın onu. Anu bu öfkeli sözleri can kulağıyla dinledi; kardeştiler ama yine de üveydiler.

İlk oğul ile yasal varis sözleri silah gibi kullanarak didişiyorlardı. Ea ilk oğuldu; bir cariye doğurmuştu onu Anu'ya. Daha sonra Antu'dan, Anu'nun eşinden doğmuştu Enlil. Anu'nun üvey kız kardeşlerinden biriydi Antu, böylece **Enlil yasal varis** oluyordu. (*İbrahim peygamberin cariyeden olan (**Hacer**) ilk oğlu İsmail ile üvey kız kardeşi ve eşi Sara dan olan İshak arasında ki yasal varislik olayıyla paralelliğini hatırlayın*)

- **ANU ZAR ATARAK GÖREV DAĞITIMI ÖNERİYOR**

Dolayısıyla sonra doğan oğul ardıllıkta ilk doğan oğuldan önce geliyordu. Böyle bir çatışma altının çıkartılmasını tehlikeye sokabilir, diye korktu Anu. Kardeşlerden biri Nibiru'ya dönmeli ve ardıllık meselesi şimdilik hiç düşünülmemeliydi. Kendi kendine böyle düşünen Anu iki oğluna dönüp onları çok şaşırtan şu teklifi yaptı: Tahta oturmak için Nibiru'ya kim dönecek? Edin'e kim komuta edecek? Abzu'da kim efendi olacak?

Gelin üçümüz arasında **zar atıp** belirleyelim. Kardeşler sessizdi; bu cüretkar sözler onları gafil avlamıştı. Haydi kura çekelim, dedi Anu. Kısmetin eli sayesinde belirlensin karar. Üçü, baba ve oğulları el sıkıştılar. **Kura çektiler** ve işleri kuraya göre paylaştılar. **Anu Nibiru'ya dönecekti**, hükümdar olarak tahtında oturacaktı.**Edin Enlil'e düştü**, adının gereği gibi **emirler efendisi** olacaktı. Daha çok yerleşim kuracak, gök gemilerinin ve onların kahramanlarının sorumluluğunu üstlenecek, denizlerin engeline rastlayana dek tüm toprakların önderi o olacaktı. **Ea'ya hakimiyet bölgesi olarak denizler ve okyanuslar düştü**. Suların engelinden sonraki topraklar onun tarafından idare edilecek, **Abzu'da efendi olacak**, hünerle çıkartacaktı altını.

Enlil kısmetine çıkanı uygun buldu; kısmetin eline saygıyla boyun eğdi. Ea'nın gözleri aşkla doldu; Eridu'dan ve Edin'den ayrılmayı hiç istemedi. İzin ver de **Ea, sonsuza dek evi bilsin Eridu'yu dedi Anu**, Enlil'e. Suya ilk inenin o olduğu sonsuza dek hatırlansın. İzin ver de Ea, **Dünya'nın efendisi** olarak bilinsin; ünvanı dünyanın efendisi olsun. (*Anadolu ezoterizminde ki dünyanın efendisi yada dünyanın bekçisi olarak bilinen Hızır'ı hatırlayın. Ancak ileri de muhteşem bir Hızır tanımlaması var. Dolayısı ile ben bu tanımlamayı ve Ea yı, dönüşüme uğrayarak Hızır'a değişmiş Ea olarak görmüyorum*)

Babasının sözlerini hürmetle eğilerek kabul etti Enlil; dönüp ağabeyine şöyle dedi: Bundan böyle ünvanın**Enki**'dir, Dünya'nın efendisi anlamına . Bende **emirler efendisi** olarak bilineceğim. Toplanan kahramanlara bu kararları açıkladı Anu, Enki ve Enlil. Görevler belirlendi, ufukta başarı göründü, diyordu Anu onlara. Artık size veda ediyorum, Nibiru'ya sakin bir kalple dönüyorum.

- **ALALU VE ANU GÜREŞİYOR**

Alalu öne çıkıp Anu'ya yaklaştı. Çok ciddi bir mesele unutuldu, diye bağırdı. Dünya'nın komutası bana bırakıldı; altın bulduğumu Nibiru'ya duyurduğumda bu söz verilmişti bana. Nibiru'nun tahtına çıkma iddiamdan vazgeçmiş değilim. Anu'nun her şeyi oğullarıyla paylaşması, menfur bir hareket. Böyle karşı çıktı Alalu, Anu'ya ve onun kararlarına. İlk başta tek söz etmedi Anu, sonra öfkeyle konuştu:

Münakaşamızı sona erdirmek için **ikinci kez güreşelim**; hemen buracıkta. Hor gören bir tavırla **giysilerini çıkardı Alalu; Anu da soyundu**. (*Yakup ile Tanrının güreşmesini hatırlayın. O güreşi Yakup kazanmış ve İsrail adını almıştı*) Tamamen soyunan iki asil göğüs göğüse mücadeleye başladı, bu çok büyük bir kapışmaydı. Alalu diz büktü, yüz üstü yere kapaklandı. (*Bu güreşin bildiğimiz tarzda bir güreş olmadığını düşünüyorum. Böylesine gelişmiş bir ulusun kararı güreşle vermesi, aslına bakarsanız soyla geçen krallık kurması çok anlamlı gelmiyor. Sanırım burada ilkel Sümer halkına anlayabileceği tarzda olayları anlatmak amaçlanıyor*)

- **ALALU ANU'NUN HAYALARINI ISIRIP KOPARTIYOR**

Bastırdı ayağını Alalu'nun göğsüne **Anu; güreşin galibi** oracıkta belli olmaktaydı. Güreşerek verildi karar; **kral benim**. Nibiru'ya dönmeyecek Alalu. Böyle diyerek ayağını çekti Anu, yere kapaklanan Alalu'nun böğründen. Şimşek hızıyla fırladı yerden Alalu, bacaklarından tutup yere çekti Anu'yu. Ağzını açtı kocaman; **Anu'nun hayalarını ısırıp** koparttı. **Alalu yutuverdi Anu'nun erliğini**. (*Osiris ve İsis'in hikayesinde ve bir çok mitoloji öyküsünde de haya kopartıp yutma söylemi vardır. Kaynağının Sümerler olduğunu burada öğrenmiş oluyoruz*)

Anu'nun acıyla haykırışı göğe dek ulaştı; yere düştü, yaralı. **Enki** düşen Anu'nun yanına koştu; kahkahalarla gülen **Alalu'yu yakaladı**. Kahramanlar kulübesine taşıdılar Anu'yu, Alalu'ya lanetler yağdırıyordu. Adalet yerini bulsun, diye bağırdı naibine Anu. Işın silahınla vur Alalu'yu. Hayır! Hayır, diye haykırdı Enlil. Adalet yerini buldu; onun içine zehir doldu. Alalu'yu saz kulübelerden birine taşıdılar, ellerini ayaklarını bir esir gibi bağladılar.

- **ALALU YARGILANIYOR**

Şimdi bu, Alalu'nun yargılanışının ve daha sonra Dünya'da ve **Lahmu**'da neler olduğunun hikayesidir. Sazdan kulübesinde **Anu acıyla kıvranıyordu, Enki ona şifa veriyordu**. Sazdan kulübesinde **Alalu oturmuş, ağzından köpükler fışkırıyordu**; Anu'nun erliği içinde ağır bir yük gibiydi. Sanki Anu'nun menisiyle içi gebe kalmıştı, doğum yapacak bir kadın gibi **şişkindi karnı**. (*Bir insanın cinsel organını yutan biri nasıl zehirlenir ve yavaş yavaş ölür? Bu durum Nibiru halkının bizi kendilerine benzer yaratsalar da tamamen kendilerine benzetmediklerini gösterir*)

Üçüncü gün dindi Anu'nun acısı; gururu çok kırılmıştı. Nibiru'ya dönmek istiyorum derhal, diyordu iki oğluna Anu. Ama öncesinde **Alalu yargılanmalı**; bu suça uygun bir ceza almalı. Nibiru yasalarına göre, **yedi yargıç**olmalıydı; en yüksek rütbeli olan ise onlara başkanlık etmeliydi. Eridu'nun meydanına toplandı kahramanlar, Alalu'nun yargılanmasını görmeye. (*Yedi sayısının kutsallığının kaynağının da Sümer orjinli olduğunu görüyoruz. Dünya'nın yedinci gezegen oluşu, haftanın yedi günden oluşması gibi nedenlerle*)

- **DAVA BAŞLIYOR**

Yargılayan yediler için yedi kürsü konulmuştu; başkanlık edecek **Anu**'nun ki en yüksek olanıydı. Sağına Enki oturdu; **Enlil** ise Anu'nun sol yanında yerini aldı. **Enki**'nin sağına**Anzu** ve **Nergal** yerleşti. **Abgal** ile **Alalgar**ise Enlil'in soluna. Yargılayan yedilerin karşısına getirildi Alalu; elleri ve yakları çözüldü. İlk söz alan Enki'ydi. Adil bir güreş karşılaşmasında Alalu, krallığı Anu'ya kaptırdı.

Ne diyorsun Alalu? Enki ona bu soruyu sordu. Adil bir güreş karşılaşmasının sonunda, krallığı Anu'ya kaptırdım, dedi Alalu. Yenilen Alalu menfur bir suç işledi, Anu'nun erliğini ısırıp yuttu. İşte böyle yaptı Enlil suçlamayı. Cezası ölümdür dedi Enlil. Ne diyorsun Alalu, diye sordu Enki kayınbabasına. Sessizlik; Alalu cevap vermedi. Hepimiz bu suça tanık olduk, diyordu Alalu.

- **ALALU KONUŞUYOR**

Hüküm buna uygun olmalı. Söylemek istediklerin varsa, karar belirlenmeden konuş, dedi Enki Alalu'ya. Çöken sessizlikte Alalu yavaş yavaş başladı konuşmaya. Nibiru'da kraldım; ardıllık hakkım gereği hükmetmekteydim.**Anu sakimdi benim**. Prensleri ayaklandırdı, bana güreşte meydan okudu. Dokuz sayılı tur boyunca Nibiru'da kraldım; **krallık benim soyuma aitti.**

Tahtıma Anu geçip kuruldu; canımı kurtarmak için kaçıp tehlikeli bir yolculukla uzaktaki Dünya'ya vardım. Nibiru'nun kurtuluşunu yabancı bir gezegende keşfeden bendim: Alalu. Bana Nibiru'ya döneceğim, tekrar hükmedeceğime dair adil bir söz verildi. Sonra Ea geldi Dünya'ya; uzlaşma gereği Nibiru'da daha sonra tahta çıkacak kişi olarak belirlenen kişi. Sonra Enlil geldi, Anu'dan gelen ardıllığın iddiasındaydı.

Sonra Anu geldi, Ea'yı kurayla kandırdı; onu Dünya'nın efendisi, Enki ilan etti. Nibiru'da değil Dünya'da efendi olacaktı. Sonra komuta Enlil'e teslim edildi, Enki'ye ise uzaktaki Abzu'ya gitmek düştü. Tüm bunlar kalbimi sıkıştırdı; utançtan ve öfkeden patlayacak gibi oldum. Derken Anu ayağını bastı göğsüme, sıkışan kalbimi eziyordu.

- **ANU KONUŞUYOR**

Sessizlik çökünce Anu söz aldı: Asil soyum ve kanun gereğince, adilce güreş tutarak tahtı kazandım. Sen ise erliğimi kopartıp yuttun; soyum devam edemeyecek artık. Enlil söz aldı: Suçlanan suçunu kabul etti; yargılana ve cezası ölüm ola. Ölüm dedi Alalgar. Ölüm dedi Abgal. Ölüm dedi Nungal. Ölüm Alalu'ya zaten gelecek; yutup içine aldığı şey onu öldürecek diyordu Enki. Ölene dek Dünya'da hapsedelim, Alalu'yu, diyordu Anzu. Onların sözleri üstünde düşünmekteydi Anu.

- **KARAR VERİLİYOR, ALALU MARS'A SÜRÜLÜYOR**

Hem öfkeye hem de acımaya boğulmuştu. **Sürgünde ölsün**, cezası bu ola, deyiverdi Anu. Şaşkınlık içinde birbirine baktı diğer yargıçlar. Ne diyor Anu, diye meraklandılar. Ne Dünya'da ne de Nibiru'ya sürgün edilecek, diyordu Anu. **Yol üstünde Lahmu (***Mars***)** gezegeni, su ve atmosferle donamış. Enki, Ea iken orada mola vermişti; burasının bir ara istasyon olacağını düşünmüştü.

Onun ağ gücü Dünya'nınkinden daha az kuvvetli, hesaba katılırsa faydamıza olabilir. Alalu gök arabasına götürülsün, Ben Dünya'dan ayrılırken o da benimle yolculuk edecek. Lahmu gezegeni çevresinde çemberler çizeceğiz; Alalu'ya bir gök arabası vereceğiz. Lahmu gezegenine indirilecek. Yabancı bir gezegende sürgün olacak. Kalan günlerini kendi başına sayacak. Anu böyle bildirdi hükmü; heybetle doluydu sözleri.

Alalu'nun bildirdiği hüküm oy birliğiyle kabul gördü, kahramanların huzurunda ilan edildi.**Nungal bana kılavuzluk etsin Nibiru yolunda, oradan da kahramanları taşıyıp yine Dünya'ya getirsin. Anzu da yolculuğa katılsın, Lahmu'ya inişten sorumlu olsun.** Anu böyle bitirdi buyruklarını. Ertesi gün yola çıkmaya hazırlandılar; gidecek herkes sandallarla götürüldü arabalara.

- **ANU NİBİRU'YA DÖNÜYOR, ÖNCE MARS'A GİDİYORLAR**

Sert zeminde bir iniş yeri hazırlamalısın, diyordu Anu, Enlil'e. Lahmu'nun nasıl bir ara

istasyon olacağına dair planlar hazırlamalısın. Vedalaşıldı; hem hüzün hem neşeyle. Topallayarak bindi arabaya Anu, elleri bağlanmış Alalu da bindi arabaya. Sonra göğe yükselip süzüldü araba, kralın resmi ziyareti de böylece sona erdi. Ay çevresinde bir tur attılar; Anu onun görüntüsüne hayran kaldı. Kırmızı renkli

(*Mars gerçekten de kırmızı görüntü veren bir gezegendir*) Lahmu'ya doğru koyuldular yola, iki tur attılar onun etrafında. Bu garip gezegene doğru alçalırlarken **başı göğe eren dağlar ve yüzeyinde yırtıklar** dikkatini çekti. Ea'nın bir zamanlar konduğu yere baktılar; bir gölün hemen kenarındaydı. Lahmu'nun ağ gücü tarafından yavaşlatıldılar. Arabanın içindeki arabanın içindeki gök odasını hazırladılar. Derken kılavuz Anzu hiç beklenmedik sözler söyledi Anu'ya.

- **ANZU MARS'TA ALALU İLE BERABER KALACAĞINI SÖYLÜYOR**

Lahmu'nun sert zeminine Alalu ile ben de ineceğim, gök odasıyla dönmeyi istemiyorum arabaya. Bu yabancı gezegende Alalu ile kalacağım; **ölene dek onu koruyacağım**. İçindeki ağudan öldüğünde, gömeceğim onu krallara layık bir mezara. Bana gelince ben ünümü yaptım; Anzu diyecekler, her şeye rağmen bir krala sürgünlüğünde yoldaşlık etti; başkalarının görmediği şeyleri gördü, yabancı bir gezegende bilinmeyenlerle karşılaştı.

- **ANU ANZU'YU ÖDÜLLENDİRİYOR**

Anzu, diyecekler zamanın sonuna dek, bir kahraman gibi öldü. Alalu'nun gözlerinde yaşlar, Anu'nun yüreğinde şaşkınlık vardı. Dileğin hürmet görecek, dedi Anu, Anzu'ya. Şuracıkta sana bir söz vermeme izin ver. Elimi kaldırıp yemin ediyorum sana, bir sonraki yolculukta bir araba Lahmu'nun turuna yanaşacak; gökgemisini sanaindirecek.Yaşıyorsan seni bulacak ve **seni Lahmu'nun efendisi ilan edeceğim.**

Lahmu'da bir ara istasyon kurulduğunda, komutanı sen olacaksın. Anzu başını eğdi. Öyle olsun, dedi Anu'ya. Alalu ve Anzu gök odasına götürüldüler, **kartal miğferleri** ve **balık giysileri** verildi, yiyecek ve araç gereç de eklendi yanlarına. Gök gemisi çember çizen arabadan ayrıldı; onun inişi arabadan izlendi. Gözden kaybolduğunda; araba Nibiru'ya döndü. **Dokuz şar** (*Her şar 3600 Dünya yılı*) boyunca Nibiru'da kraldı Alalu;**sekiz şar**boyunca **Eridu**'da komutandı. Dokuzuncu şar da ise kısmeti, Lahmu'da sürgün iken ölmek.

- **DÜNYA'DA VE MARS'DA TESİSLERİN KURULMASINA BAŞLANIYOR**

Şimdi bu, Anu'nun Nibiru'ya dönüşünün, Alalu'nun Lahmu'da nasıl gömüldüğünün; Enlil'in Dünya'da iniş yerini nasıl inşa ettiğinin hikayesidir. Nibiru'da Anu neşeyle karşılandı. Neler olup bittiğini Anu, meclise ve prenslere anlattı. Onlardan ne acıma ne de öç alma talep etti. Hepsine önlerindeki işleri tartışma talimatı verdi. Toplananlara, kapsamı çok büyük bir planı şöyle özetledi:

Nibiru'dan Dünya'ya dek ara istasyonlar, Güneş ailesinin hepsini tek bir krallıkta toplayan. **Birincisi Lahmu'da** kurulacaktı; **Ay için de ayrıca plan** yapılacaktı. Diğer gezegenlerin veya onların çevresinde turlayan kalabalıklar üstünde. Sürekli bir araba kervanını destekleyen ve koruyan istasyonlar kurulacaktı. **Dünya'dan altın hiç kesilmeksizin böyle taşınacaktı Nibiru'ya**, başka bir yerde daha altın bulunursa ne ala.

Danışmanlar, prensler, alimler Anu'nun planları üstünde düşündüler. Nibiru'nun kurtuluşuyla ilgili planlarda hepsi de bir umut olduğunu gördüler. Alimler ve komutanlar göksel tanrılara dair bilgiyi kusursuzlaştılar.**Arabalara ve gökgemilerine yeni türden roket gemiler eklediler**. Görevler için kahramanlar seçildi; görevler için çokça şey öğrenildi. Bu planlar Enki'ye ve Enlil'e ışınlanıp yollandı.

Dünya'daki hazırlıkları hızlandırmaları söylendi. Dünya'da neler olmuş olduğuna ve neler yapılması gerekeceğine dair çokça şey tartışıldı. **Enki Alalgar'ı Eridu'ya vali atayıp hızla Abzu'ya yöneldi**. Altının, Dünya'nın iç derinliklerinin neresinden çıkartılacağını belirledi. Kahramanlara hangi görevlerin verileceğinin, hangi araçların gerekeceğinin hesaplanması gerekiyordu.

Enki'nin zekasının ürünü olan **bir yer yarıcı tasarlandı**; **bunun Nibiru'da biçimlendirilmesini istedi**. Ayrıca yerde bir yarık açmak ve onun iç kısımlarına tüneller yoluyla erişebilmek için **Çatırdatan'ı ve Ezen'i de tasarlamıştı**, Nibiru'da Abzu için biçimlendirilecekti. Nibiru'nun alimlerinin üstünde düşünmeleri için başka sorular da sordu.

- **DÜNYA'DA Kİ KAHRAMANLARIN İHTİYAÇLARI, UZAY ÜSSÜNÜN NEREYE KURULACAĞI GİBİ SORUNLARA ÇÖZÜM BULUNUYOR**

Kahramanların sağlığı ve esenliği için gereken ihtiyaçların listesini çıkardı. Dünya'nın hızlı turları kahramanları da altüst ediyordu. **Dünya'nın çok hızlı değişen gün ve gece devreleri** onları sersemletiyordu. Atmosferi iyi olmasına karşın bazı şeyleri eksik başka şeyleri fazlaydı. Kahramanlar **yiyeceklerin aynılığından şikayetçiydiler**. Komutanları **Enlil Güneş'in Dünya üstündeki ısısından çok kötü etkilenmişti**. Serinliği ve gölgeyi özlüyordu.

Enki hazırlıklar yapıyordu Abzu'da. Enlil de gökgemisiyle Edin'in genişliğini taramaktaydı.**Dağların ve nehirlerin sayımını yaptı**; vadilerin ve ovaların ölçülerini aldı. **İniş yerini nereye kuracağını**, roket gemilerin yerinin neresi olacağını aramaktaydı. Güneş ısısından kötü etkilenmişti **Enlil; serinlik ve gölge bir yer bakınıyordu**.

5. Tablet

Araba **Lahmu** gezegeninden ayrıldı; **Dünya**'ya doğru yola koyuldu. Ay çevresinde turladılar, orada bir ara istasyon için inceleme yaptılar. Dünya çevresinde turladılar, suya inmek üzere yavaşladılar. **Eridu**'nun yanı başındaki sulara indirdi **Nungal** arabayı. Enlil tarafından inşa ettirilen rıhtıma ayak bastılar; artık sandallara gerek yoktu. **Enlil ve enki** kucaklayarak karşıladılar kız kardeşlerini; kılavuz Nungal ile el sıkıştılar.

Erkekli kadınlı kahramanlar, oradaki kahramanlar tarafından tezahüratla karşılandılar. Arabanın getirdiği her şey hızla boşaltıldı. Roket gemiler ve gökgemileri ile Enki'nin tasarladığı araç gereç ve her türden erzak.**Nibiru**'da olan biten her şeyi, **Alalu**'nun ölümünü ve gömülüşünü anlattı **Ninmah**, erkek kardeşlerine. Lahmu'daki ara istasyonu ve buna **Anzu**'nun komuta edeceğini anlattı onlara.

- **NİNMAH ŞİFA BİTKİSİNİN TOHUMLARINI GETİRİYOR**

Enki onaylayan sözler söyledi, Enlil ise söylendi şaşırarak. Bu Anu'nun kararıdır; buyrukları değiştirilemez, diyordu Ninmah, Enlil'e. **Hastalıklar için çare** getirdim, dedi Ninmah erkek kardeşlerine. Torbasından bir kese tohum çıkarttı, toprağa ekilecek tohumlar. Tohumlardan **pek çok çalılar** fışkıracaktı, sulu bir meyve vereceklerdi. Bu su bir iksir olacak, bundan içtikçe iyi olacaktı kahramanlar. (*Buradan yola çıkarak; lokman hekim, ileride Gılgamış da göreceğimiz ölümsüzlük bitkisini arayış hikayelerinin kaynaklarından biri budur. İnsanların yakın tarihe kadar dağlardan ot toplayıp şifa aramalarının kaynağı da belki de bu olayların bilinçaltına alınmasıyla olmaktadır*)

- **ENLİL VE NİNMAH LÜBNAN'DAKİ İNİŞ YERİNE GİDİYOR**

Hastalıklarını defedecek; keyiflerini yerine getirecekti. Tohumların serin bir yere ekilmesi gerekiyordu; beslenmek için ısınması ve sulanması lazımdı. Böyle söyledi Ninmah, erkek kardeşlerine. Bu iş için kusursuz bir yer göstereceğim sana, dedi Enlil ona. İniş yerinin biçimlendirildiği yerde, **sedir ağacından bir mesken yaptığım** yerde. Enlil'in gök gemisine bindiler ikisi. Enlil ve Ninmah,

Karla kaplı dağlardaki, sedir ağacı ormanının yanı başındaki iniş yerine gitti erkek ve kız kardeş. (*Bu gün Baalbek denilen yer de, sonradan gelen uluslar, Enlil'in iniş yerinin olduğu yere tapınaklar yaptılar. Her gelen eskisini yıktı, kendi tapınağını yaptı. En son yapılan tapınak ta Romalıların yaptığı Zeus tapınağıdır*) Gök gemisi **büyük bir taş platforma** kondu; birlikte Enlil'in meskenine girdiler. İçeri girmeleriyle birlikte Enlil kucakladı onu, ateşli öpücüklere boğdu. Ah, sevdiceğim diye fısıldadı Enlil ona. Sevip okşadı onu. Ama rahmine tohumunu bırakmadı. Sana oğlumuz **Ninurta**'nın haberlerini getirdim, dedi Ninmah yumuşak bir sesle.

- **TOHUMLAR BAALBEK'E EKİLİYOR**

Genç bir prens oldu artık, maceraya hazır, Dünya'ya gelip sana katılmaya can atıyor. Burada kalacaksan oğlumuz Ninurta da gelsin, dedi Enlil ona. Kahramanlar iniş yerine geliyorlardı, gö kgemileriyle platforma roket gemiler taşınıyordu. Ninmah'ın torbasından çıkan tohumlar vadinin toprağına ekildiler, **Nibiru'dan bir meyve** Dünya'da yetişecekti. Enlil ve Ninmah gökgemisiyle döndüler Eridu'ya.

- **ENLİL KURULACAK ŞEHİRLERİN PLANLARINI GÖSTERİYOR**

Yol boyunca yeryüzünün manzarasını, Edin'in nerelere dek uzandığını gösterdi Enlil ona. Enlil planlarını ona göklerden bakarak açıkladı. Sonsuza dek kalacak bir plan tasarladım, diyordu ona. Sürekli yapılar inşa edilmesini gerektiren bir plan oluşturdum. Eridu'dan uzakta, kuru toprağın başladığı yerde olacak ordugahım, **Larsa** olacak adı, yönlendirme yeri haline gelecek.

Burannu'nun (*Fırat*), derin sular nehrinin kıyılarına yerleşecek, ondan **bir ikiz şehir yükselecek** gelecekte, adına**Lagaş** diyeceğim. Bu ikisi arasında, planlar üstünde bir çizgi çizdim. Bundan altmış lig sonra bir **şifa şehri** ortaya çıkacak. Senin kendi kentin olacak; **Şurubak**, sığınak şehir diyeceğim adına. Çizginin tam ortasında yerleşecek ve dördüncü şehre yol gösterecek;

Nibru-ki (*Nippur*), Dünya'nın geçiş yeri diyeceğim adına, içine bir gök-yer bağı kuracağım. Kaderler tabletlerini orası saklayacak, tüm uçuş görevlerini kontrol edecek. **Eridu ile birlikte beş şehir olacak** böylece ve sonsuza dek var olacaklar. Enlil kristal bir tablet üstüne çizilmiş ana planı gösteriyordu. Tabletin üstünde başka işaretler görüp onlar hakkında sordu Ninmah.

Beş şehrin ötesine, bundan sonra bir araba yeri inşa edeceğim, Nibiru'dan Dünya'ya doğrudan gelişler için, diyerek yanıtladı Enlil onu. O zaman anladı Ninmah, Anu'nun Lahmu ile ilgili planları niçin karıştırmıştı Enlil'in aklını. Kardeşim, beş şehir için yaptığın plan muhteşem, diyordu Ninmah ona. Şurubak'ın şifa kentinin benim olması, meskenim olarak oluşturulması için sana müteşekkirim.

- **ENKİ DE ABZU'DA (*AFRİKA'NIN GÜNEYDOĞUSU*) ÇALIŞMALARINA DEVAM EDİYOR**

Bu planın ötesine geçip babanı çiğnemeyesin, kardeşini gücendirmeyesin. Sen hem güzel hem de bilgesin, dedi Enlil ona. Enki de **Abzu**'da planlar yapıyor, evini nereye kuracağını tasarlıyordu. Kahramanlar için yerleşim yerleri, **Dünya'nın dip bucağına** nerelerden girileceğini. Gök gemisine binip Abzu'nun nerelere uzandığını ölçtü, dış kısımlarını dikkatle taradı.

Abzu uzaklarda bir diyardı; Edin'den sular ötesinde uzaktı. Verimli bir topraktı; her şey kusursuzca dolgun ve bereketliydi. Bölgeden geçip akan **büyük nehirler vardı**; büyük sular akmaktaydı oralarda hızla; Enki kendisine akan suların yanı başında bir mesken yaptı. Abzu'nun ortasına, duru suların yerine gitti Enki. O diyarda Enki, derinlik yerini, kahramanların Dünya'nın iç kısımlarına ineceği yeri belirledi.

- **MADEN ÇIKARILMASI İÇİN GEREKLİ TESİSLER KURULUYOR**

Yer yarıcıyı kurdu oraya, Enki oracıkta bir **yarık açtı** Dünya'ya ki, **tüneller açılarak** Dünya'nın iç kısımlarına erişilsin, **altın damarları** ortaya çıksın. **Çatırdatan** ve **Ezen**'i de yakınlara yerleştirdi. Altın taşıyan cevherler çatırdatıp ezildikçe gök gemileriyle taşınacaktı. Sedir dağlarındaki iniş yerine götürülecek ve oradan da roket gemilerle **Lahmu**'daki (*Mars*) ara istasyona.

- **ŞEHİRLER KURULUYOR, DÜNYA VE LAHMU'DA HUMMALI ÇALIŞMA SÜRÜYOR**

Dünya'ya inen kahramanların sayısı artıyordu; bazıları **Edin**'e atanmakta, bazısı Abzu'da görev almaktaydı.**Larsa** ve **Lagaş** Enlil tarafından kurulmuştu. **Şurubak**'ı Ninmah için kurmuştu. Ninmah bir kadın şifacılar, imdada yetişen gençler ordusuyla birlikte oturmaktaydı orada. **Nibru-ki (*Nippur*)**'de Enlil bir gök-yer bağı kurmaktaydı; tüm görevler oradan komuta edilecekti.

- **ANU'DAN MESAJ GELİYOR**

Enki ise **Eridu** ile **Abzu** arasında mekik dokumaktaydı; bir orayı bir burayı denetliyordu.**Lahmu**'da inşaat hızla ilerliyordu; ara istasyon için kahramanlar da gelmekteydi. Bir şar, iki şar sürdü hazırlıklar; sonra **Anu'dan haber geldi**. **Ogün Dünya'da yedinci gündü.** Enki tarafından başlangıçta ilan edilen dinlenme günü. Her yerde toplandı kahramanlar; Anu'nun Nibiru'dan ışınladığı mesajı dinleyeceklerdi.

Edin'de toplandılar, Enlil komutandı orada. Onunla birlikteydi Ninmah; onun genç ordusu da Ninmah'ın yanı başında. Eridu'nun efendisi olan **Alalgar** oradaydı; iniş yerinin komutanı **Abgal** da. Abzu'da da toplandı kahramanlar; Enki'nin bakışları altında durup beklediler. Lahmu'da da toplandı kahramanlar; mağrur komutanları Anzu ile hazıroldaydılar.

Dünya'dakiler altı yüz kişiydi; **Lahmu'da üç yüz kişi**. Hepsinin toplamı dokuz yüzdü; kralları Anu'nun sözlerini hepsi birden duydular: kahramanlar, sizler Nibiru'nun kurtarıcılarısınız. Hepimizin kısmeti sizin ellerinizde.

Başarınız sonsuza dek unutulmayacak; hepiniz görkemli isimlerle anılacaksınız. Dünya'dakiler Annunakiler,**gökten yere gelenler** olarak biline. Lahmu'dakiler, **İgigiler**, gözlemleyip görenler olarak biline. Gereken her şey hazırdır artık; **altını göndermeye başlayın**, **Nibiru kurtula.**

- **ENLİL, ENKİ, NİNMAH AŞK ÜÇGENİ**

Şimdi bu, Enki, Enlil ve Ninmah'ın, onların aşklarının ve beraberliklerinin ve doğan oğulları yüzünden yaşanan rekabetin hikayesidir. **Üç önder de Anu'nun evladıydılar**; farklı annelerden doğmuşlardır. İlk oğuldu **Enk**i; anası bir cariyesiydi **Anu**'nun. Anu'nun eşi **Antu**'dan doğdu **Enlil**; böylece yasal varis oldu. **Ninmah**'ı doğuran da başka bir cariyeydi; iki erkek kardeşin üvey kız kardeşiydi.

Anu'nun ilk kızıydı, adı ve ünvanı Ninmah bu anlamdaydı. Çok ama çok güzeldi, bilgeydi ve çok hızlı öğrenirdi. O zamanlar **Ea** olarak bilinen **Enki'ye eş olarak seçmişti Ninmah'ı Anu**. Böylece onların çocuğu yasal varis olabilecekti. Ninmah ise atılgan bir komutan olan **Enlil'e kaptırmıştı gönlünü**. **Baştan çıkartmıştı Enlil onu; rahmine akıtmıştı tohumunu. Enlil'den bir oğul doğurdu** Ninmah, birlikte koydular **Ninurta**'ya adını.

Anu bu işe çok ama çok kızdı, **Ninmah'ı evlenme yasağıyla cezalandırdı**. Anu'nun buyruğuyla müstakbel eşinden mahrum oldu Ea; onun yerine **Damkina** adında bir prensesi eş aldı. Bir oğulları oldu; adını **Marduk** koydular, **saf yerde doğan** anlamına. Enlil'e gelince; doğan oğlu evlilik dışıydı, yanı başında duran bir eşi yoktu. Nibiru'da değil, Dünya'da iken eş alacaktı.

- **DÜNYA'DA ENLİL BİR KIZLA AŞK YAŞIYOR**

Bu da zorla sahip olmanın, sürgünün ve bağışlama getiren sevginin; üvey erkek kardeşlerin, başka oğullarının doğuşunun hikayesidir. **Dünya'da yaz zamanıydı**; Enlil sedir ormanındaki meskenine çekilmişti. Ninmah'ın gençlerinden, iniş yerine atananlardan biri, bir soğuk dağ pınarında yıkanıyordu; **Sud,** güzelliği ve zarafetiyle Enlil'i büyüledi, Enlil onu sedir ağacından evine davet etti.

Gel de burada yetişen Nibiru meyvesinin iksirinden sunayım sana, dedi genç kıza. Sud kabul edip **Enlil'in evine girdi**; Enlil sundu ona bir kadeh iksir; Sud içti, Enlil de içti; kandırmaya çalıştı kızı. İstemiyordu genç kız. Daha çok küçüğüm, böyle şeyler bilmem, dedi Enlil'e. **Enlil öpmeye kalkıştı Sud'u**. **İstemiyordu genç kız.** Dudaklarım hassastır, kimselere öptürmem, dedi Enlil'e.

- **ENLİL SÜRGÜNE GÖNDERİLİYOR**

Enlil gülüp kucakladı kızı, gülüp öptü kızı ve onun **rahmine boşalttı tohumunu**. Sud'un komutanı olan Ninmah'a bildirildi bu ahlaksızca iş. Ahlaksız Enlil. Bu yaptığın için yargılanacaksın, dedi Ninmah öfke içinde. **Elli Annunaki'nin huzurunda toplandıyargılayan yediler**. Yargılayan yediler Enlil'e şu cezayı verdiler. **Enlil tüm şehirlerden kovula, geri dönülmez diyara sürgün edile.**

- **ENLİL ENKİ'NİN DEHŞET SİLAHLARINI SAKLADIĞI YERİ ÖĞRENİYOR**

Bir gök odasına bindirip iniş yerinden yolladılar onu; kılavuzu Abgal'dı. Geri dönülmez diyara götürecekti Enlil'i, asla geri dönmeyecekti. Gök odasında yol aldılar ikisi, başka bir diyardı hedefleri. **Ürkütücü dağların tam ortasında**, ıssız bir yere indirdi Abgal gök odasını. **Sürgün edildiğin yer burası olacak**, diyordu Abgal, Enlil'e. Belki de ben seçmedim burayı, diyordu Enlil'e,

Dehşet silahlarını sakladı Enki yakınlardaki bir mağaraya, Alalu'nun gök arabasından çıkartmıştı bunları. Silahları sen al, bu silahlarla özgürlüğünü geri kazan. Abgal böyle diyordu komutanına, Enki'nin sırrını Enlil'e böyle açtı. Abgal bu gizli yerden ayrıldı ve Enlil orada tek başına kaldı. Edin'de Sud komutanı Ninmah'a gidip şunları söyledi: Enlil'in tohumundan gebe kaldım, Enlil'in bir evladı düştü rahmime.

- **SUD ENLİL'İ EŞ OLARAK KABUL EDİNCE ENLİL AFFEDİLİYOR**

Ninmah, Sud'un bu sözlerini Enki'ye aktardı; ne de olsa Dünya'nın efendisiydi o, Dünya'da en üstün olandı. Sud'u yargılayan yedilerin huzuruna çağırttılar: **Enlil'i eş alacakmısın, diye sordular. Razı olduğunu söyledi**; bu sözler Abgal tarafından sürgündeki Enlil'e aktarıldı. **Sud'la evlenmek için döndü Enlil sürgünden**; böylece Enki ve Ninmah onun cezasını bağışladılar. **Enlil'in resmi eşi ilan edildi Sud**; **Ningil**, emirler hanımı isim ünvanını aldı. Hemen sonrasında Ninlil ve ve Enlil'in **bir oğlu oldu**, Ninlil ona **Nannar** adını verdi, **parlak olan** anlamına. **Dünya'da rahme düşen ilk Anunnakiydi o**. Nibiru'nun kraliyet soyundan biri yabancı bir gezegende doğmuştu. İşte bundan sonra **Enki, Ninmah'a şöyle dedi: Gel Abzu'da benimle ol.**

- **ENKİ NİNMAH İLE BİRLİKTE YAŞIYOR**

Abzu'nun ortasında, saf suların yerinde bir mesken inşa ettim. Adı gümüş olan parlak bir metalle kapladım, koyu mavi bir taşla, lacivert taşıyla süsledim. **Gel Ninmah, benimle ol**, Enlil'e olan hayranlığından vazgeç artık.Abzu'ya, Enki'nin meskenine doğru yola koyuldu Ninmah; Enki ona sevecen sözler söyledi orada, birbirleri için yaratıldıklarını söyleyip kulağına tatlı sözler fısıldadı. Sen hala benim sevdiceğimsin, dedi Enki ona. **Onu kucakladı, öptü okşadı**.**Tohumunu Ninmah'ın rahmine boşalttı**. **Oğul doğur bana**, oğul doğur bana diye haykırdı. Ninmah tohumu rahmine aldı, Enki'nin tohumuyla gebe kaldı. Dünya'nın bir ayı Ninmah için Nibiru'nun bir günüydü. Beş ve altı ve yedi ve sekiz ay günü tamamlandı; anneliğin dokuzuncu sayısında Ninmah'ın doğum sancısı tuttu.

- **ENKİ'İN BİR TÜRLÜ OĞLU OLMUYOR**

Bir çocuğu oldu; **yeni doğan bir kızdı**; Abzu'daki nehrin kıyısında Enki ve Ninmah'ın bir kızı olmuştu. Enki kız çocuğu görünce çok hayal kırıklığına uğradı. **Öp küçük kızını**, dedi ona. Veziri **İsimud**'a dert yandı: Öp küçük kızını, dedi bana. Bir oğlan istiyordum. Üvey kız kardeşimden doğmuş bir oğlum olmalı. **Yine öptü Ninmah'ı, yine sevip kucakladı**, tohumunu onun rahmine boşalttı.

- **NİNMAH LANET OKUYOR**

Ninmah yine gebe kaldı; Enki'ye **yine bir kız evlat doğurdu. Bir oğlum olmalı**senden, diye haykırdı Enki ona ve yine öptü Ninmah'ı. Bunun üzerine **Ninmah Enki'ye bir lanet okudu**. **Ne yerse yesin karnında bir ağuydu;** çenesi ağrıyor, dişleri ağrıyor, kolları bacakları ağrıyordu. Anunnakiler Ninmah'a yolladılar **İsimud**'u, bir çare bulsun, diye yalvarıyorlardı. **Enki elini kaldırıp yemin etti Ninmah'a bir daha yaklaşmayacağına.**

- **ENKİ EŞİ DAMKİNA'YI DÜNYA'YA ÇAĞIRIYOR**

Oda birer birer kaldırdı hastalıkları, **Enki'yi lanetten kurtardı**. **Edin'e döndü Ninmah**; **asla evlenmeyecekti**; Anu'nun emri yerine gelmişti. Enki, eşi **Damkina**'yı oğulları **Marduk** ile gelsin diye **Dünya'ya çağırdı**. Ona **Ninki**, Dünya'nın hanımı ünvanı bahşedildi. **Ondan ve beş cariyeden beş oğlu daha vardı Enki'nin**; şunlardı adları: **Nergal** ve **Gibil**, **Ninagal** ve **Ningişzidda**; en küçükleri ise **Dumuzi.**

- **ENLİL'DE OĞLUNU DÜNYAYA ÇAĞIRIYOR**

Enlil ve Ninmah oğulları **Ninurta'**yı Dünya'ya çağırdılar. Enlil'in eşi Ninlil'den bir oğlu daha doğdu; Nannar'ın öz kardeşinin adı **İşkur**'du. **Toplam üç oğlu vardı Enlil'in**; **hiç biri cariyelerden doğmamıştı.** Böylece iki kabile oluştu Dünya'da; aralarında ki rekabet savaşlara yol açacaktı.

- **ALTINI TAŞIMAK İÇİN DÜZEN KURULUYOR**

Şimdi bu, **İgigilerin isyanının**, kaderler tabletlerini çaldığı için **Anzu'**nun nasıl öldürüldüğünün hikayesidir. Dünya'nın damarlarından çıkartılan **altın Abzu'dan iniş yerine taşınıyordu. Oradan** İgigiler tarafından roket gemilerle **Lahmu**'daki (Mars) ara istasyona nakledilyordu. Lahmu gezegeninden de bu değerli metal gök arabalarıyla Nibiru'ya götürülüyordu.

Nibiru'da altınlar incecik toza dönüştürülüp atmosferi korumak için kullanılıyordu. Gökteki delik yavaşta olsa iyileşiyordu, yavaşça da olsa Nibiru kurtuluyordu. **Edin'de beş şehir kusursuzlaşmıştı**. **Enki, Eridu'da ışıldayan bir mesken yapmıştı**, toprağın üstünden göğe doğru yükseltmişti başını. Bir dağ gibi yerden göğe doğru yükseltmişti, iyi bir yerde kurmuştu bunu.

Eşi **Damkina orada yaşıyordu**; oğlu **Marduk'a orada bilgelik öğretiyordu Enki**. **Enlil Nibru-ki'de yer-gök bağı'nı kurmuştu**, görülecek bir manzaraydı. Tam ortasından göğe bakan ve göğe uzanan uzun bir sütun, ters yüz edilemez bir platform üstüne yerleştirilmişti. **Enlil'in sözleri oradan çıkıp tüm yerleşimleri kapsıyordu, Lahmu'da ve Nibiru'da işitiliyordu.** Işınlar yükseliyordu oradan, tüm diyarların ta yüreğine dek araştırıyordu.

Gözleri tüm diyarları tarıyordu, ağı istenmeyen şeyin yaklaşmasını önlüyordu. Ta yücelerdeki evinin ortasında taca benzer bir oda vardı; çok uzak göklere göz atmaktaydı. Ufka doğru bakmaktaydı gözü, göksel başucu noktasına doğru kusursuzlaştırılmıştı. Karanlık kutsal odasında, **Güneş ailesinin on iki amblemi**işaretlenmişti. **ME**'ler üstüne Güneş ve Ay'ın, Nibiru ve Dünya'nın ve sekiz göksel tanrının gizli formülleri kaydedilmişti.

- **İGİGİLER İSYAN EDİYOR**

Kaderler tabletleri bu oda da renkler yaymaktaydılar, Enlil onlarla gelişleri gidişleri denetleyebilmekteydi. **Anunnakiler Dünya'da çok güç şartlarda çalıştılar**; işten ve güçten şikayetçiydiler. **Dünya'nın hızlı turları yüzünden rahatsızdılar**; **iksir tayınları çok azdı**. Anunnakiler Edin'de çok güç şartlarda çalıştılar; Abzu'daki iş çok ama çok ağırdı. Anunnakiler gruplar halinde gönderiliyordu Nibiru'ya.

Yeni gruplar geliyordu. Lahmu'da yerleşen **İgigilerin şikayetleri çok yükseldi**. Lahmu'dan Dünya'ya indiklerinde, Dünya üzerinde dinlenecek bir yer istediler. Enlil ve Enki, Anu ile konuşup krala danıştılar. **Önderleri Dünya'ya gelsin, Anzu ile konuşup tartışın, dedi Anu onlara. Anzu gökten Dünya'ya indi**; şikayet sözlerini Enlil ve Enki'ye getirdi. İşlerin nasıl yürüdüğüne dair Anzu'ya anlayış kazandıralım, dedi Enki, Enlil'e.

- **ANZU TABLETLERİ ÇALIYOR**

Ona Abzu'yu göstereceğim, sen de ona gök-yer bağını göster. Enki'nin sözlerine razı oldu Enlil. Enki Abzu'yu gösterdi Anzu'ya; ona madenlerdeki zor işleri gösterdi, Enlil Nibru-ki'ye davet etti Anzu'yu, karanlık kutsal odaya girmesine izin verdi. En içte yer alan **kutsal sığınakta kaderler tabletlerini Anzu'ya açıkladı**. Anunnakilerin beş şehirde neler yaptıkları gösterildi Anzu'ya.

İniş yerine varan **İgigilere yardım yapılacağının sözünü aldı**. İgigilerin şikayetlerini tartışmak için sonra Nibru-ki'ye döndü.**Prensler arasında bir prensti**; ceddi kral tohumundan, Gök-yer bağına geri döndüğünde kötü düşünceler doldurdu yüreğini.**Kaderler tabletlerini alıp kaçma planı kurmaya başladı**. Gök ve yer emirlerinin kontrolünü ele geçirmeyi planlıyordu içinden.

Enlilliği yerinden etmek, **İgigileri ve Anunnakileri yönetmekti hedefi**. Hiç kuşkulanmayan **Enlil, Anzu'yu kutsal odanın girişinde bıraktı**. Hiç kuşkulanmayan Enlil serin sularda yüzmeye gitti. Kötü niyetli **Anzu kaderler tabletlerini alıp kaçtı**. Bir gök odasına binip uzaklaştı; gök odalarının dağına gitti hızla. Orada iniş yerine gelmiş isyankar **İgigiler onu bekliyorlardı**.

- **ENLİL VE ENKİ BUNA ÇOK KIZIYOR**

Anzu'yu Dünya'nın ve Lahmu'nun kralı ilan etmeye hazırlanıyorlardı. **Nibru-ki'nin kutsal odasında ışıltı azalıp söndü**, uğultular dinip sustu. Sessizlik baskın çıktı, kutsal formüller öylece kalakaldılar. Nibru-ki'de **Enlil suskundu**; **bu ihanet çok ağır gelmişti** ona. Enki'ye çok kızgın sözler söyledi; Anzu'nun ceddinden kuşkulandı. Nibru-ki'de toplandı önderler; kısmetleri ilan eden **Anu'ya danıştı Anunnakiler**.

- **NİNURTA ANZU İLE SAVAŞIYOR**

Anzu yakalanmalıydı, tabletler kutsal odaya geri konulmalıydı. Anu böyle buyurdu. İsyancıyla kim yüzleşecek? Tabletleri kim getirecek geri? diyerek baktı önderler birbirlerine. Kaderler tabletleri elindeyken yenilmez oldu Anzu, diyorlardı birbirlerine. Annesinin cesaret vermesiyle öne atıldı **Ninurta**. **Enlil'in savaşçısı ben olacağım**, Anzu'yu yeneceğim; böyle diyordu Ninurta.

Ninurta yolunu dağ yamacına çevirdi, **kaçak Anzu'nun peşine düşüp onu yenmek**istiyordu. Anzu saklandığı yerden alay etti Ninurta'yla. Tabletler benim korumamda, yenilmezim ben. Yıldırım oklarını Anzu'ya yöneltti Ninurta; oklar Anzu'ya yaklaşamadan geri döndüler. Savaş duruldu; **Ninurta'nın silahları Anzu'yu yenememişti**. Sonra **Enki akıl verdi ona**; kasırgan ile bir fırtına oluştur.

- **NİNURTA ANZU'YU YENİYOR**

Toz kaplasın Anzu'nun yüzünü, gök kuşunun kanatları karışsın. **Enlil oğlu için kudretli bir silah yaptı; bu bir Tillu füzesiydi.** Fırtına silahını buna tuttur, kanat kanada geldiğinde, Anzu'ya fırlat. Enlil oğlu Ninurta'ya böyle talimat verdi. Kanat kanada yaklaştığınızda, bırak füzeyi şimşek gibi uçsun. Ninurta tekrar yükselip süzüldü kasırgasıyla; Anzu da gök kuşu ile ona karşı durmak için yükseldi.

Kanat kanada, diye öfkeyle bağırdı Anzu. Bu çarpışma senin sonun olacak. **Ninurta, Enki'nin öğüdünü dinledi**; kasırgasıyla oluşturdu bir fırtına. Kalkan toz Anzu'nun yüzünü örttü; gök kuşunun kanatlarını ortaya çıkardı. Tam ortalarına yolladı Ninurta füzeyi; **Anzu'nun kanatlarını parlak bir alev yalayıp yuttu**. Kanatları kelebekmişçesine çırpınmaya başladı.

Anzu yere çakılacaktı. Yer sarsıldı, gökler karardı. **Çakılan Anzu'yu esir aldı Ninurta**, **tabletleri elinden aldı**. **İgigiler dağın zirvesinden seyrettiler olanları**. **Ninurta geldiğinde iniş yerine, korkudan titreyip ayaklarına kapandılar**. **Esir alınan Abgal'ı ve Anunnakileri azat etti Ninurta**; Anu ve Enlil'e zaferini duyurdu. Nibru-ki'ye döndü sonra; tabletleri en iç odaya tekrar kurdu.

- **ANZU YARGILANIYOR**

Derhal ışıltı geri geldi; tabletlerdeki ME'lerin uğultusu eski haline döndü. Yargılayan yedilerin huzuruna çıkartılıp yargılandı **Anzu**. **Enlil** ve eşi **Ninlil**, **Enki** ve daha önceleri **Damkina** olarak bilinen eşi **Ninki**. Ve oğulları **Nannar** ve **Marduk** da oradaydı. **Ninmah** da yargıçtı. Ninurta, yapılan kötülükleri anlattı. Bunun özrü yok, cezası ölümdür. Şikayet etmekte haklı igigiler, Dünya'da dinlenecek bir yerleri olmalı, diye karşı görüş bildirdi Marduk.

- **ANZU LAHMU'YA GÖMÜLÜYOR**

Yaptığı kötülükle Anunnakileri de İgigileri de tehlikeye attı dedi Enlil. Enki ve Ninmah da Enlil'e katıldılar; bu kötülük sona erdirilmeli, diyorlardı. **Yedi yargıç Anzu'ya verdiler ölüm cezası; öldürücü bir ışınla söndürüle Anzu'nun nefesi**. Cesedi akbabalara terk edile, dedi Ninurta. İzin verinde **Lahmu'da, Alalu'nun yanındaki bir mezara gömülsün,** diyordu Enki. İkisi de aynı ceddin soyundan geliyorlardı.

Marduk cesedi Lahmu'ya götürsün, orada komutan olup kalsın. Böyle önermişti Enki yargıçlara. Ve Enlil dedi: Öyle olsun. (*Bir gün Mars gezegeninden sansürlenmemiş fotoğraflar da Alalu ve Anzu'nun mezarlarını göreceğimizi umuyorum*)

- **İGİGLERİN YÜKÜNÜ HAFİFLETMEK İÇİN DÜŞÜNÜLÜYOR VE MARDUK LAHMU'YA KOMUTAN YAPILIYOR.**

Şimdi bu, metal şehri **Bad-Tibira'nın** nasıl kurulduğunun ve kırkıncı şarda Abzu'daki Anunnakilerin nasıl başkaldırdıklarının hikayesidir. **Yirmi beşinci şarda Anzu yargılandı ve idam edildi.** İgigilerin başkaldırısı böyle bastırıldı ama kaynamaya devam ettiler için için. İgigilerin keyfi düzelsin, esenliklerine özen gösterildiğini görsünler diye**Lahmu'ya gönderildi Marduk.**

Dünya’da Enlil ve Enki değişiklikler yapmak, **Dünya’da kargaşa çıkmasını önlemenin** yolları hakkında konuştular. Dünya’da kalış süreleri fazla uzadı, diyorlardı birbirlerine. Ninmah’a danıştılar, çehresi kararınca ürküp şaşırdılar. Altını Nibiru’ya çok daha hızlı bir akışla yollamalı; kurtuluş daha çabuk sağlanmalı, diyerek anlaştılar. Ninurta gezegenlerin iç kısımları hakkında bilgilenmişti, büyüklerine bilgece sözler söyledi.

Bir metal şehri kuralım, altın cevherleri orada işlenip arıtılsın, **böylece Dünya’dan kalkan yük gemileri daha hafif olacaktır**. Her roket gemi daha çok altın taşıyabilir, buradan **Nibiru’ya dönecek Anunnakilere de yer açılır**. **Yorgunlar Nibiru’ya dönsün, taze güç Dünya’ya gelip onların yerini alsın**. Enlil ve Enki Ninmah’ın Ninurta’nın önerisine verdikleri yanıt olumluydu.

- **EDİN’DE METAL ŞEHRİ BAD-TİBİRA KURULUYOR**

Anu’ya danışıldı ve o da onayladı. **Edin’de metal şehri; planlandı**; Enlil orada olması için çok ısrarcıydı. Nibiru’dan gelen malzemelerle inşa edildi; Nibiru’dan gelen araç gereçle donatıldı. İnşaat üç şar sürdü; **adına Bad- Tibira denildi**. Öneriyi yapan **Ninurta kentin ilk komutanı oldu.** Altının Nibiru’ya akışı böylece kolaylaşıp hızlandı. Önceki zamanların başlangıcında **Dünya’ya ve Lahmu’ya gelmiş olanlar Nibiru’ya dönmekteydiler artık.**

Alalgar ve **Abgal** ve **Nungal** da aralarındaydı. **Onların yerine gelen yeniler daha genç ve hevesliydiler**. Dünya’nın ve Lahmu’nun turlarına ve diğer güçlüklere alışkın değildiler. Onlar geldiği sıralarda Nibiru’nun atmosferindeki gedik iyileşiyordu. Gezegen üstünde ve göklerinde yaşanan büyük afetlerden bu gençlerin haberi yoktu. Altın çıkarma görevi nedeniyle heyecanlı ve macera beklentisiyle çok hevesliydiler.

Ninurta'nın tasarladığı gibi, **cevherler Abzu'dan** gönderildi. **Bad-Tibira'da** tasfiye edilip işlendi, roket gemilerle **Lahmu'ya gönderildi**. **Ninurta**'nın tasarladığı gibi, **Anzu**'dan Nibiru'ya aktı altın. Ama tasarlanmayan şey Abzu'da eziyet çeken yeni gelmiş Anunnakilerin başkaldırmasıydı. Doğruya doğru; için için kaynamakta olan şeye dikkat etmemişti Enki.

- **ENKİ DÜNYADAKİ CANLILARI İNCELİYOR**

Abzu'daki başka meselelere çevriliydi dikkati. **Abzu'da büyüyüp yetişen canlıları inceliyordu hayranlıkla**. Dünya'da ve Nibiru'da görünen canlılar arasındaki farkları öğrenmek, **Dünya'nın turlarının ve atmosferinin hangi hastalıklara sebep olduğunu** ortaya çıkarmak istiyordu. Abzu'da çağlayarak akan suların yanı başında şaşırtıcı **bir çalışma yeri kurdu**. Her türden araç gereç ve ekipmanla donattı bunu.

Yaşam evi adını verdi bu yere, oğlu **Ningişzidda**'yı davet etti. Kutsal formüller, yaşam ve ölümün sırlarını taşıyan küçücük **ME**'ler biçimlendirdiler birlikte. **Dünya'nın yaratıklarının yaşayışlarına ve ölüşlerine dair gizemleri açığa çıkartmaktı amaçları**. **Enki özellikle bazı canlı yaratıklara hayran kaldı**. **Uzun ağaçların arasında yaşıyorlardı, ön bacaklarını el olarak kullanıyorlardı.** (***Akla elbette maymunlar geliyor***)

- **İGİGLER TEKRAR İSYAN EDİYORLAR**

Bozkırların uzun otları arasında garip yaratıklar görülüyordu; dik yürüyor gibiydiler. Enki bunları incelemeye o kadar gömüldü ki Anunnakiler arasında giderek kabaran şeye dikkat bile etmedi. **Sorunu ilk gören Ninurta o**ldu. **Bad-Tibira'ya** gelen altın cevherleri azalıyordu. Enlil derhal Abzu'ya gönderdi Ninurta'yı. Gidip neler olup bittiğine bakacaktı. Baş subay **Ennugi** ona kazı yapılan yere dek eşlik etti.

Anunnakilerin şikayetlerini kendi kulaklarıyla duydu. Çekiştiriyorlar, ağlaşıyorlar, kazıları yaparken homurdanıyorlardı. **Çekilecek gibi değil bu yük**, diyorlardı Ninurta'ya. **Ninurta bunu amcası Enki'ye bildirdi**. **Enlil'i çağıralım, dedi Enki**. Enlil de Abzu'ya geldi, kazılan çukurların yakınlarında bir eve yerleşti. Gidip evine Enlil'in cesaretini kıralım, diye bağrıştı madenlerde çalışan kahramanlar.

- **İGİGLER ENLİL'İN EVİNİ KUŞATIYORLAR**

Bu ağır iş yükünden kurtarsın bizi. Savaş ilan edelim, rahat bulana dek husumet çıkaralım, diye bağrıştı diğerleri. Kazılan çukurlarda çalışan Anunnakilerin kulağına erişti bu kışkırtmalar. Araç gereçlerini yaktılar, baltalarını ateşe attılar. Madenlerin baş subayı **Ennugi'yi tünellerde rahatsız edip esir aldılar**. Giderken onu da sürüklediler; Enlil'in evinin kapısına doğru yola koyuldular.

Gece olmuştu; gece vardiyasının yarısıydı. **Enlil'in evinin çevresine doluştular**; araç gereçlerini meşaleler gibi yukarı kaldırdılar. Geçidin muhafızı **Kalkal** sürgüyü çekip **Nusku'**yu uyandırdı. Enlil'in veziri Nusku efendisini uyandırdı, şunları söyleyerek onu yataktan çıkardı. **Efendim, evin sarıldı**, dövüşmeye gelmiş Anunnakiler ta kapına dayandılar.

- **ENLİL VE ENKİ ANU'YA DANIŞIYOR**

Enlil derhal Enki'yi çağırttı; Enlil, Ninurta'yı huzuruna çağırttı. Gözlerim neler görmekte! Bu şey bana karşı mı yapılıyor? Enlil onlara soruyordu: Bu düşmanlığı başlatan kim? Anunnakiler birbirlerine destek çıktı: Düşmanlığı hepimiz birden ilan ettik. **İşimiz çok ağırdır**, çektiklerimiz aşırıdır, çok büyüktür rahatsızlığımız. Böyle dediler Enlil'e. **Enlil olan bitenin sözlerini Anu'ya ışınladı**.

Enlil neyle suçlanmakta, diye sordu Anu. Rahatsızlığın sebebi Enlil değil, çalışmak; diyordu Enki, Anu'ya. Ağıt yakıyorlar, **her gün şikayetlerini duymaktayız**. Altın çıkartmalı, diyordu Anu. Çalışma devam etmeli. **Ennugi**'yi serbest bırakın da uzlaşalım, dedi Enlil düşmanlık eden Anunnakilere. Ennugi salındı; önderlere gelip şunları söyledi. Dünya'nın ısısı arttığından beri, bu güç iş artık acı verir oldu, çekilmez oldu.

İzin verin de isyan edenler Nibiru'ya dönsün, yerlerine yenileri gelsin, dedi Ninurta. Belki yeni araç gereçler yapabilir, Anunnaki kahramanlarının tünellerden kurtulmasını sağlarsın ha, dedi Enlil, Enki'ye. Oğlum Ningişzidda'yı çağırtalım da gelsin, ona danışmak istiyorum, diyerek yanıtladı Enki. Ningişzidda'yı yaşam evinden çağırıp getirttiler. Enki ile biraraya gelip konuştular, aralarında tartıştılar.

- **ENKİ İLK İNSANI YARATMAYI TEKLİF EDİYOR**

Bir çözüm olabilir, dedi Enki. **Gelin bir Lulu, bir ilkel işçi oluşturalım**; **ağır işi o yüklensin**, **Anunnakilerin çektiği eziyeti bu varlık sırtlansın**. Kuşatılmış durumdaki önderler şaşakaldılar; gerçekten de söyleyecek söz bulamadılar. Kim işitmişti böyle sıfırdan oluşturulmuş bir varlık, Anunnakilerin işini yapabilecek bir işçi? Şifa ve imdada yetişme konusunda çok şey bilen **Ninmah'ı çağırttılar**.

Enki'nin sözlerini ona tekrarladılar. Kim işitmiş böyle bir şeyi, diye ona sordular. Böyle bir görev ne duyulmuş ne işitilmiştir, dedi o da Enki'ye. **Tüm varlıklar bir tohumdan gelirler. Bir varlık diğerinden çok uzun müddetler içinde gelişir, hiçlikten hiçlik çıkar ancak!** Ne kadar doğru söyledin kız kardeşim, dedi Enki ona gülümseyerek. Sana Abzu'nun bir sırrını açıklayayım. **İhtiyacımız olan yaratık zaten mevcut!**

Tüm yapmamız gereken onun üstüne özümüzün işaretini koymak. Lulu, ilkel işçi böylece oluşturulacak. Böyle anlattı Enki onlara. Şuracıkta bir karar verile, ilkel işçiyi oluşturmak için onu özümüzün işaretiyle biçimlendirme planım kutsana!

6. Tablet

- **ENKİ İLKEL İNSANI OLUŞTURMAK İÇİN AFRİKA DA BULDUĞU MAYMUN TÜRÜNÜ ANLATIYOR**

İlkel işçiler oluşturmak için, onun üstüne özümüzün işaretini koymak! Böyle demişti Enki önderlere. **İhtiyacımız olan yaratık zaten mevcut!** Böyle diyerek **Abzu**'nun bir sırrını açıkladı onlara. Diğer önderler Enki'nin sözlerini şaşkınlıkla dinlediler; bu sözler onları şaşkınlığa düşürdü.

Abzu'da **iki bacakları üstünde dik yürüyen yaratıklar var**, diyordu Enki. **Ön bacaklarını kol olarak kullanıyorlar, elleri de var**. **Bozkırın hayvanları arasında yaşarlar**. **Giyinip örtünmeyi bilmezler.**

Bitkileri ağızlarıyla kopartıp yerler, **suyu gölden veya çukurdan içerler. Tüm bedenleri kaba tüylerle kaplı, kafaları aslanın yelesi gibi. Ceylanlarla itişip kakışırlar, sularda kaynaşan yaratıklarla eğlenirler.** Önderler Enki'nin sözlerini şaşkınlık içinde dinlediler. Edin'de hiç böyle bir yaratık görülmedi şimdiye dek, dedi Enlil, inanmamıştı. **Çok uzun çağlar öncesinde, Nibiru'daki atalarımız da bunlar gibi yaşamış olmalılar, diyordu Ninmah.**

- **ENKİ DİĞER ANUNNAKİLERİ YAŞAM EVİ DEDİKLERİ BİLİMSEL ARAŞTIRMA MERKEZİNE GÖTÜRÜYOR.**

Bu bir yaratık değil, bir varlık, diyordu Ninmah. Ona bakmak çok heyecan verici olmalı.**Yaşam evine götürdü Enki onları**; **güçlü kafesler içindeydi** bu varlıklardan bazıları. Enki'yi ve diğerlerini görünce **zıplamaya başladılar**; kafeslerin parmaklıklarını yumrukladılar. Hırıldayıp horuldayan sesler çıkarıyorlardı; **hiç bir kelime söylemiyorlardı. Biri dişi biri erkek** diyordu Enki; erlikleri ve dişilikleri var.

- **ENKİ MAYMUN KROMOZOMLARI ÜZERİNE KENDİ KROMOZOMLARINI KOYDUKLARINDA İLKEL İŞÇİNİN YARATILACAĞINI SÖYLÜYOR**

Bizim gibiler, Nibiru'dan!!!!! gelmişler, ürüyorlar. Oğlum **Ningişzidda** onların **biçimlendiren özünü sınadı**; **bizimkileri andırıyor**, **iki yılan gibi birbirine dolanmışlar.** (*Kromozomları tarif ediyor*) **Onlarınki bizim yaşam özümüzde birleştirildiğinde, işaretimiz onların üstünde olacak. İlkel işçi yaratılacak!** Buyruklarımızı anlayacak, araç gereçlerimizi kullanacak, kazı yerlerindeki güç işleri o yapacak.

- **ENLİL BU FİKRE KARŞI ÇIKIYOR**

Abzu'daki Anunnakiler rahat bulacak! Coşkuyla söyledi bunları Enki, sözleri heyecanla doluydu. Enlil'in sözleri ise ikircikli; bu mesele çok ama çok önemli.**Gezegenimiz üstünde kölelik çok uzun zaman önce feshedildi**; araç gereç köledir, başka varlıklar değil. Daha önce mevcut olmayan **yeni bir varlık ortaya çıkarmak istersin**. **Yaratmak yalnızca her şeyi başlatan Baba'ya mahsustur.**

Böyle diyerek **karşı çıktı Enlil**; sözleri çok sertti! Enki şöyle yanıtladı kardeşini: **Planım köleler değil yardımcılar oluşturmak**. **Bu yaratık zaten mevcut**! diyordu Ninmah. Plan, ona biraz daha beceri vermek! **Yeni bir yaratık değil**, var olanı **kendi suretimize çok daha benzer kılmak**, dedi Enki, **çoktan ikna olmuştu**. Küçük bir değişiklikle yapılabilir bu, **bizim özümüzden yalnızca bir damlası gerek!**

Gelin suretimize benzer kılmak, özümüzden bir damla katmak, suretimizde ve benzeyişimizde yaratmak, özümüzün işaretini koymak gibi Sümer tabletlerinde efendi tanrıların sık sık söylediği sözlerin Tevrat'taki tekrarına bakalım.

(**Yaratılış-1; 26**– Tanrı, "İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım" dedi..27- Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı. 9; 6- Kim insan kanı dökerse, kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.)

(**Kur'an'da ise** tanım çağına göre şekil değiştirir. Artık Tanrı suretinde yaratmak yerine ruhundan nefes üfler??!!

"**Hicr; 29,30**– Bunun için ben O'nu muntazam bir insan kıvamına getirip içine ruhumdan üflediğim zaman, derhal onun için secdeye kapanın. Bunun üzerine bütün melekler hep birden secde ettiler.

Sad; 72– O'nu şekillendirip ruhumdan ona üfledim mi derhal O'na secdeye kapanın." Artık gönül rahatlığı ile Tanrı'nın kendine benzer insan yaratma hikayesi; yaratığa can verme anlamında, ruhundan nefes üflemeye çevrilmiştir. Bir adım daha asıl hikaye ruh kavramıyla korku duyulan, emrine itaat edilmezse cezalandıran, zaten o ruhu da geri olacak olan Tanrı kavramına çevrilir.)

- **ENLİL'İ İKNA ETMEK İÇİN ENKİ VE NİNMAH UĞRAŞIYOR**

Bu çok ciddi bir mesele, **bu fikirden hiç hoşlanmadım**, diyordu Enlil. Bir gezegenden başka bir gezegene yolculuk etmek yasaktır. **Kurallara göre, Dünya'ya gelmek yasaklanmıştı. Amacımız altın elde etmekti**, her şeyi başlatan babanın yerine geçmek değil. Enlil böyle konuştu, **Ninmah** yanıt verdi: **Her şeyi başlatan baba bize bilgelik ve anlayış bahşetti. En iyi şekilde kullanmayacak idiysek niçin böylesine kusursuzlaştırıldık?**

- **TARTIŞMA ANLAŞMAZLIKLA SONUÇLANIYOR. KONU ANU'YA GÖTÜRÜLÜYOR**

Her şeyin yaratıcısı bizim yaşam özümüzü neyi becerebiliyorsak yapabilmemiz için bilgelik ve anlayışla doldurdu, **bunun için yaratılmış değil miyiz?** Ninmah'ın erkek kardeşi Enlil'e yönelttiği sözler böyleydi. Özümüzde bize bahşedilmiş olanla araç gereçleri ve arabaları kusursuzlaştırdık, dehşet silahlarıyla dağları paramparça edip gökleri altınla iyileştirdik. **Ninurta** da kendisini doğuran anaya bunları söyledi.

Bilgelikle yeni araç gereç biçimlendirelim, yeni yaratıklar değil; Yeni teçhizatla kolaylaştıralım işi, köle yaratıklarla değil. Anlayışımız bizi nereye yönlendiriyorsa, oraya gitmektir kaderimiz. **Ningişzidda** böyle diyordu; Enki ve Ninmah ile aynı fikirdeydi. Sahip olduğumuz bilginin kullanılması önlenemez, diyordu Ningişzidda. Kader gerçekten de değiştirilemez; başlangıçtan sona dek belirlenmiştir o.

Enlil işte böyle diyordu. **Kader mi yoksa kısmet mi?** Sularından altın toplamak için bizi bu gezegene getiren. Anunnaki kahramanlarını çok güçlü işler altına sokan, bir ilkel işçi'nin yaratılmasının planlanmasına yol açan. İşte akrabalarım mesele bu, diyordu Enlil büyük bir ciddiyetle. Kader mi? Kısmet mi? Karar verilmesi gereken şey bu.Başlangıçtan itibaren mukadder miydi yoksa bizim seçimimiz mi?

- **ANU VE NİBİRU MECLİSİ YARATIĞIN OLUŞTURULMASINI ONAYLIYOR**

Meseleyi Anu'ya götürmeye karar verdiler; **Anu da meseleyi meclise sundu**.**Yaşlılara, alimlere, komutanlara danışıldı**. Uzun ve keskin tartışmalardı bunlar; yaşam ve ölüm, kader ve kısmet sözleri konuşuldu. Altını elde etmenin başka bir yolu olabilir mi? Yaşamda kalışımız tehlikede. **Altın elde edilecekse, bu varlık oluşturulsun**, **diye karar verdi meclis**. **Anu gezegenler arası yolculuk kurallarından vazgeçe, Nibiru kurtula.**

- **ENKİ NİNMAH'IN KENDİSİNE YARDIMCI OLMASINI İSTİYOR**

Karar Anu'nun sarayından Dünya'ya ışınlandı; Enki buna çok sevindi. **Ninmah yardımcım olsun**, bu meselelerde anlayışı çoktur. Böyle dedi Enki. Ninmah'a büyük bir özlemle bakıyordu. **Öyle olsun dedi Ninmah! Öyle olsun dedi Enlil**. Abzu'daki Anunnakilere duyuruldu bu karar **Ennugi** tarafından. Varlık elde edilene dek, kendi isteğinizle dönmelisiniz iş başına, dedi.

- **SYANCILAR GÖREVİNE DÖNÜYOR, İNSAN YARATMA ÇALIŞMALARI BAŞLIYOR**

Hayal kırıklığı vardı ama başkaldırı olmadı; **Anunnakiler zorlu işin başına döndüler**. Abzu'daki yaşam evinde Enki, varlığı nasıl biçimlendireceklerini açıklıyordu Ninmah'a.**Ağaçlar arasındaki yere** götürdü onu, burası **kafeslerle dolu bir yerdi**. **Kafeslerin içinde garip yaratıklar vardı**; yaban da hiç görmemişti bunlar gibisini. **Ön kısımlarını başka bir türden, arka kısımlarını başka bir yaratıktan almışlardı.** (*Belli ki Enki; farklı canlı türlerinden yeni canlı türleri oluşturma deneylerini uzun süredir yapıyormuş*)

İki ayrı türün yaratıklarını özleriyle birleştiren Enki, Ninmah'a gösteriyordu bunları. **Yaşam evine döndüler**; **ışıl ışıl parlayan temiz bir yere** götürdü onu. Bu temiz yerde **Ningişzidda yaşam özünün sırlarını anlattı Ninmah'a**. **İki türün özleri nasıl birleştirilecekti**; bunu gösterdi ona. **Ağaç kafeslerdeki yaratıklar fazlasıyla tuhaf, canavar gibiler,** diyordu Ninmah.

- **NİNMAH VE ENKİ DENEYLER YAPIYOR**

Öyle, diye yanıtladı Enki. **Kusursuzluğu elde etmeliyiz, bunun için sen gereksin**. Özler nasıl birleşecek; ne kadarı bundan ne kadarı şundan bir araya gelecek, hangi rahimde başlayacak gebelik, doğum hangi rahimle yapılacak? Bunun için senin imdada yetişme ve şifa anlayışına gerek var, doğum yapmış bir ananın anlayışına ihtiyaç var. Ninmah'ın yüzü güldü; Enki'den doğurduğu iki kızı çok iyi hatırlıyordu.

Ningişzidda ile birlikte, **ME'ler üstüne kaydedilmiş kutsal formülleri taradı Ninmah.** Şunun nasıl, bunun nasıl yapıldığını sordu ona. Ağaç kafeslerdeki yaratıkları inceledi; iki bacaklı yaratıklar üstünde düşündü. Özler erkeğin dişiyi döllemesiyle aktarılıyordu. **Birbirine dolanmış iki iplik ayrılıp bir çocuk oluşturmak için birleşiyorlardı**. **Bir Anunnaki erkeği iki bacaklı dişilerden birini döllesin, birleşimleri olan bir çocuk doğsun, dedi Ninmah. Bunu denedik, başarısızlıkla sonuçlandı, diye yanıtladı Enki. Gebe kalmadı, doğum olmadı, diye yanıtladı Enki.**

- **SEZERYANLA İLK BEBEK DOĞUYOR**

Şimdi bu, ilkel işçinin nasıl oluşturulduğunun Ningişzidda'nın yardımıyla Enki ve Ninmah'ın bu varlığı nasıl biçimlendirdiklerinin hikayesidir. Özler karışımını elde etmenin **başka bir yolu denenmeli, diyordu Ninmah**. Özlerin iki ipliğini birleştirmenin başka bir yolu bulunmalı, Dünya'ya ait olan kısım zarar görmemeli. **Bizim özümüzü dereceler halinde alabilmesi için şekillendirilmeli**. ME formüllerinden yararlanıp**Nibiru'nun özü azar azar sınanmalı**.

Ninmah bir kristal kapta bir karışım hazırlayacaktı, **iki bacaklı dişinin yumurtasını dikkatle yerleştirdi içine**, **Anunnaki tohumunu içeren ME ile yumurtayı dölledi**. **Bu yumurtayı iki bacaklı dişinin rahmine geri yerleştirdi**. (*Tüp bebek bundan daha basit ve güzel nasıl tarif edilebilir?*) **Bu kez gebe kaldı ama doğum bir türlü olmadı. Çaresiz kalan Ninmah bir kesik açıp oluşan şeyi maşayla tutup dışarı çıkardı. Yaşıyordu bu**! (*Bu da sezeryanın çok güzel bir anlatımı*)

- **BU BEBEK İLKEL İŞÇİ ÖZELLİKLRİNİ TAŞIMIYOR**

Enki sevinçle haykırdı. Başardık! Ningişzidda sevinçten ağladı. Yenidoğanı ellerinde tutan Ninmah sevinçle dolmamıştı. **Yeni doğanın her tarafı kaba tüylerle kaplıydı**,**ön kısımları Dünya yaratıklarınınki gibi; Arka kısımları ise Anunnakileri andırmaktaydı**. İki bacaklı dişiye verdiler yenidoğanı, sütüyle besleyip emzirsin diye.**Yenidoğan hızlı büyüyordu**, Nibiru'nun bir günü Abzu'da bir aydı. Dünya çocuğu boy attı ama**Anunnaki suretinde değildi**.

- **BIKMADAN DENEMEYE DEVAM EDİYORLAR**

Elleri araç gereçlere uygun değildi, konuşması hırıltılı bir homurdanmaydı. **Bir kez daha denemeliyiz**, diyordu Ninmah. **Karışımın ayara ihtiyacı var**. ME'leri tahlil edeyim, şu veya bu ME ile çabalayayım. Enki'nin ve Ningişzidda'nın yardımlarıyla işlemleri tekrarladılar. **ME'deki özler üstüne dikkatle düşündü Ninmah**. Birinden ufacık bir şey aldı, diğerinden azıcık bir şey.

Sonra **kristal kasenin içinde Dünya dişilerinden birinin yumurtasını dölledi**. Gebe kaldı, doğum da doğru zamanda oldu. **Bu kez doğan Anunnakilere daha çok benziyordu**. Onu doğuran anaya verdiler ki emzirsin, yenidoğan büyüyüp çocuk olsun.**Görünüşte hoştu**, **elleri araç gereç tutabilecek biçimde**.**Duyularını sınadılar ve baktılar ki yoksun**. Dünya çocuğu **işitemiyordu, gözleri iyi görmüyordu**.

Tekrar tekrar ayarladı Ninmah karışımları; ME formüllerinden ufak tefek parçalar topladı. **Doğanlardan birinin ayakları felçliydi**, **diğeri organlarından sızdırmaktaydı**, **birinin elleri titriyordu**, **bir diğerinin karaciğeri bozuktu**. **Birinin elleri ağzına erişmeyecek kadar kısaydı**, **bir başkasının akciğeri solumaya uymadı**. Bu sonuçlar hayal kırıklığına uğrattı Enki'yi; **ilkel işçi elde edilmedi, diyordu Ninmah'a**.

- **BİÇİMLENDİRİCİ KABIN DÜNYA'NIN ÇAMURUNDAN OLMASI GEREKTİĞİNİ DÜŞÜNÜYORLAR**

Sınayarak keşfediyorum bu varlıkta; ne iyi ne kötü. Ninmah böyle yanıtladı Enki'yi. Yüreğim başarılı olana dek devam et, diyor bana. Bir kez daha hazırladı karışımı; yenidoğan yine kusurluydu. **Eksiklik karışımda olmasın sakın**, diyordu Enki ona. Engel ne dişinin yumurtasında ne de özlerde olmasın sakın? Dünya'nın kendisini biçimlendiren şey; eksik olan bu olmasın?

Nibiru'nun kristallerinden yapma kabı, Dünya'nın çamurundan yap. Büyük bilgelik sahibi olan Enki böyle diyordu Ninmah'a. **Dünya'nın kendi karışımından, altınından ve gümüşünden gerek olmasın**? Şeyleri bilen Enki onu **teşvik etti kullanmaya Abzu'nun çamurunu.** Yaşam evinde **Ninmah bir kap yaptı**,**Abzu'nun kilinden yaptı bunu**. **Arındırıcı bir banyo olarak biçimlendirdi kabı**, karışımı bunun içinde yapacaktı.

Şimdi Tanrı'nın insanı topraktan yada çamurdan yarattığını söyleyen kutsal kitaplara bakalım.

Yaratılış-2; 7- Rab Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.

1. **Kur'an; Müminun 12. Ayet-** And olsun biz insanı, çamurdan, bir sülaleden yarattık.
2. **Rahman 14,15. Ayet-** Allah insanı, ateşte pişmiş gibi bir kuru çamurdan yarattı.
3. **Hicr 26-** Gerçekten biz, insanı kuru bir çamurdan, biçimlendirilmiş bir balçıktan yarattık.
4. **Secde 7-** İnsanı yaratmaya da bir çamurdan başladı. Ancak bazı ayetlerde de nefisden, spermden, sudan yarattığını söyler.
5. **Araf 189-** O zattır ki; sizi bir tek nefisten yarattı, eşini de ondan var etti ki gönlü buna ısınsın.
6. **Nahl 4-** Allah insanı bir damla sudan yarattı.
7. **Enbiya 30-** Canlı olan her şeyi sudan yarattık.

- **KİLDEN YAPILMA KAPTAN İLK İNSAN DOĞUYOR**

Kilden yaptığı kabın içine nazikçe koydu iki bacaklı bir Dünya dişisinin yumurtasını. **Bir Anunnakinin kanından çıkarttığı yaşam özünü de koydu kaba**. ME formüllerine göre hazırlandı karışım; kaba parça parça kondu doğrusu. Böylece**döllenen yumurta Dünya dişisinin rahmine konuldu**. Gebe kaldı, diye neşeyle bildirdi **Ninmah**. Tayin edilen doğum anını beklediler.

Tayin edilen anda Dünya dişisi sancılandı; bir çocuk, bir yenidoğan geliyordu. Ninmah **kendi elleriyle çıkarttı yenidoğanı**; bir oğlandı bu. Ellerinde tuttu çocuğu; **suretini inceledi; kusursuz bir suretti**. Ellerinde tutup havaya kaldırdı; **Enki** ve**Ningişzidda**'ya gösterdi. Üç önder neşeli kahkahalara kaptırdılar kendilerini. Enki ve Ningişzidda birbirlerinin sırtına şaplak attı; Ninmah Enki'ye sarılıp öptü.

Ellerinle yarattık onu, dedi Enki; gözleri ışıl ışıl ona bakıyordu. Doğum yapan anaya verdiler yenidoğanı ki emzirsin. Nibiru'da bir çocuğun gelişiminden **çok daha hızlı büyüyordu**. Aydan aya gelişti yenidoğan; bebeklikten çıkıp bir çocuk oldu. **Elleri ayakları işlere uygundu; konuşmayı bilmiyordu**. Konuşmaktan anlamıyor, hırıltı ve homurtudan ibaretti sözleri.

- **BU İNSAN DA EKSİK BULUNUYOR, YUMURTA ANUNNAKİLERİN RAHMİNE YERLEŞTİRİLMELİ DENİLİYOR**

Enki mesele üstünde düşünüyor; her bir adımda ve karışımda ne yapıldığını inceliyordu. Deneyip değiştirdiğimiz her şey içinde **tek bir şeyi değiştirmedik**, diyordu Ninmah'a. Döllenmiş **yumurtayı hep Dünya dişisinin rahmine geri koyduk**. Geriye kalan engel bu olmasın sakın, diyordu Enki. Ninmah Enki'ye bir bakış attı; şaşkınlık içinde bakakaldı. **Ne demektesin sen**, diyerek bir yanıt istedi ondan.

Doğuran rahimden söz ediyorum, diyerek yanıtladı Enki onu. Döllenen yumurtayı besleyen, doğuma dek taşıyandan. **Suretimizde ve benzeyişimizde olacaksa**, bir **Anunnaki rahmi gerekiyor olmasın?** Yaşam evinde sessizlik vardı; Enki'nin söyledikleri daha önce hiç işitilmemiş sözlerdi. Birbirlerine baktılar; birbirlerinin kafasından ne geçtiğini düşünüyorlardı.

- **NİNMAH TAŞIYICI ANNE OLMAYI KABUL EDİYOR**

Sözlerin bilgece kardeşim, dedi nihayetinde Ninmah. Doğru karışım yanlış rahme yerleştirildi belki de. Şimdi,**nerede Anunnakiler arasında rahmini sunacak**, karnında belki kusursuz ilkel işçiyi belki de bir canavarı taşıyacak dişi? Böyle diyordu Ninmah titreyen bir sesle. **Bunu eşime, Ninki'ye sorayım, dedi Enki**. Onu buraya, yaşam evine çağırtalım; meseleyi önüne koyalım.

Tam çıkıyordu ki **Ninmah** elini onun omzuna koydu. **Hayır**, hayır diyordu Enki'ye. Karışımları ben hazırladım; **ödül de tehlike de benim olmalı**. **Rahmi sağlayacak Anunnaki ben olacağım**, iyi yada kötü kısmetle ben karşılaşacağım. **Enki** başını eğip onu nazikçe kucakladı. **Öyle olsun**, dedi ona. kil kapta hazırladılar karışımı, Bir Dünya dişisinin yumurtası ile Anunnaki erkeğinin özünü bir araya getirdiler.

- **NİNMAH ÇOCUĞU DOĞURUYOR**

Döllenen yumurta Ninmah'ın rahmine Enki tarafından yerleştirildi; gebelik başlamıştı. Karışımla başlayan gebelik ne kadar sürecek acaba? diyerek birbirlerine sordular. Nibiru'nun dokuz ayı mı, Dünya'nın dokuz ayı mı? **Dünya'nınkinden uzun, Nibiru'dakinden kısa sürede geldi sancılar**; **Ninmah bir oğlan doğurmaktaydı**. Enki oğlanı ellerinin arasına aldı; **kusursuzluğun suretiydi çocuk**.

- **YENİDOĞANIN BAŞARILI BİR DENEY ÜRÜNÜ OLDUĞU GÖRÜLÜYOR**

Şimdi bu **Adamu**'nun (*Bizim kullandığımız adam kelimesinin kökü budur*) adıyla çağrılmasının ve onu tamamlayacak dişi olan **Ti-Amat'**ın nasıl biçimlendirildiğinin hikayesidir. **Yenidoğanın görünüşünü** ve ellerini ayaklarını dikkatle **inceledi** önderler. Kulaklarının şekli **iyiydi**; gözleri kapalı değildi, elleri ayakları uygundu; arka kısmı bacaklar ve ön kısımları el olarak biçimlenmişti. Yaban olanlar gibi **kaba tüylü değildi, saçları koyu siyah.**

- **DÜNYALININ SÜNNET DERİSİ OLDUĞU FARKEDİLİYOR**

Teni pürüzsüz, Anunnakilerin teni gibi yumuşacıktı. Rengi koyu kan kırmızısı gibiydi; Abzu'nun çamurunun rengini almıştı. Erliğine baktılar: Biçimi garipti, ön kısmını bir deri örtmekteydi!!!!! Anunnakilerin erliğinin tersine bunun ön kısmından bir deri sarkmaktaydı. Dünyalılar biz Anunnakilerden bu gulfe ile ayırt edilsinler, dedi Enki.

İşte tam burada sünnet geleneğini konuşalım. Sünnetli penis tanrısallığı simgelediğine göre insanların sünnet geleneği bu arzudan olmasın? İbrahim Yehova'nın emriyle penisini sünnet ediyor. Bunun için keser kullanıyor. (*İslam'a göre*) Keser kullanması da penisinin; ileride de anlayacağımız gibi, Anunnakilerin penisinin Dünyalılardan çok daha büyük olduğunu gösteriyor.

Belki de Dünyanın değişik bölgelerinde bulunan büyük penisli tanrı heykelleri de bu sebeple yapıldı. İbrahim bir yarı tanrı. Yani bir Anunnaki'den olma neslin devamı. Anunnakiler yarı Dünyalı böyle çocukları kurdukları şehirlere kral ya da rahip yaptılar. İbrahim de böyle bir rahip olan Terah'ın oğlu. Böyle rahipler ve krallar Anunnakilerle yani Tanrılarla kan bağı olduklarını göstermek için kendilerini sünnet ederek farklı olmaya çalışıyorlardı.

Tevrat ve İslam silsilesiyle gelen (*aslında Kur'an da sünnetle ilgili tek kelime edilmemiştir. Her ne hikmetse sadece Yahudilerin uyguladığı sünnet İslam da en baştan beri vardır????!!!*) sünnet emri Tanrıların yani Anunnakilerin kendine bağlı kabilelerin farklı olması için olabilir mi? Çünkü Tanrı İbrahim'e kendisini penisinden tanıyacağını söylüyor. Tıpkı yukarı da Enki'nin açıkça Dünyalılardan Anunnakileri ayıran işaretin sünnet derisi olduğunu söylemesi gibi.

Şimdi Tevrat'tan İbrahim'in nasıl sünnet emrini aldığını okuyalım:

- **Yaratılış; bölüm 17; 10**– Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek.
- **11-** Sünnet olmalısınız. Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisi olacak.
- **12-** Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancıdan satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu.
- **13-** Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek. BEDENİNİZDEKİ BU BELİRTİ SONSUZA DEK SÜRECEK ANTLAŞMAMIN SİMGESİ OLACAK.
- **14-** Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir….
- **23-** İbrahim evindeki bütün erkekleri Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi o gün sünnet ettirdi.
- **24-** İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı.
- **25-** Oğlu İsmail on üç yaşında sünnet oldu.
- **26-** İbrahim oğlu İsmail'le aynı gün sünnet edildi.
- **27-** İbrahim'in evindeki bütün erkekler onunla birlikte sünnet oldu.

(Kuran da sünnet emri olmamasına rağmen gerek hadis gerekse rivayetlerde Hz. İbrahim keserle kendini sünnet etti söylemi Müslümanlarca kabul görmüştür.)

Hristiyanlarda ise İsa'nın sünnet olayı İncil'de anlatılmasına rağmen, uzun yorumlardan sonra sünnetin önemsiz olduğu vurgulanır. Önemli olanın içteki iman olduğu vurgulanır.

1. **Luka; 2.bölüm 21**– Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, O'na İsa adı verildi. Bu, O'nun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi.
2. **Romalılar 2; 25-** Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz.
3. **26-** Bu nedenle, sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı?
4. **27-** Sen Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğnersen, bedence sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı?
5. **28-** Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir.
6. **29-** Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.
7. **Romalılar 3; 3-** Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir?
8. **4-** Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.
9. **Romalılar 4; 9-** Bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamandasünnetsizler için midir? Diyoruz ki, İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı.
10. **10-** Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetliyken değil, sünnetsizken.

11- İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın
12- Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisisünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu.

Korintliler; 7. bölüm 19- Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmektir.

Galatyalılar 5; 2- Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı olmaz.

Mesih İsa 6'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır.
15- Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır.

Filipililer3; 2- Kötülük yapan o adamlardan, o köpeklerden sakının; o sünnet bağnazlarından sakının!."

(***Sanırım bu kadar örnek yeter***. *İncil'in, kökenini öğrendiğimiz geleneğe karşı çıkışı ve onun devrimci kimliği sadece Yahudilerin dini olmasının önüne geçti ve diğer uluslar da bu dine geçtiler. Peki acaba bu dini oluşturan da yine Anunnakiler miydi? Enki'nin başlattığı bu sünnet ayırımı daha sonra Anunnakiler tarafından gereksiz mi görülmüştü? Yoksa sadece stratejik sebeplerle Hristiyanlığın İsa'dan sonraki ardılları böyle mi uygun görmüştü?*)

- **YARI DÜNYALI BEBEĞİ NİNMAH EMZİRİYOR, ADI ADAMU KONULUYOR**

Yenidoğan ağlamaya başladı; **Ninmah onu koynuna bastırdı. Meme verdi ona**, oğlanı emzirmeye başladı. **Kusursuzu elde ettik**, diyordu neşeyle Ningişzidda. Enki kız kardeşine baktı; Ninmah ve bir varlık değildi gördüğü, bir ana oğuldu. Ona bir ad verecek misin? diye sordu Enki. **O bir yaratık değil, bir varlık**. **Ninmah** elini yenidoğanın bedenine götürüp **onun koyu kırmızı renkli cildini okşadı** parmaklarıyla.**ADAMU** diyeceğim ona, dedi Ninmah. **Dünya'nın çamuru gibi olan anlamına**, adı bu olacak.

Yenidoğan **Adamu için bir beşik yaptılar**; **Yaşam Evi'**nin bir köşesine koydular onu. **İlkel işçi için bir modeli sonunda elde ettik**, dedi Enki. Şimdi bir işçiler ordusuna ihtiyaç var. Ningişzidda böyle hatırlattı büyüklerine. Gerçekten bir model olacak o; ilk doğan çocuk muamelesi görecek, **onu güç işlerden koruyacağız**; **yalnızca onun özü olacak kalıbımız**. Enki böyle dedi; onun hükmü Ninmah'ı pek sevindirdi.

- **DİĞER TAŞIYICI ANNELER ŞİFACI KADINLARDAN SEÇİLİYOR**

Bundan böyle döllenen yumurtaları kimin rahimleri taşıyacak? diye sordu Ningişzidda. Önderler bu mesele üstünde düşündüler, **Ninmah** bir çözüm önerdi. Kendi **şehri Şurubak'tan kadın şifacıları çağırdı**; gereken işi anlattı onlara. Adamu'nun beşiğinin başına götürdü onları onları ki yeni doğan Dünyalıyı görsünler. **Bu görev bir emir değil, dedi Ninmah onlara.**

Kararı isteğiniz belirleyecek. Toplanan Anunnaki dişileri arasından **yedisi öne çıktı**; yedisi görevi kabul etti. **Adları sonsuza dek hatırlana**, dedi Ninmah, Enki'ye. İşleri kahramanca; onlar sayesinde bir ilkel işçiler sınıfı ortaya çıkacak. Yedisi öne çıkıp her biri adını söyledi ve Ningişzidda onların adlarını kaydetti. **Ninimma**,**Şuzianna**, **Ninmada**,**Ninbara**, **Ninmug**, **Musardu** ve **Ningunna**.

- **ADAMU'NUN TOHUMU VE DÜNYALI DİŞİNİN YUMURTASINDAN OLUŞAN ZİGOT ANUNNAKİLİ KADINLARIN RAHİMLERİNE YERLEŞTİRİLİYOR**

Kendi istekleriyle doğum anası olacak yedilerin adları böyleydi, **Dünyalılar onların rahimlerinde taşınıp doğacaktı**; ilkel işçiler ortaya çıkacaktı. Abzu çamurundan yapılan **yedi kabın içine** Ninmah, **iki bacaklı dişilerin yumurtalarını** yerleştirdi. **Adamu'nun yaşam özünü çıkartıp azar azar kaplara ekledi**. Sonra **Adamu'nun erliğine küçük bir kesik açtı, oradan bir damla kan çıktı.**

- **KAN VAR KANDAN İÇERİ, CAN VAR CANDAN İÇERİ**

Yaşamın işareti olsun bu; **et ve canın birleştiğini ilan etsin sonsuza dek**.**Yenidoğanın erliğinden sıkıp çıkardığı her bir damla kanı her bir kaptaki karışıma ekledi**. (Testislerden tüp bebek için sperm alınması ancak bu kadar basite indirgenerek ve güzel anlatılabilir) **Bu kilin karışımında Dünyalı ile Anunnaki bağlanacak**. Böyle diyordu Ninmah, **bir dua okuyordu**. **İki öz, biri gökten biri yerden**, **bir araya gelip birlik oldu**. Dünya'dan olan Nibiru'dan olan **kan bağıyla bağlandı**.

(Bu sözler; bu gün adına Alevilik denilen Işık dini söylemlerini hatırlamamızı gerektirir. Örneğin; Alevilikte 40. makamda **Sekahüm** sırrı öğretilir. Bu sırra göre, insan, **evrimleşmesini bir başka gezegende** tamamladıktan sonra **kendini öz ve suret olarak yeryüzündeki insansı varlığa genetik yolla** transfer etmiştir. Işık inancına göre insansı varlıktan insana geçişte **evrim sürecine dünya dışı varlıklar tarafından genetik müdahalede bulunulmuştur.** Yeryüzündeki insansı varlığa **kendini transfer eden dünya dışı varlık** bu genetik transfer ile yeryüzündeki insansı varlığın içinde kendine yer bulmuştur.)

(Yine Işık inancına göre; arşta kurulmuş **kırklar meclisinde kırklardan birinin özünün yeryüzünden seçilerek arşa yükseltilmiş varlığa katılmış olmasıyla**insan yaratılmıştır. **Kurban edilen varlık; ölmemiş, bir başka varlıkta, onun kanında yaşamaya devam etmiştir.** Hatayi **"kırkların kalbi durudur-gelenin kalbin arıdır-gelişin kandan beridir-söyle sen kimsin dediler".** Virani **"Âdem olup insan içine geldim-hak nasip eylerse kandan içeri-behlül gibi kandan kana gezerken-bir kana uğradım kandan içeri-hak lokması yemiş bende kanmışım-serim başım pir yoluna koymuşum-bu canı vermişim bir can almışım-bu canı saklarım candan içeri".**)

(Sümer yaratılış mitlerinden bir örnek;"**Bilgeliğin efendisi tanrı Enki** büyük tanrılara şu bilgiyi verdi. **Adını söylediğimiz yaratık mevcuttur. Ve ekledi, zaten mevcut olan yaratığın üstüne tanrıların suretini tutturun.". "Bir tanrı kurban edilsin-böylece tanrılar onda yıkanıp arınacak-onun eti ve onun kanıyla-Nintu kili karışacak-böylece tanrı ve insan karışacak-o tanrının etinde bir ruh vardır-onun işaretleri yaşayanlarda açığa çıkacak-böylece bu ruhun var olduğu unutulmayacak."**)

- **YEDİ ERKEK DOĞUYOR**

Ninmah böyle diyordu; **Ningişzidda onun sözlerini de kayda geçirdi**. Doğum yapacak **kahramanların rahimlerine döllenmiş yumurtalar yerleştirildi**. Gebelik başladı; tayin edilen zaman heyecanla beklendi. Tayin edilen zamanda **doğumlar gerçekleşti**. Tayin edilen zamanda **yedi erkek Dünyalı doğdu**. **Simaları düzgündü**;**doğru sesler çıkartıyorlardı**; kahramanlar tarafından emzirildiler.

- **İNSANOĞLUNUN DİŞİLERİNİ DE YARATMAYA!! KARAR VERİYORLAR**

Yedi ilkel işçi oluşturuldu, diyordu Ningişzidda. İşlem tekrarlana, güç işi devralacak **yedi tane daha yapıla**. Evladım, dedi Enki ona. **Yedi kere yedi bile yetmeyecek**. Şifacı kahramanlardan çok şey talep ettik, işleri sonsuza dek böyle sürecek. Gerçekten de bu görev çok zorlu, dayanılmaz olacak, dedi Ninmah. **Dişilerini oluşturmalıyız, diyordu Enki**, erkekleri tamamlamaları lazımdı.

Birbirlerini bilsinler, ikisi tek beden olsunlar. **Kendi kendilerine çoğalsınlar**, kendi başlarına çocuk doğursunlar. İlkel işçiler kendi başlarına doğururlarsa **Anunnaki dişileri** rahatlayacak. **ME formüllerini değiştirmelisin**, erkekten dişiye doğru ayarlamalısın. Böyle dedi Enki, Ningişzidda'ya. Adamu'yu tamamlayacak **dişiyi oluşturmak için bir Anunnaki dişisinin rahminde gebelik gerek.**

- **DİŞİYİ NİNKİ'NİN RAHMİNDE YARATMAYA KARAR VERİYORLAR**

Ningişzidda böyle diyerek yanıtladı babası **Enki**'yi. Enki bakışını Ninmah'a çevirdi; o konuşmadan önce elini kaldırdı. **Bu kez Ninki'yi çağırmama izin ver**, dedi güçlü bir sesle. İsterse eğer, **dişi Dünyalının yaratılması için kalıp o olsun**. Ninki'yi Abzu'ya, yaşam evine çağırttılar. Adamu'yu gösterdiler ona, tüm meseleleri açıkladılar ona. Gereken göreve dair izahat verdiler; başarıları ve tehlikeleri anlattılar ona.

Ninki bu göreve hayran kaldı. Hemen yapalım, dedi onlara. Ningişzidda ME formüllerine göre ayarlama yaptı; karışım ile bir yumurta döllendi. **Eşi Enki bunu onun rahmine yerleştirdi**; büyük bir dikkatle yaptı bunu. Gebelik başladı; tayin edilen zamanda Ninki sancılandı ama doğum olmadı. Ninki ayları saydı, Ninmah ayları saydı; **onuncu aya, kötü kısmet ayı demeye başladılar**.

- **BEBEĞİ SEZERYANLA ALIYORLAR**

Elleri rahimleri açan hanım, Ninmah keskin bir aletle bir kesik açtı. (*Gebelik uzayınca sezeryan ile çocuğu alıyorlar*) **Başını örttü; ellerine korumalar taktı**; (*eldiven ve ameliyathane şapkası nasıl da basit tarif ediliyor*) beceriyle yaptı kesiği, yüzü bir anda parladı. **Rahmin içinde olan rahmin dışına çıktı. Dişi**! Bir dişi doğdu! Neşeyle bağırdı Ninki. Yeni doğanın görünüşü ve elleri ayakları dikkatle incelendi. Kulaklarının **şekli iyiydi**; gözleri kapalı değildi. Elleri ayakları uygundu; arka kısmı bacaklar ve ön kısımları el olarak biçimlenmişti.

- **İŞTE HAVVA ANAMIZ!!!! TİAMAT**

Yaban olanlar gibi **kaba tüylü değildi**; **sahil kumunun rengindeydi saçları**. **Teni pürüzsüz**,**Anunnakilerin teni gibi yumuşaktı ve o renkteydi**. Ninmah kız çocuğu ellerine aldı. Arka kısmını tokatladı; yeni doğan uygun sesler çıkardı. Ninki'ye, Enki'nin eşine verdi yeni doğanı ki emzirilsin, beslensin ve büyüsün. Ona bir ad verecekmisin, diye sordu Enki eşine. O bir yaratık değil, bir varlık.

Senin suretinde ve senin benzeyişinde. Kusursuzca biçimlendi; **dişi işçiler için bir kalıp elde ettin**. Ninki elini yeni doğanın bedenine götürüp onun tenini okşadı parmaklarıyla. **Tİ-AMAT** olsun adı, **yaşamın anası anlamına**, diyordu Ninki.**Dünya'nın ve Ay'ın içinden çıktığı o eskinin gezegenin adıyla bir olsun adı**. **Onun rahminin yaşam özünden başka doğumlar yapanlar kalıplanacak**. Böylece bir ilkel işçiler kalabalığına yaşam vermiş olacak. Böyle diyordu Ninki; diğerleri de onaylayan sözler söylediler.

- **YEDİ DİŞİ DAHA YARATILIYOR**

Şimdi bu, **Adamu** ve **Ti-amat**'ın **Edin**'e (*Aden yani cennet. Kutsal kitaplarda aynı isimle geçiyor.*) gidişinin, **üremeyi bilmenin onlara nasıl verildiğinin** ve **Abzu'ya kovulduklarının** hikayesidir. Ninki'nin rahminde biçimlendirildikten sonra **Ti-amat, Abzu çamurundan yapılan yedi kabın içine** Ninmah, iki bacaklı dişilerin yumurtalarını yerleştirdi. **Ti-amat'ın yaşam özünü çıkartıp azar azar kaplara ekledi**. Abzu çamurundan yapılan kaplarda oluşturdu karışımı Ninmah, bu işleme pek layık **dualar ediyordu.**

Doğum yapacak kahramanların rahimlerine döllenmiş yumurtalar yerleştirildi. Gebelik başladı; tayin edilen zaman heyecanla beklendi. Tayin edilen zamanda yedi dişi Dünyalı doğdu. Simaları düzgündü; doğru sesler çıkarıyorlardı. İlkel işçiler için yedi dişi tamamlayıcı işte böyle oluşturuldu. **Dört önder onları yedi erkek ve yedi dişi olarak yarattılar.**

Dünyalılar böylece oluşturulduktan sonra, **erkekler dişileri döllesin, ilkel işçiler kendi başlarına üreyip çoğalsın.** Böyle diyordu Enki diğerlerine. Tayin edilen zamandan sonra, doğanlar başka işçiler doğuracak, ilkel işçilerin sayısı çok olacak, **Anunnakilerin zor yükünü onlar sırtlanacak**. Enki ve Ninki, Ninmah ve Ningişzidda neşe doluydular; **meyve iksiri içiyorlardı**.

- **ADEM VE TİAMAT (*HAVVA*) EDİN (*ADEN*) ŞEHRİNE, CENNETE!!!!! GÖTÜRÜLÜYOR**

Yedi kere yedi kafes yaptılar; **ağaçların arasına yerleştirdiler**; **birlikte büyüsünler, erlik ve dişilik edinsinler, erkekler kadınları döllesin**, kendi başlarına üreyip çoğalsınlar diyorlardı birbirlerine. **Adamu ve Ti-amat'a gelince, kazı yerlerindeki zor işlerden korunacaklardı**, **onları Edin'e** (*Kutsal kitaplarda geçen **Aden** yani cennet. Görüldüğü gibi Aden Anunnakilerin bir şehrinin adı*) götürelim, **oradaki Anunnakilere eserimizi gösterelim**. Enki böyle dedi diğerlerine ve onlarda razı oldular.

Eridu'ya, Enki'nin Edin'deki şehrine götürüldü Adamu ve Ti-amat. **Onlar için kapalı bir mekan kurulmuştu mesken olarak** (*yani cennet*), orada dolaşabileceklerdi. Edin'deki **Anunnakiler, iniş yerindekiler onları görmeye geldiler**. Enlil onları görmeye geldi; bu manzara karşısında hoşnutsuzluğu azaldı. Ninurta onları görmeye geldi; Ninlil de. Lahmu'daki ara istasyondan, Enki'nin oğlu Marduk da onları görmek için indi. Ne şaşırtıcı manzaraydı bu, şaşkınlık veren görülmeye layık bir harika.

(Tevrat'ta Yahudilerin bu günde yaşadığı yerin doğusuna düşen Edin aynen tarif edilir. Oradaki meyve mahçesi de. Elbette din kitabı olması sebebiyle Tevrat yazarları cinselliğin farkındalığını gizemli olabilmesi için her şeyi bilme ağacına, ölümsüzlük kavramını yaşam ağacına, kromozom sarmalını yılana ve daha sonraki dönemlerde şeytana çevirecekti.)

- **Yaratılış-2; 8-** Rab Tanrı doğuda (*Açıkça cenneti yön vererek Dünya'da kurduruluyor. Yani İsrail'in doğusunda, yani Mezopotamya da!!*) , Aden'de (*Edin*) bir bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu.
- **9-** Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetişirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı.
- **10-** Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu.
- **11-** İlk ırmağın adı Pişon'dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar.
- **12-** Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur.
- **13-** İkinci ırmağın adı Gihon'dur, Kuş sınırları boyunca akar.
- **14-** Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir, Asur'un doğusundan akar. Dördüncü ırmak ise Fırat'tır. (Görüldüğü gibi; belli ki bu gün ikisi kurumuş olan 4 ırmak tarifinde açıkça Dicle ve Fırat ismi geçmektedir. Bu da bize aynı coğrafi bölgeyi işaret etmektedir.)
- **15-** Rab Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu.
- **16-** Ona, "*Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin*" diye buyurdu.
- **17-** "*Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.*"

(*Görüldüğü üzere Tevrat'ta Tanrı Adem'i cennete değil, içinde çalışmak üzere bir bahçeye koymuştur. Cennet kavramı daha sonraları insanlar tarafından dine gizem katmak maksadı ile geliştirilmiştir. Ayrıca Tevrat'ta Tanrı tutmadığı sözlerden birini daha söylemiştir. Eğer o ağaçtan meyve yersen ölürsün demesine rağmen Adem ve Havva'yı öldürmemiştir.*)

Ellerinizle yaptınız bunu, diyordu Anunnakiler biçimlendiricilere. Dünya ve Lahmu arasında mekik uçuşu yapan **İgigiler de ümitlendiler**. İlkel işçiler biçimlendirildi; meşakkatli günler sona erecek, diyorlardı hep birlikte. **Abzu'da büyümekteydi yenidoğanlar**; Anunnaki onların olgunlaşmalarını bekliyordu heyecanla. Enki denetliyordu; Ninmah ve Ningişzidda da geldiler.

- **ABZU'DAKİ YEDİ DİŞİ KISIR ÇIKIYOR**

Anunnakiler kazı alanlarında homurdanıyor, **sabrın yerini sabırsızlık alıyordu**. Enki sık sık ustabaşıları **Enugi**'ye soruyordu; o da ilkel işçiler için atılan imdat çağrılarını aktarmaktaydı. Dünya'nı turlarının sayısı büyüdü, Dünyalıların olgunlaşma zamanı geçti. **Dişiler arasında gebelik gözlenmedi, hiç doğum yoktu**. Ağaçların arasındaki **kafeslerin yanı başına çimenlerden bir koltuk yapmıştı Ningişzidda.**

Gece gündüz Dünyalıları izliyor, neler yaptıklarını belirliyordu. **Onları çiftleşirken görmüştü, erkekler dişileri döllüyordu**. Gebe kalan olmadı, doğum yapan olmadı. Enki bu meseleyi çok derinden düşündü; bir zamanlar karıştırıp birleştirdiği yaratıkları düşündü. Hiçbir ama hiçbiri üretememişti. İki türü birleştirmek bir lanet yaratmış, dedi Enki diğerlerine.

- **KISIRLIĞIN NEDENİ ARAŞTIRILIYOR**

Adamu'nun ve Ti-amat'ın özlerini yeni baştan karıştıralım, diyordu **Ningişzidda**. **Onların ME'lerini parça parça** inceledi ki neyin yanlış olduğunu belirlesin. **Şurubak'**ta, şifa evinde **Adamu**'nun ve **Ti-amat'ınözlerinin üstünde** dikkatle **düşünüldü**.

Anunnaki erkeklerinin ve kadınlarının yaşam özleriyle kıyaslandı. **Ningişzidda özleri birbirine dolaşmış iki yılan gibi ayırmıştı!!!** (*Birbirine dolanmış kromozomlar zincirini her halde en iyi birbirine dolanmış yılanlar şeklinde betimleyebiliriz.*) **Özler bir yaşam ağacının üstünde yirmi iki dal gibi düzenlenmişti!!!!** (*İnsanların genlerinin her birinde 22 kromozom bulunur. Bunlara cinsiyet genleri olan x ve y kromozomları da eklenince toplam 46 kromozom olur. Burada erkeklerin xy, kadınların xx cinsiyet kromozomlarının olmadığı söylenmek isteniyor.*)

- **DİŞİLERDE VE ERKEKLERDE ÜREME GENİNİN OLMADIĞI ANLAŞILIYOR**

Bunların parçaları karıştırılabilirdi; suretleri ve benzeyişleri uygun biçimde belirliyorlardı.**Yirmi iki adettiler; üreme becerisi içermiyorlardı**. **Ningişzidda, Anunnakilerin özünde mevcut olan diğer iki parçayı gösterdi diğerlerine**. (*x ve y genleri*) **Bir erkek, bir dişi; bunlar eksik, diye üreyemiyorlardı**. Onlara durumu böyle açıkladı. **Adamu ve Ti-amat'ın kalıplarında bunlar mevcut değildi**.

Ninmah bunu duyunca sarsıldı; Enki hüsrana uğradı. Abzu'daki kargaşa büyük; isyan başlamak üzere yine, diyordu Enki onlara. Altın çıkartma işlemi durmasın, diye ilkel işçiler elde etmeliyiz. Bu konularda bilgili olan **Ningişzidda bir çözüm öneriyordu. Şifa evinde, büyüklerinin, Enki ve Ninmah'ın kulaklarına fısıldadı**. Ninmah'a yardım etmekte olan kadın kahramanları dışarı yolladılar.

- **ANUNNAKİ ENKİ'NİN VE NİNMAH'IN KABURGASINDAN!!!!! ÇIKARILAN CİNSİYET GENLERİ ADAMU VE TİAMAT'IN KABURGASINA NAKLEDİLİYOR**

Arkalarından kapıyı kilitlediler; üçüyle birlikte iki Dünyalı kalmıştı yalnızca içeride. Ningişzidda bu dördünün üzerine derin bir uyku indirdi; (*Onları narkozla uyuttu.*) dördünü hissizleştirdi. Enki'nin kaburgasından yaşam özünü çıkarttı, Adamu'nun kaburgasına yerleştirdi Enki'nin yaşam özünü!!!!!Ninmah'ın kaburgasından yaşam özünü çıkarttı, Ti-amat'ın kaburgasına yerleştirdi Ninmah'ın yaşam özünü!!!!

(Din kitaplarında; yaratılış hikayesindeki Tanrı Adem'in kaburgasından Havva'yı yarattı şeklindeki bir türlü aklımıza yatmayan söylemin kaynağı belli oldu. Hem de gayet akla yatkın bir açıklamayla. Ayrıca şu ana kadar gördüğümüz ve sonraki tabletlerde göreceğimiz olayların, din kitaplarındaki olayların aynısı olduğunu anlamaya başladık. Ama Sümer tabletleri Tevrattan tam dört bin yıl önce; hem de akla yatkın şekilde olayları anlattığına göre, Tevrat ve onlardan esinlenen sonraki kitapların Sümer tabletlerinin çarpıtılmış birer takliti olduğunu üzülerek görüyoruz.)

- **Yaratılış 2; 18-** Sonra “**Adem’in yalnız kalması iyi değil**” dedi, ”**Ona uygun bir yardımcı yaratacağım.**”
- **19-** Rab Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem’e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. (*Sümer tabletleri tam tersini söylüyor. Her adı Tanrı Adamu’ya öğretir. Bu da; oluşturulan gizemli din de insanın önemini artırmak maksadıyla anlatılanın amaca uygun değiştirildiğini gösterir. Çünkü eski olan asıl olandır*)
- **20-** Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı.
- **21-** Rab Tanrı Adem’e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, Rab Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini ETLE KAPADI.
- **22-** Adem’den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem’e getirdi.
- **23-** Adem, ”*İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir*” dedi,” Ona ‘**Kadın**’ denilecek, çünkü o adamdan alındı.
- **24-** Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, İKİSİ TEK BEDEN olacak.
- **25-** Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.

Kur’an’da ise; hemen her konu da olduğu gibi bu konuda da olaylar, Tevrat’a göre yüzeysel ve üstü kapalı anlatılmıştır.

Araf 189- O, o zattır ki sizi bir tek nefisten yarattı, eşini de ondan var etti ki gönlü buna ısınsın. Onun için eşine yaklaşınca o hafif bir yükle hamile kaldı, bir müddet böyle geçti, derken yükü ağırlaştı. ”Hepsi bu kadar. Sadece eşini de ondan yarattı diyor, o kadar!!

Tüm var olanı yaratan o Yüce gücün kadını yaratmak için neden erkeğin kaburgasına ihtiyaç duyduğu sorusu bir yana, din kitaplarında anlatılan kadının yaratılışı ne yazık ki kadının ikinci sınıf sayılmasının temelini oluşturur.

Tanımlayıcı, isim verici ve kadının olması için Tanrının dahi kaburgasına ihtiyaç duyduğu erkek yüceltilir. Her ne kadar erkek karısına bağlanacak dense de sonuç yine kadın için hüsrandır.

Bu durum Kur'an'ın Nisa Suresi 34. ayetin de zirve yapar. ”*Erkekler kadınların üzerinde hakim dururlar, çünkü bir kere Allah birini diğerinden üstün yaratmış ve bir de erkekler mallarından harcamaktadırlar. Bunun için iyi kadınlar itaatkardırlar. Allah'ın korumasını emrettiği şeyleri, kocalarının yokluğunda da korurlar. Serkeşlik etmelerinden endişe ettiğiniz kadınlara gelince; önce kendilerine nasihat edin, sonra yataklarında yalnız bırakın, yine dinlemezlerse DÖVÜN!!!!!*”

- **ARTIK ADEM VE HAVVA CİNSELLİĞİNİ BİLİYORLAR**

Kesiklerin yapıldığı yerlerde **etlerin üstünü kapadı**. (*Sütur atmak, yani dikmek kastediliyor*) Sonra dördünü uyandırdı Ningişzidda. (*Reanimasyon, yani uyandırma işlemi. Bu gün modern tıbbın uyguladığı yöntem.*) **Oldu diye açıkladı gururla**. Onların **yaşam ağaçlarına iki dal daha eklendi!!!!!** (*x ve y kromozomları*) Onların **yaşam özleri şimdi üreme güçleriyle dolandı**. **Serbest bırakalım onları, tek beden olana dek bilsinler birbirlerini, diyordu Ninmah**. **SERBESTÇE DOLAŞSINLAR, DİYE EDİN'İN MEYVE BAHÇELERİNE YERLEŞTİRİLDİ Adamu ve Ti-amat!!!!** (*Kutsal kitaplardaki Aden ve oradaki meyve bahçelerini hatırlayın*) **Çıplaklıklarının farkına vardılar, erlik ve dişiliği bildiler!!!** (*İşte yılanın, yani tıp ve kromozom simgesi yılanın verdiği elmayla Adem ve Havva'nın cinselliği bilme hikayesinin aslı. Şimdi de cennetten, yani Aden'den gerçekte nasıl kovulmuşlar bakalım.*)

- **ENLİL ADAMU VE TİAMAT'I CİNSEL ORGANLARINI ÖNLÜKLE ÖRTMÜŞ OLARAK GÖRÜR**

Yapraklardan önlükler yaptı Ti-amat, yabani hayvanlardan farklı olmak istedi. Günün sıcağında Enlil meyve bahçelerinde dolaşıyor, gölgelerinin tadını çıkarıyordu. (*Tevrat'ta da aynı ifadelerle Tanrının serinlemek için meyve bahçelerinde dolaştığı yazılmış*) Hiç beklemediği bir anda karşılaştı Adamu ve Ti-amatla; kasıklarını örten önlükleri gördü. (*Hikayenin aynısı Tevrat'ta bire bir anlatılır*) Nedir bunun anlamı, diye merak edip açıklaması için Enki'yi çağırttı.

- **BU DURUM ENLİL'İ KIZDIRIR**

Enki üreme meselesini **anlattı Enlil'e**. Yedi kere yedi başarısız oldu, diye itiraf ettti Enlil'e. Ningişzidda yaşam özlerini inceledi; ek bir birleşim gerekiyordu. **Enlil'in öfkesi iyice büyüdü**, sözleri keskinleşti. Bu işin tamamından hiç hoşlanmamıştım, **yaratıcılar olmak ne haddimize**, diye karşı çıkmıştım. İhtiyacımız olan yaratık zaten mevcut. Böyle demiştin sen Enki.

Tek ihtiyacımız onun üstüne işaretimizi koyup böylece ilkel işçiler oluşturmak. Şifacı kahramanlar da kendilerini tehlikeye attılar; Ninmah ve Ninki de tehlikenin kucağına atıldılar. Hiçbiri bir işe yaramadı, eserin başarısızlıktı. Şimdide **yaşam özümüzün son parçalarını bu yaratıklara verdin** ki üremeyi bilsinler bizler gibi; **bizim yaşam devrelerimizide onlara vermiş olmayasın sakın?** (*Uzun yaşama özelliklerini kastediyor*)

Böyle konuştu Enlil, **öfkesi çok büyüktü**. Enlil'i sözleriyle yatıştırsınlar diye, Ninmah ve Ningişzidda'yı çağırttı Enki. Efendim Enlil, diyordu Ningişzidda. Onlara üremeyi bilme bahşedildi. Ama **uzun yaşayış dalı onların özünün ağacına eklenmedi**.

Tevrat'ta insan ömrü 120 yıl olarak belirlendi denilişini unutmayalım.
Yaratılış; 6 -3 Rab, "*Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak."*

Sonra Ninmah konuştu; kardeşi Enlil'e şöyle diyordu: **Neyi seçmeliydik kardeşim**? Her şeyi başarısızlık içinde bitirip **Nibiru'yu kendi felaketiyle yüz yüze getirmeyi mi**? Yoksa tekrar tekrar deneyip güç işleri üstlenmeleri için Dünyalıların üremesini sağlamayı mı? **Öyleyse nerede ihtiyaç duyuluyorsa oraya gitsinler,** dedi öfkeyle Enlil. **Edin'den uzak olsunlar, Abzu'ya kovuldular**. (*İşte gerçek cennetten kovulma hikayesi. Nasıl, akla daha yatkın değil mi?*)

Sümer tableti Adamu'nun cennetten, yani Aden'den kovuluşunu gayet mantıklı şekilde işte böyle anlatılıyor. Peki Tevrat nasıl anlatıyor. Elbette mistik bir hava katarak ve yine amacına göre değiştirerek. Meyveler, incir ağaçları, hain yılan yine Rab'bin kimbilir kaçıncı lanetlemesi ve bir türlü mantığımıza uymayan olaylar silsilesi. O çağlarda elbette insanoğlu için son derece gizemli ve cazip olan bu söylemler, sorgulayan ve bilimi özümsemiş çağımızın insanları için inandırıcı olmaktan ne yazık ki uzaktır.

O halde şimdi de aynı olayları Tevrat'tan dinleyelim.

Yaratılış- 3;

- **1-** Rab Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yılandı. Yılan kadına, Tanrı gerçekten, '*Bahçedeki ağaçların hiç birinin meyvesini yemeyin*' dedi mi?" diye sordu.
- **2-** Kadın, "*Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz*" diye yanıtladı.
- **3-** "*Ama Tanrı, ' Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz*' dedi."
- **4-** Yılan, "*Kesinlikle ölmezsiniz*" dedi.
- **5-** "*Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.*" (Dikkat edersiniz burada yılan hiç yalan söylemiyor. Yalanı söyleyen Tanrı.)
- **6-** Kadın ağacın güzel meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. meyveyi koparıp yedi. (Yine bütün günahlar kadınların başına yıkılıyor) Yanındaki kocasına verdi, o da yedi.
- **7-** İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

- **8-** Derken GÜNÜN SERİNLİĞİNDE BAHÇEDE YÜRÜYEN RAB TANRI'NIN. (Nasıl yani, bahçede yürüyen Tanrı mı? Bütün evreni kim idare ediyor?) sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçları arasına gizlendiler.
- **9-** Rab Tanrı Adem'e, "*Neredesin*?" diye seslendi. (Tanrı Adem'i bile göremiyor!!)
- **10-** Adem, "*Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim*" dedi.
- **11-** Rab Tanrı, "*Çıplak olduğunu sana kim söyledi?*" (Nasıl yani, Adem çıplak olduğunu nasıl bilmez?) diye sordu, "*Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?*"
- **12-** Adem, "*Yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim*" diye yanıtladı.
- **13-** Rab Tanrı kadına, "*Nedir bu yaptığın?*" diye sordu. Kadın, "*Yılan beni aldattı, o yüzden yedim*" diye karşılık verdi.
- **14-** Bunun üzerine Rab Tanrı yılana, "*Bu yaptığından ötürü bütün evcil ve yabanıl hayvanların en lanetlisi sen olacaksın*" dedi. "*Karnının üzerinde sürünecek, yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.*" (Zaten sevilmeyen bir hayvanı lanetlemek ve sonradan şeytanlaştırmak ne kadar kolay değil mi ve ne kadar adaletsizce! Bu arada yılanların toprak yemediğini de ekleyelim.)
- **15-** "*Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın*." (Bir kadınla erkeğin çocuğu olduğundan çocukların hangisi kadının, hangisi erkeğin soyu olur ben anlayamadım. Anlayan biri varsa açıklamasını rica edeceğim.)
- **16-** Rab Tanrı kadına, "*Çocuk doğururken sana çok acı çektireceğim*" dedi. "*Ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın, seni o yönetecek*." (Yine zaten bilinen bir acıyı ve sosyal konumu sanki bir mucize ve Tanrısal bir gizemmiş gibi gösterme eylemi. Bu tarz bilinen bir çok şey kutsal kitaplarda işlenir. İnsanlar bu sözleri sanki hiç bilmiyorlarmış gibi ya bak, ne güzel sözler diye onaylar. Örneğin; İbrahim'in sanki Güneş'i ilk defa görüyormuş gibi Güneş'e bakıp, O batınca, batıyormuş o halde Tanrı o değil demesi ya da Kur'an'da geçen " Her canlı bir gün ölümü tadacaktır" ayeti gibi. Oysa herkes bunları zaten bilir ama Kutsal kitaplarda geçince bir gizem, ulviyet ve Tanrısallık kazanır.)

- **17-** Rab Tanrı Adem'e, "*Karının sözünü dinlediğin ve sana, meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için toprak senin yüzünden lanetlendi*" dedi. "*Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın.*" (İşte yine yukarıda açıkladığım yöntem. Ayrıca İnsan elma yedi diye toprak niye lanetlenir? Bu arada insanların bilinçaltına kadının daha ilk aşamada lanetlendiği mesajı iletilir ve benim başımın tacı kadınlarımız ikinci sınıf insan yerine tescilli şekilde konulur. Artık itiraz edilemez. Çünkü Tanrı öyle emretmektedir.)
- **18-** Toprak sana diken ve çalı verecek, yaban otu yiyeceksin.
- **19-** Toprağa dönünceye dek ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın ve yine toprağa döneceksin.
- **20-** Adem karısına **Havva** adını verdi. Çünkü o bütün insanların annesiydi.
- **21-** Rab Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi. (Tanrı giysi mi yapıyor? Ayrıca hani onlar ölecekti?)
- **22-** Sonra, "*Adem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu*" dedi. (Nasıl yani Adem cinselliği öğrenince Tanrılardan biri gibi mi oluyor? Sonra bizlerden biri gibi derken hani Tanrı bir taneydi? Tevrat tek Tanrılı bir din kitabı değil mi?) "*Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli.*" (Yani bir meyveyi yemekle ölümsüz olunabiliyor. Muhtemelen Tanrı da o meyveyi yiyor olmalı. Adem o meyveyi yese o da bir Tanrı olacak . Yani tüm evreni yaratan Tanrı kendi yarattığı Dünya'da, kendi yarattığı topraktan yetişen bir meyveyle mi ölümsüz oluyor?)
- **23-** Böylece Rab Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı.
- **24-** Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

Elbette Tevrat'tan bin yıl sonra insanlar gittikçe Tanrı kavramını daha otoriter hale getirirken, saygıyı korkuyla sağlamak amacıyla şeytan ve cehennem kavramını geliştirdiler. İnsan yine bilimden yoksun, yine karanlıkta ve yine birbirine zulmederek yaşıyordu. Yönetici sınıfın elinde artık Tanrı öyle istediği için itaat etmelisin komutunu geliştiren söylemler vardı. Yine bu günün insanının mantığına oturtamadığı, çelişkilerle dolu söylemler ile insanlara ortaçağ boyunca korku vererek zulmedildi. Ama Kur'an'da da Anunnakiler'in insanı yaratışı öyküsünün dışına çıkılamadı. Bu öykü de yeni karakterler vardı yada eski karakterlere yeni isimler verildi. Ama Kur'an da aynı öyküyü çağına uyarlayarak anlattı. Yani değişen bir şey olmadı.

Şimdi Kuran'dan cennetten kovulma hikayesini okuyalım.

Araf 11- Gerçek şu ki önce sizi yarattık, sonra size biçim verdik, sonra da meleklere: "*Adem'e secde edin*" dedik; hepsi secde ettiler, yalnız İblis, secde edenlerden olmadı.

12- Allah: "*Sana emrettiğim halde, seni secde etmekten alıkoyan nedir?*" İblis: "*Ben, dedi, ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın.*" (Yukarıda bahsettiğim yeni karakterlerden biri şeytan yada diğer ismiyle iblis. İsyankar, Tanrı'ya kafa tutan, her nedense cehenneme gitmekten korkmayan, üstelik insanları yoldan çıkarmak için Tanrı'dan izin alan!!! bir karakter. Belki de cehennem onun için o kadar kötü yer değil ki, Tanrı'nın onu cehenneme koyma tehdidini umursamıyor. Kim bilir belki kendi de zaten ateşten olduğu içindir.)

13- Allah: "*Hemen in oradan, orada büyüklük taslamak ne haddine, haydi çık, çünkü sen alçaklardansın.*" buyurdu.

14- İblis : "*Dirilip kaldırılacakları güne kadar bana süre ver.*" dedi.

15- Allah : "*Haydi sen süre verilmişlerdensin.*" buyurdu. (Tanrı'nın kötü ve kendine isyan eden birine, meleklere secde ettirdiği, insanoğluna kötülük yapmasına izin vermesi inanılır gibi değil.)

16- İblis "*Öyleyse and olsun ki, beni azdırmana karşılık, ben de onları saptırmak için her halde senin doğru yolunun üstüne oturacağım.*"

17- "*Sonra onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından sollarından sokulacağım. Sen de çoğunu şükredici bulmayacaksın.*" dedi. (Açıkça senin bizden daha çok kıymet verdiğin insanoğlunu yoldan çıkarıp, yanıldığını ispatlayacağım diyor. Tanrı yanılır mı? Tanrı haydi ispatla der mi?)

18- Allah; "*Çık oradan yerilmiş, kovulmuş olarak! And olsun ki,* (Tanrı niye and içer ki?) *onlardan her kim sana uyarsa, kesinlikle cehennemi tamamen sizinle dolduracağım.*" (Bu nasıl bir anlaşma. Bu nasıl bir karşılıklı tehditleşme. Bu düellonun mağduru, zavallı insanın suçu ne? Zaten Tanrı istediği için her şey olmuyor mu? O geleceği bilen ise, neden yarattığının ne yapacağından emin olamıyor?)

19- Ve "*Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin,* (Bahçenin adı artık cennet olur. Bundan sonra insanların öldükten sonra gideceği cennet sürekli tanımı değiştirilerek bir ödüle dönüştürülür. Bu Dünya'da çile çek, Dünya'nın nimetlerinden uzak dur, ödülün cennet olsun. İnançlı insan böyle olur. Dünya'nın nimetlerini de biz yiyelim. Kur'an'da cennet tanımının içine değişik ayetler vesilesiyle huriler, altından ırmaklar akan yerler vs. eklenir. Ancak sopa da hazırdır. Cehennem. Orası her seferinde daha kötü şekilde anlatılarak gerekli korku sağlanır. Tanrı adına konuşan; sürekli, bana itaat et, yoksa cehenneme gidersin der.) *dilediğiniz yerden yeyin; fakat şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.*"

21- Ve onlara: “*Ben gerçekten sizin iyiliğinizi isteyenlerdenim.*” diye ikisine de yemin etti.

22- Bu şekilde onları aldatarak sarktırdı. Bunun üzerine o ağacın meyvesini tattıklarında, ikisine de ayıp yerleri açıldı ve üzerlerini üst üste cennet yapraklarıyla yamamaya başladılar. Rableri onlara: “*Ben size bu ağacı yasaklamadım mı? Haberiniz olsun bu şeytan size apaçık bir düşmandır, demedim mi?*” diye seslendi.

23- Onlar: “*Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik, eğer sen bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen, kesinlikle hüsrana uğrayanlardan oluruz!*” dediler.

24- Allah: “*Birbirinize düşman olarak ininiz. Size bir süreye kadar yeryüzünde yerleşmek ve bir nasip almak var kaderinizde*” buyurdu.

25- “*Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve yine oradan dirilip çıkarılacaksınız!*” dedi.

Yine aynı Sümer öyküsü kendi çağına uyarlanmış haliyle böyle anlatılır. Bu çağın insanının böyle söylemleri anlayabilmesi ve kabullenebilmesi çok zordur. Hep neden şunu, neden bunu yapsın diye sorular kafasını meşgul eder. Cevap da bulamaz. Çünkü cevap aslında apaçık mevcuttur.

26- Ey Âdemoğulları, size çirkin yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise indirdik. Fakat takva elbisesi hepsinden hayırlıdır. İşte bunlar, Allah’ın âyetlerindendir, belki düşünüp öğüt alırlar.

27- Ey Âdemoğulları. Şeytan, ana babanızı, çirkin yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, sizi de şaşırtıp bir belaya düşürmesin! Çünkü o ve kabilesi, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Biz, şeytanları, **inanmayanların dostu yaptık**. (Bir sürü inanan sayısız günah işlemiyor mu? Onlarda mı şeytanın dostu? Adem inanmıyor muydu? Şeytana bu kötülüğü yapma iznini kim verdi? Eğer Tanrı isteseydi insanoğlunun yaşadığı onca kötü şey olur muydı? Bu gün doğayı ve tüm canlıları mahveden insanın bunları yapmasına Tanrı neden izin veriyor? Gerçekte Tanrı bu müthiş evreni yarattıktan sonra Dünya'da yaşamaya ve insanoğlunu bir oraya bir buraya taşıyarak, iki de bir sınava tabi tutarak, onların birbirini ve Dünya'yı mahvetmesi için şeytana izin vererek egosunu tatmin eden biri midir? Yoksa insan hayal gücünün Sümer tableti hikayelerine eklediği akıl dışı söylemlerin ötesinde, bilimin ışığıyla aydınlanmış beyinlerin hissedebileceği muhteşem bir güç müdür?)

(Aynı hikaye **Hicr 26 ile 42. ayetler** arasında da tekrarlanır. Yine neredeyse aynı kelimelerle Bakara 30-37. ayetlerde de tekrarlanır. Ama bu sefer tarihin ilk sınav torpili ve meleklerin ilginç insan tanımlaması vardır. Okuyalım.)

30- Düşün ki Rabbin meleklere: "*Muhakkak ben yeryüzünde bir halife tayin edeceğim*" dediği vakit "*Biz seni tesbih ve takdis edip dururken orada fesat çıkaracak ve kanlar akıtacak bir yaratık mı yaratacaksın?*" dediler. "*Her halde ben sizin bilmeyeceğiniz şeyleri bilirim*" buyurdu. (İlk soru; melekler geleceği görebiliyorlar mı? Eğer böyleyse neden Tanrı kötü bir yaratık yaratıyor ve üstelik halife olarak yaratıyor. Halifenin anlamı dinin vekili demektir. Kötü bir varlık nasıl dinin vekili olabilir?)

31- Ve Adem'e bütün isimleri öğretti. Sonra o isimlerin delalet ettiği şeyleri meleklere gösterip "*Haydi davanızda doğru iseniz, bana şunları isimleriyle haber verin*" buyurdu.

32- Melekler "*Seni bütün eksikliklerden tenzih ederiz Ya Rab! Bizim için senin bize bildirdiğinden başka bilgi mümkün değildir. O her şeyi bilen hüküm sahibi sadece Sensin, Sen!*" dediler.

33- "*Ey Adem ; bunlara onları isimleriyle haber ver*" buyurdu. Bu emir üzerine Adem, onlara isimleriyle bunları haber verince buyurdu ki: "*Size demedim mi, ben her halde göklerin ve yerin sırrını bilirim! Ve sizin açıkladığınız ve gizlediğiniz şeyleri de biliyorum!*"

34- Ve o vakit meleklere : "*Adem için secde edin!*" dedik, derhal secde ettiler. Ancak İblis dayattı, kibrine yediremedi, zaten o kafirlerden idi. (Şimdi zaten Tanrı'nın yarattığı ve O'nun öğrettiği kadarını bilen meleklere bilmediği şeyleri sormanın mantığı nedir ? Adeta soruları önceden verilmiş bir sınav gibi Adem'e soruların cevaplarını öğretip, meleklere öğretmeyip , haydi bunları bilin demek bir sınav hilesi değil midir? Üstelik Tanrı insanın kan akıtacak ve fesat çıkaracak bir varlık olduğu sözünü de yalanlamıyor? Kötü bir varlık meleklerden daha çok şey bilince , iyi ve onlardan üstün mü olmaktadır?)

35- Ve dedik ki: Ey Adem, sen ve eşin cennete yerleşin, ikiniz de orada dilediğiniz yerde bol bol yiyin, ancak şu ağaca yaklaşmayın ki, haddini aşan zalimlerden olmayasınız"

36- Bunun üzerine şeytan onları oradan kaydırdı, ikisini de bulundukları o bolluk içindeki yerden çıkardı. Biz de: "*Haydi kiminiz kiminize düşman olarak inin ve yerde bir zamana kadar kalıp nasibinizi alacaksınız*" dedik.

37- Bu arada Adem Rabbinden bir takım kelimeler belleyip O'na yalvardı. Gerçekten tövbeyi çok kabul eden ve çok merhamet eden O'dur!

Görüldüğü üzere Tanrı'nın halifesi olacak insan daha ilk sınavında bütün isimleri yani her şeyi biliyorken başarısız olmuş, cennetten kovulmuş ve birbirine düşman olarak indiği Dünya'da Tanrı'nın dinini temsil etmiştir.

Ahzap 72 de dediği gibi insan "*çok zalim ve çok cahil*" ken halife ve meleklerden üstündür. Ve Tanrı çok merhamet edendir!!

7. Tablet

- **TİAMAT (HAVVA) AFRİKA'DA YENİ CENNETİNDE DOĞURUYOR**

Edin'den uzak olsunlar, Abzu'ya (*Güneydoğu Afrika'da bir yer*) kovuldular. Enlil böyle buyurdu, Adamu ve Ti-amat Edin'den kovuldular. Enki onları ağaçlar arasında kurulan kapalı bir mekana (*Afrika cenneti*) yerleştirdi; birbirlerini bilsinler, diye bıraktı. Ningişzidda'nın yaptığının sonuç verdiğini gördü.

Enki neşe içinde: *Ti-amat gebe kalmıştı. Ninmah doğumu izlemeye geldi: Dünyalı varlıkların bir oğlu, bir kızı oldu; ikizdiler.*

Kutsal kitaplarda Adem ve Havva; Kain ve Habil isimli iki erkek ve onların ikizleri iki kız olmak üzere 4 çocuk sahibi olur. Oysa Sümer tabletleri bu isimleri bir çok olaydan sonra anar. Yani bu isimler de Sümer hikayelerinden alıntıdır. Ancak Kutsal kitaplar Kain ve Habil'in doğumuna kadar ki; insanların ilkel işçi ve köle olarak çalıştırıldığı dönemi pas geçer. Çünkü bu tek Tanrılı dini savunan görüşün "**Tanrı yarattı**" kavramına terstir. Elbette, Elohim yarattığı insanı, köle gibi madenlerde çalıştırdı diyemezlerdi. Bunca saklamaya rağmen yine de Kutsal kitaplar açıklar verirler. Bunları ilerleyen bölümlerde göreceğiz.

- **İLKEL İŞÇİLER ÇALIŞMAYA HAZIR**

Hayranlıkla seyrettiler Ninmah ve Enki yenidoğanları. Nasıl da hızla büyüyüp geliştikleri görülecek şeydi; günler aylara, aylar Dünya yıllarına doğru ilerledi. Adamu ve Ti-amat'ın başka kızları ve oğulları doğana dek ilk doğanlar kendi aralarında üremeye başlamışlardı bile. Nibiru'nun bir şarı bile dolmadan, Dünyalılar kalabalıklaşmaya başladılar. İlkel işçiler anlayışla donanmışlardı; emirleri anlayabiliyorlardı.

Anunnakilerle birlikte olmayı sevmişlerdi; azıcık tayına çok iş çıkartıyorlardı. Tozdan sıcaktan şikayet etmiyorlar, çok güç işler yaparken homurdanmıyorlardı. Abzu'daki Anunnakiler çalışma güçlüğünden kurtulmuşlardı. O yaşamsal altın altıkça Nibiru'ya, Nibiru'nun atmosferi iyileşmekteydi yavaşça. Dünya görevi herkesi memnun ederek ilerliyordu.

- **ANUNNAKİLER DE DÜNYA ÜZERİNDE KENDİ ARALARINDA ÇOĞALIYORLAR**

Anunnakiler, gökten yere gelenler arasında evlenmeler, birleşmeler ve çoğalma vardı. Enlil ve Enki'nin öz ve üvey kızkardeşlerinden, şifacı kahramanlardan doğan oğulları da eşler almıştı. Onların oğulları ve kızları doğdu Dünya üzerinde. Nibiru'nun yaşam devreleriyle donanmış olmalarına karşın Dünya'nın devreleriyle hızlanmışlardı. Nibiru'da altı bezli olacak olan Dünya'da bir çocuk oldu.

Nibiru'da emeklemeye başlamış olan, Dünya'da etrafta koşturuyordu. Nannar ve Ningal'in (*Enlil'in oğlu ve gelini*) ikizleri doğduğunda neşe öyle büyüktü ki. Bir kız ve bir erkektiler; Ningal onlara İnanna (*İştar*) ve Utu (*Şamaş*) adını verdi. Onlarla birlikte Anunnakilerin üçüncü nesli başladı Dünya üzerinde. Önderlerin çocuklarına görevler dağıtıldı; bazı eski işler paylaştırıldı, çocuklar arasında daha kolay yapılmaktaydı.

- **ANUNNAKİLER NİBİRU'NUN GÜNEŞ SİSTEMİNDE SORUN YARATACAĞINI FARKEDİYORLAR**

Eski işlere yeni işler katıldı. Dünya'da ısı yükseliyor, kar beyazı kısımlar eriyip su oluyordu; Denizlerin engelleri artık tutamıyordu okyanusları. Dünya'nın derinlerinden ateş ve kükürt püskürtüyordu yanardağlar. Yer sarsılıyor, her defasında Dünya'da sallanıp titriyordu. Aşağı Dünya'da, kar renkli yerde (A*ntarktika*) Dünya homurdanmaktaydı.. Abzu'nun en ucunda (*Afrika'nın güneyinde*) Enki gözlem yapacak bir yer kurdu.

Oğlu Nergal'e (*İrrigal*) ve onun eşi Ereşkigal'in (*Nannar'ın kızı*) komutasına teslim etti burayı. Bilinmeyen, uygunsuz bir şey kabarmakta onun altında, dedi Nergal, babası Enki'ye. Nibru-ki'de, gök-yer bağının yerinde Enlil göksel turları seyrediyordu. Kaderler tabletlerinin ME'lerine göre göksel hareketleri kıyaslıyordu. Göklerde bir karmaşa var, dedi Enlil, kardeşi Enki'ye. Lahmu (*Mars*) gezegeninden, ara istasyonun yerinden şikayet etmekteydi Marduk babası Enki'ye.

- **NİBİRU'NUN ÇEKİM ETKİSİ LAHMU BAŞTA OLMAK ÜZERE TÜM GÜNEŞ SİSTEMİNİ ETKİLİYOR**

Güçlü rüzgarlar kabarıyor, çok rahatsız edici toz fırtınaları kaldırıyorlar. Marduk'un babası Enki'ye ışınladığı sözler böyleydi. Dövülmüş bilezik'te (*Dünya ve Jüpiter arasındaki asteroid kuşağı*) karmaşalar oluyor. Dünya üstüne düşüyor gökten yağan kükürt. Merhametsiz iblisler afetlere yol açıyor, şiddetle Dünya'ya yaklaşıp göklerde alevli yangınlar gibi patlıyorlar.

- **NİBİRUDAKİLER DE ÇARESİZ KALIYOR. NİBİRU GÜNEŞ SİSTEMİNE GİRİYOR**

Açık havada karanlık indiriyorlar, fırtınalar ve kötü rüzgarlarla etrafta dolaşıyorlar öfkeyle. Taştan füzeler misali saldırıyorlar Dünya'ya. Dünya'nın ayı Kingu ve Lahmu da kötü etkilendiler bu afetlerden. Sayısız yara bereyle doldu yüzleri. Enlil ve Enki derhal kral Anu'ya bu acil sözleri ışınladılar, Nibiru'nun alimlerini uyardılar. Dünya, Ay ve Lahmu bilinmeyen bir belayla karşı karşıya kaldı.

Nibiru'dan yanıtladı alimler ama sözleri önderlerin yüreğine hiç su serpmedi. Güneş ailesi göklerde duraklar alıyorlardı. (*yörüngelerini oluşturuyorlardı*) Yedinci sırada Dünya'nın bulunduğu bu göksel varlıklar kendilerine yer seçiyorlardı. Göklerde yaklaşmakta Nibiru, Güneş'in meskenine doğru yaklaşıyordu. Bir sıraya dizilmiş yediler tarafından dağıtıldı Nibiru'nun dikkati.

- **NİBİRU VENÜS VE MERKÜR'ÜN YÖRÜNGESİNİ DEĞİŞTİRİYOR**

Dövülmüş bilezikten geçip giden yolu özlüyordu. Bilezikten irili ufaklı parçalar koparttı. Göksel engelden yoksun kalan Lahamu (*Venüs*), Mummu (*Merkür*) ile Güneş'e doğru çömeliyorlardı. Lahamu göklerdeki o görkemli yerleşim yerini terk ediyordu. Göksel kral Nibiru'ya doğru çekiliyor Lahamu; gök kraliçesi olmak istiyordu. Onu yatıştırmak için Nibiru, göksel derinden canavarımsı bir iblisi çekip çıkarttı.

- **NİBİRU BİR KUYRUKLU YILDIZI GÜNEŞ SİSTEMİNE ÇEKİYOR**

Bir zamanlar Tiamat'ın ordusuna ait olan, göksel savaş tarafından biçimlendirilmiş bir canavar. Nibiru tarafından kaldırılıp uykusundan yolunu çevirip gittiği göksel derinden çağırıldı. Ufuktan göğün tam ortasına dek alevler saçan bir ejder gibi genişledi. Başı bir lig uzunluğundaydı, uzunluğu ise elli lig; kuyruğu korkutucu büyüklükte. (*Bir kuyruklu yıldız bundan daha iyi anlatılabilir mi?*) Gün ortasında karardı Dünya semaları.

- **AY, MARS VE DÜNYA ZARAR GÖRÜYOR**

Gece boyunca Ay'ın yüzüne bir karanlık büyüsü yaptı. Lahamu kardeşlerinden, göksel varlıklardan yardım istedi. Ejderi kim engelleyecek, kim durdurup öldürecek onu, diye sormaktaydı. Bir zamanlar Tiamat'ın koruyucusu olan yiğit Kingu (*Ay*) çıktı bir tek ortaya. Ejderin yolunu kesmek için Kingu aceleyle yol aldı. Ne şiddetli karşılaşmaydı; Kingu'nun üstünde bulutlardan bir kasırga koptu.

Kingu temellerine dek sarsıldı; aldığı darbeyle titreyip sarsıldı ay. Sonra sakinledi göksel afet, derindeki uzak evine dönüyordu Nibiru. Lahamu yaşadığı yeri terk etmedi. Taştan füzelerin Dünya ve Lahmu üstüne yağışları kesildi. Enki ve Enlil ile Marduk ve Ninurta bir araya geldiler, bu altüst oluşu iyice inceleme işini üstlendiler. Enki temellerini inceledi Dünya'nın, platformlarının

- **DÜNYA'NIN GÖRDÜĞÜ ZARAR ARAŞTIRILIYOR, MARS ATMOSFERİNİ KAYBEDİYOR**

Okyanusların derinliğini ölçtü, Dünya'nın uzak köşelerinde altın ve bakır dağlarını taradı. Yaşamsal olan altında hiç bir eksilme olmayacaktı. Böyle diyordu Enki. Dağların titreyip vadilerin sarsıldığı Edin'de Ninurta'ydı tarayacak olan. Gök gemisi ile yükselip süzüldü ve yolculuk etti. İniş platformu zarar görmemişti; kuzeydeki vadilerde Dünya'dan yanan sıvılar akmaktaydı.

Böyle dedi Ninurta babası Enlil'e; sülfür sislerini ve katranları keşfediyordu. Lahmu'da atmosfer zarar görmüştü, toz fırtınaları yaşamı da çalışmayı da aksatıyordu. Böyle diyordu Marduk, Enki'ye. Dünya'ya dönmek istiyorum, diye açık etti babasına. Enlil ise eski planlarına vermişti kendini; hangi şehirleri hangi görevler için planladığının üstünde düşünmekteydi tekrar.

- **AKTARMA İSTASYONU MARS'TAN DÜNYA'YA ALINIYOR**

Edin'de bir araba yeri inşa edilmeli, diyordu diğerlerine. Kristal tabletin üstündeki eski yerleşim planlarını gösterdi diğerlerine. İniş yerinden Lahmu'daki ara istasyona aktarmak artık kesin olmadığına göre, Dünya'dan yükselip Nibiru'ya doğru süzülebilmeliyiz. Böyle diyordu Enlil diğerlerine. İlk suya inişten beridir seksen şar sayılmıştı. (*bir şar 3600 yıl, 288.000 yıl*)

- **MARS'TAKİ ÜS DÜNYA'YA, BAD-TİBİRA'YA TAŞINIYOR**

Şimdi bu, Enki ve Marduk'un Ay'a yaptığı yolculuğun ve Enki'nin göğün üç usulünü ve takım yıldızları nasıl belirlediğinin hikayesidir. Metal şehri Bad- Tibara'nın yanı başında bir arabalar yeri kurula.

Dünya’dan Nibiru’ya altın doğrudan arabalarla oradan taşına. Bad-Tibira’nın komutanı Ninurta bu sözleri söyledi onlara. Enlil; oğlu Ninurta’nın sözlerine kulak verdi; oğlunun bilgeliğinden gurur duydu.

Enlil çabucak bu planı kral Anu’ya aktardı, ona şu sözleri söyledi. İzin ver de Edin‘de bir göksel arabalar yeri inşa edelim. Altın cevherlerinin eritilip arındırıldığı yerin yakınına kuralım. Som altını Dünya’dan arabalarla doğrudan Nibiru’ya taşıyalım.

Kahramanlar ve tedarik malzemesi doğrudan Dünya’ya gelsin. Kardeşimin planının değeri büyük, dedi Enki babaları Anu’ya, ancak temelinde büyük bir hata var.

- **ENKİ VE MARDUK AY’A GİDİYOR**

Dünya’nın ağ çekişi Lahmu’nunkinden çok daha büyük; onu alt etmek tüm gücümüzü tüketecek. Aceleyle karar vermeyelim, bir başka seçeneği de inceleyelim. Yakınlarda Dünya’nın yoldaşı var, bu Ay. Ağ çekişi çok daha küçük ve onun üstüne inmek çok az gayret gerektirecek. Bir ara istasyon gibi düşünelim onu, izin ver de ben ve Marduk (*Enki’nin oğlu*) oraya yolculuk edelim.

Kral Anu bu iki planı danışmanların ve alimlerin önüne koydu ki üstünde düşünsünler. İlk olarak Ay incelensin, diye öğütlediler krala. İlk olarak Ay incelene, diye ışınladı alınan kararı Anu, Enki ve Enlil’e. Enki buna çokça sevindi; Ay ona hep cazip gelmişti. Bir yerlerinde sular gizlenmekte midir, nasıl bir atmosfere sahiptir hep merak etmişti.

Uykusuz gecelerde onun gümüşi serin yuvarlağını büyülenmişçesine izlemiş, onun Güneş ile oynadığı bir ortaya çıkıp bir kaybolma oyununu şaşılası bir harika olarak görmüştü hep. Başlangıçtan beridir hangi sırları sakladığını ortaya çıkartmak istemişti. Enki ve Marduk bir roket gemiye atlayıp yola koyuldular Ay'a. Dünya'nın yoldaşının etrafında üç kez döndüler; ejderin açtığı derin yarayı incelediler.

- **AY AKTARMA İSTASYONU OLMAK İÇİN UYGUN BULUNMUYOR**

Ay'ın yüzü çarpan iblislerin eseri pek çok çukurla delik deşikti. Roket gemiyi art arta uzayan tepelerin bulunduğu bir yere indirdiler, bunların tam ortasına kondular.

İndikleri yerden Dünya'yı, göklerin enginliğini görebiliyorlardı. Kartal miğferlerini kuşandılar, atmosfer solumaya yetersizdi. Etrafta kolaylıkla dolaştılar, şu yöne sonra bu yöne gittiler. Kötü ejderin eseri çoraklık ve ıssızlık olmuştu.

Lahmu'nun tam tersine burası hiç uygun değildi ara istasyon olmaya, diyordu Marduk babasına. Terk edelim burayı, dönelim Dünya'ya. Acele etme evladım, diyordu Enki, Marduk'a.

Dünya'nın, Ay'ın ve Güneşin göksel dansı seni hiç büyülemiyor mu? Buradan bakışımızı engelleyen bir şey yok, Güneş'in çeyreği yakın, Dünya boşlukta asılı kalmış bir küre gibi.

- **AY DA GÜNEŞ SİSTEMİ VE ZAMAN HESAPLARI ÜZERİNE ARAŞTIRMA YAPIYORLAR**

Aygıtlarımızla inceleyebiliriz uzak gökleri. Her şeyin yaratıcısının eserini tek başımıza izleyebiliriz hayranlıkla. Kalalım, turları inceleyelim; Ay nasıl çemberler çizer Dünya etrafında, Dünya nasıl çemberler çizer Güneş etrafında. Gördükleriyle heyecanlanan Enki, böyle diyordu oğlu Marduk'a. Babasının sözleriyle ikna oldu Marduk; roket gemiyi yaşama yerleri yaptılar.

Dünya'nın bir turu, Ay'ın üç turu boyunca kaldılar. Onun Dünya çevresindeki hareketlerini ölçtüler, bir ayın süresini hesapladılar. Dünya'nın altı turu boyunca, Dünya çevresinde on ik turu boyunca Dünya'nın yılını ölçtüler. Bu ikisinin nasıl biribirine dolanıp ışıklı disklerin gözden kaybolmasına yol açtığını kaydettiler. Sonra dikkatlerini Güneş çeyreğine yönelttiler; Mumu ve Lahamu'nun yollarını gözlemlediler.

Dünya ve Ay ile Lahmu, Güneş'in ikinci çeyreğini oluşturuyordu. Altı adetti aşağı suların göksel varlıkları. (*Asteroid kuşağının Güneş'e yakın olan kısmın aşağı sular, uzak kısmına yukarı sular diyorlar*.) Böyle açıkladı Enki, Marduk'a. Altı adetti yukarı suların göksel varlıkları; engelin, dövülmüş bileziğin ötesindeydiler. Anşar (*Satürn*) ve Kişar (*Jüpiter*), Anu (*Uranüs*) ve Nudimmud (*Neptün*), Gaga (*Plüton*) ve Nibiru idi bu diğer altılı. Hepsi on iki adettiler.

- **TAKIMYILDIZLAR, GEÇİŞ YOLLARI İSİMLENDİRİLİYOR**

Güneş ve ailesinin sayısı on iki ediyordu. En son alt üst oluş hakkında sormaktaydı Marduk babasına. Niçin yedi göksel varlık bir sıraya dizili yerler aldılar kendilerine? Böyle sormaktaydı babasına. Böylece Enki onların Güneş etrafındaki turları üstünde düşündü. Onları vücuda getirenin, Güneş'in etrafında oluşturdukları büyük şeridi dikkatle inceledi Enki.

Dünya’nın ve Ay’ın konumlarını bir tablo üstüne işaretledi. Güneş’in soyundan olmayan Nibiru’nun hareketlerine göre bu büyük şeridin genişliğini belirledi. Buna kralın onuruna, Anu yolu adını koymaya karar verdi Enki. Baba ve oğul incelediler derin göklerin enginliğindeki yıldızları. Birbirlerine yakınlıklarıyla oluşan gruplaşmalar Enki’yi büyüledi. Göklerin turlarına göre, bir ufuktan diğer ufka dek on iki takım yıldızın imgelerini çizdi.

Büyük şeritte, Anu yolunda, bunların her birini Güneş ailesindeki on ikilerle eşleştirdi. Her birine birer durak atadı ki bundan böyle bu isimlerle çağırılsınlar. Sonra göklerde, Anu yolunun altında, Nibiru’nun Güneş’e yaklaştığı yerde şerit gibi bir yol tasarladı; buna Enki yolu adını verdi. On iki takım yıldızı biçimlerine göre atadı buraya. Anu’nun yolunun hemen altında kalan göklere, yukarı kata Enlil yolu adını verdi.

Yıldızları burada da on iki takım yıldız halinde düzenledi. Yıldızların takımları 36 adetti; üç yol içinde yerleşmişlerdi. Nibiru’nun her yaklaşması ve uzaklaşması sırasında izlediği rota, bu yıldızların duraklarına Dünya’dan bakılarak anlaşılacaktı bundan böyle. Güneş’in etrafında yaptığı yolculukta Dünya’nın belirlenen konumu da öyle. Bu devrenin başlangıcını, göksel zamanın ölçüsünü şöyle belirtti Enki, Marduk’a.

Dünya’ya vardığım sırada sona ermekte olan durak, bana atıfla Balık durağı olarak adlandırıldı, hemen onun ardından geleni de ünvanımla, sulardan olan diye adlandırdım. Böyle diyordu Enki gurur ve memnuniyetle oğlu Marduk’a. Bilgeliğin gökleri kucaklar, öğretilerin benim anlayışımı kat be kat aşar, ama Dünya ve Nibiru üstünde bilgi ile hükümdarlık ayrılmıştır.

- **MARDUK BABASINA SİTEM EDER, EZİLDİĞİNİ SÖYLER**

Böyle diyordu Marduk, babasına. Evladım! Evladım! Bilmediğin ne kaldı, sana daha fazla ne verebilirim, diye soruyordu Enki ona. Göklerin sırlarını, Dünya'nın sırlarını seninle paylaşmadım mı? Heyhat babam! Marduk'un sesinde büyük bir acı vardı. Abzu'daki Anunnakiler işi bıraktıklarında ve sen ilkel işçiyi biçimlendirmeye koyulduğunda sana yardım etsin, diye anamı değil, Ninurta'nın anasını çağırdın yanına.

Sana yardım etsin, diye beni değil, küçüğüm Ningişzidda'yı davet ettin. Hayat ve ölüm ile ilgili bilgilerini onlarla paylaştın, benimle değil. Evladım, diyerek yanıtladı Enki, Marduk'u. Sana İgigilerin ve Lahmu'nun komutanlığı verildi en üstün olasın diye. Heyhat, babam, diyordu Marduk. Kısmet yoksun bıraktı bizi üstünlükten. Sen, babam Anu'nun ilk oğlu iken, sen değil de Enlil yasal varis oldu.

Sen, babam ilk suya inip Eridu'yu kurmuş iken; Eridu Enlil'in bölgesinde, seninki ise ta uzakta, Abzu'da. Senin ilk oğlun benim, hem de yasal eşinden Nibiru'da doğdum. Gel gör ki altın Ninurta'nın şehrinde bir araya gelip oradan yollanıyor ve orada saklanıyor. Nibiru'nun yaşayakalışı onun ellerinde, benimkilerde değil. Dünya'ya döndüğümüzde artık ne olacak benim görevim?

Ünlenip krallık mı olacak kısmetim yoksa yine aşağılanacak mıyım? Sessiz kalan Enki oğlunu kucakladı; o ıpıssız Ay'da ona şu sözü verdi: Benden alınan şey gelecekte senin olacak! Senin göksel zamanın gelecek, seninki olacak benimkine bitişik olan durak!

- **ENKİ VE MARDUK DÜNYA'YA DÖNMEKTE GECİKİYOR**

Şimdi bu, Edin'deki arabalar yerinin, Sippar'ın ve ilkel işçilerin nasıl Edin'e geri döndüklerinin hikayesidir. Dünya'nın pek çok turu boyunca baba oğul yoktular Dünya üzerinde; Dünya'da hiç bir plan konmadı yürürlüğe, Lahmu'da İgigiler huzursuzlandı. Enlil gizli sözler aktardı Anu'ya; Nibru-ki'den kaygılarını şöyle aktardı Lahmu'ya. Enki ve Marduk Ay'a gittiler, sayısız turdur orada kaldılar.

Ne yaptıkları gizemli, neler planladıkları bilinmez. Marduk terk etti Lahmu'daki ara istasyonu; İgigiler kaynıyor. Ara istasyonu kötü etkiledi toz fırtınaları, ne zarar gördük bilinmiyor. Edin'de arabalar yeri inşa edilmeli. Lahmu'da bir ara istasyona hiç ihtiyaç olmayacak bundan böyle. Ninurta'nın planıdır bu, bu konularda anlayışı büyüktür. İzin ver de Bad- Tibira yakınlarında inşa etsin arabalar yerini. İlk komutanı da Ninurta olsun.

- **AKTARMA İSTASYONU DÜNYA'YA KURULUYOR, KOMUTANI UTU (*ŞAMAŞ*) OLUYOR**

Enlil'in sözleri üstünde çokça düşündü Anu; Enlil'e şu yanıtı verdi. Enki ve Marduk Dünya'ya dönüyorlar, hele bir dinleyelim sözlerini, neler bulduklarını Ay'da. Enki ve Marduk Ay'dan ayrılıp Dünya'ya döndüler. Oradaki koşulları anlattılar; bir ara istasyon olmaya hiç uygun değil şimdi, diye bildirdiler. Arabalar yeri kurula, dedi Anu. İzin ver de komutanı Marduk olsun diyordu Enki, Anu'ya.

Bu görev Ninurta için ayrıldı! Diye öfkeyle bağırdı Enlil. İgigileri komuta etmeye artık gerek kalmadı, Marduk'un bu görevlerle ilgili bilgisi var. İzin ver de gök kapısından Marduk sorumlu olsun, diyordu Enki babasına. Kaygıyla ele aldı Anu bu meseleyi: Rekabet artık oğulları da etkilemişti! Bilgelikle donanmış olan Anu kararını da bilgece verdi: Arabalar yerine altını yeni usullerle ele alma görevi tayin edildi.

Bundan böyle yeni neslin ellerinde olsun burası. Ne Enlil ne Enki, ne Ninurta ne Marduk alacak komutasını; sorumluluğu üçüncü nesil ala, komutanı Utu ola! Göksel arabalar yeri inşa edile, adı da Sippar, Kuş Kent ola! Böyleydi Anu'nun sözleri; kralın sözleri değiştirilemezdi. İnşaat seksen birinci şarda başladı (*291.600.yıl*) , Enlil'in planlarına göre ilerledi. Tam merkezindeydi Nibru-ki, Enlil tarafından Dünya'nın göbeği olarak belirlendi.

Yerleri ve uzaklıkları çemberler üstünde belirliydi eski şehirler, aşağı denizden dağlara doğru giden bir ok gibi düzenlenmişlerdi. Kuzeydeki göklere doğru Arrata'nın (*bu günkü Ağrı*) ikiz zirvesinden geçen bir hat çizmişti Enlil; işaret eden okun Arrata hattını kestiği yerde, Sippar için, Dünya'nın arabalar yeri için mekanı işaretledi. Ok doğrudan ona uzanıyordu; Nibru-ki'den eş bir çember uzaklıkta yerleşmişti tam olarak!

Plan çok hünerliydi, kesinliği herkesi durup düşündürdü. Seksen ikinci şarda tamamlandı. Sippar'ın kuruluşu. Komutası Utu'ya, Enlil'in torununa verildi. Onun için bir kartal miğferi yapıldı; kartal kanatlarıyla süsledi bunu. Nibiru'dan Sippar'a doğrudan gelecek ilk arabada yolculuk etmekteydi Anu; istediği teçhizatı yerinde bizzat görmek, başarılanlara hayran kalmak için.

- **ANU DÜNYA'YA GELİYOR**

Bu olay için inmişlerdi Lahmu'dan Dünya'ya Marduk komutasında İgigiler. İniş yerinden ve Abzu'dan gelen Anunnakiler de orada hazırdılar. Birbirlerini gördükleri için sevindiler; selamlaşma, şölen ve kutlama yaptılar.

Enlil'in torunu İnanna ezgiler söyleyip dans etti Anu için. Anu sevgiyle öptü onu; Anuniti dedi ona şefkatle, Anu'nun sevdiceği anlamına. Ayrılmadan önce Anu, erkek ve kadın kahramanları topladı karşısına.

Yeni bir çağ başladı, diyordu onlara. Altın kurtuluş doğrudan sağlandığında, zorlu işin sonu gelecek. Korunma için yeterince altın biriktiğinde Nibiru'da. Dünya'nın güç şartlarında çalışma azalacak, erkek ve kadın kahramanlar dönecekler Nibiru'ya.

İşte böyle söz verdi Anu karşısında toplananlara, onlara büyük bir umut verdi: Bir kaç şar daha çalışacak ve sonra eve doğru yola koyulacaksınız!

- **ABZU'DAKİ İLKEL İŞÇİLER SÜMER DİYARINA DA İSTENİYOR**

Büyük bir ihtişamla yükselip süzüldü Nibiru'ya doğru Anu; yanında altın, som altın taşıyordu. Utu yeni görevini neşeyle yerine getirmekteydi: Ninurta ise Bad-Tibira'nın komutasına devam etti. Marduk Lahmu'ya dönmedi, babasıyla Abzu'ya da gitmedi. Tüm diyarlar üstünde yükselip süzülmekti dileği, gökgemisine binip Dünya'yı iyice anlayıp bilmek.

Bazısı Lahmu'da bazısı Dünya'da olan İgigilerin komutasına Utu getirildi. Anu Nibiru'ya döndükten sonra, Dünya'da kalan önderlerin beklentileri büyüktü. Anunnakilerin tazelenmiş güçle çalışmaya başlayacaklarını, altını hızla biriktirip böylece hızla eve doğru koyulacaklarını umdular. Heyhat, bu değildi olacak olan! Abzu'daki Anunnakiler ise zor işin devam edeceğini değil, rahatlayacaklarını umdular.

Çoğalıyor olduklarına göre Dünyalılar, işi artık onlar yapsınlar! Böyle diyordu Abzu'daki Anunnakiler. Edin'de görevler daha büyüktü; daha çok ev, daha çok tedarik gerekiyordu. Edin'deki kahramanlar yalnızca Abzu'da olmalarına izin verilmiş ilkel işçilerden istediler. Kırk şardır rahatlık yanlızca Abzu'ya kısmet oldu, diye bağırmaktaydı Edin'deki kahramanlar.

- **NİNURTA KENDİSİ ABZU'DAN DÜNYALILARI KAÇIRIP EDİN'E GETİRİYOR**

İşimiz dayanılmaz ölçüde arttı, biz de işçiler isteriz. Enlil ile Enki bu konuyu tartışırlarken Ninurta meseleyi kendi başına çözmek istedi. Elli kahramanla birlikte Abzu'ya bir sefer düzenledi, baştan ayağa silahlandılar. Abzu'nun ormanlarında ve bozkırlarında peşine düştüler Dünyalıların. Ağlarla yakalayıp onları, Edin'e getirdiler erkekler, dişiler. Meyve bahçelerinde ve şehirlerde her türden işi yapmaları için onları eğittiler.

Bu işlere Enki çok kızdı; yapılanlara Enlil çok öfkelendi: Adamu ve Ti-Amat'ı kovma emrimi çiğnedin! Böyle dedi Enlil, Ninurta'ya. Abzu'da bir defasına yaşanan isyan, izin ver de Edin'de tekrar etmesin! Böyle dedi Ninurta, Enlil'e. Dünyalılar Edin'e gelince kahramanlar sakinleştiler. Bir kaç şar daha geçsin, mesele olmaktan çıkacak! Böyle dedi Ninurta, Enlil'e.

- **EDİN'DE DÜNYALILAR ÇOĞALINCA YİYECEK YETMİYOR**

Enlil hiç yatışmadı, homurdanarak; öyle olsun, dedi oğluna. Altın çabucak yığıla, hepimiz en kısa zamanda Nibiru'ya döne! Edin'de Anunnakiler büyük hayranlıkla izliyordu Dünyalıları: Zekaya sahipti bunlar, emirleri anlıyorlardı. Her türden işi üstlenmişlerdi; işlerini çıplak görmekteydiler. Erkek ve dişiler kendi aralarında sürekli çiftleşmekte ve hızla çoğalmaktaydılar.

Bir şar içinde bazen dört, bazen daha çok nesil doğmaktaydı! Dünyalıların sayısı artarken, Anunnakilerin işçileri Anunnakilerin verdiği tayınla doymaz oldular; Şehirlerde ve meyve bahçelerinde, vadilerde ve tepelerde Dünyalılar sürekli yiyecek aramaktaydılar. O günlerde tahıllar ortaya çıkmamıştı henüz. Dişi koyun yoktu, kuzu doğmamıştı. Bu meseleler yüzünden Enlil çok öfkeli sözlerle Enki'ye şöyle diyordu: Senin işlerin yüzünden çıktı bu karmaşa, kurtuluşunu da sen düşün!

- **ENKİ UYGAR İNSANI OLUŞTURMAYI PLANLIYOR**

Şimdi bu uygar insanın nasıl ortaya çıktığının, Edin'de Adapa ve Titi'nin Enki'nin bir sırrı sayesinde nasıl doğduklarının hikayesidir. Dünyalıların çoğalmasından Enki memnundu, Enlil endişeliydi. Anunnakilerin sırtındaki yük çok hafifledi, hoşnutsuzlukları azaldı. Bu çoğalma sayesinde Anunnakiler güç işlerden kaçındılar, işçiler toprağa bağlı kölelelr haline gelmekteydi.

Yedi şar içinde Anunnakilerin payına düşen iş çok kolaylaştı, hoşnutsuzlukları azaldı. Dünyalıların çoğalması yüzünden yetersiz kaldı kendi başına yetişen şeyler; Üç şar daha geçince balıklar ve kuşlar az gelir oldu; kendi başına yetişen şeyler Anunnakilere ve Dünyalılara yetmez oldu. Yüreğinden yeni bir girişimin planlarını geçirmekteydi Enki; uygar insanlığı oluşturmayı geçiriyordu yüreğinden.

Toprağa ekilecek tohumlar onlar tarafından yetiştirilip, davarları olacak koyunlar onlar tarafından güdülebilirdi. Enki yüreğinden yeni bir girişimin planlarını geçirdi; bunu nasıl başaracağının üstünde düşündü. Bu plan için Abzu'daki ilkel işçileri gözlemledi, Edin'deki Dünyalıları şehirlerde ve meyve bahçelerinde gözlemledi. Görevlere uygun hale nasıl getirilebilirlerdi? Henüz birleşmemiş hangi yaşam özüyle yapılmalıydı bu?

- **BİR KEZ DAHA ANUNNAKİ TOHUMU UYGAR İNSANIN OLUŞUMU İÇİN GEREKİYOR. ENKİ İKİ DÜNYALI DİŞİYİ DÖLLÜYOR.**

Dünyalıların çocuklarını gözlemledi ve çok kötü bir şey gördü: Aralarında çiftleşe çiftleşe bunlar ilkel atalarının haline gerilemişlerdi! Enki sazlıkları dolaşıp gözlemledi, nehirlerde yelken açıp gözlemledi. Yanında yalnızca İsimud, sırları saklayan veziri vardı. Nehrin kıyısında yıkanıp eğlenen Dünyalılar dikkatini çekti. Aralarında vahşi güzellikleriyle iki dişi hemen gözüne çarptı.

Onları gören Enki heyecanlandı, yakıcı bir arzuydu duyduğu. Bu gençleri öpsem mi acaba, diye soruyordu Enki veziri İsimud'a. İsimud sandalı oraya yöneltti, kuru toprağa atladı Enki. Gençlerden birini yanına çağırdı, genç kız ona bir ağaçtan meyve kopardı. Enki eğilip kucakladı onu, bilecekti genç Dünyalıyı. Rahmine bıraktı tohumunu, çiftleşip bildi onu. Rahmine aldı kutsal tohumu genç kız, efendi Enki'nin tohumuyla gebe kaldı.

Enki diğerini yanına çağırdı, genç kız ona bir çalıdan üzümler kopardı. Enki eğilip kucakladı onu, bilecekti genç Dünyalıyı. Rahmine boşalttı tohumunu, çiftleşip bildi onu. Rahmine aldı kutsal tohumu genç kız, efendi Enki'nin tohumuyla gebe kaldı. Bu gençlerle birlikte kal, gebe kalıp kalmadıklarından emin ol! Böyle diyordu Enki, veziri İsimud'a. İsimud genç kızların yanında kaldı; dördüncü sayışta irileşti karınları.

- **DÜNYALI DİŞİLER DOĞURUYOR**

Onuncu sayışta ki dokuzuncu tamamlanmıştı; ilk genç kız çömelip doğurdu, bir erkek çocuk doğdu ondan. İkinci genç kız çömelip doğurdu; bir kız çocuk doğdu ondan. Aynı günün sınırlarını belirleyen gün doğumu ve gün batımında doğurdular. O günden beri "**Zarifler, Şafak ve Akşam**" olarak anıla geldiler efsanelerde. Babaları Enki olan bu ikisi doksan üçüncü şarda (*334.800. yıl*), Edin'de doğdular.

İsimud hızla doğum haberlerini Enki'ye ulaştırdı. Enki haberini alınca doğumlarını, sevinçten coştu. Kim bilebilirdi ki bunun olacağını? Anunnaki ile Dünyalı arasında ilişki gebelikle sonuçlandı, uygar insanı ortaya çıktı. Vezir İsimud'a talimat verdi Enki: Bu yaptığım sır kalmalı! Bırakalım anaları emzirsin yenidoğanları; sonrasında evime getiresin onları.

- **ENKİ BU ÇOCUKLARI EVİNE GETİRİYOR**

Bu çocukları sazdan örülme sepetler içinde, hasırotu çalıları arasında buldum! Herkese böyle diyeceksin! Ninki terk edilmiş halde bulunan bu çocukları hemen sevdi; onları kendi çocukları gibi büyütüp yetiştirdi.

Bulunan erkek çocuğa Adapa adını verdi; kıza ise Titi adını verdi, yaşamla olan anlamına. Bu ikisi diğer Dünyalı çocuklara hiç benzemiyorlardı.

Diğer Dünyalılardan geç büyüdüler ama anlayışları onlarınkinden hızlıydı.

Zekayla donanmışlardı, sözlerle konuşabilmeye yetenekliydiler. Güzel ve hoştu kız, elleri pek hünerliydi; Enki'nin eşi Ninki'nin gönlü pek ısınmıştı Titi'ye; ona her türlü el sanatını öğretmekteydi.

Adapa'ya ise bizzat Enki vermekteydi eğitim; kayıtları nasıl tutacağını öğretmekteydi. Elde ettikleri başarıyı gururla gösteriyordu Enki veziri İsimud'a. Uygar insanı oluşturdum, diyordu İsimud'a.

- **NİBİRU'DAN HAYVAN VE BİTKİ TOHUMLARI GETİRİLİYOR**

Tohumumdan yeni bir Dünyalı türü oluştu, benim suretimde ve benim benzeyişimde! Bitki tohumlarından besin yetiştirecekler, kuzulardan sürüler güdecekler! Bundan böyle Anunnakiler ve Dünyalılar doyacak! Kardeşi Enlil'e haber yolladı; Enlil Nibru-ki'den çıkıp Eridu'ya geldi. Vahşi çayırlarda yeni bir Dünyalı türü ortaya çıktı, diyordu Enki, Enlil'e. Hızlı öğreniyorlar, onlara bilgi ve zanaat öğretilebilir.

İzin ver de Nibiru'dan tohumlar getirelim ekilecek, izin ver de Nibiru'dan kuzular getirelim Dünya'da koyunlar doğuracak, izin ver de Anunnakiler ve Dünyalılar hep birlikte doysunlar! Böyle diyordu Enki, Enlil'e. Gerçekten de pek çok bakımdan bize, Anunnakilere benziyorlar, dedi Enlil kardeşine. Çayırlarda kendi başlarına ortaya çıkmış olmaları ise şaşılacak şey!

İsimud çağırtıldı. Onları sazdan örülme sepetler içinde, hasırotu çalıları arasında buldum, dedi. Enlil bu meseleyi ciddiyetle düşünüp taşındı, başını şaşkınlık içinde salladı. Yeni bir Dünyalı türü kendi başına ortaya çıksın, Dünya kendiliğinden uygar insanı ortaya çıkartsın, buna tarım ve çobanlık, el işleri ve araç gereç yapımı öğretilebilsin; gerçekten de şaşılası şey!

- **ADAPA VE TİTİ'NİN COCUKLARI OLUYOR**

Böyle diyordu Enlil, Enki'ye. Bu yeni türü Anu'ya haber edelim! Yeni türe ilişkin sözler ışınlandı Anu'ya. İzin ver de Dünya'ya gönderilsin toprağa ekilebilen tohumlar, koyun olacak kuzular! Enki ve Enlil bu öneriyi yaptılar Anu'ya. Anunnakiler ve Dünyalılar izin ver de uygar insan tarafından doyurulsun! Anu bu sözleri işitince çok şaşırdı: "**Yaşam özleriyle bir türün başka bir türe dönüşmesi duyulmuş şey değil**", diyerek yolladı sözlerini onlara.

Dünya’da Adamu’dan uygar insana böyle hızlı geçiş, işitilmiş şey değil. Tohum ekip biçmek ve çobanlık etmek için çok kalabalık olmaları gerek; bu varlıklar üreyemiyor olmasınlar sakın? Nibiru’daki alimler bu konu üstünde düşünürlerken, Eridu’da çok önemli olaylar oldu. Adapa çiftleşip Titi’yi bildi; onun rahmine döktü tohumunu. Gebelik oldu, doğum oldu.

- **ANU ADAPA’YI NİBİRU’YA ÇAĞIRIYOR**

Titi ikiz doğurdu, iki erkek kardeş! Doğumun haberi Nibiru’daki Anu’ya ışınlandı. Bu ikili üremeye uygunlar, üreme onlar yoluyla sağlanabilir! İzin ver de Dünya’ya gönderilsin toprağa ekilebilen tohumlar, koyun olacak kuzular! İzin ver de Dünya’da başlasın çiftçilik ve çobanlık, izin ver de hepimiz doyalım! Böyle dedi Enki ve Enlil, Nibiru’daki Anu’ya. Titi Eridu’da kala, yenidoğanları emzire ve doyura; Dünyalı Adapa ise Nibiru’ya getirile! Böyle ilan etti Anu kararını.

8. Tablet

- **ANU ADAPA'YI NİBİRU'YA İSTİYOR. KİMSE MEMNUN OLMUYOR**

Dünyalı Adapa ise Nibiru'ya getirile! Böyle ilan etti Anu kararını. Enlil hiç memnun olmadı bu karardan: Kim düşünürdü ki bir ilkel işçi biçimlendirilince bu varlık bize benzeyecek ve bilgiyle donatılıp gök ve yer arasında yolculuk edecek! Nibiru'da uzun yaşam suyundan içecek, **uzun yaşam besininden yiyecek**, Dünya'dan biri biz Anunnakilerden biri gibi olacak! Böyle diyordu Enlil, Enki'ye ve diğer önderlere.

Enki de Anu'nun kararından hiç memnun olmadı; Anu konuştuktan sonra **asıldı suratı**. Enlil sözünü bitirince, Enki de erkek kardeşi **Enlil'den yana çıktı**. Gerçekten de kimin aklına gelirdi bu? Böyle diyordu Enki diğerlerine. Kardeşler oturup derin düşünceye daldılar; **Ninmah** da onlarla birlikte düşünmekteydi. Anu'nun emrinde kaçınılmaz dediler ona.

- **ENLİL VE ENKİ ÇOCUKLARINI DA NİBİRU'YA GÖNDERİYOR**

Bizim gençlerimiz de eşlik etsinler Adapa'ya Nibiru'ya giderken, onun korkusunu azaltıp Anu'ya açıklama yapsınlar! Böyle dedi Enki diğerlerine. **Ningişzidda ve Dumuzi** ona yoldaşlık edeler. Bu arada Nibiru'yu da kendi gözleriyle ilk kez göreler! Ninmah da destekledi bu öneriyi: Dünya'da doğan gençlerimiz Nibiru'yu unutmaktalar; onun yaşam devrelerini bastırdı Dünya'nınkiler.

- **VEZİR İLABRAT DÜNYALILARI ALMAYA GELİYOR**

Enki'nin henüz evlenmemiş iki oğlu da gitsinler Nibiru'ya. Belki de gelinler bulacaklardır kendilerine orada! Nibiru'dan gelen bir sonraki gök odası Sippar'a vardığında, **Anu'nun veziri İlabrat** indi içinden. Dünyalı**Adapa'yı alıp götürmeye geldim**, dedi önderlere. Önderler İlabrat'a tanıştırdılar **Adapa'yı; Titi'yi ve oğullarını** da gösterdiler ona. **Gerçekten de bizim suretimizde ve benzeyişimizdeler**, diyordu İlabrat.

Enki'nin oğulları **Ningişzidda ve Dumuzi** de İlabrat'a tanıştırıldı. Yolculuğunda Adapa'ya eşlik etmek üzere seçildiler, dedi Enki ona. Torunlarını görmekten memnun olacaktır Anu, dedi İlabrat. **Enki talimatlarını işitsin, diye Adapa'yı çağırttı**! Adapa'ya şöyle dedi: Adapa, bizim geldiğimiz gezegene, Nibiru'ya gideceksin. Kralımız Anu'nun huzuruna varacaksın, majestelerine sunulacaksın. Önünde eğilesin.

- **ENKİ ADAPA'YI NİBİRU'DA İKSİR İÇMEMESİ İÇİN TEMBİHLİYOR**

Yalnızca sorulduğunda konuş, sorularını kısaca yanıtla! Sana yeni giysiler verilecektir; bu yeni kıyafetlere bürün. Sonra sana Dünya'da bulunmayan bir ekmek verecekler;**ölümdür bu ekmek, yeme sakın**! İçesin, diye sana bir kupa dolusu iksir verecekler; **ölümdür bu iksir, içme sakın**! Oğullarım Ningişzidda ve Dumuzi ile yolculuk edeceksin; **sözlerine kulak ver ki hayatta kalasın**!

Enki böyle tembihledi Adapa'ya. Bunu unutmayacağım, dedi Adapa. Enki uğurlamak ve öğüt vermek için çağırttı Ningişzidda ve Dumuzi'yi. Babam kral Anu'nun huzuruna çıkacaksın; ona hürmetle eğilip biat edin.**Prensler ve asiller gözünüzü korkutmasın**, siz de onlara eşitsiniz. Adapa'yı Dünya'ya geri getirmektir göreviniz, Nibiru'nun harikalarına kapılmasın sakın!

- **ENKİ GİZLİCE ANU'YA VERMEK ÜZERE NİNGİŞZİDDA'YA BİR TABLET VERİYOR**

Bunu unutmayacağız, dediler Ningişzidda ve Dumuzi. Küçük oğlu Dumuzi'yi kucakladı Enki, alnından öptü. Bilge oğlu Ningişzidda'yı kucakladı Enki, alnından öptü. **Mühürlü bir tableti gizlice tutuşturuverdi**Ningişzidda'nın eline. **Babam Anu'ya gizlice vereceksin bu tableti**! Böyle dedi Enki, Ningişzidda'ya. Sonra bu ikisi Adapa ile birlikte Sippar'dan ayrılıp göksel arabalar yerine gittiler.

Anu'nun veziri İlabrat'a göründüler. **Ningişzidda ve Dumuzi'ye İgigi kıyafeti**verilmişti; göksel kartallar gibi giyinmişlerdi. Adapa'ya gelince, darmadağın saçları traş edilip kartal miğferlerinden biri giydirildi.Peştemalininyerine sımsıkı saran bir giysi giydirildi. Yükselenin içinde, Ningişzidda ile Dumuzi arasına oturtuldu. İşaret verilince, **göksel araba kükreyip titredi**.

- **UZAY GEMİSİ YOLA ÇIKIYOR, ADAPA KORKUYOR**

Korkuyla gözlerini kapayıp çığlık attı Adapa: Kanatsız kartal yükselip süzülüyor! Ningişzidda ve Dumuzi kollarını onun omzuna atıp sakinleştirici sözlerle **teskin ettiler**. Bir lig kadar yükseldiklerinde, Dünya'nın üstüne baktılar; topraklarını gördüler, denizlerle ve okyanuslarla parçalara ayrılmıştı. İki lig kadar yükseldiklerinde, okyanus bir leğen boyuna küçüldü, toprak ise sepet boyuna.

Üç lig kadar yükseldiklerinde, yola çıktıkları yere bir kez daha baktılar. **Dünya artık küçük bir toptu**; enginlikte bir karanlık denizi tarafından yutulmuştu. Adapa bir kez daha telaşlandı; yüzünü gözünü örtüp çığlık attı: **Geri götürün beni, diye bağırdı**.**Ningişzidda elini ensesine koydu!!!!! Adapa'nın, anında sessizleşti Adapa**. Nibiru'ya indiklerinde, merak çok büyüktü.

- **NİBİRU'DA MERAKLA KARŞILANIYORLAR**

Enki'nin Dünya'da doğan çocukları, dahası bir de Dünyalı ile karşılaşacaklardı. Başka bir dünyanın varlığı Nibiru'ya geldi! Böyle bağırmaktaydı kalabalıklar. Yıkanmaları ve güzel kokulu yağlarla meshedilmeleri için İlabrat'la birlikte **saraya götürüldüler**. Temiz ve uygun giysiler verildi onlara; Enki'nin sözlerine uyan **Adapa yeni giysilerini kuşandı**. Saraya doluşmuştu asiller ve kahramanlar, taht odasında toplanmıştı prensler ve danışmanlar.

Taht odasında **Kral Anu'nun huzurunda eğildiler**; Anu tahtından inip yanaştı. Torunlarım! Torunlarım! **Dumuzi'yi kucakladı**; **Ningişzidda'yı kucakladı**. Gözlerinde yaşlarla kucakladı onları, öpüp kokladı. Sağına oturmasını teklif etti Dumuzi'ye; soluna Ningişzidda'yı oturttu. Sonra **İlabrat, Dünyalı Adapa'yı sundu Anu'ya**. **Konuştuklarımızı anlıyor mu**, diye sordu kral Anu, İlabrat'a.

Gerçekten de **anlıyor**; efendi Enki tarafından öğretilmiş ona, diye yanıtladı İlabrat. Gel buraya, dedi Anu, Adapa'ya. Adın nedir, ne iş yaparsın? Adapa öne çıkıp tekrar eğildi: Adapa'dır adım, efendi Enki'nin kuluyum! Adapa bu sözlerle konuştu; konuşması büyük şaşkınlığa yol açtı. Dünya'da şaşılası bir iş başarılmış, dedi Anu.**Dünya'da şaşılası bir iş başarılmış,** diye ünledi tüm toplananlar.

- **SOFRADA ADAPA VERİLENLERİ YEMİYOR, İÇMİYOR**

Bir kutlama yapıla, misafirlerimize böylece hoş geldiniz dene, diyordu Anu. Anu orada toplanmış olan herkesi şölen sofrasına götürdü; tamamen dolu masaları işaret etti neşeyle. Üstü yiyeceklerle dolu masada **Nibiru'nun ekmeği sunuldu Adapa'ya**; ekmekten yemedi. Üstü yiyeceklerle dolu masada **Nibiru'nun iksiri sunuldu Adapa'ya**;**iksirden içmedi.**

Kral Anu buna şaşırdı; gücenmişti: Enki niçin bu kaba Dünyalıyı ona göksel usülleri açıklayalım, diye yolladı ki Nibiru'ya? Haydi Adapa! dedi Anu, Adapa'ya. Niçin ne yer ne içersin, **niçin konukseverliğimizi reddedersin**? **Efendim Enki bana emretti: Ekmekten yeme, iksirden içme**! Böyle yanıtladı Adapa, kral Anu'yu. Ne garip iştir bu, diyordu Anu. Enki'nin ekmeğimizi ve iksirimizi bir Dünyalıya vermemizi engellemesinin **sebebi ne ola ki**?

- **NİNGİŞZİDDA ENKİ'NİN GÖNDERDİĞİ TABLETİ ANU'YA VERİYOR**

İlabrat'a sordu, Dumuzi'ye sordu; İlabrat yanıtı bilmiyordu, Dumuzi açıklayamadı. **Ningişzidda**'ya sordu. Beki de yanıt bundadır, dedi Ningişzidda, Anu'ya. **Gizlice taşıdığı gizli tableti kral Anu'ya verdi oracıkta**. Şaşırdı **Anu**, kaygılandı Anu; tabletin şifresini çözmek üzere **kendi odasına çekildi**.

Şimdi bu, uygar insanlığın atası olan Adapa'nın ve onun oğulları olan **Ka-in** (*Kayin yada Kabil*) ve **Abael**'in (*Habil*) sayesinde (*Habil ve Kain ya da Kabil diye ismi geçen kişiler*) Dünya'nın doymaya başlamasının hikayesidir. Kendi odasına giden Anu tabletin mührünü kırıp açtı. Tableti tarayıcıya yerleştirdi; **Enki'den gelen mesajın şifresini çözdü**. **Adapa bir Dünyalı kadından doğan benim tohumumdur**! Böyle diyordu Enki'den gelen mesaj.

Aynı şekilde Titi de bir başka Dünya'lı kadını gebe bırakan tohumumdan doğdu. Bilgelik ve konuşma ile donatılmışlar ama **Nibiru'nun uzun yaşamıyla donanmadılar**. Uzun yaşam ekmeğinden yememeli, uzun yaşam iksirinden içmemeli. **Adapa Dünya'da yaşayıp ölmek üzere geri dönmeli**, fanilik payına düşen; toprağı ekip biçerek ve çobanlık ederek **Dünya'yı doyuracak onun çocukları**!

- **ANU ENKİ'NİN UYARISINI DİKKATE ALIYOR**

Böyle açıkladı Enki, Adapa'nın sırrını babası Anu'ya. Enki'den gelen bu gizli mesaj Anu'yu çok şaşırttı; öfkelensin mi gülsün mü bilemedi. Vezir İlabrat'ı odasına çağırttı ve ona şunları söyledi: Şu benim oğlum Ea, Enki iken bile düzeltemedi kadınlara olan düşkünlüğünü! Vezir İlabrat'a gösterdi tabletteki mesajı. Kurallar nedir, kral ne yapmalıdır, diye sordu vezirine Anu.

- **ADAPA DÜNYA'YA GERİ GÖNDERİLİYOR**

Kurallarımıza göre cariyelere izin verilir ama **gezegenler arası ilişkiler için kurallarımız yok**. Böyle yanıtladı İlabrat, kralı. Eğer hasar olacaksa bari sınırlayalım. **Adapa'yı derhal Dünya'ya geri yollayalım**, izin ver de Ningişzidda ve Dumuzi daha uzun kalsınlar! Sonra Anu kendi odasına çağırdı Ningişzidda'yı. Babanın mesajında ne dediğini biliyor musun, diye Ningişzidda' ya sordu.

Ningişzidda başını öne eğip fısıldayarak yanıtladı: **Bilmiyorum ama tahmin ediyorum**. **Adapa'nın yaşam özünü sınadım, Enki'nin tohumundan o**! Mesaj da aynen böyle, dedi Anu ona. Adapa derhal Dünya'ya geri dönecek, **onun kaderi uygar insanın atası olmak**. Sana gelince Ningişzidda, **Adapa ile Dünya'ya döneceksin**. Babanın yanında, uygar insanlığa öğretmenlik edeceksin!

Kral Anu böyle verdi kararını, Adapa'nın ve Ningişzidda'nın kaderini belirledi. Huzurda toplanmış olan alimlere, asillere, prenslere ve danışmanlara geri dönen Anu, orada hazır bulunanlara kararını şöyle açıkladı: **Dünyalıyı ağırlayışımız fazla uzamaya, bizim gezegenimizde yiyip içemiyor zira**. Onun şaşırtıcı becerilerini hepimiz gördük, artık Dünya'ya geri döne.

- **UZAY GEMİSİNE NİBİRU BİTKİ TOHUMLARI DA YÜKLENİYOR, NİNGİŞZİDDA ADAPA'YA GÜNEŞ SİSTEMİNİ ANLATIYOR**

Onun çocukları Dünya tarlalarını ekip biçsinler, çayırlarında çobanlık etsinler! Güvenliğini sağlamak ve telaşa kapılmasını önlemek için Ningişzidda da onunla geri dönecek. beraberinde **Nibiru'nun çoğalan tahıl tohumları da Dünya'ya yollanacak**. genç olan Dumuzi bir şar boyunca bizimle kalacak. Sonra dişi koyunlarla ve koyun özüyle Dünya'ya yollanacak!

Anu'nun kararı buydu; herkes rıza gösterip boyun eğdi kralın sözlerine. Tayin edilen zamanda **Ningişzidda ve Adapa göksel arabalar yerine götürüldüler**. **Anu ve Dumuzi**, İlabrat ve danışmanlar, asiller ve kahramanlar onları uğurladılar. Kükreyiş ve titreyişlerle yükseldi araba; Nibiru gezegeninin giderek küçüldüğünü gördüler, sonra da ufuktan baş ucu noktasına dek uzanan gökleri.

- **NİNGİŞZİDDA NİBİRU'DA OLANLARI ANLATIYOR**

Yolculuk boyunca **Ningişzidda gezegen tanrıları açıkladı Adapa'ya**. **Güneş ve Dünya ve Ay** hakkında ona dersler verdi. Ayların nasıl birbirlerini kovaladıklarını ve Dünya yılının nasıl hesaplanacağını öğretti ona. Dünya'ya döndüklerinde **babası Enki'ye anlattı Ningişzidda tüm olan biteni**. **Enki karnını tutarak kahkahalar attı**: Her şey beklediğim gibi gelişti, dedi neşeyle.

Dumuzi'nin alıkonulması dışında, bu beni şaşırttı! Böyle diyordu Enki. Ningişzidda ve Adapa'nın kısa süre içinde geri dönüşlerine **çok şaşırmıştı Enlil**. Mesele nedir, neler oldu Nibiru'da; diyerek Enki'ye ve Ningişzidda'yı sorguladı. **Ninmah'ı da çağırtalım**, izin ver de o da olanları duysun, dedi Enki ona. Ninmah da geldikten sonra Ningişzidda her şeyi anlattı ona ve Enlil'e.

- **ENLİL ENKİ'YE KIZIYOR**

Enki de Dünyalı dişilerle yaptıklarını anlattı; Hiç bir kuralı bozmadım; doymamızı temin ettim, diyordu Enki diğerlerine. Hiç bir kuralı bozmadın, Anunnakiler ve**Dünyalıların kısmetlerini düşüncesizce bir işle belirledin**! **Böyle diyordu Enlil öfkeyle**. Şimdi kura çekildi, kısmet kaderden baskın çıktı. Büyük öfkeye kapılmıştı Enlil; **kızgınlık içinde sırtını dönüp çıktı**, öylece bıraktı onları.

- **DÜNYALILARIN EĞİTİMİ BAŞLIYOR**

Marduk Eridu'ya geldi, annesi **Damkina** tarafından çağırtılmıştı. Babasından ve erkek kardeşinden duyup öğrenmek istedi bu garip işleri. **Baba oğul bu sırrı Marduk'tan saklamaya karar verdiler**: Anu adeta büyülendi uygar insandan ve bir an önce Dünya'yı doyurmak için geri dönmesini emretti. Böylece Marduk'a gerçeğin yalnızca bir kısmını açıkladılar.

Marduk çok etkilenmişti Adapa ve Titi'den; oğlanları ise pek sevmişti.**Ningişzidda Adapa'ya öğretmekteyken, izin verin de ben de oğlanların öğretmeni olayım**! Böyle diyordu Marduk babası Enki'ye ve Enlil'e. Enlil onlara, **birine Marduk diğerine Ninurta öğretmenlik etsin**, dedi. Adapa ve Titi ile Eridu'da kaldı **Ningişzidda, Adapa'ya sayıları ve yazıyı öğretti**.

- **ÜNLÜ HABİL KABİL HİKAYESİ BAŞLIYOR, UZAYLI KOYUN GELİYOR**

İlk doğan ikizi Bad-Tibira'ya, kendi şehrine alıp götürdü Ninurta. Ona **Ka-in**adını verdi, **tarlada besin yetiştiren** anlamına. **Ona sulama için kanal açmayı öğretti**, **ekip biçmeyi öğretiyordu ona**. Ninurta ağaçların odunundan bir saban yaptı Ka-in için; bununla birlikte **bir çiftçi olacaktı**. Adapa'nın oğlu olan **diğer kardeşi alıp çayırlara götürdü Marduk**. Bundan böyle **Abael olacaktı adı, sulanan çayırlardan olan anlamına**.

(Kutsal kitaplar da; belki de, insanoğlu o döneme kadar Anunnakilerin köleliğini yaptığı ve ilkel işçi olarak kullanıldığı için; Ka-in ve Abael, Adamu'nun (*Adem*) çocuklarıymış gibi anlatılır. Tıpkı bir filmin istenmeyen kısmının kesilip iki ucun yapıştırılması gibi. Oysa Adamu'nun çocukları Sümer tabletlerinde köle olarak çalışan, ilkel ve gitgide genetik bozulma yaşayan ilkel işçiler olarak anlatılır. Yine Sümer tabletlerine göre, gerçekte Enki'nin katkısıyla doğan Adapa, Ka-in ve Abael'in babasıdır. Bir sürü değişiklik yapılsa da Kutsal kitapların Sümer tabletlerinde geçen olayları Tanrısal bir olaymış gibi anlattığına bir delil de Ka-in ve Abael hikayesidir. İsimler bile aynı, olaylar aynı, yaşananlar aynı!!!)

(**Yaratılış 4; 1**– Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Ka-in'i doğurdu. "**Rab'bin yardımıyla bir oğul Dünya'ya getirdim**" dedi. **2-** Daha sonra Ka-in'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Ka-in ise çiftçi.)

Marduk **ona nasıl ağıllar kuracağını** öğretti; **çobanlığın başlaması için Dumuzi'nin dönüşünü beklediler**. Şar tamamlanınca Dünya'ya döndü **Dumuzi, beraberinde koyunların öz tohumunu**, büyütülecek dişi koyunları getirdi. Nibiru'nun dört bacaklı hayvanlarını başka bir gezegene, Dünya'ya taşımıştı! Onun öz tohumları ve dişi koyunlarla gelişi büyük bir kutlamaya vesile oldu.

- **GENETİK KLONLAMA BAŞLIYOR**

Değerli yükünü babası Enki'nin ellerine teslim etti Dumuzi. Sonra önderler biraraya gelip bu yeni türle ne yapacakları üzerine düşündüler. **Dünya'da hiç dişi koyun olmamıştı**, göklerden bir kuzu düşmemişti Dünya üstüne. **Dişi keçi hiç yavrulamamıştı**. Koyun yünü hiç eğrilmemişti ki! Anunnaki önderleri; yaratıcılar olan Enki ve Enlil, Ninmah ve Ningişzidda **bir yaratılış odası, bir biçimlendirme evi kurmaya karar verdiler**.

İniş yerinin saf tepesinin üstünde, **Sedir Dağlarında** (*Bu günkü Lübnan sınırları içindedir*) kuruldu bu yer. Ninmah tarafından **getirilen iksir tohumlarının** dikildiği yerin **yanı başına kuruldu yaratılış odası**. Tahıl tohumlarının ve dişi koyunların **Dünya'da çoğalmasına orada başlandı**. Ekip biçme konusunda Ka-in'in akıl hocasıydı Ninurta. Koyun ve kuzu yetiştirip çobanlık etme sanatlarında Abael'in (*Yani Habil*) akıl hocasıydı Marduk.

- **HABİL KABİL HASETİ BAŞLIYOR**

İlk ürünler biçildiğinde, **ilk koyun olgunlaştığında, ilkler kutlaması yapıla**, diye buyurdu Enlil. Toplanan **Anunnakilerin huzuruna getirildi ilk tahıllar, ilk kuzular**; **Enlil ve Enki'nin ayaklarının dibine bıraktı Ka-in sunusunu, Ninurta'nın yol göstermesiyle. Enlil ve Enki'nin ayaklarının dibine bıraktı Abael sunusunu**, Marduk'un yol göstermesiyle. Enlil bu erkek kardeşleri neşeyle kutsadı, çabalarını övüp yüceltti.

Enki oğlu Marduk'u kucakladı, herkes görsün, diye kaldırdı kuzuları havaya ve şöyle dedi; Yiyecek et, giyecek yün geldi Dünya'ya!

- **KABİL HABİL'İ ÖLDÜRÜYOR**

Şimdi bu Adapa'nın soyunun ve Abael'in Ka-in tarafından öldürülmesinin ve ardından neler olduğunun hikayesidir. **İlkler kutlamasından sonra asıktı Ka-in'in suratı**.**Enki'nin kutsamasından mahrum kalmak onu kızdırmıştı**. Kardeşler görevlerinin başına geri döndüklerinde, **Abael erkek kardeşinin önünde böbürlenmekteydi**. Bereketi getiren, Anunnakileri doyuran, kahramanlara güç kuvvet veren, giysileri için yün sağlayan benim!

(**Kutsal kitaplarda hikaye kısaltılarak aynen anlatılmaya devam ediyor.**

Yaratılış 4; 3– Günler geçti. Bir gün Ka-in toprağın ürünlerinden Rab'be sunu getirdi.

4- Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. Rab Habil'i ve ve sunusunu kabul etti.

5- Ka-in'le sunusunu ise reddetti. Ka-in çok öfkelendi, suratını astı.

6- Rab Ka-in'e, "**Niçin öfkelendin?**" diye sordu, "**Niçin surat astın?**"

7- “**Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın.**”.

Maide Suresi; 27- Bir de onlara Adem’in iki oğlunun başından geçen olayı hakkıyla oku! Hani ikisi, birer kurban sunmuşlardı da birininki kabul edildi, diğerininki edilmedi. Bu: ”**Ben seni kesinlikle öldüreceğim**” dedi. Diğeri: ”**Allah , ancak kendisinden korkanların kini kabul buyurur.**

28- Andolsun ki, sen beni öldürmek için bana el uzatsan da ben seni öldürmek için sana el uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım.

29- Ben, hem benim hem de kendinin günahını yüklenip cehennemliklerden olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası işte budur” dedi.)

(Her iki kitapta da bu Sümer hikayesinin Tanrısallaştırılması için yoğun çaba harcanıyor. Bir baba; iki oğlu resim yapsa, birininkini beğenip ötekininkine çok kötü der mi? Kötü dediğimiz de çiftçilik. Sırf resmini beğenmedi diye oğlunu gelecekte ki kötü olarak görür ve evlat ayırımı yapar mı? Ortada işlenen bir suç yok. Bir hata varsa o da Tanrı’nın hatası. Ka-in doğru olmayan ne yapmıştır? Tanrı istediği için çiftçi olmuş, Tanrı istediği için sunu getirmiş, her ne hikmetse kabul görmemiştir. Bu mantıksız ifade Tanrı’nın bildiği gizemli bir hata varmış gibi gösterilerek, kapatılmaya çalışılmış gibi görünüyor.

Hele Kur’an’da iyi kul olarak gösterilen Habil’in, kardeşinin cehenneme gitmesini istemesi ise çok ilginç. Üstelik O’na bir kötülük yapmamışken. İyi bir insan kardeşinin cehennemlik olmasını ister mi? Bu arada Ka-in’in Tanrı’yı görmesi ve ondan korkmadan Habil’i öldürmek istemesi de tuhaf değil mi? İlginçtir şeytan da Tanrı’dan korkmamıştı.

Tanrı'yı görme konusunda sıra Musa'ya gelince Tanrı Musa'ya beni görürsen ölürsün diyor. Bir çok kişi Tanrı'yı görüyor, sohbet ediyor, sunu hediye ediyor, istekte bulunuyor ama Musa'ya gelince Tanrı ölümcül oluyor. Tuhaf değil mi? Ancak aynı Tanrı daha sonra Musa'ya ölçülerini vererek!!! ev yaptırıp onunla sohbet ediyor? Hatta adamlarına söyle ortalık yere pislemesinler ayağıma bulaşıyor da diyebiliyor? İşte Sümer hikayesini gizemli bir din oluşturacağım diye çarpıtırsanız olacağı budur. Tartışılmaz bir biçimde ortaya çıkan çelişkiler silsilesi!)

Ka-in erkek kardeşinin sözlerine gücenip darıldı, böbürlenmesine şiddetle karşı çıktı. Düzlükleri yemyeşil eden, sabanla açılan yarıkları tahılla dolduran benim. Tarlalarımda kuşlar çoğalır, kanallarımda balıklar kaynaşır! Yaşamı destekleyen ekmek tarafımdan üretilir, Anunnakilerin yediklerine balıkla kuşla çeşitlendiren benim! Kardeşler ileri geri tartışıp durdular uzunca süre, kış boyunca didiştiler.

Yaz gelince yağmur yağmadı, çayırlar kurudu, otlaklar azaldı. **Abael sürülerini erkek kardeşinin tarlalarına sürdü ki yarıklardan ve kanallardan su içsinler**. **Ka-in buna çok öfkelendi**; kardeşine derhal sürülerini uzaklaştırmasını buyurdu. Çiftçi ile çoban, kardeş ile kardeş arasında suçlayan sözler söylendi. Birbirlerine tükürdüler, yumruklaştılar. Çok öfkelenmiş olan **Ka-in bir taş kaptı yerden, bununla Abael'in başına vurdu**.

Abael yere düşüp başından kanlar fışkırana dek **vurdu, vurdu, vurdu**. Ka-in kardeşinin kanını görünce, Abael! Abael! diyerek haykırdı. Abael hiç kıpırdamadan yatmaktaydı yerde; canı bedenini terk etti. Öldürdüğü kardeşinin yanı başında kaldı **Ka-in, uzun süre oturup ağladı**. **Bu katli önsezişle ilk bilen Titi olmuştu**.Uyurken bir rüya görümde Abael'in kanını gördü; Ka-in'in ellerine bulaşmıştı.

Olaylar olabildiğince Tanrısallaştırılmaya çalışılarak Kutsal kitaplarda da aynen anlatılıyor.

Yaratılış 4; 8– Ka-in kardeşi Habil'e, "**Haydi, tarlaya gidelim**" dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü.
Maide Suresi 30- Bunun üzerine nefsi ona kardeşini öldürmeyi kolay gösterdi de tutup onu öldürdü ve artık hüsrana uğrayanlardan olmuştu.

Oysa Sümer tabletlerinden anlıyoruz ki; gerçekte kardeşini aşağılayan ve (*sırf kendi oğlu eğittiği için*) Enki'nin Abael'in sunusunu ön plana çıkarmasıyla şımaran Abael suçludur. Kelimenin tek anlamıyla bu cahil ve köle ilkel insan şımarmış ve kaşınmıştır

- **ADAPA VE TİTİ OLAY YERİNE GİDİYOR**

Adapa'yı uyandırdı uykusundan, ona rüya görümünü anlattı. Yüreğimi ağır bir acı doldurdu, korkunç bir şey mi oldu ki? Böyle diyordu Titi, Adapa'ya; çok ama çok telaşlıydı. Sabah olunca Eridu'dan yola çıktı ikisi, gittiler Ka-in ve Abael'in çalıştığı yere.**Tarlada buldular Ka-in'i; ölen Abael'in yanı başında oturmaktaydı hala**. Titi'den acıyla dolu bir haykırış koptu; Adapa çamur sürdü başına.

Ne yaptın sen? Ne yaptın sen, diye bağırdılar Ka-in'e. **Ka-in'in yanıtı sessizlik oldu**; kendini yere atıp ağladı. Eridu kentine döndü Adapa; olanı biteni efendi Enki'ye anlattı. **Enki büyük bir öfkeyle aldı Ka-in'i karşısına**.**Cezalandırılacaksın, dedi ona. Edin'den ayrılmalı**, Anunnakiler ve uygar Dünyalılar arasında kalmamalısın! **Abael'e gelince, cesedi tarlada yabani kuşlara bırakılamaz**.

(**Yaratılış 4;**

9- Rab Ka-in'e, "**Kardeşin Habil nerede?**" diye sordu. Ka-in, "**Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?** " diye karşılık verdi.
10- Rab, "**Ne yaptın?**" dedi, "**Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor.**
11- Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın.
12- İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın."

Maide Suresi 30- Derken Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermesi için yeri deşen bir karga gönderdi. O , "**Eyvah, şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömemedim ha!**" dedi ve artık pişmanlığa düşenlerden olmuştu.)

(Aslında kardeşinin ağır tahrikiyle O'nu öldürmek zorunda kalan ve sonrasında büyük bir şok yaşayan, kardeşinin başından ayrılmayan Ka-in terbiyesiz ve Tanrı'ya isyankar bir role büründürülüyor. Eski çağlarda anlatılan hikaye ve masallar da olmazsa olmaz bir kural vardır. Kötü ve iyi! Mutlaka bir kötü olmalı ve iyi en sonunda kazanmalı. Mucizelerle süslenmiş anlatılarda hep iyi kazanır. Kutsal kitaplar da mucizeleri yaratan rolü; periler, cadılar ve cinlerden alınır ve Tanrı'ya verilir.

Ancak bir şart vardır. Tanrı sözlerine koşulsuz itaat. İşte gerçek hayatta hep kötüler kazanırken, masallardan kutsal kitaplara devinilmiş mucizelerden medet uman cahil halk iyilerin kazanacağını ümit ederek yaşar ve Tanrı adına konuşan kötülerin emrindeki ruhban sınıfına itaat eder. İstenilen de budur. Bencil insanoğlunun yönetici olabilen kısmı sömürüsünü devam ettirebilmek için yönettiğinin koşulsuz itaati için dini kullanır. Bir diğer konu da Adem elmayı yediğinde olduğu gibi toprak yine insanoğlunu lanetliyor. Ama Ka-in'in soyu dahil insanoğlu topraktan bol bol ürün almaya devam ediyor!!)

- **ABAEL ANUNNAKİ TÖRESİNE GÖRE GÖMÜLÜYOR, KAİN YARGILANIYOR**

Anunnaki töresine göre, bir mezara, bir taş yığınının altına gömülecek. Abael'i nasıl gömeceklerini gösterdi Enki, Adapa'ya ve Titi'ye, çünkü **bu töreyi bilmiyorlardı**. Ana babası **otuz gün otuz gece yas tuttular** (*40 gün yas tutmak geleneğinin temeli bu mudur acaba?*) Abael'in yanı başında. Ka-in hakkında hükmedilmesi için Eridu'ya getirildi; **Enki sürgün cezasına çarptırılmasını diliyordu onun**. Yaptığından dolayı **aslında Ka-in öldürülmeli! Böyle diyordu öfkeyle Marduk**.

Yargılayan yediler toplansın! Böyle diyordu Ka-in'in akıl hocası Ninurta. Kim işitmiş ki böyle bir meclisi, diye bağırdı Marduk. Ninurta'nın yetiştirdiğinin öldürmüş olması yetmiyormuş gibi benim yetiştirdiğimi, **Nibiru'dan olmayan biri için Anunnaki önderleri hüküm vermeye mi çağırılacak**? Ninurta'nın ezip geçtiği Anzu'nun yaptığı gibi değil midir Ka-in'in kardeşine karşı el kaldırışı?

- **ENKİ HABİL VE KABİL'İN KENDİ SOYUNDAN OLDUĞUNU MARDUK'A AÇIKLIYOR**

Ka-in'in kısmeti de Anzu'nun ki gibi olmalı; **yaşam nefesi kesilmeli! Böyle söyledi Marduk** öfkeyle Enki'ye, Enlil'e ve Ninurta'ya. **Ninurta çok üzüldü Marduk'un sözlerine**; yanıtı sessizlik oldu, sözler değil. **İzin verin de oğlum Marduk ile baş başa görüşeyim, dedi Enki onlara.** Enki'nin özel odasına girdiler baba oğul. Evladım! Evladım, dedi Enki yumuşak bir sesle Marduk'a.

Izdırabın çok büyük. Gel, ıstırabı ıstırapla güçlendirmeyelim! **Yüreğimi ağırlaştıran bir sırrı, izin ver de paylaşayım seninle**! Bir zamanlar bir nehir kenarında dolaşırken iki genç Dünyalı kıza kapıldım. **Benim tohumumla doğdu onlardan Adapa ve Titi**. Yeni bir tür Dünyalı, uygar insan böylece Dünya'da ortaya çıktı. Bunların üreme yeteneğine sahip olup olmadığından kaygılandı kralımız Anu.

Ka-in ve Abael'in doğuşuyla Anu ve Nibiru meclisi ikna oldular. Bu gezegen üstündeki Anunnaki varlığının bu yeni dönemi hoş karşılanıp onaylandı. Ama şimdi Abael öldürüldü; **Ka-in'in yaşamı da söndürülecekse eğer, doymanın sonu gelecek, isyanlar tekrarlanacak**, elde edilen her şey un ufak olacak! Abael'den çok hoşlanmış olmana şaşmamalı, oğlum; **üvey kardeşindi o senin**!

- **KA-İN UZAK DİYARLARA SÜRÜLÜYOR, KÖSE YAPILIYOR**

Şimdi **diğerine acı da Adapa'nın soyunun yaşamasına izin ver**! Enki bir sırrı üzüntüyle, işte böyle açıkladı oğlu Marduk'a. Bu ifşaata ilk başta çok şaşırdı Marduk, sonra bir gülme aldı onu: Senin bu sevişgen yiğitliğin hakkında çok rivayet duymuştum ama şimdi ikna oldum! Elbette ki **Ka-in'in yaşamı bağışlansın**; izin ver de**Dünya'nın sonuna sürülsün**! Böyle dedi Marduk, öfkeden kahkahaya dönerken sözleri, babasına.

Eridu'da Ka-in'e verilen ceza Enki tarafından açıklandı: Yaptığı kötü iş yüzünden Ka-in, **hep gezineceği bir diyara, doğuya doğru yola çıka**! Hayatı bağışlana, o ve **soyu ayırt edile diğerlerinden**! **Ningişzidda tarafından değiştirildi yaşam özü Ka-in'in**. Ningişzidda, Ka-in'in **yüzünde sakal bitmeyecek şekilde değiştirdi onun yaşam özünü**. (*Tüm soylar o günden bu güne kadar birbirine karıştığı için saf Ka-in soyunu bulamayız. Ancak günümüzde Amerika yerlileri, Japonlar, kısmen Çinliler ve Afrikalılar bu gruba sokulabilir.*) **Eş olarak yanına kız kardeşi Awan'ı alan Ka-in Edin'den ayrıldı**, gezginciler diyarına çevirdi yolunu.

(**Yaratılış 4;**

13- Kayin, ”**Cezam kaldıramayacağım kadar ağır**” diye karşılık verdi.

14- ”**Bu gün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak, yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim bulsa öldürecek beni.**”

15- Bunun üzerine Rab, ”**Seni kim öldürüşe, ondan yedi kez öç alınacak**” dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayin’in üzerine bir nişan koydu.

16- Kayin Rab’bin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod (*Aylak*) topraklarına yerleşti.)

(Görüldüğü üzere tamamen uyumlu bir şekilde hikaye devam etmektedir. Tevrat Ka-in’in köse yapılmasını söylemek yerine Tanrısal gizem olsun diye “**Nişan koymak**” sözlerini kullanıyor. Burada tuhaf olan bir şey de Dünya’da sadece altı kişi olmalarına rağmen Ka-in’in kim bulsa öldürecek beni diyerek sürüldüğü yerde de insanların olduğunu ima etmesidir. İnsanın; hani Tanrı sadece Adem, Havva ve çocuklarını yaratmıştı diye sorası geliyor. Tevrat Kain’in karısının adını vermiyor ama biz Awan olduğunu Sümerlerden öğreniyoruz. Kur’an ise her konu da olduğu gibi bu konuda da çok kısa açıklama yaptığı için Habil’in ölümünden sonrasını anlatmıyor.)

- **ANUNNAKİLER YETİŞTİRECEKLERİ YENİ UYGAR İNSANA İHTİYAÇ DUYUYOR VE ŞİT DOĞUYOR**

(*Şimdi kardeşlerim; soy ağacının biraz değişime uğrasa da Tevrat ve Sümer tabletlerinde paralel olduğunu göreceğiz*)

Anunnakiler kendi aralarında oturup kara kara düşündüler: **Abael'siz, Ka-in'siz**; **kim tahılları büyütüp ekmek yapacak bizim için**? Kim çoban olacak ki koyunlar çoğalsın, giysiler için yün eğrilsin? **Adapa ve Titi daha çok üresinler**! Böyle diyordu Anunnakiler. Enki'nin kutsamasıyla **Adapa tekrar tekrar bildi eşi Titi'yi**.**Bir kız, bir kız daha, bir kız daha doğdu her seferinde.**

Doksan beşinci şarda (*342.000. yıl*) Adapa ve Titi'nin en sonunda bir oğlu oldu. **Titi ona Sati** (*Kutsal kitaplardaki **Şit***) adını verdi. **Yaşamı tekrar bağlayan** anlamına; **Adapa'nın soyu onunla başladı sayıldı**. Toplam otuz oğlu ve otuz kızı oldu Adapa ve Titi'nin. Anunnakiler için tarlalarda çalışan ve çobanlık edenler onlardan çıktı. **Onlar sayesinde Anunnakilerin uygar Dünyalıların karınları doydu**.

(Adem'den Nuh'a kadar ki soy ağacı başlangıçta Ka-in'in soyu üzerinden verilirken, sonra bu Şit üzerinden bir kez daha verilir. Tevrat açıkça 4. ve 5. bap da kendisiyle çelişir)

(**Yaratılış 4;**

17- Ka-in karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu. Ka-in o sırada bir kent kurmaktaydı. (*Hani aylak aylak dolaşıyordu?*) Kente oğlu Hanok'un adını verdi.

(**Yaratılış 4;**

25- Adem karısıyla yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu. ”**Tanrı Ka-in’i öldürdüğü Habil’in yerine bana başka bir oğul bağışladı**” diyerek çocuğa Şit (*Bağışlamak*) adını verdi.

Yaratılış 5;

1- Adem soyunun öyküsü: Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı.

2- Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara “**İnsan** ” adını verdi.

3- Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi.

4- Şit’in doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

5- Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü.)

(Görüldüğü üzere bu sefer Habil, Ka-in hikayesi bir kenara bırakılıp, bu sefer Şit diye biri ile soy devam ettirilir. Yine bir çelişki daha!)

- **ENŞİ DOĞUYOR VE TANRILARA TAPINMA BAŞLIYOR. OĞLU KUNİN METAL İŞİNDE UZMANLAŞIYOR**

Doksan yedinci (*349.200. yıl***) şarda**, **Azura** adlı eşinden bir oğlu oldu **Sati**'nin. Kayıt defterine **ENŞİ (***Enoş***)** adıyla yazıldı; **insanlığın ustası'ydı adının anlamı**. Babası Adapa ona yazıyı ve sayıları nasıl anlayacağını öğretti. Anunnakilerin kim olduklarını ve Niburu hakkındaki **her şeyi anlattı Adapa**, Enşi'ye. Enlil'in oğulları tarafından **Nibru-ki'ye götürüldü; Anunnakilerin sırlarını ona öğrettiler**.

(Yaratılış 5;

6- Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu.

7- Enoş'un doğumundan sonra Şit 807 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

8- Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra öldü. **)**

Meshetmek için kullanılan kokulu yağları ona, Enlil'in Dünya'da doğan en büyük oğlu **Nannar (***in***)** gösterdi. **İnbu** meyvelerinden iksirin nasıl hazırlanacağını ona, Enlil'in en küçük oğlu **İşkur** anlattı. **Anunnaki efendileri o zamandan itibarendir ki uygar insan tarafından adlarıyla çağrıldılar**. **Anunnakilere tapınma törenleri de işte böyle başladı**. Sonrasında Enşi'nin kız kardeşi **Noam** 'dan bir oğlu doğdu.

KUNİN (Ka-in)'di adı, **fırınlardan olan anlamına**. Niburta tarafından Bad- Tibira'da eğitilmişti çünkü, fırınlar ve ocaklar hakkında, katranlarla **nasıl ateş yakacağını, nasıl eritip arıtacağını öğrendi**. **Nibiru için altın eritip arıtma işinde o ve onun çocukları çalıştılar** meşakkatle. (*Bence **Tub-al Ka-in** diye bilinen ezoterim deki önemli kişi budur. Ka-in'in değil Şit'in soyundandır.*) Bu mesele **doksan sekizinci (***352.800. yıl***) şar da**ortaya çıktı.

(**Olayları karıştırarak anlatan Tevrat Tuval Ka-in olarak bu ikinci Kain'den şöyle bahseder.**

Yaratılış 4;

19- Lemek iki kadınla evlendi. Birinin adı Ada, öbürünün ise Silla'ydı.

22- Silla Tuval Ka-in'i doğurdu. Tuval Ka-in tunç ve demirden çeşitli kesici aletler yapardı.)

- **KUNİN'İN MALALU İSİMLİ OĞLU MÜZİK ÜSTADI OLUYOR**

Şimdi bu, Ka-in sürgün edildikten sonraki Adapa soyunun ve Enkime'nin göksel yolculuklarının ve Adapa'nın ölümünün hikayesidir. **Doksan dokuzuncu şar da** (*356.400. yıl*) **KUNİN'in bir oğlu oldu**. Kunin'in üvey kız kardeşi **Mualit** doğurdu onu. Anası ona **MALALU** adını koydu; **çalıp oynayan anlamına**, müzikte ve ezgide pek yetenekliydi. **Ninurta bir lir yaptı onun için**; bir flüt biçimlendirdi onun için. (*Hermes'ten Apollon'a Yunan mitolojisindeki lir çalan tanrıları hatırlayın*)

(**Yine her şey birbirine karışmış şekilde Malalu Yuval ismiyle anlatılır.**

Yaratılış 4;

20- Ada Yaval'ı doğurdu. Yaval sürü sahibi göçebelerin atasıydı.
21- Kardeşinin adı Yuval'dı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı.)

- **MALALU'NUN OĞLU İRİD SU KONUSUNDA ÜSTAD OLUYOR**

Malalu ilahiler çaldı Ninurta'ya; kızlarıyla ezgiler söylediler Ninurta'nın huzurunda.**Malalu'nun eşi** amcasının kızıydı; **Dunna**'ydı adı. Dünya'da sayışın başlamasından o yana **yüzüncü şarda (***360.000. yıl***)** Malalu ve Dunna'nın bir oğlu oldu; ilk oğullarıydı bu. Anası Dunna ona **İRİD (***İrat***)** adını koydu; tatlı sulardan olan anlamına. **Dumuzi** ona nasıl kuyu kazacağını, uzak çayırlardaki sürülere suyu nasıl götüreceğini öğretti.

(**Her şey dağınık anlatıldığı için parça parça bu şahısların Tevrat'ta yansımasını anlatıyorum.**

Yaratılış 4;

18- Hanok'tan İrat (*İrid*) oldu. İrat'tan Mehuyael, Mehuyael'den Metuşael, Metuşael'den Lemek oldu.)

- **İGİGİLER GÖREVLERİNİ AKSATIP DÜNYA'YLA İLGİLENİYOR**

Oralarda, çayırlardaki kuyuların başında toplaşıyordu genç kızlar ve çobanlar. Uygar insanlığın eşleşip ziyadesiyle çoğaldığı yerlerdi buralar. O günlerde **İgigiler daha sık gelmekteydiler Dünya'ya**. Göklerden gözlemleyip görme görevlerini iyiden iyiye savsakladılar. Dünya'da olanları izleyip görmeyi daha çok arzular oldular. Enki yalvarmaktaydı Marduk'a ki gidip Lahmu'da onlarla olsun ama Dünya'da olanları izleyip görmeyi Marduk daha çok istemekteydi.

- **İRİD'İN OĞLU ENKİ-ME DOĞUYOR, GÖKSEL SIRLARI ÖĞRENİYOR**

İRİD eşiyle çayırlardaki bir kuyu başında tanıştı. Baraka'ydı kızın adı, dayısının kızıydı. Yüz ikinci şarın sonu gelmişti ki bir oğulları oldu. Kayıt defterlerine adı **ENKİ-ME** (*Mehuyael. Bana göre Hanok budur.*) olarak geçti;**Enki sayesinde ME Anlayışı anlamına**. Bilge ve zekiydi oğlan, sayıları çok hızlı anladı. Gökler ve tüm göksel meseleler hakkında sürekli meraktaydı. Efendi Enki onu pek sevdi; bir zamanlar Adapa'ya açıkladığı **sırları ona da açık etti**.

Güneş'in ailesini ve on iki göksel tanrıyı öğretti Enki ona. Ve ayların Ay'a göre ve yılların Güneş'e göre nasıl sayıldığını ve şarların Nibiru'ya göre nasıl sayıldığını ve sayışların Enki tarafından nasıl birleştirildiğini ve efendi Enki'nin göğün çemberini nasıl on iki kısıma ayırdığını. Bunların her birine birer takım yıldızı nasıl atadığını Enki'nin, büyük bir çember içinde nasıl on iki durak halinde düzenlediğini.

On iki Anunnaki önderinin onruna nasıl her birine birinin adını verdiğini. Gökleri keşfetmeye hevesliydi Enki-Me; **iki göksel yolculuk yaptı**. Ve bu, Enkime'nin göklere yolculuklarının ve İgigilerin sorun çıkarttıklarının ve türler arası evliliklere Marduk'un nasıl izin verdiğinin hikayesidir. İniş yerinde Marduk'la olsun, diye gönderildi Enkime. Marduk onu oradan bir roket gemiyle Ay'a aldı götürdü.

Orada Marduk, kendi babası Enki'den ne öğrendiyse hepsini anlattı Enkime'ye. Enkime Dünya'ya döndüğünde, **Sippar'da Utu (*Şamaş*) ile olsun, diye arabalar yerine gönderildi**. Orada Enkime'ye Utu tarafından bir tablet verildi, öğrenmekte olduklarıyla ilgili. **Utu kendi parlak meskeninde onu Dünyalıların prensi tayin etti**. **Törenleri öğretti ki ona, rahiplik işlevleri başlasın.**

- **ENKİ-ME'NİN MATUŞAL (Metuşael) İSİMLİ OĞLU DOĞUYOR. MARS'TA YAŞIYOR.**

Enki-Me eşi ve üvey kız kardeşi **Edinni** ile **Sippar**'da yerleşti. **Yüz dördüncü şarda** (*374.400. yıl*)bir oğulları oldu. Anası ona **MATUŞAL** adını verdi, **Parlak Işıkların Yanında Yetişen anlamına**. Bundan sonradır ki **Enki-Me** göklere olan ikinci yolculuğuna çıktı. **Marduk bu kez de onun akıl hocası ve yoldaşıydı**. Bir göksel arabanın içinde göğe doğru yükselip süzüldüler. Güneş'e doğru ve ondan da uzağa doğru çemberler çizdiler. **Marduk onu Lahmu'daki İgigileri ziyaret etmeye götürdü**. İgigiler pek hoşlandılar ondan, uygar Dünyalılar hakkında çok şey öğrendiler ondan. Kayıt defterlerinde onun göklere doğru yola çıktığı yazılmıştır. **Son günlerine dek göklerde kaldığı yazılmıştır**. Enki-Me göğe çıkmadan önce göklerle ilgili her şeyi öğrenmişti. **Enki-Me yazıya geçirip bir kayıt çıkarttı ki yazdıklarını oğulları da bilsin**.

- **ENKİ-ME KAYIT DEFTERİ TUTUYORVE OĞLU MATUŞAL'A VERİYOR**

Güneş ailesinde ve göklerde olan her şeyi yazdı. Dünya'nın çeyrekleri, toprakları ve nehirleri hakkındaki her şeyi de yazdı. **İlk oğlu Matuşal'ın ellerine teslim etti yazdıklarını**. Erkek kardeşleri **Ragim** ve **Gaidad** ile incelesinler ve itaat etsinler istedi.**Yüz dördüncü şar da (*374.400. yıl*) doğmuştu MATUŞAL**. İgigilerin çıkarttığı sorunlara ve Marduk'un neler yaptığına tanık oldu.

- **MATUŞAL'IN OĞLU LU-MAH DOĞUYOR, ADAPA ÖLÜYOR**

Eşi **Ednat**'tan **bir oğlu oldu Matuşal'ın**; **LU-MAH'tı (***Lemek***) adı**, **Kudretli Adam** anlamına. **Onun günlerinde Dünya'da sertleşti koşullar**; tarlalarda ve çayırlarda çalışanlar şikayete başladılar.**Anunnakiler ustabaşı atadılar Lu-Mah'ı ki kotaları artırsın**, **tayınları düşürsün**. **Onun günlerinde Adapa ölüm zamanına erişti**. Ve Adapa günlerinin sonuna eriştiğini anlayınca, oğullarım ve oğullarımın oğulları yanı başıma toplansın, dedi.

- **ADAPA ÖLÜM DÖŞEĞİNDE KAİN'İ GÖRMEK İSTİYOR**

Ölmeden önce onları kutsayabileyim ve ölmeden önce diyeceklerimi diyeyim. Sati ve oğulların oğulları toplandıklarında, **Adapa hepsine sordu: İlk doğan oğlum Ka-in nerede**? Hepsine seslendi: **Çabuk çağırtın onu**! Efendi Enki'ye götürdü Sati babasının son dileğini; ne yapmalı; diye sordu efendiye. Enki derhal Ninurta'yı çağırttı: Akıl hocalığı yaptığın **şu sürgünü bul da Adapa'nın ölüm döşeğine getir**! **Ninurta binip gök kuşuna**, gezginciler diyarına doğru uçtu; topraklar üstünde dolaştı dört bir yanı, göklerden bakıp aradı Ka-in'i. Ve onu bulduğunda, kartalın kanatlarına binmiş gibi **getirdi Kain'i Adapa'ya**. Oğlunun gelişi Adapa'ya bildirildiğinde, **Ka-in ve Sati huzuruma çıksın**, dedi Adapa. Babalarının huzuruna çıktı ikisi, ilk oğul Ka-in sağda, Sati solda durmaktaydı.

- **ADAPA KEHANETTE BULUNUYOR**

Adapa'nın **gözleri görmez olmuştu** iyice; oğullarını tanımak için yüzlerini okşadı; sağda duran **Ka-in'in yüzü sakalsızdı**; solda duran **Sati'nin yüzü sakallıydı**. Adapa **sağ elini solda duran Sati'nin başına koydu**. Kutsayıp onu şöyle dedi: **Dünya senin tohumunla dolacak** ve senin tohumundan **üç dallı bir ağaç** gibi gelen insanlık büyük afetten kurtulacak. Adapa **sol elini sağda duran Ka-in'in başına koydu** ve şöyle buyurdu:

Günahın yüzünden doğumdan gelen hakkını kaybettin ama **senin soyundan yedi ulus çıkacak**,**uzakta, ayrılmış bir diyarda gelişip çoğalacak**, **uzak diyarları mesken tutacak**; ama kardeşini bir taşla öldürmüş olan sen, **senin sonunda bir taşla gelecek**. Adapa bu sözleri söyleyip ellerini indirdi, derin bir iç çekip şöyle dedi: Şimdi eşim Titi'yi ve tüm oğullarımı ve tüm kızlarımı çağırın gelsinler.

- **GÜNEŞE ÇEVİRİP GÖMÜN BENİ**

Ruhum beni terk ettiğinde nehir yoluyla taşıyın beni doğduğum yere. Ve **yüzümü Güneş'e çevirip beni gömün öyle**. Titi çığlık attı yaralı bir hayvan gibi; Adapa'nın yanı başına çöktü diz üstü. Adapa'nın iki oğlu, **Ka-in ve Sati onun cesedini bir beze sardılar**. Titi'nin gösterdiği yere, **nehrin kıyısındaki bir mağaraya**gömdüler Adapa'yı. Doksan üçüncü şarın tam ortasında doğmuştu Adapa, **yüz sekizinci şarın (***388.800. yıl***) sonunda öldü**.

Bir Dünyalı için uzundu sürdüğü yaşam; **Enki'nin yaşam devresine sahip değildi**. Adapa gömüldükten sonra, **Ka-in vedalaştı anası ve kardeşiyle**. Ninurta geri götürdü onu gök kuşuyla gezginciler diyarına.**Uzak bir diyarda doğmuştu Ka-in'in oğulları ve kızları. Onlar için bir şehir kurmuştu ve tam inşa etmekteyken düşüp bir taş onu öldürdü.** Edin'de **Lu-Mah** Anunnakiler için ustabaşı olarak çalışıyordu, **Lu-mah'ın (***Lemek***) günlerinde Marduk ve İgigiler evlenmeye başladılar Dünyalılarla!**

9. Tablet

Bu tabletde, bize anlatılan Nuh tufanı olayı anlatılıyor. Buzul çağının sonları, buzullar eriyor ve sular yükseliyor. Tufan başlayacak. Hepimizin sorduğu şu sorunun açık cevabı buradadır. Bir gemiye bütün canlılar nasıl sığmıştır.? Bu akla ve mantığa ayrkırı bir durumdur.

İşte bu tablette, Annunakiler tufandan önce, bütün canlıların "**GENLERİNİ TOPLUYORLAR**"..! Uzay gemisi ile dünyadan ayrılıp tufan sonrasında gelip canlıları genler ile tekrar çoğaltıyorlar.

- **TANRI OĞULLARI İNSAN KIZLARIYLA EVLENMEYE BAŞLADILAR**

Lu-Mah'ın günlerinde Marduk ve İgigiler evlenmeye başladılar Dünyalılarla. O günlerde Dünya'da giderek artmaktaydı zorluklar. O günlerde Lahmu'da kuraklık vardı ve tozla kaplanmıştı gezegen. Kısmetleri belirleyen Anunnakiler; Enlil ve Enki ve Ninmah birbirlerine danıştılar. Dünya'da ve Lahmu'da hangi koşulların değiştiğini merak ediyorlardı.

Yaratılış 6. Bölüm

1- Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu.

2- Tanrı oğulları insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler.

3- Rab, "**Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür**" dedi, "**İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak.**"

4- Tanrı oğullarının insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller (*Gökten gelenler, İbranice'de; düşmüş kişiler) vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi.*)

Şimdi biri bana tek Tanrılı din iddiasında bulunan Tevrat'ın bu sözlerini açıklasın. Tanrının oğulları oluyor, onlar insanlarla evleniyor, çocukları oluyor, bunlara nefilim deniliyor, onlar eski çağ kahramanı oluyor. Bir de Tevrat'ı yazanlar son baskı da Tanrı oğullarını İlahi varlıklar diye çevirdiler. Altına da not düşmüşler. İbranice Tanrı oğulları, bunların melek ya da Şit soyundan gelen kişiler olduğu sanılıyor diye. Yani özrü kabahatından büyük. Yani Tanrı oğullarına melek mi diyeceğiz, Şit Tanrının oğlu mu diyeceğiz, Şit'in soyu Şit'in soyuyla evlendi mi diyeceğiz? Şit ilahi varlık mı diyeceğiz, Tanrının nasıl oğlu olur mu diyeceğiz? İnsan ne diyeceğini şaşırıyor.

- **TUFAN GELİYOR**

Güneş'te fışkıran parlamalar gözlemlediler; Dünya'nın ve Lahmu'nun ağ güçlerinde bozulmalar vardı. Abzu'nun Ak diyara (*Antarktika*) bakan en uç kısmına gözlemlemek için aygıtlar kurdular. Enki'nin oğlu olan Nergal'in ve onun eşi olan Ereşkigal'in sorumluluğuna verildi bu aygıtlar. Ninurta'yı denizlerin ötesindeki diyara atadılar ki bir gök-yer bağı kursun dağlık topraklarda.

Lahmu'da huzursuzlanmaktaydı İgigiler; onları yatıştırma görevi Marduk'a verildi. Güçlüklere sebep olan şey bulunana dek Lahmu'daki ara istasyon korunmalı! Böyle diyordu önderler Marduk'a. Kısmetleri emreden üçlü birbirlerine danıştılar. Birbirlerine baktılar. Her biri, diğerleri hakkında, "**ne kadar yaşlandılar**" diye düşünmekteydi. Adapa'nın ölümünün ardından yas tutan Enki aldı ilk sözü.

- **LİDERLER NE KADAR HIZLI YAŞLANDIKLARINI KONUŞUYORLAR**

Buraya gelişimden beri yüzü aşkın şar geçti, dedi erkek ve kız kardeşine. O zamanlar atılgan bir önderdim; şimdiyse sakallı, yorgun ve yaşlıyım! Hevesli bir kahramandım bir zamanlar, komuta etmeye ve maceraya hazır, dedi ardından Enlil. Şimdiyse çocuk sahibi olmuş çocuklarım var; hepsi de Dünya'da doğdular. Dünya'da yaşlandık ama Dünya'da doğanlar bizden de çabuk yaşlanmaktalar.

Böyle dedi Enlil pişmanlıkla erkek ve kız kardeşine. Bana gelince, bana yaşlı koyun (*Özellikle Mısır'da Ninmah koyun yada inek tasviri ile anlatılmıştır*) diyorlar! Böyle dedi Ninmah. Diğerleri gelip giderken ve Dünya'da sırayla görev yapmaktayken, biz önderler kaldık da kaldık! Belki de ayrılmanın zamanıdır artık! Böyle dedi Enlil. Bunu çok sık düşündüm, diyordu Enki onlara. Üçümüzden biri ne zaman Nibiru'ya yeniden gitmek isteyecek olsa, oraya gelmemizi engelleyen bir söz işittik Nibiru'dan!

Bunu ben de çok düşündüm, diyordu Enlil: Bu Nibiru'da olan bir şey mi yoksa Dünya'da olan bir şey mi? Belki de farklılaşan hayat devreleriyle ilgilidir, diyordu Ninmah. İzlemeye ve olanları görmeye karar verdi üç önder. O sırada meseleyi Kısmet ele aldı, yoksa bu kader miydi? çünkü bir süre geçtikten sonra Marduk babası Enki'ye geldi. Babası Enki ile çok ciddi bir meseleyi konuşmak isterdi.

- **MARDUK YİNE BABASINA SİTEM EDİYOR**

Enlil'in üç oğlu Dünya'da eş seçtiler kendilerine: Ninurta Anu'nun küçük bir kızı olan Bau'yu eş aldı; Nannar, Ningal'i seçti ve İşkur ise Şala'yı aldı. Oğlun Nergal gidip Enlil'in torunlarından biri olan Ereşkigal'i eş aldı kendisine. Onu öldürmekle tehdit edip rızasını zorla aldı ondan. İlk oğlun olan benim evlenmemi beklemedi Nergal. Diğer dördü bana hürmeten evlenmeyip beklediler.

- **MARDUK BİR DÜNYALI İLE EVLENMEK İSTİYOR**

Bir gelin seçmek istiyorum, bir eş almaktır dileğim! Böyle diyordu Marduk, babası Enki'ye. Sözlerin beni memnun etti, dedi Enki, Marduk'a. Annen de çok sevinecek buna! Sözlerini hemen Ninki'ye yetiştirmesin diye elini kaldırıp işaret etti babasına Marduk. İyileştirip imdada yetişen gençlerden biri mi seçtiğin kız, diye sormaya başladı Enki. Adapa'nın soyundan o, Nibiru'dan değil, Dünya'dan, dedi Marduk yavaş bir fısıltıyla.

Şaşırmıştı Enki, söyleyecek söz bulamadı; ardından kontrolünü kaybedip şu sözleri haykırdı: Bir Nibiru prensi, ardıllık hakkına sahip bir ilk oğul mu evlenecek bir Dünyalıyla? Dünyalı değil, senin soyundan biri, dedi Marduk ona. Göğe alınan Enki-Me'nin bir kızıdır o, Sarpanit'tir adı! Enki derhal eşi Ninki'yi çağırttı; Marduk'un anlattıklarını ona aktardı.

Marduk yüreğinin arzusunu anasına, Ninki'ye de tekrarladı ve şöyle dedi: Enki-Me benimle yolculuk ederken ve ben ona gökleri ve Dünya'yı öğretirken, bir zamanlar babamın demiş olduğu bir şeye kendi gözlerimle tanık oldum. Bu gezegende bir ilkel varlığı, bize benzeyecek bir varlığı oluşturduk adım adım. Suretimizde ve benzeyişimizdedir uygar Dünyalı, yalnızca uzun ömrü eksik!

Enkime'nin kızlarından birine kapıldım, onunla evlenmek isterim! Ninki oğlunun sözleri üstünde düşündü. Peki ya o genç kız, o senin bakışına karşılık verdi mi? Böyle sordu Marduk'a. Elbette verdi, dedi Marduk anasına. Tartışılması gereken mesele o değil, dedi Enki sesini yükselterek. Oğlumuz bunu yapacak olursa, eşiyle asla Nibiru'ya gidemeyecek; Nibiru'daki prenslik haklarından sonsuza dek vazgeçecek!

- **MARDUK DÜNYA'DAKİ VE NİBİRU'DA Kİ HAKLARINDAN VAZGEÇİYOR AMA DÜNYA'DA KRAL OLMAK İSTİYOR**

Marduk bu sözleri acı bir gülüşle yanıtladı: Nibiru'da haklarım yok ki, Dünya'da bile ilk oğulluk hakkım ayaklar altına alındı. Kararım aslında şudur: Dünya'da prensken bir kral olmak, bu gezegeni yönetmek! Öyle olsun! Dedi Ninki. Öyle olsun! Dedi Enki de. Gelinin erkek kardeşi Matuşal'ı çağırttılar; Marduk'un dileğinden söz ettiler ona. Mütevazi davrandı ama neşeye boğulmuştu Matuşal (*Metuşaleh*) ve dedi: Öyle olsun!

- **ENLİL VE NİNMAH EVLİLİĞE KARŞI ÇIKIYOR, ANU'YA DANIŞILIYOR**

Karar Enlil'e açıklandığında, büyük bir öfkeye tutuldu. Babasının Dünyalılarla çiftleşmesi başka şey, oğlunun bir Dünyalıya eş olması, ona efendilik bahşetmesi başka bir şey! Mesele Ninmah'a anlatıldığında, büyük hayal kırıklığına uğradı o. Marduk bizim genç kızlarımızdan hangisini istese eş alabilirdi, hatta benim Enki'den doğan kızlarımdan birini bile seçebilirdi.

- **ANU MARDUK'A EVLENME İZNİ VERİYOR**

Kraliyet töresine göre üvey kız kardeşini eş almalıydı! Böyle dedi Ninmah. Enlil büyük bir öfkeyle ışınladı meselenin sözlerini Nibiru'daki Anu'ya: Bu davranış artık çok ileri gitti, buna izin verilemez, dedi Enlil kral Anu'ya. Nibiru'da Anu danışmanlarını çağırttı, bu meseleyi derhal tartışmaya açtı. Kural kitaplarında böyle bir meseleye ilişkin kural bulamadılar. Anu alimleri de çağırttı; meselenin sonuçlarını tartışmaya açtı.

Bu genç kızın atası Adapa Nibiru'da kalamadı, diyorlardı Anu'ya. Dolayısıyla sonsuza dek yasaklanmalı Marduk'un onunla birlikte dönüşü Nibiru'ya! İşin aslı şu ki Dünya devrelerine alışmış olduğundan, Marduk'un dönüşü o olmasa bile imkansız olabilir! Böyle diyordu alimler Anu'ya; danışmanlar da buna katıldılar. Şu karar ışınlana Dünya'ya dedi Anu: Marduk evlenebilir.Ama Nibiru üstünde bir prens olmayacaktır bundan böyle! Bu karar Enki ve Marduk tarafından kabul edildi; Enlil de boyun eğdi Nibiru'dan gelen sözlere.

- **ENLİL MARDUK'U EDİN'DE İSTEMİYOR**

Düğün kutlaması yapılsın, izin verin de Eridu'da olsun, dedi Ninki onlara. Marduk ve gelini Edin'de kalamazlar, diye ilan etti komutan Enlil. Gel de Marduk'a ve gelinine bir düğün armağanı yapalım..

- **ENKİ MARDUK'A MISIR'I VERMEYİ TEKLİF EDİYOR**

Edin'den uzakta, başka bir diyarda kendilerine has bir bölgeleri olsun! Böyle diyordu Enki, Enlil'e. Marduk'un uzaklara yollanmasına Enlil de içinden rıza göstermekteydi: Hangi topraktan, hangi diyardan söz edersin, dedi Enlil kardeşi Enki'ye. Abzu'nun üstündeki bölge, yukarı denizin eriştiği diyar. (Mısır) Sularla Edin'den ayrılmış, gemilerle erişilebilir olan yer! Böyle dedi Enki, Enlil'e. Öyle olsun! dedi Enlil.

- **DÜĞÜN HAZIRLIKLARI BAŞLIYOR**

Ninki Eridu'da düğün şöleni hazırladı Marduk ve Sarpanit için. Bakır bir davula vurup töreni duyurdu onun halkı, kız kardeşleri gelini, eşini yedi tefle sundular. Eridu'da toplandı büyük bir uygar Dünyalılar kalabalığı; tören onlar için bir taç giyme töreni gibiydi. Önderimizin düğününü kutlamak için, Nibiru'nun ve Dünya'nın birliğine tanık olmak için geldik! Çok büyük gruplar halinde gelişlerini böyle açıkladı İgigiler.

- **İGİGİLER KIZ KAÇIRMAK İÇİN DÜNYA'YA GELİYOR**

Şimdi bu, İgigilerin Dünyalıların kızlarını nasıl kaçırdıklarının ve bunu izleyen dertlerin ve Ziusudra'nın nasıl tuhaf doğduğunun hikayesidir. Lahmu'dan büyük gruplar halinde geldi İgigiler Dünya'ya. Yalnızca üçte biri kaldı Lahmu'da; Dünya'ya indi iki yüzü. Önderleri Marduk'la beraber olmak, onun düğün kutlamasına katılmak için geldik, diye açıkladılar. Ne Enlil ne Enki bilmiyordu ki bir sırları var: Kaçırmak ve çiftleşmekti planları.

Dünya'daki önderlerden habersiz, Lahmu'da büyük bir grup İgigi bir araya gelip Marduk'a verilen izinden biz de mahrum edilmemeliyiz, demişlerdi birbirlerine. Istırap ve yalnızlık çektiğimiz yeter, hiç çocuğumuzun olmayışı son bulsun! Buydu nidaları. Lahmu ile Dünya arasında gidip gelmeleri sırasında Dünyalıların kızlarını, kendi aralarında Adapit dişileri dedikleri kızları görmüş ve arzulamışlardı.

> **Her biri diğerine şöyle dedi:** *Gelin Adapit dişileri arasından kendimize eşler seçelim ve çocuklarımız olsun! Aralarından Şamgaz adlı biri önderleri oldu. Hiç biriniz kabul etmeseniz de bu işi tek başıma yapacağım, dedi diğerlerine. Bu günah için bir ceza biçilecekse, bunu hepiniz için tek başıma üstleneceğim. Birer birer katıldılar bu plana; bir yemin ettiler bu işi birlikte yapacaklarına.*

Marduk'un düğün günü iki yüzü birden iniş yerine indiler. Sedir dağlarındaki büyük platform üstüne kondular. Oradan Eridu'ya yolculuk ettiler, çalışan Dünyalıların arasından geçtiler. Dünyalılar kalabalığı ile vardılar Eridu'ya. Marduk ve Sarpanit'in düğün töreni bittiği anda Şamgaz önceden kararlaştırılan bir işaret verdi diğerlerine. Her bir İgigi bir Dünyalı genç kızı kaptı, zorla kaçırdılar onları.

Şimdi bu hikayeyi Şamgaz'ın isminin Semyaza olarak değiştirildiği şekliyle Hanok'un kitabından dinleyelim.

7. bölüm;

1- İnsanoğulları çoğalınca, güzel ve alımlı kızları oldu.

2- Melekler, göklerin çocukları onları görüp onlara karşı şehvet hissettiler. Birbirlerine dediler ki: ”**Gelin insanların arasından kendimize eşler seçelim ve onlardan çocuklarımız olsun**. ”

3- Sonra liderleri Semyaza onlara dedi ki: ”**Bunu gerçekten yapmayı kabul etmeyeceğinizden, Ve büyük bir günahın cezasını tek başıma çekmek zorunda kalacağımdan korkuyorum**.“

4- Onlar da ona dedi ki: ”**Yemin edelim**”

5- Ne olursa olsun bu plandan vazgeçmeyeceğimize dair karşılıklı yemin edelim.

6- Sonra hep birlikte yemin ettiler ve planı uygulayacaklarına söz verdiler. Toplam iki yüz kişi, Yeret’in zamanında Hermon dağının zirvesine indiler.

7- O dağa Hermon dağı demişlerdi, çünkü bu iş için birbirlerine yemin etmiş, vazgeçmemek üzere lanet okumuşlardı.

8- Onlarla birlikte olan diğer meleklerle birlikte kendilerine eşler aldılar. Her biri kendine bir eş seçti ve onlarla birleşmeye, kendilerini onlarla kirletmeye başladılar. Onlara büyüler öğrettiler. Onları bitkiler konusunda ustalaştırmak için kök kesmeyi de öğrettiler.

9- Sonra kadınlar hamile kaldı ve boyları 135 metre olan devler doğurdu.

Bakara suresi 102. ayette alışıldığı gibi açıkça anlatılmayan Harut ve Marut hikayesinde de, Babil' de öğretisi başlayan büyüye vurgu yapılır. Kutsal kitaplar da sık geçen büyü kavramının kökünün insanlığa teknoloji öğretme olduğunu düşünüyorum. Gerçekte Anunnakilerin öğretilmesini istemediği bilgileri şartlar gereği bazen kendi ihtiyaçları için, bazen de rekabetlerinde insanları kullanmak adına öğrettiklerini görüyoruz.

Bu öğreti herkesin onayı ile olmadığında kötülük öğretme, Tanrıları kızdırma şeklinde insanlara yansımaktadır. Zamanla tek Tanrılı din oluşurken teknoloji öğretisi doğaüstü güçlerle, şeytanın yardımıyla kötü insanların yaptığı bir eyleme dönüştü. Büyü soytarılığı öyle bir çılgınlığa dönüştü ki milyonlarca masum insan büyücü damgası vurularak katledildi.

- **KIZLARI KAÇIRAN İGİGİLER EVLİLİKLERİNE İZİN VERİLMESİNİ İSTİYOR**

İgigiler dişilerle birlikte Sedir dağlarındaki iniş yerine gittiler. Orada kendilerine korunaklı bir yer yapıp önderlere meydan okudular: Yoksunluk yeter, çocuksuzluk yeter artık! Adapit kızlarıyla evlenmektir dileğimiz. Buna ya razı olursunuz ya da tüm Dünya'yı ateşle yakar kül ederiz! Telaşa kapılan önderler, İgigilerin komutanı olan Marduk'tan duruma el koymasını istediler.

Meseleye ben çözüm arayacaksam eğer, yüreğim İgigilerden yanadır! Böyle dedi Marduk diğerlerine. Benim yaptığım şeyden mahrum edilemezler! Enki ve Ninmah başlarını sallayıp, gönülsüzce razı olduklarını bildirdiler. Ancak öfkesi yatıştırılamayan Enlil'di. Bir kötü işin peşinden bir diğeri geliyor; İgigiler görüp Enki'den ve Marduk'tan zinayı benimsediler. Gururumuzu ve kutsal görevimizi rüzgara teslim ettiler. Kendi ellerimizle doldurduk bu gezegeni Dünyalılar kalabalığıyla! Enlil büyük bir tiksintiyle konuştu. İgigiler ve dişileri çekip gitsinler Dünya'dan! Lahmu'da koşullar çok kötüleşti, hayatta kalmak imkansız! Böyle diyordu Marduk, Enlil ve Enki'ye. Edin'de kalamazlar, diye öfkeyle bağırdı Enlil. Büyük bir iğrenme ifadesiyle ayrıldı toplantıdan.

- **MARDUK İGİGİLERİ MISIR'A ÇAĞIRIYOR**

Enlil yüreğinden Marduk'a ve onun Dünyalılarına karşı planlar geçiriyordu. Sedir dağlarındaki iniş platformunun üstünde İgigiler ve dişileri korunaklı bir yerdeydiler. Çocukları oldu, roket gemilerin (*Yani Mu'nun yada Ma'nın*) çocukları denildi onlara. (*Masonluktaki Ma'nın oğlu teriminin yani Ma-son kelimesinin kökeni budur diye düşünüyorum*) Marduk ve eşi Sarpanit'in de çocukları oldu. İlk oğlana Asar ve Satu adı verildi. Abzu'nun yukarısında kalan, kendisine ve Sarpanit'e bahşedilen bölgeye davet etti Marduk İgigileri.

Oğulları için inşa ettiği iki şehirde yaşasınlar, diye Marduk çağırttı İgigileri. İgigilerden bazısı çocuklarıyla birlikte koyu renkli diyardaki bu bölgeye geldiler. Sedir dağındaki iniş platformunda kaldı Şamgaz ve diğerleri. Çocuklarından bazıları doğuya, uzaktaki yüksek dağlar diyarına gittiler. Marduk'un gücünü Dünyalılarla nasıl artırdığını dikkatle gözlemliyordu Ninurta.

- **MARDUK'UN GÜCÜNÜ ARTIRMASINDAN KORKAN ENLİL KA-İN'İN SOYUNU GÜÇ OLARAK KULLANIYOR**

Enki ve Marduk neler tasarlıyorlar, diye sordu Ninurta babası Enlil'e. Dünya Dünyalılara miras bırakılacak, dedi Enlil, Ninurta'ya. Git Ka-in'in çocuklarını bul ve onlarla kendi bölgeni hazırlamaya başla! Dünya'nın diğer yanına gitti Ninurta; Ka-in'in çocuklarını buldu. Onlara nasıl araç gereç yapacaklarını, nasıl müzik çalacaklarını öğretti. Madenciliğe nasıl girişeceklerini, nasıl eritip arıtacaklarını gösterdi onlara.

Büyük denizi aşmak için balsa ağaçlarından nasıl sal yapacaklarını anlattı onlara. Yeni bir diyarda bir hakimiyet alanı kurdular; ikiz kuleli bir şehir inşa ettiler orada!!! (*Bu şehrin bu günkü Peru yada Meksika'da olduğunu düşünüyorum*) Denizlerin ötesinde bir hakimiyet alanıydı bu; yeni gök-yer bağının kurulduğu dağlık diyar değildi. Edin'de Lu-Mah (*Lemek*) ustabaşıydı; görevi kotaları dayatmaktı. Dünyalıların tayınlarını azaltmaktı işi.

- **ENKİ LU-MAH'IN (*LEMEK*) EŞİNİ BATANAŞ'I DA DÖLLÜYOR**

Eşi Batanaş'tı; Lu-Mah'ın amcasının kızıydı. Olağanüstü güzellikteydi kız, güzelliği Enki'yi büyüledi. Oğlu Marduk'a haber yolladı Enki: Lu-Mah'ı kendi bölgene çağırt. Dünyalılara göre nasıl şehir kurulacağını öğret ona! Ve Lu-Mah Marduk'un hakimiyet alanına çağırıldığında, Eşi Batanaş'ı sığınak şehir Şurubak'taki Ninmah'ın evine getirdi ki kızgın Dünyalı kalabalıklarından uzakta güvende olup korunsun.

Enki derhal Şurubak'taki kız kardeşi Ninmah'a bir ziyarette bulundu. Batanaş bir meskenin damında yıkanırken Enki ona sarılıp öptü, tohumunu onun rahmine döktü. Batanaş gebe kaldı. Karnı gerçekten büyüdü. (*Davut'un Hatti'li Uriya'nın karısını damda yıkanırken görüp, Uriya'yı cepheye sürüp uzaklaştırdıktan sonra ilişkiye girmesini hatırlayın. Burada Batanaş ile Bat-Şeva'nın isim benzerliğine dikkat edelim. Bu ilişkiden Süleyman doğar*)

- **2. Samuel; 11;**

2- Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damda yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi.

3-Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi. Adam, ”**Kadın Eliam’ın kızı Hititli Uriya’nın karısı Bat-Şeva’dır**” dedi.

4- Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut’un yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü.

5- Gebe kalan kadın Davut’a, ”**Gebe kaldım**” diye haber gönderdi.

6- Bunun üzerine Davut Hititli Uriya’yı kendisine göndermesi için Yoav’a haber yolladı. Yoav’da Uriya’yı Davut’a gönderdi.

7- Uriya yanına varınca, Davut Yoav’ın, ordunun ve savaşın durumunu sordu.

8- Sonra Uriya’ya, ”**Evine git, rahatına bak**” dedi. Uriya saraydan çıkınca, kral ardından bir armağan gönderdi.

9- Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayın kapısında uyudu.

10- Davut Uriya'nın evine gitmediğini öğrenince, ona, "**Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?**" diye sordu.

11- Uriya, "**Sandık da, İsrailliler'le Yahudalılar da çardaklarda kalıyor**" diye karşılık verdi. "**Komutanım Yoav'la efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yiyip içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım.**"

12-Bunun üzerine Davut, "**Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim**" dedi. Uriya o gün de, ertesi günde Yeruşalim'de kaldı.

13- Davut Uriya'yı çağırdı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamlarıyla birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi.

14- Sabahleyin Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığıyla gönderdi.

15- Mektupta şöyle yazdı: "**Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki vurulup ölsün.**"

16- Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriya'yı yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere yerleştirdi.

17- Kent halkı çıkıp Yoav'ın askerleriyle savaştı. Davut'un askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı.

Olayın hikayeye çeşni katılmış haliyle bile olsa Enki'nin olayına benzerliği ilginçtir. Bu arada İsa'nın onun soyundan gelmesi ile övünülen, ünlü, şanlı Yahudi kralı budur. Tanrının isteği ve desteği ile kral olup, zavallı, cahil bir savaşçının eşine tecavüz eden, savaşçıyı öldürtüp onun karısına sahip olmayı isteyecek kadar şerefsizleşen bir kral. Yorumu size bırakıyorum.

Kur'an'da da; Ahzap suresinde bu olay örnek gösterilerek Muhammed'in evlatlığı Zeyd'in eşini almasına Tanrı'dan onay çıkar.

Zeyd; Hatice ile evliyken alınmış evlatlıktır. Muhammed onu kendi eliyle halasının kızı Zeynep ile evlendirir. Ancak Hatice öldükten sonra bir çok kadınla evlenen Muhammed'in gönlü halasının kızı Zeynep'e de düşer. Onu evde çamaşır yıkarken görür ve onu arzular. Ancak bunu dillendiremez. Zeynep durumu Zeyd'e iletir. Zeyd Muhammed'e eşini vermeyi teklif eder. Muhammed kabul etmez.

Tam o sırada Tanrı imdada yetişir ve ard arda inen ayetlerle Zeynep'i Muhammed'e helal kılar. Bu da yetmez; çok acımasız bir karar verir ve evlatlıkların öz evlat olmayacağını, evlatlıkların babalıklarına baba dememesi gerektiğini söyler. Ayrıca evlatlığının eşini alıyor diye ayıplanmaktan da kurtarır. Bunu yaparken de Davut'u örnek gösterir. Zeyd'de Suriye 'de zor bir savaşta şehit düşer.

- **Ahzap Suresi;**

4- Allah, bir adamın içinde iki kalp yaratmadığı gibi, ”**zıhar**” yaptığınız eşlerinizi de analarınız yerinde tutmadı ve evlatlıklarınızı da öz oğullarınız olarak tanımadı. Bunlar sizin ağızlarınıza geliveren sözlerden ibarettir. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola O eriştirir.

5- Onları (*Evlat edindiklerinizi*) babalarına nisbet ederek çağırın. Allah yanında en doğrusu budur. Eğer babalarının kim olduğunu bilmiyorsanız , bu taktirde onları din kardeşleriniz ve görüp gözettiğiniz kimseler olarak kabul edin. Yanılarak yaptıklarınızda size vebal yok; fakat kalplerinizin bile bile yöneldiğinde günah vardır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

36- Allah ve Resulü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur.Her kim Allah ve Resul’üne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

37- (*Resulüme!*) Hani Allah’ın nimet verdiği, senin de kendisine iyilik ettiğin kimseye: Eşini yanında tut, Allah’tan kork! diyordun. Allah’ın açığa vuracağı şeyi, insanlardan çekinerek içinde gizliyordun. Oysa asıl korkmana layık olan Allah’tır. Zeyd, o kadından ilişiğini kesince biz onu sana nikahladık ki evlatlıkları, karılarıyla ilişiklerini kestiklerinde (*o kadınlarla evlenmek isterlerse*) müminlere bir güçlük olmasın. Allah’ın emri yerine getirilmiştir.

38- Allah’ın, kendisine helal kıldığı şeyde peygambere herhangi bir vebal yoktur. Önce gelip geçenler arasında da Allah’ın adeti böyle idi. (*Kastedilenin Davut olduğu konusunda tam bir fikir birliği vardır*) Allah’ın emri mutlaka yerine gelecek, yazılmış bir kaderdir.

39- O peygamberler ki Allah'ın gönderdiği emirleri duyururlar, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah herkese yeter.

40- Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

50- Ey peygamber! Mehirlerini verdiğin hanımlarını, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği ve elinin altında bulunan cariyeleri, amcanın, halanın, dayının ve teyzenin seninle beraber göç eden kızlarını sana helal kıldık. Bir de peygamber kendisiyle evlenmek istediği takdirde, kendisini peygambere hibe eden mümin kadını, diğer müminlere değil, sırf sana mahsus olmak üzere helal kıldık. Kuşkusuz biz, hanımları ve ellerinin altında bulunan cariyeleri hakkında müminlere neyi farz kıldığımızı biliriz. Ki, sana bir zorluk olmasın. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

51- Onlardan dilediğini geriye bırakır, dilediğini de yanına alırsın. Boşadığın hanımlardan arzu ettiğini tekrar yanına almanda, senin üzerine bir günah yoktur. Böyle yapman onların mutlu olmalarına, üzülmemelerine ve hepsinin, senin verdiklerine razı olmalarına daha uygundur. Allah, kalplerinizde olanı bilir. Allah hakkıyla bilendir, halimdir.

52- Bundan sonra artık başka kadınlarla evlenmen, elinin altında bulunan cariyeler hariç güzellikleri hoşuna gitse bile, bunların yerine başka hanımlar alman sana helal değildir. Allah her şeyi gözetler.

İnsanın ister istemez aklına bir çok soru geliyor.

Örneğin çocuğu olmadığı için birini evlat edinmiş aile, onu evladı olarak görmeyecek mi? O çocuk onlara anne, baba diyemeyecek mi? Baba isterse evladı gibi görüp büyüttüğü, onca çilesini çektiği, evlat hasretini giderdiği yavrusunun eşini almayı kendine hak mı görecek? Bu nasıl bir zalimliktir? Nasıl olur da Tanrı sadece peygamberi bir kadına gönlü düştü diye tüm insanlığa böyle bir zulmü layık görür? Nasıl olur da Tanrı neredeyse tüm kadınları peygambere helal görüp, sonrada bizlerle alay eder gibi bundan sonra başka hanımlar alman sana helal değildir der? Gerçekten Tanrı böyle bir şey midir? Gerçekten peygamberler bir sürü kadına gönül düşürecek kadar cinselliği ön plana alan kişiler midir? Bunca akıl tutulması içinde biz Tanrı'yı nasıl bir şey olarak algılayacağız? Yorumu size bırakıyorum.

- **LU-MAH YENİDOĞANIN DÜNYALILARA BENZEMEDİĞİNİ GÖRÜR**

Şurubak'tan haber yolladı Lu-Mah'a; Edin'e dön, bir oğlun oldu. Edin'e, Şurubak'a döndü Lu-Mah; Batanaş oğlunu gösterdi ona. Teni kar gibi beyazdı, saçı yün renginde. (*Hanok'un kitabında tarif edilen Tanrı tasvirinin aynısı. **46. bölüm**; 1- Ve orada kadim olanı gördüm. Başı yün gibi beyazdı. **70. bölüm**; 12- Kadim olan onlarla birlikteydi. Başı yün gibi beyaz ve temizdi.*) Gökler gibiydi gözleri; gözleri ışıldıyordu büyük bir parlaklıkla. Şaşıran ve korkan Lu-Mah koşturdu babası Matuşal'ın (*Metuşelah)* huzuruna. Batanaş'tan Dünyalıya hiç benzemez bir oğlan doğdu; pek şaşırttı beni onun doğumu.

Ben Dünya'da yaşadıkça ve Dünyalıların çocuklarında da olduğu gibi büyüdükçe Annunaki çocuklarının saç renginin koyulaştığını ve erişkin Anunnakilerin beyaz tenli renkli gözlü ve sarışın olduklarını düşünüyorum. Nitekim Dünya'nın bir çok yerindeki Tanrı tasvirlerinde tip tarifleri böyledir.

- **BATANAŞ OĞLANIN LU-MAH'TAN OLDUĞUNU SÖYLÜYOR**

Matuşal gelip Batanaş'a, yeni doğan oğlanı gördü, benzeyişine pek şaşırdı. Oğlanın babası İgigilerden biri mi?*(Buradan kabaca ilk nesil Anunnakilerin beyaz saçlı, beyaz tenli ve mavi gözlü oldukları sonucuna varabiliri)* diyerek gerçeği istedi Batanaş'tan Matuşal. Eşin Lu-Mah'a derhal açıkla gerçeği, bu onun oğlu mu değil mi? İgigilerden hiçbiri oğlanın babası değil; hayatım üstüne yemin ederim! Böyle yanıtladı Batanaş. Matuşal dönüp oğlu Lu-Mah'a gitti, sakinleştirmek için omzuna attı kolunu.

Bu oğlan bir muamma ama bu tuhaflığıyla sana bir işareti gösteriyor. Eşsiz bir çocuk, kader tarafından eşsiz bir görev için seçilmiş. Hangi görev, dersen bilmem; zamanı geldiğinde bilinecektir. Böyle diyordu Matuşal, Lu-Mah'a; Dünya'da olanları ima ediyordu. O günlerde Dünya'da çekilen ıstırap giderek artmaktaydı. Günler serinleyip soğudu; gökler yağmuru tutup salmadılar.

Yaratılış 5;

28- Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu.

29- "**Rab'bin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi rahatlatacak**" diyerek çocuğa Nuh adını verdi.

- **YENİ DOĞANIN ADI ZİUSUDRA (*NUH*) KONULUYOR**

Tarlaların ürünleri zayıfladı, ağıllarda dişi kuzular azaldı. Sana doğan oğul, izin ver de yaklaşanın erteleneceğine dair bir işaret olsun. Matuşal böyle dedi oğlu Lu-Mah'a. Adın Tehir koyasın. Matuşal'a ve Lu Mah'a hiç açmadı Batanaş oğlunun sırrını. Ziusudra adını verdi ona. (*Ünlü Nuh peygamber*) Uzun parlak yaşam günlerinden olan anlamına; Şurubak'ta yetişti.

- **TUFANA DOĞRU GİDERKEN ZİUSUDRA (NUH) EVLENİR VE ÜÇ OĞLU OLUR**

Ninmah çocuğa korumasını ve sevgisini bahşetti. Ona çokça anlayış verdi, bilgiyle donattı onu. Enki de çocuğu çok sevdi, Adapa'nın yazılarını okumayı öğretti ona. Genç bir adam olana dek oğlan rahiplik törenlerini nasıl takip edip uygulayacağını öğrendi. Yüz onuncu şarda doğdu Ziusudra (*396.000. yıl*).

Şurubak'ta yetişip büyüdü ve Emzara ile evlendi; kadın ona üç oğlan doğurdu. (*Sam, Ham, Yafes. Tevratta geçen Nuh yani Ziusudra'nın baba ve dede adları yani Matuşal ve Lu-mah (Lemek) birebir aynıdır*) Onun günlerinde Dünya'daki ıstıraplar iyice arttı; kuraklıklar ve salgın hastalıklar Dünya'yı kötü etkiledi.

(***Yaratılış 5; 32-*** *Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.*)

- **DÜNYALILARIN HER YERDE SEKS YAPMASI VE BAĞRIŞMALARI ENLİL'İ RAHATSIZ EDİYOR**

Şimdi bu, Tufandan önce ve Dünya'nın başına gelen musibetlerin ve gizemli Galzu'nun yaşam ve ölüm kararlarına nasıl gizlice yol gösterdiğinin hikayesidir. İgigilerin ve Dünyalı kızların birleşmeleri Enlil'i çok ama çok rahatsız etmekteydi. Marduk'un bir Dünyalı kızla evlenmesine çok üzülmüştü Enlil. Onun gözünde artık Anunnakilerin Dünya görevi sapkınlaşmıştı. Uluyan, bağıran Dünyalı kalabalıklar onun için bir lanetlenme haline geldi.

- **ENLİL DÜNYALILARA YARDIMA İZİN VERMİYOR**

Dünyalıların bildirdikleri şeyler üstüne üstüne gelip yüreğini sıkıyordu. Çiftleşmeleri uykumdan ediyor beni! Böyle diyordu Enlil diğer önderlere. Ziusudra'nın günlerinde kuraklıklar ve salgın hastalıklar Dünya'yı kötü etkiler oldu. Ağrılar, baş dönmesi, titremeler, ateşlenmeler Dünyalıları etkisi altına aldı. İzin ver de Dünyalılara şifayı öğretelim, kendilerini nasıl sağaltacaklarını öğrensinler! Böyle diyordu Ninmah.

Topraklarda, pınarlarından sular yükselmedi, toprak rahmini kapattı, yeşillikler fışkırmadı. İzin ver de Dünyalılara gölet ve kanal inşa etmeyi öğretelim, denizlerinden balık ve besin sağlamayı öğretelim. Böyle diyordu Enki diğer önderlere. Men ederim böyle bir işi, dedi Enlil, Enki'ye.

Yaratılış 6;

5- Rab baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte.

6- İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.

7- “**Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım**” dedi, ”**Çünkü onları yarattığıma pişman oldum.**”

8- Ama Nuh Rab’bin gözünde lütuf buldu.

9- Nuh’un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü.

10- Üç oğlu vardı. Sam, Ham, Yafet.

11- Tanrı’nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.

12- Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.

13- Tanrı Nuh’a, ”**İnsanlığa son vereceğim**” dedi, ” Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim.

Elbette Tanrı'nın yeryüzündeki tüm canlıları yok ederken balıklara torpil geçmesi ilginç! Ayrıca hayvanların günahı neydi diye sorası geliyor insanın. Yine Tanrı'nın yanıldığını kabul etmesi, yaptığından pişman olması da Tanrı nasıl olur da hata yapar? O her şeyi bilen ve kusursuz olan değil midir? sorularını akla getiriyor. Kendi suretinde yarattığı insan sürekli kötülük yapıyor, yaratıcısını dinlemiyor, yaratıcısı da sürekli pişmanlık duyup habire onu sürüyor ya da yok etmek istiyor.

Kur'an'da ise; geçen zamanın getirdiği değişim gereği olay Allah'a iman etmeyen kavmini Nuh'un uyarması, onlara peygamberlik etmesi, iman etmeyenlerin cezalandırılması boyutuna indirgenir. Nuh kavmine yalvarır ancak onların pek azı iman eder. Tanrı da yok etme kararı verir. Yani, yine bire bir Sümer tabletlerinde ki hikaye şartlara uygun olarak kopyalanır. Hud Suresi

36- Bir de Nuh'a vahyolunmuştu ki: "**Haberin olsun, kavminden iman etmiş olanların dışında hiç biri iman etmeyecektir; onun için her ne yaparlarsa gam yeme!**

37- Bizim gözetimimizde ve vahyimiz dairesinde gemi yap ve Bana o zulmedenler hakkında bir şey söyleme; çünkü onlar, boğulacaklardır!"

- **ZİUSUDRA ENKİ'DEN YARDIM İSTİYOR**

Bırak Dünyalılar açlıktan, salgın hastalıklardan kırılıp yok olsunlar. Men ederim böyle bir işi, diyerek tersledi onun yalvarışlarını. Bir şar boyunca tarlalardaki otları yedi Dünyalılar. İki şar, üç şar boyunca Enlil'in öcünden çektiler. Dünyalıların yayılıp yaşadıkları Şurubak'ta, Ziusudra'nın kentinde ıstırap dayanılmaz hale geldi. Dünyalıların sözcüsü olup Eridu'ya doğru yola çıktı Ziusudra. Efendi Enki'nin evine çevirdi yolunu, efendisini adıyla çağırdı.

Yardım edip kurtarması için yalvardı ona; Enlil'in emirleriyle bağlanmıştı Enki'nin eli kolu. O günlerde Anunnakiler de kendi hayatlarından endişelenmekteydiler. Kendi tayınları da azalmıştı; Dünya'nın değişimleri sebebiyle onlarda kötü etkileniyorlardı. Dünya'da da tıpkı Lahmu'daki gibi mevsimler düzensizleşmişti. Bir şar boyunca, iki şar boyunca incelendi göksel turlar Nibiru'dan.

- **NİBİRU GÜNEŞ SİSTEMİNİN DENGESİNİ ALT ÜST EDİYOR, TUFAN YAKLAŞIYOR**

Gezegenlerin kaderlerindeki tuhaflıklar izlendi Nibiru'dan. Güneş'in yüzünde kara lekeler beliriyordu, yüzünden alevler fışkırıyordu. Kişar (*Jüpiter*) da yaramazlıklar yapmaktaydı, ordusu mevkisini yitirdi, turları baş döndürür oldu. Dövülmüş bilezik (*Asteroid kuşağı*) görülmeyen ağ güçlerince bir çekilip bir itilmekteydi. Bilinmez, anlaşılmaz nedenlerden dolayı huzursuzdu Güneş'in ailesi. Göksel varlıkların kaderlerine baskın çıkmıştı nahoş kısmetler!

Nibiru'da alimler uyarıda bulundular, insanları meydanlarda topladılar. Her şeyin yaratıcısı, ilksel günlere dönmekteydi gökler. Her şeyin yaratıcısı öfkeli! sesleri yükseliyordu bağıran insanlar arasından. Musibetler giderek artmaktaydı Dünya'da. Korku ve kıtlık kaldırmıştı başlarını. Üç şar boyunca, dört şar boyunca gözlemlendi Ak diyara (*Antarktika*) bakan aygıtlar.

- **ANTARKTİKA ERİMEYE BAŞLIYOR**

Nergal ve Ereşkigal Ak diyarın karlarında garip gürlemeleri kaydettiler. Ak diyarı örten kar, buz kaymaya başladı! Böyleydi Abzu'nun ucundan gelen rapor. Denizleri ötesindeki diyarda sığınağında Ninurta'nın önceden haber veren aygıtları kuruluydu. Dünyanın dibindeki sarsıntılar ve asabiyeti aygıtlarıyla belirledi. Garip bir durum yaklaşmakta! Böyle dedi Enlil, Nibiru'daki Anu'ya uyarı sözleri yolladı.

- **NİBİRU'DAKİ BİLİM ADAMLARI TUFANI HABER VERİYOR**

Beşinci şar boyunca, altıncı şar boyunca bu olay giderek güçlendi. Nibiru'da alimler uyarıda bulundular, yaklaşan afete dair krala önceden uyarıda bulundular. Nibiru bir sonraki geçişinde Güneş'in yakınlarından, Dünya Nibiru'nun ağ gücüne maruz kalacak. Lahmu kendi turları üstündeyken Güneş'in diğer tarafında bir durak alacak. Nibiru'nun ağ gücüne karşı hiç bir koruma olmayacak göklerde.

Kişar ve ordusu huzursuzlanacak, Lahamu (*Venüs*) da sarsılıp yalpalayacak. Dünya'nın büyük aşağısında, Ak diyarın kar buzunun sabitliği gevşiyor. Nibiru bir sonraki geçişinde Dünya'nın en yakınından , Ak diyarın kar buzu üstünden kayıp kopacak. Bir su afetine yol açacak: Kocaman bir dalga, bir Tufan ile kaplanacak Dünya! Nibiru'da büyük bir dehşet yaşanmaktaydı; Nibiru'nun kendi kısmeti de belirsizdi.

- **DÜNYA'DA VE LAHMU'DA BOŞALTMA İŞLEMİNE BAŞLANIYOR**

Kral, alimler ve danışmanlar Dünya ve Lahmu hakkında çok endişelendiler. Kral ve danışmanları bir karara vardılar: Dünya'nın ve Lahmu'nun boşaltılması hazırlıklarına başlana! Abzu'da altın madenleri kapatıldı, oradaki Anunnakiler Edin'e geldiler. Bad-Tibira'da eritip arıtma işleri durdu; tüm altın Nibiru'ya yollandı. Boşaltmaya hazırlık olsun, diye boş ve hızlı bir göksel araba

- **SAHNEYE GALZU (*HIZIR*?) ÇIKIYOR**

Nibiru'da izlenmekteydi göksel işaretler; kaydedilmekteydi Dünya'daki titremeler. Tam o sıralarda göksel arabalardan birinden indi ak sakallı bir Anunnaki, GALZU idi adı; Büyük bilici. (*Bana göre Hızır*) Görkemli adımlarla Enlil'e doğru ilerleyip ona, Anu'dan gelen mühürlü bir mesaj verdi. Kralın ve meclisin tam yetkili elçisi Galzu'yum ben, dedi Enlil'e. Şaşırmıştı Enlil onun gelişine; öncesinde Anu'dan buna dair bir söz gelmemişti.

Enlil mührünü inceledi Anu'nun; sağlam ve sahiciydi. Nibru-ki'de incelendi tabletteki mesaj; şifrelenişi güvenilirdi. Galzu kral ve meclis adına konuşmakta, onun sözleri benim buyruklarımdır! Böyle diyordu Anu'dan gelen mesaj. Enki'nin ve Ninmah'ın da çağırtılmasını talep etti Galzu. Onlar gelince Galzu, neşeyle gülümsedi Ninmah'a.

- **GALZU NİBİRU'YA DÖNENLERİN UYUM SAĞLAYAMAYIP ÖLECEĞİNİ SÖYLÜYOR**

Aynı okuldanız, aynı yaştayız seninle, dedi ona. Ninmah bunu hatırlayamadı; gelen elçi sanki oğluymuş gibi gençti, kendisi ise kocamış anası gibi. Açıklaması çok basit, dedi Galzu ona: Bizim kışlarımızın uyuklamayla geçen yaşam devreleri sebep olmakta buna! Aslında görevimin bir kısmı bu meseleyle ilgili,; boşaltma hazırlığında ise var bir sır. Dumuzi'nin Nibiru'da kalışından başlayarak Nibiru'ya dönen Anunnakiler incelendiler.

Dünya'da en uzun süre kalanlar en kötü biçimde etkilenmiş olanlardı: Bedenleri artık Nibiru'nun devrelerine uyum göstermiyor. Uykuları huzursuz, gözlerinin feri sönüyor, Nibiru'nun ağ gücü yürüyüşlerini ağırlaştırıyor. Akılları da kötü etkilenmiş; gelen oğullar, arkalarında kalan ana babalarından da yaşlılar! Yoldaşlarım, dönenleri çok çabuk yakalıyor ölüm; bu konuda sizi uyarmaya geldim!

Galzu merhametle dinledi onun bu patlayışını. **Üstünde düşünülecek çok şey var gerçekten de**, dedi. Nibiru'da çok derinden düşünüldü, içe dönülüp derin sorular ortaya atıldı: Nibiru'nun kısmeti her ne idiyse, her şeyin yaratıcısı her neyi istediyse bunun olmasına mı izin verilmeliydi? Yoksa Dünyaya geliş her şeyin yaratıcısının planıydı ve biz de farkında olmayan elçiler miydik?

Bu tartışma, yoldaşlarım, sürecek! Böyle diyordu Galzu onlara. Artık Nibiru'dan verilen gizli emri açıklayayım: **Siz üçünüz Dünya'da kalacaksınız, Nibiru'ya dönerseniz ölürsünüz! Göksel arabalara binip Dünya çevresinde çember çizip felaketin yatışmasını bekleyeceksiniz. Diğer her bir Anunnaki'ye buradan ayrılmak veya felaketin yatışmasını beklemek seçeneği sunulacak.**

- **ENLİL DURUMU TÜM ANUNNAKİLERE AÇIKLIYOR**

Şimdi bu, Anunnakilerin Dünya'yı terk etmeye nasıl karar verdiklerinin ve insanlığın tufan sırasında ortadan kalkmasına izin vermeye nasıl yemin ettiklerinin hikayesidir. Anunnaki ve İgigi komutanlarını çağırtıp Enlil, Nibru-ki'de bir meclis topladı. Önderlerin oğulları ve onların çocukları da toplantıya katıldı. Enlil yaklaşan afetin sözlerini onlara bir sır olarak açıkladı.

Dünyalıları eş almış İgigiler ise ayrılmak ile eşleri arasında bir seçim yapmak zorundalar: Marduk'un eşi Sarpanit dahil hiç bir Dünyalının Nibiru'ya yolculuk etmesine izin verilmeyecek! Geride kalıp neler olacağını görmek isteyenlerin hepsi göksel arabalara sığınmalılar! Diğerlerine gelince, Nibiru'ya yola çıkmak için derhal buradan ayrılmalılar! Böyle açıkladı Gabzu, Nibiru'nun gizli buyruklarını önderlere.

Dünya görevinin sonu acı oldu, dedi onlara büyük bir üzüntüyle. Nibiru'ya gitmek için hazır bekleyen göksel arabalara binmek isteyenler tahliye edilecekler ama Dünyalı eş aldılarsa eğer, eşleri olmadan gitmeliler. Eşlerine ve çocuklarına bağlanmış olan İgigiler, onlar Dünya'nın en yüksek zirvelerine çıkıp kaçsınlar! Kalmayı seçen bir kaç Anunnaki olan bizler, gök gemilerinin içinde Dünya'nın göklerinde kalacağız.

- **HERKES SEÇİMİNİ YAPIYOR**

Afetin geçmesini bekleyip Dünya'nın kısmetine tanık olacağız! Komutan olarak kalmayı ilk seçen ben oluyorum! Böyle diyordu Enlil. **Diğerlerinin neyi seçeceği kendilerine kalmış! Babamla kalıp afetle yüzleşmeyi seçiyorum!** Böyle ilan etti Ninurta. **Tufandan sonra okyanusların ötesindeki diyara geri döneceğim!** Enlil'in Dünya'da ilk doğan oğlu olan Nannar tuhaf bir dilekte bulundu.

Tufanın yatışmasını Dünya semalarında değil de Ay'da beklemek; buydu dileği. Enki meraklanıp şaşırdı, Enlil'in aklı karıştı ama bu dileği onayladı. Enlil'in en küçük oğlu İşkur'un kararı da babası ile birlikte Dünya'da kalmaktı. Nannar'ın Dünya'da doğan ikiz çocukları Utu ve İnanna da kalacaklarını ilan ettiler. Kalmayı ve Dünya'yı terk etmemeyi seçmiş olan Enki ve Ninki de gururla açıkladılar kararlarını.

İgigileri ve Sarpanit'i terk etmeyeceğim, dedi Marduk öfkeyle. Enki'nin diğer oğulları da kalmayı seçtiklerini açıkladılar birer birer: Nergal ve Gibil, Ninagal ve Ningişzidda ve Dumuzi de. Tüm gözler Ninmah'a döndü; o da gururla açıkladı kalmayı seçtiğini: **Hayatımın eseri burada! Yarattıklarımı, Dünyalıları terk etmeyeceğim!**Onun sözleri Anunnakiler ve İgigiler arasında bir feryada sebep oldu; Dünyalılara neler olacağını sordular.

- **DÜNYALILARIN KADERİ KONUSUNDA ENLİL VE ENKİ KAVGA EDİYORLAR**

Bırakın da Dünyalılar iğrençlikleri yüzünden yok olup gitsinler, diye açıkladı Enlil. **Ellerimizle yarattık harikulade bir varlık, yine tarafımızdan kurtarılmalı,** diye bağırdı Enki, Enlil'e. Enlil bağırıp şu sözlerle tersledi onu: **Daha en başından beri, alınan kararları her defasında değiştirdin! İlkel işçilere üreme yeteneği verdin, onlara bilmeyi bahşettin! Her şeyin yaratıcısının güçlerini kendi eline aldın.**

Sonrasında bunu bile iğrençliklerinle kirletip karaladın. Zina yaptın ve Adapa doğdu; onun soyuna anlayışı bahşettin! Onun çocuğunu alıp göklere çıkardın, onlarla bilgeliğimizi paylaştın! Her kuralı yıktın, kararları ve buyrukları çiğnedin. Senin yüzünden oluştu uygar Dünyalı ve kardeş kardeşi öldürdü. Oğlun Marduk yüzünden İgigiler de ona özenip Dünyalılarla evlendiler.

- **ENLİL DÜNYALILARI KURTARMAYACAKLARINA DAİR HERKESTEN YEMİN İSTİYOR**

Kim Nibiru'dan gelen efendi, yalnızca kime ait Dünya artık hiç kimse bilmiyor bunu! Yeter! Yeter, diyorum tüm bunlara. İğrençlikler devam edemez artık! Bilinmeyen bir kader sayesinde bir afet mukadder kılınmışken, bırakın da olacak olan olsun! Böyle açıkladı Enlil kızgın ve bıkkın. Olayları engellemeden yaşanmasına izin vereceklerine dair tüm önderlerden yemin etmelerini istedi Enlil.

Sessizlik yeminini ilk eden Ninurta'ydı; Enlil'in yanında olan herkes de onu izledi. Enki'nin oğullarından ilk yemin eden Nergal'di; Enki'nin diğer oğulları da onu izlediler. **Buyruğuna boyun eğerim**, dedi Marduk, Enlil'e. Ama yemininin değeri neydi? İgigiler eşlerini terk edeceklerse eğer, Dünyalılar arasında korku yayılmaz mı? Ninmah gözyaşları içinde fısıldadı yeminini.

Enlil, erkek kardeşi Enki'ye baktı. Kralın ve meclisin dileği bu, dedi ona. **Beni niye bir yeminle bağlayacaksın ki** diyerek sordu Enki, kardeşi Enlil'e. **Kararını vermişsin, Dünya'da bu bir buyruk! Sel sularına set çekemem; Dünyalılar kalabalığını kurtaramam ki! Beni bir yeminle niye bağlamak istersin?** Böyle sordu Enki, kardeşine. Sanki kısmetin emriymiş gibi her şeyin öylece yaşanmasına izin vereceksek, bunun Enlil'in kararı olduğu bilinsin.

- **TAHLİYE İŞLEMİNE BAŞLANIYOR**

Bu sorumluluk sonsuza dek yalnızca Enlil'indir! Böyle açıkladı Enki herkese. Sonra ayrıldı Enki toplantıdan; Marduk da onunla birlikte çıktı. Enlil buyruklar yağdırıp toplananlar arasında düzen sağladı. Yapılması gerekenler için sağlam ve kesin kararlar belirledi. Ayrılıp gidecekler ile kalacakları gruplara ayırıp düzenledi. Gruplara yer tayin etti, toplanacak ekipmanı ve binilecek arabaları belirledi.

İlk yola çıkacaklar, Nibiru'ya dönecek olanlardı. Çokça kucaklaşma ve el sıkışmadan, neşeyle karışmış üzüntüden sonra göksel arabalara bindiler. Sippar'dan kükreyerek yükselip süzüldü araçlar birbiri ardından. Arkada kalanlar ilk başta güvenle yol alın, diye bağırdılar ama sonra kesildi haykırışlar. Nibiru'ya giden gemilerin fırlatmaları tamamlandıktan sonra, Marduk ve Dünyalı eşleri olan İgigilere geldi sıra.

- **MARDUK İGİGİLERLE KONUŞUYOR**

Marduk onların hepsini iniş yerinde topladı ve bir seçim yapmalarını istedi: Kendisi ve Sarpanit'le, iki oğlu ve kızlarıyla birlikte Lahmu'ya gelip afetin yatışmasını orada bekleyebilirler veya Dünya'nın uzak dağlık diyarlarına dağılıp Tufandan kaçmak için güvenli bir sığınak bulabilirlerdi. Daha sonra Enlil geride kalanları hesapladı ve onları gruplar halinde arabalara tayin etti.

Ninurta'yı Dünya'nın gümbürtülerine dair bilgi vermesi için okyanusların ötesindeki dağlık diyarlara yolladı Enlil. Nergal'e ve Ereşkigal'e Ak diyarı gözlemleme işini verdi Enlil. Dünyalıların üşüşüp saldırmasına karşı muhafızlık etme, geçişleri kapama, engeller ve maniler dikip sağlamlama işini İşkur'a verdi Enlil. Tüm hazırlıkların merkezi göksel arabalar yeri olan Sippar'dı.

- **KAYIT TABLETLERİ İLERDE BULUNSUN DİYE DÜNYA'NIN DERİNLİKLERİNE GÖMÜLÜYOR**

Kaderler tabletlerini Nibru-ki'den Sippar'a taşıdı Enlil; orada geçici bir gök-yer bağı kurdu. Sonra erkek kardeşi Enki'ye seslendi Enlil; ona şöyle diyordu. Olur da afetten sağ salim kurtulunabilirse, olup biten her şeyin hatırlanması için kayıtlar tabletlerini Sippar'da, Dünya'nın derinliklerine güvenle gömelim ki bir gezegenden gelenlerin diğer gezegene neler yaptıkları gelecek günlerde açığa çıkartılabilsin! (*Ne dersiniz, o kayıtlar bulundu mu sizce?*)

Enki erkek kardeşinin sözlerini onaylayıp kabul etti. ME'leri ve diğer tabletleri altın sandıklara sakladılar. Sippar'da, Dünya'nın derinliklerine gömdüler gelecek nesiller için. Artık hazır olan önderler ayrılma işaretini bekliyorlardı. Büyük turu üstünde yol alan Nibiru'nun yaklaşmasını ürküntüyle izlediler. Tam o endişeli bekleyiş sırasında Enki, kız kardeşi Ninmah'a seslendi. Şöyle diyordu Enki ona:

ENKİ NİNMAH'A DÜNYA'DA YAŞAYAN CANLILARIN TOHUMLARINI TOPLAYIP KORUMAYA ALMAYI VE SONRA TEKRAR ÇOĞALTMAYI TEKLİF EDİYOR.

10. Tablet

- **ENKİ RÜYASINDA GALZU'YU GÖRÜYOR. GALZU ZİUSUDRA'YA GEMİ İNŞA ETTİRT DİYOR**

Sippar'da toplandı tüm Anunnakiler ve Tufan gününü beklediler. O sırada, beklemenin gerilimi giderek yükselirken, **odasında uykuya dalan efendi Enki bir rüya görüm gördü**. Rüya görümde gökler gibi parlayan ışıltılı bir adamın sureti göründü.

Adam Enki'ye yaklaşırken gördü ki Enki, bu adam **ak saçlı Galzu'nun** ta kendisi! **Sağ elinde bir oymacı kalemi** tutuyordu.

(Bir çok Sümer, Asur, Mısır vs. tablet ve resimlerinde Tanrılar sık sık bir elinde ölçü ipi, bir elinde oymacı kalemi ile bazen de şakül ile tasvir edilir. Yine bunlar Gudea'nın silindirinde olduğu gibi köşe taşını yerleştirmek gibi ilk görevi de üstlenirler. Köşe taşı sanılanın aksine bir taş değil metalden yapılan sağlam bir temeldir. Köşe taşı, hamtaş, şakül gibi kavramların masonlukta ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Belki de bu kavramların kökeni de Sümerlere kadar dayanmaktadır.)

Sol elinde ise pürüssüzce parlayan **lacivert taşından bir tablet**. Enki'nin baş ucunda duracak kadar yakına gelince Galzu konuşup söyledi: **Enlil'e yönelttiğin suçlamalar haksızdı çünkü o yalnızca gerçekleri anlattı**. Enlil'in kararı olarak bilinecek olan**kararı o değil kader buyurdu**. **Kısmeti şimdi eline alacaksın**, **çünkü Dünya, Dünyalılara miras kalacak.**

Oğlun Ziusudra'yı çağırt, **yeminini bozmadan açıkla ona yaklaşan afeti**. Su heyelanına dayanabilecek, suya batabilecek **bir gemi inşa etmesini ona söyle**. Sana bu **tablette gösterdiğime benzer bir tekne**; içine binip kendini ve akrabalarını kurtarsın. Kullanışlı olan, bitki olsun hayvan olsun **her şeyin tohumunu da yanına alsın**. **Her şeyin yaratıcısının isteğidir bu!**

- **ENKİ UYANINCA TABLETİ YANINDA BULUYOR**

Ve Galzu rüya görümde tabletin üstüne yazı kalemiyle bir suret çizip, oyulmuş tableti Enki'nin yatağının baş ucuna yerleştirdi. Bu **suret soluklaşıp yok olunca rüya görüm sona erdi ve sıçrayarak uyandı Enki**. Bir süre yatağında kıpırdamadan yattı; rüya görüm üstünde düşündü hayretle. Anlamı neydi ki, ne tür bir alamet içeriyordu? Sonra yatağından çıkınca ne görsün, **baş ucundaydı tablet**!

- **GALZU'YU BULAMAYAN ENKİ ZİUSUDRA İLE KONUŞMAYA GİDİYOR**

Yalnızca bir rüya görümde görünen şey şimdi başucundaydı somut! Titreyen ellerle aldı efendi Enki tableti. Üstüne **tuhaf biçimli bir tekne deseni** çizilmişti. Tabletin kenarlarında **ölçü işaretleri vardı**; geminin ölçülerini işaret ediyorlardı! Ürküntü ve umut duygusuyla yataktan kalkıp dolaşan Enki gün doğar doğmaz elçilerini gönderdi. **Çabuk buluna Galzu denen kişiyi, onunla konuşmam lazım**!

Böyle dedi onlara. Gün batımında hepsi döndü geri ve şöyle bildirdiler Enki'ye: Galzu adında kimseyi bulamadık. Galzu dediler, çok oldu Nibiru'ya döneli! Çok şaşırmıştı Enki, gizemini ve alameti anlamak için çabaladı. Gizemini çözemese de işin, verdiği mesaj çok açıktı. O gece gizlice gitti Enki, Ziusudra'nın uyuduğu kamıştan yapılma kulübeye. Yeminini bozmamak için Ziusudra'ya değil de kulübenin duvarına konuştu efendi Enki.

- **ENKİ ZİUSUDRA'YA YAPACAĞI GEMİYİ TARİF EDİYOR**

Uyan! Uyan, diyordu Enki kamış duvara; konuşuyordu kamış perdenin ardından. Ziusudra bu sözlerle uyanınca, Enki ona kamış perdenin arkasından şöyle dedi: Kamış perde, kamış perde! **Sözümü işit**, talimatımı iyi dinle! Tüm yerleşimlerin, şehirlerin

Anu ve Enlil ve Ninmah'ın dile getirdiği karar bu. Sözlerime kulak ver şimdi, sana söylediğim mesajı iyice gözle:**Evini terk et, bir gemi yap**; malından geç, hayatını kurtar! İnşa etmen gereken **teknenin planı ve ölçüleri bir tablette gösterilmekte**. Kamış kulübenin duvarına yaslayıp bırakacağım bunu. **Geminin baştan sona kapalı olsun tavanı, içeriden güneş ışığı görülmemeli.**

- **GEMİYİ SÜRECEK ANUNNAKİ BİLE AYARLANIYOR**

Palangası çok güçlü olmalı, zifti suyu defetsin, diye sağlam ve sıkı olmalı. **Tekne dönüp yuvarlanabilir olsun ki su heyelanından tek parça çıkabilsin**! **Yedi günde inşa et gemiyi, doldur içine aileni ve akrabalarını**. **Gemiye su ve yiyecek yığ, evcil hayvanlarını da getir**. Sonra, tayin edilen günde sana bir işaret verilecek; **suları bilen bir kılavuz tayin edeceğim sana, o gün sana gelecek.**

O gün gelince gemiye binmeli, girişi de kapamalısın! Güneyden gelecek büyük ve taşkın Tufan, toprakları ve yaşamı mahvedecek. Tekneni bağladığın palamarı babalarından kaldırıp koparacak, tekne dönüp yuvarlanacak. Korkmayasın; tekne kılavuzu seni güvenli bir sığınağa götürecek. Senin sayende sağ salim kalacak uygar insanlığın tohumu! Enki'nin sesi kesilince, heyecanlanan Ziusudra diz üstü çöküp yere kapandı.

(Şimdi gayet akılcı bir şekilde açıklanan Sümer Tufan hikayesini mantığın tatile çıktığı kutsal kitap ifadelerinden dinlemeye başlayalım.

Yaratılış 6;

14- Kendine gofer (*Tevrat'ta selvi ağacı olabilir diye not düşülmüş*) ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap.

15- Gemiyi şöyle yapacaksın: Uzunluğu üçyüz (*135 m*) , genişliği elli (*22.5 m*) , yüksekliği otuz arşın (*13.5 m*) olacak. (*Bir arşın 45 cm dir*.)

16- Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap.)

17- Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek.

18- Ama seninle bir antlaşma yapacağım. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin.

19- Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al.

20- Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çifter çifter sana gelecekler.

21- Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola.

22- Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

(Bu iki anlatımdan hangisi size mantıklı geliyor. Denizcilikten hiç anlamayan benim bile kolayca farkedeceğim gibi; bu geminin bırakın tufanı, açık denizdeki güçlü bir dalgada bile batacağını insan hemen anlıyor. Tanrı yine kendisiyle çelişerek, hem yeryüzündeki her canlıyı öldüreceğim diyor, hem de onları kurtarması için Nuh'u devreye sokuyor. Devamlı anlaşma yapıyor sonra yine kendi bozuyor. Kaldı ki bu kadar teferruata ne gerek var? Her şeye gücü yeten Tanrı ol der, olur.

Her canlı türünü kısa sürede küçük bir gemide toplamak, bunların yiyeceklerini toplamak imkansız bir şeydir. Hele hele Dünya'nın değişik yerlerinde, ancak oranın şartlarında yaşayan, kimileri çok ağır hareket eden canlı türlerini nasıl bir yerde toplayabilirsiniz? Bir de canlılar aralarından hangi çifti, nasıl seçip gönderebilir, merak ediyor insan! O küçük gemide bu kadar çok canlının yiyecekleri nasıl depo edilebilir? Düşünsenize aslan ceylan yiyerek besleniyor, ceylan ot yiyerek. Aslan ile ceylan yan yana. Ceylanı yese ceylan soyu tükenecek. Gemide kalma süreleri de az değil ki! 150 gün! Aslana değil iki ceylan, bir ceylan sürüsü lazım.

Oysa Sümer anlatımı oval, her yeri kapalı bir çeşit denizaltıyı tarif etmektedir. Öyle her canlı çifti gemiye doldurulmamış, bulunabilen yaşam özleri Enki ne Ninmah tarafından toplanmıştır. Kapladığı yer ise bir çanta kadardır. Yine soruyorum; hangisi daha mantıklı?)

(**Kur'an'a gelince**; aynı olay çağın ve yaşanılan coğrafya ve kültürün şartlarına göre değiştirilir. Tanrı erki iyice kendini hissettirir. Kur'an'ın en önemli özelliklerinden biri olan elçilerime inanmadılar aslında ben bağışlayıcıyım ama onları bu yüzden cezalandırdım teması burada da işlenir. Nuh kavmini uyarmakta ama kavmi onu dinlememektedir. Her zaman olduğu gibi Tanrı devreye girer ve sen bir gemi yap inanmayanları suda boğacağım der.)

(**Hud Suresi;**

25- Andolsun ki, vaktiyle Nuh'u kavmine gönderdik. Nuh onlara: " **Ben size azabın sebeplerini ve kurtuluşun yolunu açıklayan bir uyarıcıyım**.

26- Allah'tan başkasına kulluk etmeyin! Gerçekten ben acı bir günün azabının başınıza gelmesinden korkuyorum" dedi.

27- Buna karşı kavminden küfreden ileri gelenler: " **Biz seni sadece bizim gibi bir insan olarak görüyoruz, sana uyanları ise ilk bakışta en aşağılık olanlarımızdan ibaret görüyoruz. Sizin bize karşı bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Hatta sizi yalancılar sanıyoruz**" dediler.

28- Nuh: " **Ey kavmim, ne dersiniz? Eğer ben Rabbimden açık bir delil üzerinde isem ve O, bana katından bir rahmet vermiş de size onu görecek göz verilmemişse, onu istemediğiniz halde biz sizi ona zorlayacak mıyız?**"

37- Bizim gözetimimizde ve vahyimiz dairesinde gemi yap ve Bana o zulmedenler hakkında bir şey söyleme; çünkü onlar, boğulacaklardır.

38- O, gemiyi yapıyordu ve kavminden herhangi bir güruh da yanından geçtikçe onunla eğleniyorlardı. Nuh: " **Eğer bizimle eğleniyorsanız, biz de sizin eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz sizinle!**)

- **ENKİ ZİUSUDRA'YA KASABA HALKINA NE SÖYLEYECEĞİNİ DE SÖYLÜYOR**

Efendim! Efendim! Sesini işittim, bir de yüzünü göster! Sana söylemedim ki bunları Ziusudra, kamış duvara konuştum ben! Böyle dedi Enki. Enlil'in kararı, tüm Anunnakilerin ettiği bir yemin elimi kolumu bağlıyor. Yüzümü görecek olursan, diğer tüm Dünyalılar gibi öleceğin kesin! Şimdi kamış duvar, sözlerime kulak ver: Geminin amacı, Anunnakilerin sırrı sende kalmalı!

Kasaba halkı sorduğunda, onlara şöyle diyeceksin: Efendi **Enlil, efendim Enki'ye öfkelenmiş, Enki'nin Abzu'daki mekanına yelken açacağım**, **bir umut Enlil yatışır belki**! Sonra sessizlik oldu. Ziusudra kamış duvarın arkasından çıkıp geldi. Ay ışığında parıldayan lacivert taşından bir tablet görüp aldı eline. Üstünde bir tekne sureti çizilmişti; ölçüler ise çentiklerle gösterilmişti.

Uygar insanların en zekisi olan Ziusudra duyduklarını anlamıştı. **Sabah olunca kasaba halkına şöyle duyurdu**: Efendi Enlil, ustam efendi Enki'ye çok öfkelenmiş, bu yüzden kızgındır bana efendi Enlil. Daha duramam bu şehirde, bir daha ayağımı basamam Edin'e. Abzu'ya, efendi Enki'nin bölgesine yelken açacağım. Çabucak bir tekne inşa edip buradan ayrılacağım ki, efendi Enlil'in öfkesi yatışsın.

- **GEMİ YAPIMINA BAŞLANIYOR**

Güçlükler son bulsun ki, **bundan böyle efendi Enlil üstünüze bolluk bereket yağdırsın**! Halk Ziusudra'nın etrafına toplanıp gemiyi inşa etmek üzere telaşla birbirlerini teşvik etmeye başladıklarında daha öğlen olmamıştı. **Yaşlılar tekne ahşabından keresteler taşıdılar, küçükler sazlıklardan katran getirdiler. Marangozlar uzun tahtaları çekiçle dövdüler, Ziusudra bir kazanda katran eritti.**

Tekneyi içten ve dıştan su geçirmez hale gelene dek ziftledi. Tabletin üstündeki teknenin çizimine göre**tamamlandı gemi, beşinci günde**. **Ziusudra'nın bir an önce yola çıkmasını isteyen kasaba halkı yiyecek ve su taşıdılar gemiye. Kendi boğazlarından kesip ayırdıklarını verdiler ki bir an önce yatışsın Enlil'in öfkesi**! Dört bacaklı hayvanlar da getirildi gemiye.

- **NİNAGAL GEMİYİ KULLANMAK İÇİN GELİR.YANINDA DÜNYA CANLILARININ YAŞAM ÖZLERİ VARDIR.**

Tarlalardaki kuşlar kendiliklerinden uçup kondular gemiye. Ziusudra eşi ve oğullarıyla bindi, onların karıları ve çocukları da geldi. **Efendi Enki'nin bölgesine gitmek isteyen her kimse o da binsin**! Böyle buyurdu Ziusudra toplanan halka. Enlil'in yağdıracağı bereketi düşününce, **ustalardan yalnızca bir kaçı kulak verdi bu çağrıya**. (*Bu cümlenin değiştirilmiş anlatımı aynen Kur'an da geçer.*) **Altıncı gün Ninagal, büyük suların efendisi gelip bindi gemiye. Enki'nin oğullarından biriydi.**

Geminin kılavuzu olarak seçilmişti. **Elinde sedir ağacından yapılma bir kutu vardı**ve bunu gemide, **hep yanında taşıdı**. **Kutunun içindeydi, efendi Enki ve Ninmah'ın topladıkları yaşayan varlıkların yaşam özleri ve yaşam yumurtaları**. Enlil'in gazabından saklanan, istenirse Dünya'da yaşamı yeniden diriltecek olan! Ninagal böyle açıkladı Ziusudra'ya; **böylece tüm yaratıklar çifter çifter gemide saklanmış oldular.**

Ninagal ve Ziusudra gemide, yedinci günün gelişini beklediler. **Yüz yirminci şarda (*432.000. yıl*) beklenmekteydi Tufan. Ziusudra'nın ömrünün onuncu şarında gelmekteydi Tufan. Aslan takımyıldızının durağında birikip büyümüştü heyelan.**

(Yaratılış 7;

1- Rab Nuh'a, " **Bütün ailenle birlikte gemiye bin**" dedi, " **Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum.**

2-3– Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al.

4- Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım"

5- Nuh Rab'bin bütün buyruklarını yerine getirdi.

6- Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı.

7- Nuh, oğulları, karısı, gelinleri, tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler.

8-9– Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh'a gelip gemiye bindiler.

10- yedi gün sonra tufan koptu.)

(Bu bölümde Tanrı yine karar değiştirip birer çift al dediği canlıları yedi yada iki çift al diye Nuh'a tembihler. Yine her canlıyı öldüreceğim derken bir yandan da canlıların kurtarılmasını ister. Ayrıca Tanrının Nuh'tan sadece oğulları ve onun eşlerini yanına almasını istemesi de ilginçtir. İnsan ister istemez soruyor: Neden kızlarını almadı? Elbette bunlar eski çağlarda ki insanlar için mucizevi, korkutucu ve buram buram erk kokan söylemlerdir. Ama bu çağ insanını tatmin etmemekte ve eleştiriler doğal olarak olmaktadır.)

(Kur'an'da ise olaylar yine bildiğimiz tarzda ve çok yüzeysel anlatılmaya devam eder

Hud;

40- Nihayet emrimiz gelipte geminin kazanı kaynayınca Nuh'a: " **Her birinden ikişer çift alıp aleyhinde hüküm geçmiş olanların dışında aileni ve iman edenleri gemiye yükle!**" dedik. Zaten onunla birlikte pek azı dışında kimse iman etmemişti.

41- Nuh: "**Binin içine, yürümesi de durması da Allah'ın adıyladır. Şüphe yok ki Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.** " dedi.)

(Burada benim dikkatimi çeken nokta geminin kazanının kaynamasıdır. Kutsal kitaplara göre tufan sırasında kazanlı yani buhar gücüyle çalışan gemiler yoktu. Tarih bilimine göre de durum böyle. Yine İslam'ın çıktığı devirlerde de kazanlı gemiler yoktu. O halde bu ifadenin kaynağı nedir? İki olasılık var. Bu ayet ya sonradan çok yakın zamanlarda eklendi. Ya da bu hikaye Sümerlerden kopyalandı. Çünkü Anunnakiler o devirlerde üstün teknolojik düzeyleriyle Sümerlere okyanuslarda kullanabilecekleri gemiler yapmayı öğrettiler. Elbette buharlı gemiler yaptırmaları da çok mümkün. Kur'an yazılırken bu ayrıntıyı fark etmeyip aynen yazanlar kendilerini ele vermişler. Hikayeyi alt üst ederken bir gerçeği aynen yazarak kendilerini tuş etmişler.)

- **TUFAN BAŞLIYOR, ANUNNAKİLER KAÇIYOR**

Şimdi bu, Dünya'nın üstüne yayılan Tufan'ın ve Anunnakilerin nasıl kurtulduklarının ve Ziusudra'nın gemide nasıl hayatta kaldığının hikayesidir. Tufan gününden önceki günlerde Dünya gümbürdüyor, sanki canı yanıyormuşçasına inliyordu. Afet çökmeden önceki gecelerde **Nibiru göklerde ışıldayan bir yıldız gibi göründü**. Gündüz vakti karanlık basıyordu ve gece vakti **Ay'ı sanki bir canavar yutuyordu**.

Dünya sallanmaya başladı; daha önceden bilinmeyen bir ağ gücü kışkırttı onu. Şafağın ışığıyla birlikte**ufuktan kara bir bulut kalktı**. Gün ışığı karanlığa döndü, sanki ölümün gölgesiydi çöken. Ardından gümbürdeyen bir gök gürültüsü patladı; şimşeklerle aydınlandı gök. **Ayrılın! Ayrılın, diye işaret verdi Utu**, Anunnakilere. Gök sandallarının içine çömelmiş **Anunnakiler göğe doğru yükseldiler**.

- **GEMİNİN KAPAĞINI KAPATIYORLAR, GEMİ KADERİNE YOLCULUK YAPIYOR**

On sekiz lig ötede, Şurubak'ta parlak patlamaları gördü Ninagal: Kapat! **Derhal kapağı kapat, diye bağırdı Ninagal, Ziusudra'ya**. Birlikte çekip kapattılar ambar kapağının örttüğü menteşeli kapağı; su geçirmez, tamamen kapatılmıştı tekne; içine bir ışık huzmesi bile sızmadı. **O gün, o unutulmaz gün başladı Tufan bir kükremeyle**. Ak Diyar'da, Dünya'nın dibinde sallanmaktaydı Dünya'nın temelleri.

(**Yaratılış 7;**

11- Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı.

12- Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.

13- Nuh oğulları **Sam**, **Ham**, **Yafet**, Nuh'un karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler.

14- Onlarla birlikte her tür hayvan gemiye bindi.

15- Soluk alan her tür canlı çifter çifter Nuh'un yanına gelip gemiye bindi.

16- Gemiye giren hayvanlar Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. Rab Nuh'un ardından kapıyı kapadı)

(Burada Tanrı'nın Nuh'un ardından kapıyı kapama sözü ilginç. Gerçeği olan Sümer tabletlerinde Ninagal ve Ziusudra birlikte kapağı kapatıyorlar. Sadece bu söz bile Tevrat'ın Sümer hikayelerinden alıntı olduğunun kanıtıdır. Çünü soru açıktır. Tanrı nasıl olurda bir insanın ardından kapı kapatır? Bu bir insan davranışıdır. O insan da Ninagal'dir.)

Binlerce gök gürültüsüne denk bir kükreme ile **temelinden kurtulup kaydı buz örtüsü**. **Nibiru'nun görünmeyen ağ gücü** çekip aldı onu ve güney denizine kayıp çarptı. Bir buz örtüsüne çarpıyordu diğeri. **Ak Diyar'ın yüzeyi kırılmış yumurta kabuğu gibi ufalandı.** Bir defada **kabardı ge lgit dalgası**; suların duvarı göğe tırmandı. Daha önce görülmemiş şiddette **bir fırtına Dünya'nın dibinde kükremeye başladı.**

Rüzgarını iteledi suların duvarı; **gelgit dalgası kuzeye doğru yayıldı**. Kuzeye doğru ilerledi suların duvarı;**Abzu topraklarına varmak üzereydi**. **Oradanda yerleşilen topraklara dek ilerledi; Edin'i boğup geçti**. Gelgit dalgası, **sular duvarı Şurubak'a eriştiğinde Ziusudra'nın gemisini palamarlarından kurtardı büyük dalga**. **Sağa sola çalkaladı, bir su uçurumu gibi yuttu onu**.

- **TUFAN HER ŞEYİ YUTUYOR**

Tam olarak suya battı ama gemi dayandı; **bir damla su bile içeri almadı**. Dışarıda fırtınanın dalgası öldürücü bir savaş gibi insanları ele geçirdi. Hiç kimse yanındakini göremedi, yer kaybolmuştu, **yalnızca su vardı**. Bir zamanlar zeminde dik duran **ne vardıysa kudretli sularla süpürülüp gitti**. Günün sonunda suların duvarı **hız kazanıp dağları da altına aldı**. Anunnakiler göksel gemilerinin içinde Dünya'nın çevresinde turluyorlardı.

(**Yaratılış 7;**

17- Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı.

18- Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı.

19- Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı.

20- Yükselen sular dağları on beş arşın (*18 metre*) aştı.

21-22- Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü.

23- Rab insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh'la gemidekiler kaldı.

24- Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.)

(Burada eklemek istediğim şey; tufan çok ani bastırmadığına, o küçük gemi yüzebildiğine göre (ki imkansız) o esnada denizlerde yüzmekte olan gemiler ve sahile bağlı olan bir çok gemiye binebilenler de kurtulmuş olmalıdırlar. Yani sadece Nuh'un gemisinin kurtulması zor bir ihtimal gibi görünmüyor mu?)

(**Kur’an; Hud,**

42- Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalar içinde akıp gidiyordu ve Nuh ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna: ”**Ay oğlum, gel bizimle beraber bin, kafirlerle beraber olma!**” diye seslendi.

43- O: ”**Ben, beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım.” dedi. Nuh:” Bu gün Allah’ın emrinden koruyacak yok; meğerki O rahmet ede!**” dedi, derken dalga aralarına giriverdi ve o da boğulanlardan oldu.)

- **ANUNNAKİLER TUFANI İZLİYOR**

Bölmelere doluşmuş, dış duvarlara dayanıp çömelmişlerdi. **Dünya’da aşağıda neler olduğunu görmek için uğraşıyorlardı**. Göksel gemisinde **Ninmah** doğum sancısı çeken bir kadın gibi haykırdı: Yarattıklarım sularla dolu bir gölette yusufçuklar misali boğuldular. Geçip giden deniz dalgası aldı tüm yaşamı! Böyle ağlayıp inliyordu Ninmah. Onun yanındaki İnanna da ağlayıp ağıt yaktı:

Aşağıdaki her şey, yaşayanların hepsi kile döndü! Böyle **ağlıyorlardı Ninmah ve İnanna**; ağladılar ve hislerini yatıştırdılar. Diğer göksel sandallardaki **Anunnakiler bu azgın taşkınlık manzarası karşısında acizdiler**. Kendilerinkinden çok daha büyük bir güce huşuyla tanık olmaktaydılar o günlerde. Dünya’nın meyvelerine açlık duydular, mayalanan iksire susadılar.

- **TUFAN YEDİ GÜN SONRA BİTİYOR**

Eski günler, heyhat, kile döndü. Böyle diyordu Anunnakiler birbirlerine. **Muazzam gelgit dalgası Dünya'yı yalayıp geçtikten sonra, göğün savakları açıldı**, göklerden **Dünya üstüne salındı bir büyük sağanak**. **Yedi gün boyunca yukarıdan gelen sular ile Büyük aşağı'nın suları birbirine karıştı**. **Sonra sınırına erişen su duvarı saldırısına son verdi**. **Ama gökten inen yağmurlar kırk gün kırk gece daha devam etti.**

Anunnakiler tünedikleri yerden baktılar aşağıya: **Kuru toprak olan yerlerde şimdi bir su denizi uzanmaktaydı**. Ve bir zamanlar zirveleri göğe dek yükselen **dağların tepeleri artık sulardaki adalar gibiydiler**. Ve kuru topraklar üstünde yaşayan her ne vardıysa suların heyelanı altında yok olmuştu. **Sonra** tıpkı başlangıçtaki gibi, **sular havzalarına geri çekildiler**. **Öne arkaya dalgalanan suların düzeyi gün be gün alçaldı**.

Sonra Tufanın Dünya'yı silip süpürmesinden **kırk gün sonra Ziusudra geminin kapağını açtı**, nerelerde olduğuna baktı. **Pırıl pırıl bir gündü**, hafif bir meltem esmekteydi. Başka hiç bir yaşam işaretinin olmadığı engin bir **denizde tek başına sallanmaktaydı gemi**. İnsanlık, yaşanan her şey Dünya'nın üstünden silinip yok olmuştu. Bizden başak canlı kalmamış ama ayak basacak **kuru toprak yok henüz**!

(**Yaratılış 8;**

1- Sonra Tanrı Nuh'u ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı.
2- Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi.
3- Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sonra sular azaldı.)

(Sümer tabletleri tufan kırk gün sürdü derken, Tevrat yüz elli gün diyor. Bana göre akla yatkın olanı kırk gün sonra tufanın bitmesi. Çünkü o kadar uzun süre dayanacak yiyecek deposu oluşturmak ve beklemek zor görünüyor.)

- **NİNAGAL GEMİYİ AĞRI DAĞINA YÖNLENDİRİYOR, KUTSAL KİTAPALRDA Kİ ÜNLÜ KUŞ UÇURMA GERÇEK ŞEKLİYLE UYGULANIYOR**

Böyle dedi Ziusudra akrabalarına ve oturup **ağıt yakmaya başladı**. O sırada Enki'nin atadığı **Ninagal gemiyi Arrata'nın (***Ağrı Dağı***) ikiz tepelerine doğru yönlendirdi**. **Ziusudra** sabırsızlandı; gemideki kuşları saldı ki, kuru toprağa insinler, sağlam kalmış yeşillik varsa bulsunlar. **Bir kırlangıç yolladı** önce, sonra **bir kuzgun** gönderdi; her ikisi de gemiye geri geldiler. **Sonra bir kumru yolladı**, **bir ağaçtan aldığı dalla gemiye döndü kuş**!

Ziusudra artık anladı; suların altından **görünür olmuştu kuru toprak**. Bir kaç gün geçmişti ki, **gemi kayalara takıldı**. Tufan geçti, kurtuluş dağındayız, diyordu Ninagal, Ziusudra'ya. **Su geçirmez kapağı açıp çıktı gemiden Ziusudra**. Gökyüzü açıktı, Güneş parlıyordu, hafif bir rüzgar esmekteydi. Derhal seslendi karısına ve çocuklarına, dışarı çıksınlar diye. **Efendi Enki'ye hamd edelim**, ona şükranlarımızı sunalım, dedi Ziusudra onlara.

(**Yaratılış 8;**

4- Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat (*Arrata= Ağrı*) dağlarına oturdu.

5- Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu göründü.

6- Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu **geminin penceresini** açtı.

7- Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuruyuncaya kadar dönmedi, uçup durdu.

8- Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini anlamak için güvercini gönderdi.

9- Güvercin konacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye Nuh'un yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye yanına aldı.

10- Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı.

11- Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı.

12- Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi.

13- Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh **geminin üstündeki kapağı kaldırınca** toprağın kurumuş olduğunu gördü.
14- İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştu.
15-16- Tanrı Nuh'a, "**Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık**" dedi.)

(Görüldüğü gibi Tevrat bire bir Sümer tabletlerindeki tufanı anlatmaktadır. Zeytin yaprağı getiren kumrunun güvercine dönüştürülmesi dışında olay kaba hatlarıyla aynıdır. Ağrı dağına oturma dahil. Ayrıca Tevrat bir kez daha kendiyle çelişerek Sümer tabletlerini kopyaladığını itiraf eder. Önce Nuh'a geminin penceresini açtırarak dışarı çıkartırken, 13. cümlede denizaltının kapağını kaldırtır. Buradaki "**geminin üstündeki kapak**" kelimesi apaçık bir çelişki ve kendini ele vermektir. Çünkü geminin üst kapağı olmaz. Sadece denizaltılarda olur. Tıpkı Sümer tabletlerinde anlatıldığı gibi!)

(**Kur'an;**

Yunus 73- Biz de onu ve gemide kendisiyle beraber olanları kurtarıp onları yeryüzünün halifeleri yaptık, ayetlerimizi inkar edenleri ise suda boğduk.

Hud;

44- Bir de: "**Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de açıl"** denildi; su çekildi, iş bitirildi, gemi Cudi üzerinde durdu ve o zalim topluluğa"**Defolun**" denilmişti.
48- Denildi ki: "**Ey Nuh, sana ve beraberindeki kimselerden bir çok ümmetlere tarafımızdan bir selam ve bir çok bereketlerle in! Daha bir çok ümmetleri de ileride faydalandıracağız. Sonra Bizden onlara acı bir azap dokunacaktır."**)

(Kur'an gemiyi Ararat değil Cudi dağı üzerine oturtur. Daha önce söylediğimiz gibi mutlaka rahmet ve tehdit ya da korku veren sözler peşpeşe söylenir. Faydalandırdığı ümmetlere vereceği azap şimdiden hazırdır.)

- **GEMİDEN ÇIKIYORLAR**

Oğullarıyla birlikte taş topladı; bu taşlarla bir sunak dikti, **Ardından sunakta bir ateş yaktı**, kokulu tütsülerle yaktı ateşi. **Kurbanlık olsun, diye lekesiz bir dişi koyun seçti**. Ve Enki'ye adadığı sunağın üstünde bu dişi koyunu kurban etti. O sırada göksel arabasının içindeki **Enlil, Enki'ye sözler aktarmaktaydı**.

(**Yaratılış 8;**

17- "**Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar.** "

18- Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı.

19- Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti.

20- Nuh Rab'be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan **yakmalık sunular** sundu.)

(Burada özellikle paylaşmak istediğim konu yakmalık sunu konusudur. Tevrat'ta peygamberler sürekli Tanrı'ya hayvan yakar ve Tanrı bu kokudan hoşnut olur. Yanmış et kokusundan bırakın Tanrıyı, hangi canlı hoşlanır bilemem. Ayrıca neden Tanrı yanmış et kokusunu sevsin ki? Bu nasıl bir Tanrıdır ki, kendi için hayvan yaktırır? Oysa gerçek Anunnakiler için hayvan kesip onlara etinin yedirildiğidir. Ortada sunu falan yoktur. Ortada Anunnakiler için kurulan ziyafet sofrası vardır. Yakmalık sunu denilen şey gerçekte budur.)

- **ENLİL VE ENKİ DE AĞRI DAĞINA İNİYORLAR**

Göksel arabalarımızdan **inelim** kasırgaların içinde, **Arrrata'nın zirvesi üstüne**. Durumu gözden geçirelim, ne yapılması gerek belirleyelim! Diğerleri göksel arabalarının içinde, Dünya'nın etrafında turlamaya devam ederlerken kasırgalarının içinde indiler Arrata'nın zirvesine Enlil ve Enki. Gülerek kucaklaştı iki kardeş, neşeyle kenetlediler kollarını. Derken **şaşırdı Enlil ateşin ve kızaran etin kokusunu alınca**.

- **ENLİL ÇILGINA DÖNÜYOR. ENKİ İLE KAVGA EDİYOR**

Nedir bu, diyerek bağırdı kardeşine. **Tufandan sağ çıkan mı var yoksa**? Gel gidip bakalım, diye sakince yanıtladı Enki onu. Kasırgalarına binip Arrata'nın diğer zirvesine uçtular. **Ziusudra'nın gemisini gördüler**; onun diktiği sunağın yanı başına kondular. Enlil sağ kurtulanları ve aralarında Ninagal'i gördüğünde amansız bir öfkeye kapıldı. **Yok olup gitmeliydi her Dünyalı, diye haykırdı kızgınlıkla.**

Öfkesini alamayıp Enki'ye çullandı. Erkek kardeşini elleriyle boğazlamaya hazırdı. Herhangi bir ölümlü değil o, **benim oğlumdur**! Haykırdı Enki, Ziusudra'yı işaret ederken. Bir an için tereddüt etti Enlil. **Yeminini bozdun**, diyerek bağırdı Enki'ye. Kamış duvara konuştum ben, Ziusudra'ya değil! dedi Enki ve sonra ona, rüya görümü anlattı. Ninagal'in haber saldığı **Ninurta ve Ninmah da o sırada kendi kasırgalarıyla inmişlerdi yere.**

- **ENLİL YUMUŞUYOR VE İNSANOĞLUNU KUTSUYOR**

Olayların nasıl geliştiğini duyduklarında, Ninurta ve Ninmah hiç öfkelenmediler. İnsanoğlunun sağ kalışı her şeyin yaratıcısının muradı olsa gerek, diyordu Ninurta babasına. Anu'nun hediyesi olan kristal gerdanlığa dokunarak yemin etti Ninmah: **Yemin ederim ki, insanlığın toptan yok edilişi bir daha hiç tekrarlanmayacak**! İnsafa gelen Enlil, Ziusudra'nın ve karısı Emzara'nın ellerinden tutup onları şöyle kutsadı: Üreyip çoğalın ve Dünya yenilensin! İşte böyle sona erdi eski zamanlar.

(**Yaratılış 8;**

21- Güzel kokudan hoşnut olan Rab içinden şöyle dedi: İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü **insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür**. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.

22- Dünya durdukça, ekin ekmek biçmek, sıcak, soğuk, yaz, kış, gece gündüz hep var olacaktır.

Yaratılış 9;

1- Tanrı Nuh'u ve oğullarını kutsayarak, "**Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun**" dedi.

2- Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir.

3- Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum.

8- Tanrı Nuh'a ve oğullarına şöyle dedi:

9-10-11 "**Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizinle birlikteki bütün canlılarla antlaşmamı sürdürmek istiyorum. Sizinle antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak**.

15- Sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak.)

(Kendi yarattığı, kendi suretine benzer kıldığı insanoğlunu çocukluğundan beri kötüdür diye tanımlamak, onun doğuştan kötü olduğunu itiraf etmektir. O halde Tanrı neden kötü bir canlı yaratmıştır? Neden kötü yarattığı ile devamlı antlaşma yapmakta sonra kendi bozmaktadır? Bu arada diğer canlıların suçu nedir? Bu bölümde Tanrı; yeryüzünde bir daha tufan ve benzeri felaket olmayacağını ısrarla tekrarlamaktadır. Bana göre bu sözler insanların böylesine ağır felaketleri bir daha yaşamak istememe temennisidir. Oysa bu gün bilim sayesinde biliyoruz ki; Dünya yada diğer bir başka gezegen bu felaketi her an yaşayabilir. Yanı başımızdaki Mars buna canlı örnektir.)

- **ANUNNAKİLER DÜNYA'YA DÖNÜYOR VE İMAR PLANI YAPIYORLAR**

Şimdi bu, Dünya üstünde sağ kalanların nasıl eski hallerine kavuştuklarının ve **okyanusların ötesinde yeni bir altın kaynağının** ve **başka Dünyalıların nasıl bulunduğunun hikayesidir**. (*Yukarıda bahsettiğim başka canlılar da kurtulmuş olmalı söylemimi Sümerliler doğruluyor*.) Arrata'daki buluşmanın ardından Tufanın suları alçalmaya devam etti. Ve Dünya'nın yüzeyi suların altından daha çok görünür oldu. Dağlık diyarların çoğu zarar görmemişti ama vadiler çamur ve mil altına gömülmüşlerdi.

Göksel gemilerden ve kasırgalardan bakıp aşağıdaki **manzarayı taramaktaydı Anunnakiler**. Eski zamanlarda Edin'de ve Abzu'da var olan her şey çamurların altına gömülmüştü. **Eridu, Nibru ki, Şurubbak, Sippar; hepsi gitmiş, tamamen yok olmuştu**. **Ama sedir dağlarındaki büyük taş platform parlıyordu gün ışığında**. Eski zamanlarda kurulan iniş yeri hala sağlam durmaktaydı.

Birbiri ardınca indi kasırgalar platformun üstüne. **Platform sağa sağlamdı**; fırlatma köşesindeki **kocaman taş bloklar tufana dayanmıştı**. Molozları ve ağaç dallarını temizleyen ilk inenler, arabalara iniş işareti verdiler. **Göksel arabalar birbiri ardınca inip platforma kondular**. Sonra Lahmu'daki Marduk'a ve Ay'daki Nannar'a sözler yollandı. Ve onlar da Dünya'ya döndüler, iniş yerinin üstüne kondular.

Böylece toplanan Anunnakileri ve İgigileri bir toplantıya çağırdı. Tufandan sağ kurtulduk ama Dünya mahvoldu! Böyle diyordu Enlil onlara. İster Dünya'da ister başka yerde olsun, **eski halimize dönmek için gereken tüm yolları değerlendirmeliyiz**. **Nibiru'nun geçişiyle mahvoldu Lahmu! Böyle anlattı Marduk: Atmosferi emilip çekildi, suları buharlaştı, toz fırtınaları yerine döndü orası.** (*Bu gün Mars aynen Sümerlilerin tarif ettiği durumdadır*)

Ay'da kendi başına yaşamı destekleyemez, ancak kartal miğferleriyle kalınabilir üstünde! Böyle anlattı Nannar durumu diğerlerine ve sonra sevgiyle dolu sözler söyledi: Hiç unutmamalıyız ki, bir zamanlar Tiamat'ın ordularının komutanıydı o. Dünya'ya yoldaştı, o da bağlıdır Dünya'nın kaderiyle! Enlil oğlunun omzuna koydu elini, sevecen. **Şimdi kaygımız hayatta kalmak**.

- **YARATILIŞ ODASINDA YİYECEK TOHUMLARI ARIYORLAR**

Nazikçe böyle çıkıştı Nannar'a Enlil; şimdi ilk kaygımız karnımızı doyurmak! **Mühürlenmiş yaratılış odasını inceleyelim belki de Nibiru'nun tohumlarından bulabiliriz hala!** Böyle dedi Enki, Enlil'e; bir zamanlar yaratılan tahılları hatırlattı ona. Platformun bir yanında, çamuru biraz eşeleyip temizleyince buldular çok uzak zamanlardan kalaln hava bacasını.

- **YİYECEK ÜRETİMİ İÇİN İŞBÖLÜMÜ YAPILIYOR**

Onu örten taşı kaldırıp bu korunaklı yere girdiler. Yeşil taştan yapılma sandıklar mühürlerle kapatılmıştı ve mühürler bakır bir anahtarla açıldı. Sandıkların içinde, kristal **kaplar içindeydi Nibiru'nun tahıllarının tohumları**! Dışarı çıkan **Enlil tohumları Ninurta'ya verdi**, verirken ona şunları söyledi: **Dağ yamacındaki terasa git**, **Nibiru'nun tahıllarından bir kez daha ekmek vermesini sağla**!

Sedir dağlarında ve başka dağlarda da **şelalelere set çekti Ninurta**. **Teraslar inşa etti**, **Ziusudra'nın en büyük oğluna ürün yetiştirmeyi öğretti**. **Enlil en küçük oğlu İşkur'a başka bir görev verdi**: Suların çekildiği yere git ve sağlam kalmış **meyve ağaçlarını bul**! Meyve yetiştiricisi olsun, diye yanına Ziusudra'nın en küçük oğlunu kattılar: **Buldukları ilk meyve Ninmah tarafından getirilen asmanınkiydi**.

- **ENKİ YAŞAM ÖZLERİNİ GÖSTERİYOR**

Onun suyundan, Anunnakilerin şu ünlü iksirinden bir yudum aldı Ziusudra. Bir yudum, sonra bir yudum daha **derken Ziusudra kaybetti kendini**; bir sarhoş gibi sızıverdi! Sonra **bir armağan sundu Enki**, Anunnakiler ve Dünyalılara. Ninagal'in yanında taşıdığı sandığı ortaya çıkarttı ve içindeki o şaşırtıcı şeylerin hepsini açıkladı: **Yaşam yumurtalarının yaşam özleri, Ziusudra'nın gemisindeki dört bacaklı hayvanların rahimlerinde bir araya getirilebilir**.

- **ONARIM DEVAM EDİYOR**

Yün ve et verecek **koyunlar çoğalacak**, süt ve post verecek davarlarımız olacak. Derken **başka canlı yaratıklarla tekrar dolacak Dünya**! **Çobanlıkla ilgili görevleri Dumuzi'ye verdi Enki**; Ziusudra'nın ortanca oğlunu da yardımcı olması için görevlendirdi. Sonra Enki dikkatini, bir zamanlar kendisinin ve oğullarının hakimiyet bölgesi olan koyu renkli toprak kitlesine çevirdi.

Ninagal ile birlikte dağlarda kudretli suların birbirine karıştıkları noktada **bir su bendi dikti** ki, Güçlü çağlayanların suları bir yola girip oradan da bir göl içine akıp birikebilsin. Sonra **Abzu ile büyük deniz arasındaki toprakları Marduk ile birlikte taradı**: Bir zamanlar yerleşim olan yerlerde, nehrin vadisine birikmiş suları nasıl boşaltacağı üstünde düşündü. **Nehrin orta yerinde**, nehir sularının çağlayan oluşturduğu yerde suların ortasından **bir ada yükseltti**.

Adanın **derinliklerine ikiz mağaralar oydu** ve üst kısımlarına, taşlardan savaklar oluşturdu. Böylece yüksek dağlardan gelen suların akışını yavaşlatabilir veya hızlandırabilirdi. Setlerle ve savaklarla ve **iki dar tünelle suları düzenledi**. Mağara adasından, **Abu adasından** başlayıp nehrin dolambaçlı vadisini suların altından yükseltti. **İki darlık ülkesinde Dumuzi ve çobanlar için bir yerleşim yeri biçimlendirdi Enki.**

- **NİBİRU'DA FELAKETTEN NASİBİNİ ALIYOR, ATMOSFER YIRTILDIĞI İÇİN YİNE ALTINA İHTİYAÇ DOĞUYOR**

Enlil tam bir memnuniyetle olan bitenin haberlerini gönderdi Nibiru'ya. Nibiru ise kaygı dolu sözlerle yanıtladı: Dünya'nın ve Lahmu'nun yakınından geçiş **Nibiru'da çok büyük hasara yol açtı**. Altın tozundan olan **kalkan yırtıldı, atmosfer yine zayıflıyor**. **Acilen yeni altın tedarik etmeniz gerek**! Derhal Abzu'ya gitti Enki, tarayıp araştırması için oğlu Gibil'i yanına alıp yola çıktı.

Altın madenlerinin hepsi yok olmuştu, su heyelanı altına gömülmüşlerdi. Edin'de Bad-Tibira'da yoktu; Sippar'da arabalar yeri de mevcut değildi artık! Madenlerde ve Bad-Tibira'da meşakkatle çalışan yüzlerce Anunnaki Dünya'dan ayrılıp gitmişti. İlkel işçiler olarak iş gören Dünyalılar kalabalığı ise Tufan yüzünden kile dönüşmüştü. **Dünya'dan artık hiç altın çıkartılamaz! Böyle buyurdu Enlil ve Enki Nibiru'ya.**

- **NİNURTA GÜNEY AMERİKA'DA ALTIN BULUYOR**

Dünya'da ve Nibiru'da ümitsizlik çöktü herkese. Tam o sırada, sedir ağaçları dağlarındaki işlerini tamamlamış olan **Ninurta** bir kez daha **görmek istedi dağlarını okyanuslar ötesindeki diyarın**. O diyardan, Dünya'nın diğer yanından şaşırtıcı sözler iletti. Su heyelanları dağ yamaçlarına derin yarıklar açmış, **dağ yamaçlarından irili ufaklı külçeler halinde hesapsızca altın düşüp akmış.**

Aşağıdaki nehirlere, **madencilik yapmadan da oradan toplanabilir altın**! Enlil ve Enki bu uzak dağlık diyara gittiler derhal, şaşkınlıkla baktılar keşfedilen manzaraya: Altın, eritme arıtma gerektirmeyen **som altın yatmaktaydı** dört bir yanda! Bu bir mucize! Böyle diyordu Enki, Enlil'e. Nibiru'nun sebep olduğu hasar Nibiru tarafından onarıldı. Her şeyin yaratıcısının görünmeyen elleri Nibiru'daki yaşamı sağlayacak! Böyle dedi Enlil.

- **KA-İN'İN SOYUNA ALTIN TOPLATIYORLAR**

Peki **kimler toplayacak külçeleri**, bunlar Nibiru'ya nasıl yollanacak, diye sordu önderler birbirlerine. Birinci sorunun yanıtı Ninurta'dan geldi. **Dünya'nın bu yanındaki yüksek dağlarda hayatta kalmış Dünyalılar var**!**Ka-in'in soyundan bunlar, metalleri işlemeyi biliyorlar**. **Dört erkek ve dört kızkardeştir** önderleri; sallara binip kurtarmışlar kendilerini. **Onların yaşadığı dağın zirvesindeki bir gölün tam ortasındaki bir adadalar.**

- **GÜNEY AMERİKA'YA UZAY GEMİSİ ÜSSÜ KURUYORLAR**

Herkes görsün, diye bu büyük tasarımı bir tablet üstüne geçirdi. Sedir dağlarındaki iniş yeri de bu tesisin bir parçası ola, dedi. İniş yeri ile araba yeri arasındaki uzaklığı ölçtü. Bunların tam ortasındaki noktada tasarladı**yeni uçuş kontrol merkezinin yerini**:**Uygun bir tepe seçti orada, yolu gösteren dağ koydu adını**. İniş yerine benzer ama daha küçük bir taş platform inşa edilmesini buyurdu.

Tam ortasında duran büyük bir kayanın içi dışı oyuldu ki, yeni gök-yer bağının yuvası olsun ve Dünya'nın yeni göbeği, **Tufan' dan önce Nibru-ki'nin işlevinin yerini alsın**. **İniş yolu kuzeyde Arrata'nın ikiz zirvelerine sabitlendi**. İniş koridorunun sınırını çizmek için Enlil ikişer ikiz tepe istemekteydi ki, iniş koridorunun sınırı belirlensin, inişler ve kalkışlar güvenle yapılsın.

- **ALTIN ŞEHRİNE NİNGİŞZİDDA'NIN HEYKELİNİ DİKİYORLAR**

Temel taşlarına dokunmaktaydı sular, o geniş çapını kilden belirlediler. **Parçaları hünerle birarada dokunan ev**, göklerde tur atarak dolaşan **büyükler için bir dinlenme yeri olacaktı.** Roket gemiler için, derinliklerine varılamaz bu ev bir sınır taşı olacaktı. **Anu bizzat Ekur diye adlandırdı**. Böyle düzdü ezgiyi Ninmah için yapılan kutlamada. Anunnakiler dikkate değer eserlerini kutlarlarken, Enki şu öneride bulundu Enlil'e .

Gelecekte sorulduğunda ne zaman ve kim tarafından biçimlendirildi bu harika? İzin ver de **ikiz tepelerin yanı başına bir anıt dikelim**; Aslan çağını ilan etsin. Zirveleri tasarlayan **Ningişzidda'nın suretini oyalım üstüne**. Tam olarak göksel arabalar yerine doğru olsun bakışı. Ne zaman, kim tarafından ve ne amaçla yapıldığını açıklasın gelecek nesillere! Böyle önerdi Enki, Enlil'e.

- **GÖKSEL ARABALAR YERİNE UTU KOMUTAN OLUYOR**

Enlil bu sözlere rıza gösterdi ve şöyle dedi Enki'ye: **Göksel arabalar yerinin komutanı yine Utu olmalı**. **Tam olarak doğuya bakan aslan Ningişzidda'nın suretinde olsun**! Kaya yatağı kesilip oyularak aslanı biçimlendirme işi sürerken, **Marduk babası Enki'ye gücenmiş sözlerle şöyle dedi**: **Bana tüm Dünya'yı idarem altına alacağımı vadetmiştin**. Halbuki komutayı ve görkemi başkalarına bahşediyorsun. Görevsiz ve bölgesiz kaldım ben.

- **ANUNNAKİLER DÜNYA'YI ARALARINDA PAYLAŞIRLAR**

Dünya halen afetten mustarip, biz Anunnakiler bir avuç kadarız, Dünyalılardan ise bir kaçı hayatta kalmış! Marduk bu onurdan mahrum etmesin Ningişzidda'yı ama Marduk'un sözlerine de kulak verilsin! Rekabet eden önderlere, işte böyle dedi uzlaştırıcı Ninmah. Barışın sürebilmesi için üstünde yaşanabilir topraklar bizler arasında bölüştürülmeli, dedi Enlil, Enki'ye.

- **HAM, SAM, YAFET…NASIL DA HER ŞEY AYNI!!!**

Yarımadayı (Sina) itirazsız paylaştırıcı olarak kabul edip burayı uzlaştırıcı Ninmah'a tayin ettiler. **Tilmun** dediler adına, füzeler yeri anlamına; Dünyalılara yasakladılar sınırlarından girişi. Buranın doğusunda kalan yaşanabilir topraklar Enlil'e ve onun oğullarına ayrıldı. **Ziusudra'nın iki oğlu olan ŞEM ve YAFET'in torunları** bundan böyle orada yaşayacaklardı.

(**Yaratılış 9,**

18- Gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenan'ın babasıydı.

19- Nuh'un üç oğlu bunlardı. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar onlardan üredi.

20- Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti.

21- Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çırılçıplak uzandı.

22- Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı.

23- Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler.

24- Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak,

25- Şöyle dedi: "**Kenan'a lanet olsun, köleler kölesi olsun kardeşlerine.**

26- Övgüler olsun Sam'ın Tanrısı Rab'be, Kenan Sam'a kul olsun.

27- Tanrı Yafet'e bolluk versin, Sam'ın çadırlarında yaşasın, Kenan Yafet'e kul olsun.")

(Bu bölümü özellikle yazdım. Çünkü din kullanılarak nasıl kin tohumları atılır, nasıl acımasız ırkçılık Tanrı emriymiş gibi gösterilir, bu sözler iyi birer örnek. Yahudiler kendilerini Sam soyundan sayarlar. Tevrat'ın yazıldığı dönemler de Kenan ülkesinde yaşayan Filistler ve Kenanilerle savaş halindeydiler. Yani bu halklar o toprakların asıl sahibi ve orayı işgal etmek isteyen Yahudilerin düşmanıydılar. İşte bu halkları Tanrı sözleriyle aşağılamak ve köleleleri yapmak için kendi halklarını da savaşa teşvik etmek için yukarıdaki nefret söylemleri Tevrat'ta yer buldu.)

(Düşünebiliyor musunuz ; kusursuz diye ifade edilen bir peygamber içki içiyor, sarhoş oluyor, çırılçıplak yatıyor. Bu normal sayılıyor. Ancak durumu görüp kardeşlerine haber veren, babasının üstünün örtülmesine vesile olan Ham kötü oluyor. Daha da anlamsız olanı; olayla hiç ilgisi olmayan Kenan lanetleniyor.

Hem de ne lanetlenme! Direk diğerlerinin kölesi oluyor. Peki sebep ne? Sebep şu ; o devirlerde insanların eğitim ve algı düzeyini dikkate alırsak, çok da ayrıntıya girmeden anlatılan (**saçma da olsa**) hikayeler rahatlıkla kabul görüyordu. İnsanları kandırmak, yönlendirmek ve bunu sorgulanmadan yapmak çok kolaydı. O çağın insanları için de (*bu çağ gibi*) Tanrı sözlerinden çok çıkarları ön plandaydı. İşlerine gelen her Tanrı sözü elbette kabul görecekti.)

Abzu dahil koyu renkli kara kütlesi Enki ve klanının hakimiyet bölgesi olarak belirlendi. Ziusudra'nın ortanca oğlu HAM ve soyu orada yaşayacaklardı. Enki oğlunu yatıştırmak için **bu halkın Marduk'u efendileri, topraklarının efendisi yapmalarını önerdi**. **Senin dileğince olsun! dedi Enlil**, Enki'ye bunun üzerine. Tilmun'da, bu bölgenin dağlık güneyinde, annesi Ninmah için bir mesken kurdu Ninurta. Hurma ağaçlarının, yemyeşil bir vadide akan bir pınarın yanı başındaydı burası.

Dağın zirvesine teraslar kurdu Ninurta, Ninmah için mis kokulu bir bahçe dikti. Tüm bunlar tamamlandığında, Dünya'daki tüm ileri karakollara bir işaret verildi: Okyanusun ötesindeki dağlık diyardan taşıyıp getirdi kasırgalar altın külçelerini. Göksel arabalar yerinden göğe yollandı altın. O unutulmaz günde Enlil ve Enki şöyle dediler birbirlerine ve anlaştılar.

Uzlaştırıcı Ninmah yeni bir ünvanla onurlandırıla, **Ninharsag** adı verile ona, dağbaşının hanımı anlamına! Herkes kabul etti Ninmah'ın böyle şereflendirilmesini; bundan böyle Ninharsag adıyla bilinecekti. Dünya'yı uzlaştıran Ninharsag'a övgüler olsun, diye bağırdılar Anunnakiler hep bir ağızdan.

11. Tablet

- **ANUNNAKİLER YAŞAMI ESKİ HALİNE DÖNDÜRÜYOR**

Dünya'yı uzlaştıran **Ninharsag'a (***Ninnah***) övgüler olsun**, diye bağırdılar Anunnakiler hep bir ağızdan. **Tufan'dan sonraki birinci şar sırasında**, Ninharsag öfkelenenleri yatıştırmayı başardı. Nibiru'ya yeniden altın tedarik etmek tüm hırsların ve rekabetlerin üstünde önem taşıyordu. Yavaş da olsa Dünya, Enki'nin sağladığı yaşam tohumlarıyla yeniden kaynamaya başladı canlılarla.

Kendi başına hayatta kalmış olanlar da çoğaldı havada, karada ve sularda. **Anunnakiler anlamışlardı ki hepsinden de değerlisi insanoğlundan geri kalanlardı**! Tıpkı geçmiş gitmiş o günlerde, ilkel işçilerin oluşturulduğu günlerde olduğu gibi. Sayıları az ve sıkıntılı olan Anunnakiler şimdi uygar işçiler için şamata çıkartıyorlardı. Tufan'dan sonraki birinci şar tam tamamlanmıştı ki, barış antlaşması beklenmedik bir olayla parçalandı.

- **MARDUK'UN OĞULLARI ASAR VE SATU REKABET VE KAVGA EDİYOR**

Ne Marduk ile Ninurta, ne Enki ve Enlil klanları arasındaydı patlama: **Marduk'un İgigiler tarafından kışkırtılan kendi oğulları arasında sükunet bozuldu**. **Marduk** ve **Sarpanit** ve kızlarıyla oğulları Lahmu'da oturmuş Tufan'ın geçip gitmesini beklerlerken, **Asar** ve **Satu** adında iki oğlu İgigilerin önderi **Şamgaz**'ın kızlarına abayı yakmıştı. Hepsi Dünya'ya döndüklerinde; **iki erkek kardeş bu iki kız kardeşle evlendi**.

Asar, Asta adlı kız kardeşi seçti; **Satu'da Nebat** adlı kız kardeşi eş aldı. **Asar**, babası Marduk ile **koyu renkli topraklarda** mesken kurmayı seçti. **Satu** ise İgigilerin yaşadıkları **iniş yeri yakınlarında** Şamgaz ile yerleşti. Şamgaz, Dünya'nın hakimiyet bölgeleri için kaygılanıyordu: **İgigiler nerenin efendisi olacaklardı**? Böyle kışkırttı Şamgaz, diğer İgigileri, **Nebat her gün bundan söz etti Satu'ya**.

- **ANUNNAKİLERİN ÇEVİRDİĞİ DOLAPLARA İNSANLARINKİ DE EKLENİYOR . KORKUNÇ SARAY ENTRİKALARI VE CİNAYETLER BAŞLIYOR**

Babasıyla kaldığı için **Asar, onun ardından tek başına geçecek başa**; tüm bereketli toprakları o miras alacak! Böyle diyordu Şamgaz ve kızı Nebat gün be gün Satu'ya. **Hakimiyetin yalnızca Satu'nun elinde kalabilmesi için baba kız plan yaptılar**. Uğurlu bir günde bir **şölen yaptılar**, İgigileri ve Anunnakileri davet ettiler. Hiç bir şeyden şüphelenmeyen **Asar kardeşiyle birlikte eğlenmeye geldi**.

Baldızı Nebat hazırlamıştı ziyafet masalarını, ayak tabureleri de koymuştu. **Kendini güzelleştirmişti Nebat**, elindeki lir ile kudretli Asar'a bir ezgi düzdü. En iyi etten kızartılıp hazırlanmış yemeği Asar'ın önüne koydu Satu; tuzlanmış bir bıçakla kesip besili hayvanlar sundu ona. Büyük bir kadeh içinde **taze şarap sundu Şamgaz, Asar'a**. Onun için bir karışım hazırlamıştı.

- **ASAR ÖLDÜRÜLÜYOR**

Görülesi büyüklükte bir kadeh içinde **iksirli şaraptan sundu ona**. Asar'ın keyfi yerindeydi; neşeyle kalkıp ayağa, ellerinde zilleri çalıp ezgiler söyledi. Sonra etkisine girdi şarabın içindeki karışımın; **boylu boyunca yere yıkıldı**. **Götürelim de bir güzel uyusun**! Ev sahipleri, şölendeki diğer konuklara dediler. Asar'ı başka bir odaya taşıdılar,**onu bir tabuta yatırdılar**. Sıkıca mühürlediler tabutu ve **denize fırlattılar**.

Olan bitenlerin **haberi Asta'ya ulaştığında**, haykırdı **kayınbabası Marduk'a acıyla**: Ölsün, diye vahşice denizin derinliklerine atılmış Asar, **o tabut derhal bulunmalı**! Asar'ın tabutunu bulmak için denizi aradılar; koyu renkli diyarın kıyılarında buldular. İçinde **Asar'ın kaskatı bedeni yatıyordu**; yaşam nefesi burun deliklerinden çıkıp gitmişti çoktan. Matem tutan **Marduk giysilerini yırttı**, **kül sürdü alnına**.

- **ASTA MARDUK'UN TOHUMUNU İSTİYOR**

Evladım! Evladım, diye ağlayıp haykırdı Sarpanit; acısı ve matemi çok büyüktü. Enki çok üzgündü, ağladı: Ka-in'in laneti tekrarlandı, dedi oğluna üzüntüyle. Asta öyle bir çığlık attı ki göğün yükseklerine erişti; **Marduk'tan öç almasını ve kendisine bir varis vermesini niyaz etti:** Satu ölmeli. **İzin ver de senin tohumunla bir ardıl edineyim**. Onun adıyla hatırlansın adın, soyun yaşayakalsın!

- **ENKİ ASTA'YA ÖLDÜREN KARDEŞ İLE EVLENMESİNİ ÖNERİYOR**

Heyhat, yapılamaz böyle bir şey, dedi Enki, Marduk ve Asta'ya: Öldüren kardeş; kardeşin kardeşi olmalıdır bekçi. Bu nedenledir ki **kıymayın Satu'ya**; **onun tohumundan gebe kalmalısın Asar'ın varisine**. Kısmetin bu oyunu çok şaşırttı Asta'yı; çok üzgündü, kurallara **karşı koymaya karar verdi**. Asar'ın cesedini korumak için kefene sarıp bir türbeye koymuşlardı.

- **ASTA ASAR'IN TOHUMUYLA KENDİNİ DÖLLÜYOR**

Asta **onun erliğinden** çıkartıp aldı yaşam tohumunu. Asar'ın öcünü alacak varisini doğurmak için bununla**dölledi Asta kendini**. Enki'ye ve oğullarına, Marduk'a ve erkek kardeşlerine şu sözleri gönderdi Satu: Marduk'un tek varisi ve ardılı benim, iki darlık diyarının efendisi ben olacağım! Anunnakiler meclisinin huzurunda Asta bu iddiayı reddetti: **Asar'ın varisi olan çocuğu taşıyorum**.

- **SATU İKTİDAR PEŞİNDE**

Nehrin kıyısındaki hasırotları içine sakladı çocuğu, Satu'nun gazabından kaçınıyordu. Çocuğa **Horon** adını verdi ve babasının öcünü alması için yetiştirdi onu. Çok sinirlendi **Satu** bu duruma, **Şamgaz** da hırsından vazgeçmeye niyetli değildi. Dünya yılları art arda geçti, İgigiler ve onların çocukları iniş yerinden çıkıp yayıldılar. Tilmun'un, Ninharsag'ın kutsal bölgesinin sınırlarına doğru yanaşıp yerleştiler.

- **ASAR'IN OĞLU HORON YETİŞİYOR**

İgigiler ve onların Dünyalıları istila etmekle tehdit ettiler göksel arabalar yerini. Dünya'nın hızlı yaşam devreleri geçtikçe, kara topraklı diyarda hızla büyüdü çocuk Horon ve bir kahraman oldu. Büyük amcası Gibil evlat edinmişti Horon'u, onu eğitti ve yetiştirdi. Gibil onun yükselip süzülmesi, bir şahin gibi uçabilmesi için kanatlı sandaletler yapmıştı Horon'a.

- **HORON SATU'YA MEYDAN OKUYOR**

Gibil onun için okları füzelerden olan ilahi bir zıpkın yapmıştı. Güneydeki dağlık diyarlarda Gibil ona metaller ve demircilik sanatını öğretti. Demir denilen metalin sırrını açıkladı Horon'a Gibil. Horon silahlar yaptı demirden, **kendisine sadık Dünyalılardan bir ordu kurdu.** Satu'ya ve İgigilere meydan okumak için kuzeye, toprakları ve nehri geçip ilerlediler.

- **HORON YENİLİYOR**

Horon ve Dünyalılarından oluşan ordusu Tilmun'un, füzeler yerinin sınırına varınca şöyle meydan okudu Satu, Horon'a: Çatışalım, yalnızca ikimiz arasında, gel bire bir çarpışalım! Satu, kasırgasına binip Tilmun semalarında çarpışmak için Horon'u bekledi. Horon ona doğru göğe fırlamış bir şahin gibi süzüldüğünde, Satu ona zehirli bir ok attı, akrep sokmuş gibi yere düştü Horon.

- **NİNGİŞZİDDA HORON'A YARDIM EDİYOR**

Asta bunu görünce göğe dek yükseldi çığlığı, **Ningişzidda'ya yalvardı yardım etmesi için**. Göksel kayığından aşağı indi Ningişzidda, anası için kahramanı kurtarmak üzere geldi. Sihirli güçleriyle Ningişzidda, zehir hayırlı kana dönüştürdü. Sabaha iyileşmişti Horon, ölümden geri döndü. Ningişzidda, göksel bir balık gibi yüzgeçleri ve ateşten bir kuyruğu olan **Ateşli Sütunu verdi Horon'a**.

- **SATU YENİLİYOR**

Gözleri maviden kırmızıya, kırmızıdan maviye renk değiştiriyordu. Muzaffer Satu'ya doğru yükselip süzüldü Horon, Ateşli Sütun ile. Birbirlerini çok uzaklara dek kovaladılar; çarpışma çok şiddetli ve ölümcüldü. İlk başta darbe aldı Horon'un Ateşli Sütunu ve sonra zıpkınıyla yok etti Satu'yu Horon. **Satu yere düşüp parçalandı**, **Horon tarafından bağlanıp zapt edildi.**

(Ben tarih boyunca kurulmuş güçlü imparatorlukların erk savaşına giren önderlerinin birbirlerini esir aldıklarında yaptıklarının kaynağının yine Anunnakilerden esinlenme olduğunu düşünüyorum. Erkekliğini yok etme, göze mil çekme, ok yayıyla boğma gibi karşı tarafı aşağılama, onun bir daha krallık iddiasında bulunmasının önüne geçme, bir yandan da onun asil kanına saygı duyma gelenekleri de bana göre Anunnakilerden kaynaklanmaktadır.)

Meclisin kararı metal bir tablet üstüne kaydedildi. Kayıtlar salonuna yerleştirildi. Evinde, Marduk pek hoşnuttu bu karardan ama olup bitenlerden dolayı çok üzgündü. Oğlu Asar'ın oğlu olmasına rağmen Horon, İgigilerden Şamgaz'ın soyundan geliyordu. Anunnakiler arasında paylaştırılanlar gibi bir bölge verilmemişti ona. İki oğullarını birden kaybeden Marduk ve Sarpanit birbirlerinde aradılar teselliyi. Zaman içinde bir oğulları daha oldu: **Nabu** adını verdiler ona. Kehaneti taşıyan anlamına.

- **ENLİL DURUMU OĞULLARIYLA DEĞERLENDİRİYOR**

Şimdi bu, uzaklarda niçin yeni bir arabalar yerinin inşa edildiğinin ve Dumuzi ile İnanna aşkının, Marduk'un Dumuzi'nin ölümüne yol açması sebebiyle nasıl bozulduğunun hikayesidir. Horon ve Satu'nun Tilmun semalarında giriştikleri çatışmanın sonrasında, Enlil toplantıya çağırdı üç oğlunu. Olanlarla ilgili kaygılarını anlattı onlara:Başlangıçta kendi suretimizde ve benzeyişimizde yaptık Dünyalıları.

Artık Dünyalıların suretinde ve benzeyişinde oldu Anunnakilerin çocukları! O zamanlar Ka-in'di kardeşini öldüren, şimdi Marduk'un bir oğlu oldu kardeşinin katili! Bir Anunnaki evladı Dünyalılardan bir ordu kurup ellerine Anunnakilerin sırrı olan bir metalden yapılma silahlar verdi! Alalu ve Anzu'nun tarafından meşruiyetimize meydan okuduğu günlerden bu yana sürdü İgigilerin başı bozukluğu ve kural tanımazlığı.

- **ENLİL GÜNEY AMERİKA'YA GÖK-YER TESİSİ KURALIM DİYOR**

İşaret zirveleri Marduk'un bölgesinde yerleşik artık, iniş yeri İgigilerin elinde. Arabalar yerine doğru ilerliyorlar artık İgigiler. Satu'nun adına tüm gök-yer tesisleri üstünde hak iddia edecekler! Böyle diyordu Enlil üç oğluna, karşı harekete geçmeleri için onlara şunu önerdi: Gizlice kurmalıyız başka bir gök-yer tesisi! Ninurta'nın **okyanusların ötesindeki diyarında olsun, güvenilir Dünyalıların ortasında kurulsun!**

Bu gizli görev Ninurta'nın ellerine teslim edildi. **Okyanusların ötesindeki dağlık diyarda, büyük gölün yanı başında, yeni bir gök-yer bağı kuruyordu**, kapalı bir mekan içine yerleştirdi bunu. Altın yumrularının sağa sola saçılmış olduğu dağın eteğinde sağlam zeminli bir düzlük seçti; üstüne iniş ve kalkış için işaretler çizdi. İlkeldi bu tesis ama işe yarayacaktı! Zaman uygun olduğunda böyle açıkladı Ninurta babası Enlil'e.

- **DUMUZİ VE İNANNA BİRBİRİNE AŞIK OLUYOR**

Nibiru'ya altın gönderme işlemi oradan da yapılabilir, ihtiyaç olduğunda oradan da havalanabiliriz! O sırada hayırlı bir olay olarak başlayan şey meşum bir olay olarak sona erdi. O günlerde **Enki'nin en küçük oğlu Dumuzi**, **Nannar'ın kızı İnanna**'ya gönül verdi. **Enlil'in torunu olan İnanna** da abayı yaktı çobanların efendisine. Sınır bilmez bir aşka tutuldular, kalpleri arzuyla yanıp tutuştu.

Sonrasında uzun süre söylenen pek çok aşk şarkısını ilk kez terennüm eden Dumuzi ile İnanna'ydı; aşklarını şarkılarla anlattılar. En küçük oğlu **Dumuzi'ye Abzu'nun üst kısmında büyük bir bölge ayırmıştı Enki**. **Meluhha**'ydı adı buranın, **kara diyar** anlamına; dağ ağaçları yetişiyordu orada, suları boldu. Nehrinin sazları arasında iri boğalar dolaşırdı; davarlarının sayısı pek kalabalıktı.

Dağlarından gümüş çıkar, bakırı altın gibi parlardı. **Dumuzi çok sevilmekteydi çok**; Asar'ın ölümünden sonra Enki'nin gözdesi olmuştu. **Bu küçük kardeşi pek kıskanıyordu Marduk**. Ana babası **Ningal** ve **Nannar** da çok severlerdi kızları İnanna'yı. **Enlil beşiğinin başında oturtmuştu onu**. **Güzelliği tarife sığmazdı**, **Anunnaki kahramanlarıyla kapışırdı savaş sanatlarında**. Erkek kardeşi **Utu**'dan öğrenmişti göklerdeki yolculukları ve göksel sandalları.

- **AŞKLARINI AİLELERİNE AÇIYORLAR**

Dünya'nın göklerinde dolaşsın, diye Anunnakiler ona has bir gök gemisi sunmuşlardı. **Dumuzi ve İnanna Tufan'dan sonra, iniş platformunda ilk kez görmüşlerdi birbirlerini**. Yapay tepelerin adanışı sırasında sıcak bir karşılaşma yaşanmıştı aralarında. Oğlan Enki'nin klanından ve kız Enlil'in soyundan olunca ilk başta tedirgin oldular. Ninharsag çatışan klanları barış içinde birleşmeye çağırdığında İnanna ve Dumuzi diğerlerinden uzaklaşıp biraraya geldiler ki aşklarını ilan edebilsinler.

Birlikte yürüyüp dolaşırlarken cezbeden, tatlı aşk sözcükleri söylediler birbirlerine. Yan yana uzandılar, yürekleri birbiriyle konuştu atarken. Dumuzi kolunu doladı onun beline,**nasıl da istedi onunla birleşmeyi**.**İzin ver de öğreteyim**! İzin ver de öğreteyim, diyordu Dumuzi, İnanna'ya. **Kız nazikçe öptü oğlanı**, sonra annesinden söz açtı oğlana: Anneme ne yalan uyduracağım? Sen neler söyleyeceksin Ningal'e?

Anneme aşkımızı anlatalım, sevincinden sedir ağacı kokuları serpecek üstümüze! İnanna'nın annesi Ningal'in yaşadığı meskene gitti aşıklar. **Ningal onların birliğini kutsadı**; İnanna'nın anası Dumuzi'yi onayladı. Efendi Dumuzi, Nannar'a damat olmaya layıksın, dedi ona. **Nannar da damat olarak hoş karşıladı Dumuzi'yi**. İnanna'nın erkek kardeşi **Utu, öyle olsun**, dedi.

- **MARDUK AŞIKLARI KISKANIYOR**

Belki de bu evlilik klanlar arasında gerçek barışı sağlayacak, dedi Enlil hepsine. Dumuzi aşkını ve seçtiği eşi babasına ve erkek kardeşlerine anlattığında Enki bu evliliğin barışı sağlayacağını düşünerek kutsadı Dumuzi'yi. Dumuzi'nin erkek kardeşleri, Marduk dışında hepsi, bu evlilikten dolayı pek memnundu. Gibil onlar için altından bir zifaf yatağı hazırladı; Nergal mavi renkli lacivert taşlarından gönderdi.

- **İNANNA KRALİÇELİK HAYALİNİ GESTİNANNA'YA ANLATIYOR**

İnanna'nın çok sevdiği bir meyve olan tatlı hurmalar yığıldı yatağın başucuna. Meyvelerin altına lacivert taşından boncuklar saklandı ki İnanna keşfedip bulsun. Töreye göre, İnanna'yı güzel kokular ve giysilerle süslemesi için Dumuzi'nin bir kız kardeşi gönderildi. Geştinanna'ydı adı bu müstakbel görümcenin. Yüreğindekileri açık etti İnanna ona; Dumuzi ile geleceğine ilişkin sözler söyledi:

Dumuzi'nin büyük Anunnaki olarak yükseleceği büyük bir ulus hayal ediyorum. Adı diğerlerinden daha yüce olacak, **ben de onun kraliçesi**. Prenslik konumunu paylaşacağız, isyankar ülkeleri birlikte dize getireceğiz. Dumuzi'yi yüksek bir konuma getirecek ve ülkeyi hakkıyla idare edeceğim! İnanna'nın hükümdarlık ve ihtişamla ilgili hayallerini erkek kardeşi **Marduk'a bildirdi Geştinanna**.

Pek canı sıkıldı Marduk'un, İnanna'nın bu büyük hırsına. **Geştinanna'ya gizli bir planı olduğunu anlattı**. Erkek kardeşi Dumuzi'ye, çobanın meskenine gitti**Geştinanna**. Süslenmiş ve güzel kokular sürünmüştü, şöyle dedi erkek kardeşi Dumuzi'ye: Genç karını kucaklayıp ona sarılarak yatmadan önce, **bir kız kardeşinden yasal bir varisin olmalı**! İnana'nın doğuracağı oğulun ardıllık hakkı olmayacak.

Annenin dizlerinin dibinde yetiştirilmeyecek! Kardeşinin elini aldı avucuna, **kendini sundu ona. Benimle birleş kardeşim**! Damat, seninle Enki soyundan bir çocuk yapalım! Böyle diyordu Geştinanna, fısıltıyla Dumuzi'ye; rahminden gelen asil bir emirdi. **Dumuzi tohumunu onun rahmine döktü**; okşayışlarıyla uyuyakaldı. **Gece uyurken bir rüya gördü Dumuzi, ölüme dair bir önseziydi gördüğü:**

- **GESTİNANNA İLE CİNSEL İLİŞKİYE GİREN DUMUZİ RÜYASINDA ÖLDÜRÜLECEĞİNİ GÖRÜYOR**

Rüyada **yedi kötü haydutun** evine doğru geldiklerini gördü. Efendi seni almamız için gönderdi bizi **Duttur** oğlu, dediler ona. Koyunlarını, kuzularını ve oğlaklarını kovaladılar. Başından çekip aldılar efendilik başlığını, kraliyet cübbesini çıkartıp soydular. Çoban asasını alıp kırdılar, kadehini kancasından çıkarıp yere çaldılar. Çırılçıplak, yalın ayak yakalayıp **elini kolunu bağladılar**.

- **GESTİNNA MARDUK'UN DUMUZİ'Yİ ÖLDÜRECEĞİNİ SÖYLÜYOR**

Prenslere Layık Kuş ve Şahin adına onu ölmeye bıraktılar. Gecenin bir yarısında şıçrayıp uyandı Dumuzi, şaşkın ve üzgün; rüyasını anlattı Geştinanna'ya. Bu rüya uğursuz dedi Geştinanna, şaşırmış haldeki Dumuzi'ye. Marduk seni bana tecavüz etmekle suçlayacak, seni tutuklamaları için kötü elçiler gönderecek. Seni yargılayıp itibardan düşürmelerini emredecek ki, bir Enlil'ci ile birleşemeyip ayrılasın!

- **DUMUZİ YARDIM İSTİYOR, KAÇARKEN ÖLÜYOR**

Yaralı bir hayvan gibi kükredi Dumuzi: İhanet! İhanet, diye bağırdı! İnanna'nın erkek kardeşi Utu'ya imdat çağrısı yolladı; babası Enki'nin adını bir tılsım gibi diline doladı. Yılanlar çölü denilen Emuş çölünden kaçmak için telaşla yola çıktı Dumuzi. Kudretli çağlayanların yerine kaçıyordu saklanmak için kötülükten, peşindekilerden. Fışkırıp akan suların taşları pürüzsüzleştirip kayganlaştırdığı yerde **Dumuzi'nin kaydı ayağı**. Şiddetle akan sular cansız bedenini beyaz köpüklere sarıp sürükledi.

Şimdi bu, İnanna'nın aşağı Abzu'ya inişinin ve büyük Anunnaki savaşının ve Marduk'un Ekur'da nasıl diri diri hapsedildiğinin hikayesidir. Dumuzi'nin cansız bedeni Ninagal tarafından büyük gölün sularından çıkartıldı ve Nergal (*Enki'nin oğlu*) ile Ereşkigal'in (*Nergal'in eşi*) Aşağı Abzu'daki meskenine getirildi. Dumuzi'nin, Enki'nin oğlunun cesedi düz bir taş üstüne konuldu.

- **ENKİ AĞIT YAKIYOR**

Neler olup bittiğinin haberi Enki'ye verilince, giysilerini yırttı Enki, kül sürdü alnına. Evladım! Evladım, diye ağıt yaktı Dumuzi için. Ne günah işledim de böyle cezalandırıldım, diye sordu bağıra çağıra. Nibiru'dan Dünya'ya geldiğimde adım EA'ydı, Evi Sular Olan anlamına. Sular sağlamıştı göksel arabaların itici gücünü, sulara iniş yapmıştım. Sonra bir su heyelanı silip süpürdü Dünya'yı.

Sularında boğuldu torunum Asar, yine onun sularında öldü biricik Dumuzi'm! Yaptığım her şeyi, doğru amaçlarla yaptım. Niçin cezalandırıldım, kısmet niye sırt çevirdi bana? Böyle ağlayıp ağıt yakıyordu Enki. Geştinanna'dan olayların doğruluğunu öğrenip keşfedince, daha da büyüdü Enki'nin acısı: Şimdi ilk oğlum Marduk yaptığından dolayı çekecek!

- **İNANNA ABZU'YA DOĞRU YOLA ÇIKIYOR VE EREŞKİGAL'İN YANINA GELİYOR. EREŞKİGAL ONDAN ŞÜPHELENİYOR**

Dumuzi'nin ortadan kayboluşuna üzülmüştü İnanna ve sonra da ölümüyle yeise kapıldı. Ardından telaşla aşağı Abzu'ya doğru yola koyuldu ki cenaze töreni için Dumuzi'nin cesedini alabilsin. Kız kardeşi Ereşkigal'e İnanna'nın semt kapısına vardığı haber verilince, İnanna'nın dolambaçlı bir plan yapmış olacağından kuşkulandı Ereşkigal. **Yedi kapıdan geçerken** birer birer, İnanna'nın askeri teçhizatı ve silahları ondan alındı teker teker.

Soyunmuş ve güçsüz bir halde vardı Ereşkigal'in tahtına ki, Dumuzi'nin erkek kardeşi Nergal'den bir varis edinmek istemekle suçlandı! Öfkeyle titreyen Ereşkigal kız kardeşinin açıklamalarını dinlemedi. Üstüne altmış hastalık salına onun, diye öfkeyle buyurdu Ereşkigal, veziri Namtar'a. İnanna'nın aşağı Abzu'da ortadan kayboluşuna çok üzüldü ana babası.

- **İNANNA BİYOLOJİK SİLAHLA ÖLÜME TERK EDİLİYOR. ENKİ İNANNAYI KURTARMAK İÇİN ANDROİD ROBOT YAPIYOR**

Nannar meseleyi Enlil'e aktardı, Enlil bir mesaj yolladı Enki'ye. Ereşkigal'in eşi olan oğlu Nergal'den öğrendi Enki olan biteni. Abzu'nun kilinden iki elçi biçimlendirdi Enki; kanı olmayan, ölüm ışınlarından zarar görmeyen varlıklar. İnanna'yı ölü ya da diri geri getirsinler, diye onları aşağı Abzu'ya yolladı. Ereşkigal'in huzuruna çıktıklarında, onların görünüşü çok şaşırttı Ereşkigal'i.

Anunnaki misiniz siz? Dünyalı mısınız, diye sordu şaşkınlıkla onlara. Namtar sihirli güç silahlarını onlara yöneltti ama hiç zarar görmedi bu ikisi. İnanna'nın bir direkte asılı duran, cansız bedeninin başına götürdü Namtar elçileri. Cesedin üstüne yöneltti Nabız ve Işıltıyı kilden elçiler. Sonra onun üstüne yaşam suyu serptiler, ağzına yaşam bitkisi yerleştirdiler.

- **ÖLÜMDEN DÖNEN İNANNA DUMUZİ'NİN CESEDİNİ DE YANINA ALIYOR**

Derken **kıpırdandı İnanna**; açıldı gözleri, ölümden dönüp ayağa kalktı İnanna. İki elçi İnanna'yı yukarı Dünya'ya götürmeye hazırlanınca **Dumuzi'nin cansız bedenini de yanlarına almalarını buyurdu İnanna**.**Aşağı Abzu'nun yedi kapısından geçip** çıkarken **askeri teçhizatı ve vasıfları geri veridi ona**. Dumuzi'nin kara diyardaki meskenine götürmelerini buyurdu elçilere gençliğinin aşkını.

(İnanna Dumuzi aşkı hem romantizm de hem de ezoterizm de geniş yer bulur. Ezoterizm bu olayı tamamen mecazi anlamlarıyla değerlendirir. Dünya'nın aşağısına inme ve ölüm insanın Dünyevi kimliğinden kurtulma, bunu yaparken gizemli yedi kapıdan geçişi, ölüp tekrar yeniden doğuşu ve yeni kimliğinin özellikleriyle silahlanması tamamen Tanrısallaşma yolunda adımlar olarak değerlendirilir.

Oysa gerçek tamamen farklıdır. Ortada müthiş bir erk savaşı, Dünya'ya egemen olmak için Anunnakiler'in yaptığı kardeş katliamı vardır. Tıpkı biz insanlar gibi. Zaten onların benzeyişinde ve suretinde değil miyiz? Oradaki ihtişamlı yapılar ya insanları köle olarak kullanan Anunnakilerin megalomanisinin eseri, ya da zorunlu astrolojik tesislerdi. Yani yedi kapı, yedi merdiven, on iki görevli tamamen şartlar gereği ya da megalomani gereği oluşturulan sembollerdi.)

- **NANNA MARDUK'UN ÖLMESİNİ İSTİYOR**

Orada saf sularda yıkayıp tatlı yağlarla ovacaktı. Sonra kırmızı bir kefene sarıp lacivert taşından bir taşa yatıracaktı. Sonra kayalara bir dinlenme yeri oyacaktı onun için ki, Yükseliş Gününe dek orada beklesin. Kendisine gelince, adımlarını Enki'nin meskenine yöneltti İnanna. Sevdiceğinin ölümünün bedelini istedi, suçlunun, **Marduk'un ölmesini talep etti.**

Bu kadar ölüm yeter, dedi Enki ona. **Marduk kışkırttı ama cinayet işlemedi**! İnanna öğrenince Enki'nin Marduk'u cezalandırmayacağını, kendi ana babasına ve erkek kardeşine gitti. Sesini göğün en tepesine dek yükseltti: Adalet! İntikam! Marduk'a ölüm, diye bağırdı. **Enlil'in meskeninde oğulları, İnanna ve Utu toplandılar**; bir savaş meclisi kurdular.

- **ENLİL'İN KLANI MARDUK'UN CEZALANDIRILMASINI İSTİYOR**

Asi Anzu'yu yenen Ninurta güçlü tedbirler alınmasını savundu. Marduk ile İgigiler arasında gizli sözler gidip geliyor, diye bildirdi Utu onlara. Marduk'tan, bu kötü yılandan kurtulmalı Dünya, diyerek onlara katıldı Enlil. Marduk'un teslim edilmesi emri babası Enki'ye iletilince Enki evine çağırdı Marduk'u ve diğer tüm oğullarını. Sevgili Dumuzi'm için yas tutuyor olsam bile Marduk'un haklarını da savunmalıyım!

Marduk kışkırtarak kötü bir işe sebep oldu gerçi ama Marduk'un elinden değil kötü kısmetten öldü Dumuzi. Marduk ilk oğlumdur, Ninki'dir anası, ardılım olmaktır kaderi. Ninurta'nın çetesinin elinde öldürülmekten korunmalı! Böyle diyordu Enki. Babalarının çağrısına yalnızca Gibil ve Ninagal kulak verdi, Ningişzidda karşı çıktı. Nergal duraksadı ve şöyle dedi: Ancak canı tehlikede olursa yardım edeceğim ona!

- **ENLİL KLANI İLE ENKİ KLANI ARASINDA ÇATIŞMA BAŞLIYOR**

Bundan sonra patladı **iki klan arasındaki savaş**, böyle şiddetlisi hiç görülmemişti. Dünyalıların soyundan gelen Horon ve Satu arasındaki çatışma gibi değildi bu: İçlerinde Nibiru'da, başka bir gezegende doğmuş olanların da olduğu Anunnakiler arasında çıktı bu savaş. **İnanna başlattı çarpışmayı**, gök gemisi ile Enki'nin oğullarının hakimiyet bölgeleri üstünden uçtu.

Marduk savaşla meydan okudu ona, Ninagal'in ve Gibil'in bölgesine dek kovaladı onu. **İnanna'ya yardım etmek için gelen Ninurta**, fırtına kuşunun içinde düşman mevkilerine solduran ışınlar fırlattı. Kavuran şimşeklerle ve yerle bir eden gök gürültüleriyle **saldırdı gökten İşkur**. Abzu'da nehirleri balıklardan temizledi, tarlalardaki davarları dağıttı. Ku zeye, yapay tepeler yerine doğru **çekildi Marduk.**

Onu kovalayan Ninurta yerleşimler üstüne zehir taşıyan füzeler yağdırdı. Parçalayan silahı bu topraklarda yaşayan insanların duyularını dumura uğrattı. Nehir sularını taşıyan kanallar kanla kızıla boyandı. **İşkur'un ışıltılı parlamaları** döndürdü ateşli günlere gecelerin karanlığını. Mahvedici çarpışmalar kuzeye doğru ilerlerken **Marduk, Ekur'a sığınıp rahat etti.**

Onu kovalayan Ninurta yerleşimler üstüne zehir taşıyan füzeler yağdırdı. Parçalayan silahı bu topraklarda yaşayan insanların duyularını dumura uğrattı. Nehir sularını taşıyan kanallar kanla kızıla boyandı. İşkur'un ışıltılı parlamaları döndürdü ateşli günlere gecelerin karanlığını. Mahvedici çarpışmalar kuzeye doğru ilerlerken Marduk, Ekur'a sığınıp rahat etti.

Gibil burası için görünmez bir kalkan tasarladı; Nergal burasının her şeyi gören gözünü göğe yöneltti. Bir borunun yönlendirdiği parlaklık silahı ile saldırdı İnanna onun saklandığı yere. Dedesini savunmaya geldi Horon; İnanna'nın parlaklığı ile onun **sağ gözü yaralandı**. (*Tek göz ile tasvir edilen Horus bu kişi olabilir. Bu olay sebebiyle tek gözü kaldığı için.*) İgigileri ve onların Dünyalılar güruhunu Tilmun'a girmekten alıkoyarken Utu. Şu veya bu klanı destekleyen Anunnakiler yapay tepelerin dibinde çarpıştılar.

Gibil burası için görünmez bir kalkan tasarladı; Nergal burasının her şeyi gören gözünü göğe yöneltti. Bir borunun yönlendirdiği parlaklık silahı ile saldırdı İnanna onun saklandığı yere. Dedesini savunmaya geldi Horon; İnanna'nın parlaklığı ile onun sağ gözü yaralandı. İgigileri ve onların Dünyalılar güruhunu Tilmun'a girmekten alıkoyarken Utu. Şu veya bu klanı destekleyen Anunnakiler yapay tepelerin dibinde çarpıştılar.

- **MARDUK YENİLİYOR**

Bırak da **Marduk teslim olsun**, akan kan son bulsun! Böyle sözler iletti Enlil, Enki'ye. İzin ver de **kardeş kardeşle konuşsun**! Ninharsag böyle mesaj yolladı Enki'ye. Ekur'un içinde, saklandığı yerde **Marduk peşindekilere karşı koymaya devam etti**. Dağa benzeyen ev içinde son savunmasını yapmaktaydı. İnanna bu muazzam taş yapının hakkından gelemedi. Yapının pürüzsüz yüzleri silahlarını saptırdı.

Derken gizli girişi öğrendi Ninurta, kuzey yüzündeki menteşeli taşı buldu! Karanlık bir koridordan geçti Ninurta ve büyük galeriye erişti. Bu kemerli mekan kristallerin pek çok renkli ışınımlarıyla bir gökkuşağı gibi pırıl pırıl ışıldıyordu. Davetsiz girenin haberini alan Marduk silahlarını hazırlayıp Ninurta'yı bekledi. Harikulade kristalleri birer birer parçalayarak galeri boyunca yukarı çıkarken Ninurta silahlarıyla karşılık verdi.

Üst odaya, büyük çarpan taşın yerine dek çekildi Marduk. Odanın girişinde kayan taş kilitleri indirdi Marduk; tüm girişleri bir daha açılmamak üzere kapattı. Ninurta'nın peşinden Ekur'a girdi İnanna ve İşkur; sonra ne yapacakları üstünde düşündüler. Saklandığı delik Marduk'un taş tabutu olsun, dedi İşkur onlara. Aşağıya kaymaya hazır olan üç engel taşına çekti onların dikkatini İşkur.

Diri diri gömülüp yavaşça ölmek olsun Marduk'un cezası, diyerek rıza gösterdi İnanna. Galerinin sonundaki üç kayan taş indirildi. Her bir için tıkayan bir taş kayarak indi, **Marduk'u bu mezara mühürledi**.

- **MARDUK PİRAMİTİN İÇİNDE ÖLMEKTEN KURTARILIYOR**

Şimdi bu, Marduk'un nasıl kurtarılıp sürgüne yollandığının ve Ekur'un sökülüşünün ve topraklar üstündeki efendiliğin yeniden düzenlenişinin hikayesidir. Gün ışığından uzak, aç susuz Marduk, diri diri gömülmüştü Ekur'un içinde. Onun tutsak edilip mahkemesiz cezalandırılması karşısında, **eşi Sarpanit çığlığı bastı**. Hemen kayınpederi Enki'ye koşturdu, yanına küçük oğlu Nabu'yu alıp çıktı huzuruna.

Yaşayanlar arasına geri döndürülmeli Marduk, dedi Sarpanit, Enki'ye. Enki onu, İnanna'ya aracılık edebilecek Utu ve Nannar'a yolladı. **Kefaret giysisine bürünmüş olan Sarpanit**, efendi Marduk'a yaşam verin, diyerek yalvardı. İzin verin de vazgeçip efendilikten tevazuyla sürdürsün hayatını! **Yatışmadı İnanna**. Sevdiğimin ölümü için ölmeli o kışkırtıcı, diyerek tersledi İnanna.

- **NİNHARSAĞ (*NİNMAH*) TARAFLARI UZLAŞTIRIYOR**

Uzlaştırıcı Ninharsag, erkek kardeşleri Enki ve Enlil'i çağırdı. **Marduk cezalandırılmalı ama ölüme izin yok**, dedi onlara. İzin verin de **sürgün hayatı sürsün** Marduk, Dünya üstünde **ardıllığı Ninurta'ya teslim etsin**! Onun sözleri Enlil'i memnun edip gülümsetti: Ninurta onun oğluydu, Ninurta'nın babasıydı o! Ardıllık ve yaşam arasında seçim yapılacaksa eğer, baba olarak ben ne diyebilirim ki?

Böyle yanıtladı Enki, yüreği sıkıntılıydı. Topraklarımın her bir yanı perişan. **Savaşlar sona ermeli**; Dumuzi için yas tutmaktayım hala, izin verin de Marduk sürgünde yaşasın! Barış geri gelecek ve Marduk yaşayacaksa eğer, **bağlayıcı antlaşmalar yapılmalı**, dedi Enlil, Enki'ye. Gök ve yeri bağlayan tüm tesisler yalnızca benim ellerime bırakılmalı. İki darlık diyarının idaresi ise başka bir oğluna verilmeli senin.

Marduk'a sadık İgigiler iniş yerinden vazgeçip terk etmeliler orayı. Geri dönülmez diyara, Ziusudra'nın soyundan hiç kimsenin yerleşmediği bir yere sürgün gitmeli Marduk! Böyle güçlü bir şekilde duyurdu Enlil, kardeşler arasında önde gelen olacağını. Enki de kısmetin elini yüreğiyle kabullendi: Öyle olsun, dedi başını öne eğip. Ekur'un iç kısımlarını yalnızca Ningişzidda biliyor, o diyarın idaresi onda olsun!

- **MARDUK PİRAMİTTEN ÇIKARILIYOR**

Alınan kararlar büyük Anunnakiler tarafından duyurulduktan sonra, Marduk'u çıkartması için Ningişzidda çağırtıldı. Marduk'u kapatılıp mühürlenmiş iç kısımdan çekip çıkartmaktı görevi. Diri diri gömüleni serbest bırakmayı, akla hayale gelmeyecek bir görevi verdiler ona. Ningişzidda, Ekur'un gizli planları üstünde düşündü, engel taşlarının çevresinden nasıl dolaşacağını planladı:

Üst taraftan oyup keseceğimiz bir delikten kurtaracağız Marduk'u, dedi önderlere. Onlara göstereceğim bir yerden taşları kesip bir kapı açacaklar. Oradan başlayıp yukarı doğru kıvrılan bir geçit açıp bir kurtarma bacası yapacaklar. Gözlerden saklı boşluklardan geçip Ekur'un tam ortasına dek devam edecekler. Boşlukların tam ortasındaki taşları kırıp açacaklar.

İç kısma giden bir geçit oluşturacaklar patlatıp, böylece engel kilitlerinin çevresinden dolaşacaklar. Büyük galeri boyunca tırmanıp üç taş kilidi yukarı çekecekler. En üst odaya, Marduk'un ölüm hücresine ulaşacaklar! Ningişzidda'nın idaresindeki Anunnakiler onun böyle özetlediği planı izlediler. Araç gereçlerle taşları çatlatıp açarak bir kaçış bacası oluşturdular.

Yapay tepenin iç kısımlarına erişip bir geçit açtılar patlatıp. Üç kilit taşının çevresinden dolanıp en üst odaya ulaştılar. Küçük bir platform üstündeki parmaklıkları kaldırıp baygın haldeki Marduk'u kurtardılar. Efendiyi dikkatle indirdiler kıvrımlı hava bacasından, onu temiz havaya çıkardılar. Dışarıda beklemekteydi Sarpanit, Nabu ve babası; çok mutlu bir kavuşmaydı bu.

- **NİNURTA PİRAMİTTEKİ KADER TAŞINI ALIYOR**

Sarpanit ve Nabu ile birlikte dönüşü olmayan diyara doğru yola çıktı. Boynuzlu hayvanların avlandığı bir yere gitti eşi ve oğluyla birlikte. Marduk gittikten sonra Ninurta hava bacasından tekrar girdi Ekur'un içine. Yatay bir koridordan geçip Ekur'un vulvasına gitti. Odanın doğu duvarında, hünerle biçimlendirilmiş bir oyukta duran kader taşı kızıl bir ışık yaymaktaydı.

Bunun öldüren gücü beni kavrar, öldürücü takip edicisiyle yakalar beni, diyerek bağırdı Ninurta odada. Çıkartın bunu! Alıp yok edin, diye bağırdı Ninurta subaylarına. Kendi izlerini takip ederek büyük galeriden en üst kısımdaki odaya dek ilerledi. İçi oyulmuş bir sandığın içinde atmaktaydı Ekur'un kalbi; ağ gücü beş odacıkla güçlendirilmişti. Elindeki bastonla vurdu Ninurta bu taş sandığa; çınlayan bir ses çıkardı.

Yönleri belirleyen bu Gug Taşının dışarı çıkartılmasını ve seçtiği bir yere taşınmasını emretti. Büyük galeriden aşağı inerken yirmi yedi çift olan Nibiru kristallerini inceledi Ninurta. Marduk'la savaşı sırasında pek çoğu hasar görmüştü. Bazıları bu çarpışmadan sağlam çıkmıştı. Sağlam olanların oyuklarından çıkartılmasını buyurdu Ninurta, diğerlerini ışınıyla un ufak etti.

Dağa benzeyen evden çıkıp Ninurta siyah kuşuyla yükselip süzüldü. Dikkatini zirve taşına çevirdi, sanki düşmanının ta kendisini temsil ediyordu bu. Silahlarıyla yerinden gevşetti bunu, düşüp bin parçaya ayrılmasını izledi. Bununla sona erdi Marduk korkusu, diye duyurdu muzaffer Ninurta. Savaş meydanında toplanan Anunnakiler Ninurta'ya övgülerini bildirdiler.

- **NİNURTA SİNA YARIMADASININ HAKİMİ OLUYOR**

Sen Anu gibi oldun, diye bağrıştılar kahraman önderlerine. İşe yaramaz hale getirilen işaretin yerine göksel arabalar yeri yakınlarında bir tepe seçildi. Onun içinde yeniden düzenlendi kurtarılan kristaller. Zirvesine yerleştirildi yönlendiren Gug taşı. Dağa Maşu.

Dağa benzeyen evden çıkıp Ninurta siyah kuşuyla yükselip süzüldü. Dikkatini zirve taşına çevirdi, sanki düşmanının ta kendisini temsil ediyordu bu. Silahlarıyla yerinden gevşetti bunu, düşüp bin parçaya ayrılmasını izledi. Bununla sona erdi Marduk korkusu, diye duyurdu muzaffer Ninurta. Savaş meydanında toplanan Anunnakiler Ninurta'ya övgülerini bildirdiler.

- **TOPRAKLAR SAVAŞ SONRASI YENİDEN PAYLAŞTIRILIYOR**

Eski toprakların komutanlığını pekiştirmek, yeni topraklara efendiler tayin etmek için toplandılar. Anzu'yu ve Marduk'u yenen Ninurta'ya Enlillik güçleri bahşedildi. Tüm topraklarda babasının vekili olacaktı. Sedir Dağlarındaki iniş yerinin efendiliği İşkur'a bahşedildi. Kuzeydeki hakimiyet bölgesine iniş yerini de ekleyecekti.

İgigilerin ve çocuklarının yayılıp yaşadıkları güney ve doğudaki topraklar sonsuza dek geçerli bir bağış olarak verildi Nannar'a ki, onun soyu ve takipçileri tarafından korunup kollansınlar. Arabalar yerinin bulunduğu yarımada da Nannar'ın topraklarına eklendi. O yerin ve Dünyanın göbeğinin komutanı olduğu Utu'nun bir kez daha yinelendi. İki darlık diyarında, antlaşma gereğince, efendiliği Ningişzidda'ya tayin etti Enki.

- **İNANNA'DA TOPRAK TALEP EDİYOR**

Enki'nin diğer oğulları hiç karşı çıkmadılar ama İnanna karşı koydu buna! Dumuzi'nin, ölen nişanlısının mirası üstünde hak iddia etti İnanna. Enki'den ve Enlil'den kendisine ait bir hakimiyet bölgesi talep etti. İnanna'nın taleplerini nasıl karşılayacakları üstünde düşündü önderler. Kısmetleri emreden büyük Anunnakiler topraklar ve halklar hakkında Dünya ve yeniden yerleşilen yerler hakkında Anu'ya danıştılar.

12. Tablet

- **ANU DÜNYA'YA GELMEYE KARAR VERİYOR, İNSANLAR MEZOPOTAMYAYA TEKRAR YERLEŞİYOR**

Anu bir kez daha Dünya'ya gelmeye karar verdi; eşi Antu ile birlikte gelmekti dileği. Onun gelişi beklenirken, **Anunnakiler Edin'de yeniden meskenler inşa etmeye başladılar**.

Şem'in soyunun yaşadıkları dağlık bölgelerden eski topraklara göç etti **kara başlı halk**. Henüz kurumuş olan toprak üstünde **yerleşmelerine izin verdi Anunnakiler** ki, herkes için besin sağlasınlar.

- **ENKİ KENDİNE MEZOPOTAMYA'DA YENİ BİR MALİKANE YAPTIRIYOR**

Enki'nin ilk şehri olan Eridu'nun Tufan öncesinde kurulu olduğu yerde, sayısız miktarda çamur ve kumun hemen üstüne **yeni Eridu'nun kurulacağı yer** belirlendi. Merkezinde, yükseltilmiş bir platform üstünde **Enki ve Ninki** için bir mesken inşa edildi. Adına dönüşü muzaffer olan **Efendi'nin evi** denildi. Enki'nin oğullarınca sağlanan altın, gümüş ve değerli metallerle süslendi.

Üst kısmında, yukarıyı işaret eden bir çember içine **işaretlendi on iki takımyıldız burç işaretleriyle**. Alt kısmında, Abzu'daki gibi, içinde balıkların yüzdüğü sular akıyordu. Kutsal bir odada, davetsiz hiç kimsenin giremediği bir yerde **saklıyordu Enki**, **ME formüllerini** .

- **ENLİL'DE YENİ NİBRU-Kİ ŞEHRİNİ KURUYOR**

Enlil ve Ninlil için çamur ve kum üstüne **yeni bir Nibru-ki** kuruldu. Şehir halkının meskenleri, ağılları ve ahırlarının tam ortasındaki kutsal semt duvarla çevrelendi. Oracıkta inşa edildi Enlil ve Ninlil için bir mesken,**yedi basamakla** yükseliyordu göğe. Gökyüzüne çıkan bir merdiven gibi en üst platforma götürmekteydi. Enlil orada korumaktaydı **kaderler tabletlerini**, silahlarıyla koruyordu orayı.

- **ANU İÇİN UNUG-Kİ ŞEHRİ KURULUYOR**

Toprakları tarayan **yükseltilmiş göz**, her şeye nüfuz eden yükseltilmiş ışınla. Avluda, kendi **kapalı mekanının içinde Enlil'in hızla tırmanan gökkuşu durmaktaydı**. Anu ve Antu'nun gelişi yaklaşırken, Edin'de kalırken kullanmaları için **yeni bir yer seçildi**; ne Enlil'in ne de Enki'nin yeri olmalıydı bu. **Unug-ki denildi adına**, latif yer anlamına. Gölge yapan ağaçlar dikildi içine.

Tam ortasına ak ve arı bir yapı, **Anu'nun evi inşa edildi**. Dıştan **yedi basamakla** yükseliyordu; içi ise bir**kralın özel dairesi** gibiydi. Anu'nun göksel arabası Dünya'ya vardığında, Anunnakiler karşılaşmak için onu, gök gemileriyle yükselip süzüldüler.**Tilmun**'daki arabalar yerine güvenle inmesi için yol gösterdiler. O yerin komutanı olan **Utu**, Dünya'ya hoş geldiniz, dedi büyük dedesine ve ninesine.

Yedi basamaklı merdiven, yedi kollu şamdan gibi ezoterik anlamlı sembollerin gerçekte Dünya'nın dışarıdan girildiğinde yedinci gezegen olmasını hatırlatması dışında bir anlamı yoktur. Bu nedenledir ki; Anunnakiler sembolik olarak yedinci günü tatil ilan ettiler, yedi kişi ile yargılama yaptılar, tapınakları yedi kat yaptılar, makamlarına yedi merdiven ile çıkıldı.

Geçmişte olduğu gibi günümüzde de ezoterik insanlar bu sembolleri kullanarak Tanrısallaşmaya çalışıyorlar. Keşke bunların gerçekte başka bir gezegenden gelen canlıların sembolleri olduğunu bilselerdi. Tam bu noktada benim 14 tableti yazma nedenlerimden biri de budur. Gerçek aydınlanma. Yalanlarla, Anunnakilere tapıp buna din diyerek aydınlanamayız.

- **ANU DÜNYA'YA GELİYOR**

Anu'nun üç çocuğu; Enlil ve Enki ve Ninharsag da onları karşıladılar. Kucaklaşıp öpüştüler, hem güldüler hem ağladılar. O kadar uzun, o kadar uzun sürmüştü ki ayrılık! Böyle söylüyorlardı birbirlerine. Birbirlerine bakıp ne kadar yaşlandıklarını incelediler. Pek çok şar büyük olmalarına rağmen ana babaları, çocuklarından genç görünüyorlardı! İki oğul kocamış ve sakallıydı; bir zamanların güzel Ninharsag'ın beli bükük, yüzü kırış kırıştı.

Beşi de göz yaşlarına boğuldular; **mutluluk gözyaşlarına** karıştı keder gözyaşları. Misafirler ve evsahiplerini Edin'e götürdü gök gemileri. Unug-ki'nin yanıbaşında hazırlanan yere kondu gök gemiler. Dünya üstünde kalmış olan tüm Anunnakiler tören kıtası olarak selamladılar. Selam olsun, hoş geldiniz! Selam olsun, hoş geldiniz, diye bir ağızdan haykırdılar Anu ve Antu'ya.

- **ANU KRALLAR GİBİ AĞIRLANIYOR**

Sonra bir tören alayı oluşturup müzik çalarak, şarkı söyleyerek Anu'nun evine dek eşlik ettiler misafirlere. Anu evine varınca Anu, **yıkanıp dinlendi**, sonra güzel kokular sürülüp giydirildi. Anunnaki kadınları Antu'ya **altın yatak** evine dek eşlik ettiler. O da yıkandı ve dinlendi orada, sonra güzel kokular sürülüp giydirildi. Üstü açık avluda akşam esintisi yaprakları hışırdatırken, **Anu ve Antu tahtlarına oturdular**.

Onların her iki yanında oturmaktaydı Enlil, Enki ve Ninharsag. **Tamamen çıplak Dünyalılardan** (*Anunnakilerin insanları nasıl değersiz gördüğünün açık bir kanıtıdır bu cümle*) oluşan hizmetkarlar **şarap ve iyi zeytinyağı** sundular. Diğer hizmetkarlar ise avlunun bir köşesinde, Enlil'in ve Enki'nin hediyeleri olan **bir boğayı ve bir koçu kızartmaktaydı ateşte**. Anu ve Antu için büyük bir şölen hazırlanmıştı. Başlaması için göklerdeki işaret beklendi.

Enlil'in eğitmesiyle yıldızlar ve gezegenler üstüne öğrenen **Zumul**, Anu evinin basamaklarını tırmandı ki, akşam vakti yükselen gezegenleri duyursun. İlk basamaktayken, doğu göğünde Kişar göründü; ikinci basamakta ise Lahamu görüldü. Üçüncü basamakta Mummu'nun göründüğü duyuruldu. Dördüncü basamakta iken Anşar yükseldi.

Lahmu beşinci basamakta görüldü, Ay ise altıncı basamaktan duyuruldu. Sonra Zumul'dan gelen işaret üzerine, Anu'nun gezegeni gökte yükselir ilahisi söylenmeye başlandı. En üst basamakta, **yedinci basamakta kırmızı halesiyle** Nibiru görünür olmuştu. Anunnakiler müziğe ayak uydurup el çırparak dans ettiler ve şarkı söylediler. Parlaklığı giderek büyüyen, efendi Anu'nun göksel gezegenine, diyerek terennüm ettiler.

İşaret üstüne bir **şenlik ateşi yakıldı**, bunu gören yerde yakılan ateşi gören başka yerlerde de yandı şenlik ateşleri. Gece bitmeden önce tüm Edin diyarı şenlik ateşleriyle aydınlandı. Boğa ve koç etinden, balık ve kuş etinden yiyip **şarap ve bira içen Anu ve Antu** (*Bu iki içki Anunnakilerin en çok sevdiği içkilerdir*.) geceyi geçirecekleri odalarına çekildiler. Anu ve Antu tüm Anunnakilere teşekkür ettiler. Bir kaç Dünya günü ve gecesinde uyudu Anu ve Antu; altıncı günde Anu iki oğlunu ve kızını çağırttı.

- **ANU OLAN BİTENİ ÖĞRENİYOR**

Dünya'da neler olup bittiğini onların ağzından dinledi; Barışı ve savaşları öğrendi. Enlil'in yeminiyle silinip gidecek olan Dünyalıların nasıl tekrar çoğaldıklarını dinledi Anu. Okyanusların ötesindeki diyarda altın bulunuşunu ve oradaki arabalar yerini açıkladı Enlil ona. Ardından gördüğü rüyayı ve **Galzu'dan gelen tableti** anlattı Enki ona. **Anu buna çok ama çok şaşırdı:**

Bu isimde gizli bir elçi tarafımdan hiç gönderilmedi ki Dünya'ya! Böyle dedi Anu üç öndere. Enki ve Enlil çok şaşırdılar, birbirlerine bakakaldılar. **Ziusudra ve yaşam tohumları Galzu sayesinde kurtarıldı**, dedi Enki. **Nibiru'ya döndüğünüz gün öleceksiniz, dedi Galzu bizlere**. **Anu buna hiç inanamadı; devrelerin değişimi çok sorun açıyordu ama iksirle iyileştirilebiliyordu!**

Senin elçin değil idiyse, **kimdi Galzu**, dedi Enki ve Enlil bir ağızdan. Dünyalıların kurtarılmasını kim istedi? Dünya'da kalmaya kim zorladı bizi? Ninharsag yavaşça başını salladı: **her şeyin yaratıcısı adına göründü Galzu**! Dünyalıların yaratılması da mukadder miydi, diye merak ettim şimdi! Bir süre sessizce oturdu dördü; her biri yüreğinden geçirdi geçmişte yaşananları.

işte bu noktada gerçek Tanrı inancına yaklaşıyoruz. Tanrının elleri böyle işlev görüyor. Tanrısallaşan ışık insanları böyle mucizelere sebep oluyor. O nedenle Hızır inancına ayrı bir parantez açıyorum. Dünya'nın bekçisi, bizim koruyucumuz Galzu yani Hızır'dır. O Tanrının elidir. Bu kadar yüksek teknolojiye sahip Anunnakileri bile rahatça yönlendirmiş ve insanoğlunu korumuştur. Dinin başladığı nokta Hızırdır. Anunnakiler Her Şeyi Başlatan Baba diyerek mükemmel bir Tanrı tasviri yapmışlardır.

Aslında son derece ezoterik inançları vardır. Ancak o bitip tükenmek bilmeyen hırsları onları tıpkı bizler gibi zavallı durumuna düşürmektedir. Kendileri gibi yarattıkları insanları çırılçıplak hizmetçi olarak kullanacak kadar seviyesizleşebilmişlerdir. Bu gün Dünya'ya bir bakın. İnsanoğluna bir bakın. Bu tehlikeli varlığın kötülük anlamında neler yapabileceğini bir düşünün.

Anunnakilerin Ortadoğu eksenli yaşam alanlarında insanları köleleri gibi kullandıkları zamanlarda, Anadolu'da tam tersine eşitlikçi bir düzen vardı. Bırakın Anunnakilere yapılan muhteşem tapınakları, ibadethaneleri bile diğer binalardan farklı değildi. Zengin ya da fakir yoktu. Beslenmeleri bile aynıydı. Komanalarında (*şehir devlet*) içlerinde bilgi ve ahlakta üstün olanları önder yapıyorlardı. Bunlar hem çalışarak kendi ekmeğini kazanan, hem bilge, hem de ahlaklı kimselerdi.

Sır dedikleri (*isminden de anlaşıldığı gibi*) gizemlerini, iyi yetiştirilmiş genç bilgelere aktarılıyordu. Bu gün Çatalhöyük ve Göbeklitepe nin tarihinin M.Ö. 11. 000. yıla dek uzandığını biliyoruz. Peki ama Anunnakiler nasıl oldu da Anadolu'da böyle bir düzenin kurulmasına izin verdiler? Anadolu'dan sorumlu Anunnaki İşkur bu durumu göremedi mi? Daha ilginci kökü Anadolu da olan müthiş ışık inancı nasıl filizlendi?

Tüm Dünya Anunakilere tapar ve buna din derken, Anadolu ışıkları nasıl oldu da gerçek Tanrı'yı keşfedip, tapabildi? Hem de aracı koymadan, peygambersiz, kitapsız, cennetsiz, şeytansız, korkusuz, sevgiyle, ayırımsız, tüm insanlığın eşit görüldüğü, kadının kutsal görüldüğü, çocukların baş tacı yapıldığı, cana kıymanın Tanrı'ya kıyma sayıldığı bu inanç nasıl yeşerdi?

Bizler kısmetleri emrederken, **kaderin eli yönetmekteymiş bizi!** Böyle diyordu Anu. Her şeyin yaratıcısının muradı çok açık: Dünya'da **Dünyalılar için yalnızca elçileriz biz**. **Dünya Dünyalılara ait**, biz onları korumak ve ilerletmek için buradayız! Görevimiz bu ise eğer, buna göre davranalım! Böyle diyordu Enki. Kısmetleri emreden büyük**Anunnakiler topraklara ilişkin fikir alışverişi yaptılar**:

- **ANUNNAKİLER İNSANLARA UYGARLIĞI ÖĞRETMEYE KARAR VERİYOR. DÖRT BÖLGE KURULUYOR**

Karar verdi büyük Anunnakiler uygar bölgeler oluşturmaya ki, buralarda insanlığa bilgi sağlanabilsin. **İnsan şehirleri** inşa etmeye ki, buralardaki kutsal semtlerde Anunnakiler'e meskenler yapılabilsin. Nibiru'daki krallığı Dünya'da kurmaya ki, taç ve asa **seçilmiş bir insana** verilebilsin. **Onun aracılığı ile aktarsın Anunnakiler sözlerini** insanlara, çalışma ve el becerilerini mecbur etsin.

Kutsal semtlerde **bir rahiplik kurmaya** ki, Anunnakilere yüce efendiler olarak hizmet edip **tapınılabilsin**. Gizli bilgiler öğretilecek, **uygarlık insanlığa aktarılacaktı**. Bir tanesi insanlığa yasaklanacak **dört bölge kurup üçünü insanlara verme** kararı aldı Anunnnakiler: **Birinci bölge eski Edin** diyarında kurulacaktı ki, Enlil ve oğulları orada hüküm sürsün. Ardından **ikinci bölge iki darlık diyarında** kurulacaktı ki Enki ve oğulları idare etsin.

Diğer ikisiyle hiç karışmayacak **üçüncü bölge ise uzak bir diyarda kurulup inanna'ya** bahşedilecekti. Yalnızca Anunnakilere kutsal kılınan **dördüncü bölge ise arabalar** yerinin bulunduğu yarımada da yer alacaktı.

- **ANU MARDUK'U GÖRMEK İSTİYOR**

Şimdi bu, Anu'nun okyanusların ötesindeki diyara yaptığı yolculuğun ve birinci bölgede Anunnakiler için nasıl yeniden şehirler kurulduğunun hikayesidir. Dört bölge ve insan uygarlıkları hakkında karar verdikten sonra torunu **Marduk'u sordu Anu**. Onu tekrar görmeliyim, dedi önderlere Anu. Ya Dumuzi'yi ya Ningişzidda'yı Nibiru'ya davet etmekle ben sebep oldum Marduk'un öfkesine!

Böyle diyordu **Anu; Marduk'un cezasını gözden geçirmek istiyordu**. **Okyanusların ötesindeki diyara**yolculuk ettiğinde, Marduk'a seninle buluşması söylenecek! Dolandığı yerler Dünya'nın o kısmında! Böyle dedi Enlil, Anu'ya. Kral ve kraliçe uzaktaki diyara yola koyulmadan önce, Edin'i ve ülkelerini taradı Anu ve Antu. Eridu'yu ve Nibru-ki'yi ziyaret ettiler, birinci bölgede şehirlerin kurulması planlanan yerleri gezdiler.

- **ENLİL ENKİ'Yİ ŞİKAYET EDİYOR**

Eridu'da Enlil, Enki'den şikayet etti: ME formüllerini Enki kendine saklıyor! Onur koltuğuna oturunca Anu, Enki'ye övgü dolu sözler söyledi: Oğlum kendine muhteşem bir ev inşa etmiş, bir platform üstünde güzelce yükseltmiş. Evin çevresinde hizmet veren halka büyük bilgi verecek Enki. ME' lere gizlenen bilgiye gelince, o da diğer Anunnakilerle paylaşılmalı!

Utandı Enki; tüm ilahi formülleri paylaşacağına dair Anu'ya söz verdi. Sonraki günlerde gök gemileriyle yol alıp Anu ve Antu diğer bölgeleri de gezdi. Sonra, on yedinci günde bir gece daha dinlenmek üzere Unug-ki'ye döndü kral ve kraliçe. Sabah olunca genç Anunnakiler kutsanmak üzere Anu ve Antu'nun huzuruna çıktılar.**Anu büyük torunu İnanna'dan pek hoşlandı**; onu yanına çekip kucakladı ve öptü.

- **ANU UNUG-Kİ'Yİ İNANNA'YA BAĞIŞLIYOR**

Sözlerime kulak verile, diye duyurdu toplananlara. **Bu yer**, biz buradan ayrıldıktan sonra,**çeyiz olarak İnanna'ya verile**. İçine binip Dünya'yı tarayacağımız **gök gemi de İnanna'ya armağanımdır**. Çok sevinen İnanna dans edip ezgiler söyledi; Anu'ya düzdüğü övgüler zaman içinde ilahi olarak söylenegeldi. Sonrasında Anunnakilere hoşça kal , diyerek okyanuslar ötesindeki diyara gitmek için yola çıktı Anu ve Antu.

- **ANU GÜNEY AMERİKA'YA GİDİYOR**

Enlil ve Enki, Ninurta ve İşkur da onlarla **gittiler altın diyarına**. Kral Anu'yu büyük altın zenginliğiyle etkilemek için Ninurta bir mesken inşa ettirmişti Anu ve Antu için. Kusursuzca kesilmiş taş bloklarının içi som altınla kaplanmıştı. Kırmızı akikten oyulmuş çiçekleriyle altın bir odacık kral ve kraliçeyi bekliyordu! **Büyük dağ gölünün kıyısında dikilmişti bu mesken.**

- **TUNÇ KEŞFEDİLİYOR**

Altın külçelerinin nasıl toplandıkları gösterildi ziyaretçilere. Daha pek çok şar yetecek kadar altın var burada, dedi Anu, memnun. Yakınlarda bir yerde bulunan yapay tepeyi gösterdi Ninurta, Anu ve Antu'ya. Eritme ve arıtma yerinin nasıl yapıldığını açıkladı Ninurta. Taşlardan nasıl yeni bir metal çıkartıldığını gösterdi onlara:**Anak** (*Kalay*) diyordu adına, Anunnakilerce yapıldı anlamına.

Bolca bulunan bakır ile birleştirildiğinde nasıl güçlü bir metal (*Tunç= Bronz*) **icat ettiğini gösterdi onlara**. (*Böylece Tunç yada Bronz çağını da Anunnakiler'in başlattığını öğreniyoruz*) Bu metalin kıyılarından çıktığı büyük gölde yelken açtı Anu ve Antu. **Anak gölü**, dedi Anu buraya, böyle bilinecekti adı. Sonra o toprakların kuzeyinde, büyük boynuzlu hayvanların avlandığı topraklardan çıkıp geldi Marduk, babası Enki'nin ve dedesi Anu'nun huzuruna; oğlu **Nabu** da onunlaydı.

- **ANU MARDUK'LA KONUŞUYOR VE AFFEDİYOR**

Enki ona Sarpanit'i sorduğunda üzüntüyle **bildirdi Marduk eşinin ölümünü**. Şimdi yalnızca **Nabu kaldı**benimle, dedi babasına ve dedesine Marduk. Anu kucaklayıp göğsüne bastırdı Marduk'u: **Yeter çektiğin ceza**, dedi ona. Sağ elini Marduk'un başına koydu Anu ve **Marduk'u affedip kutsadı**. (*Eli başa koyup kutsama bu günde uygulanan bir yöntemdir*) Dağların tepesindeki altın diyarından herkes inip aşağıdaki düzlükte toplandı.

- **ANU NİBİRU'YA DÖNÜYOR**

Orada, ufka dek uzanan yerde Ninurta arabalar için yeni bir yer hazırlamıştı. Anu ve Antu'nun göksel arabası orada hazır bekliyordu; ağzına dek altınla yüklenmişti. Yola çıkma zamanı geldiğinde **Anu çocuklarıyla vedalaştı** ve rehberlik eden sözler söyledi: Dünya ve Dünyalıların kaderi her ne ise, izin verin öyle olsun! **Dünya** Anunnakilere değil de **insanlara miras kalacaksa, biz de kadere yardım edelim**.

İnsanlığa bilgi verin, göğün ve Dünya'nın sırlarını bir dereceye dek öğretin onlara. **Adalet ve doğruluk yasalarını öğretin**, **sonra yola çıkıp ayrılın buradan!** Böyle babacan talimatlar verdi Anu çocuklarına. Bir kez daha kucaklaşıp öpüştüler ve yeni arabalar yerinden Nibiru'ya doğru yola çıktı Anu ve Antu. Hüzünlü sessizliği ilk bozan Marduk oldu; sözleri öfke doluydu:

- **MARDUK YİNE SORUN ÇIKARIYOR**

Nedir bu yeni arabalar yeri, diyerek diğerlerinden açıklama talep etti. Sürgün edilişimden sonra bilmediğim daha neler oldu? Dört bölgeye ilişkin kararı anlatınca Marduk'a Enki Marduk'un öfkesi artık dizginlenemez oldu: Dumuzi'nin ölümünün baş sebebi **İnanna, niçin kendi bölgesine sahip olacakmış ki**? Kararlar verildi, değiştirilemez! Böyle dedi Enlil, Marduk'a.

- **AY YILINDAN GÜNEŞ YILINA GEÇİLİYOR**

Ayrı gök gemilere binip Edin'e ve bitişiğindeki topraklara döndüler. Sorun çıkacağını sezen Enlil, altına göz kulak olması için geride kalması talimatını verdi İşkur'a. Anu'nun ziyaretini ölümsüzleştirmek için **yeni bir geçen zaman icat edildi**: Dünya üstünde olanlar Nibiru şarlarıyla değil **Dünya yıllarıyla** hesaplanacaktı artık. **Enlil'e adanan boğa çağında başladı Dünya yıllarının sayılışı.**

Edin'e ilk uygar bölgenin yerine döndüklerinde önderler, Anunnakiler **çamurdan nasıl tuğla yapılacağını öğrettiler** Dünyalılara ki, oracıkta şehirler kursunlar. Bir zamanlar yalnızca Anunnakilerin şehirlerinin kurulduğu yerde artık hem onların hem de **Dünyalıların şehirleri yükseliyordu**. Orada ve yeni şehirlerde büyük Anunnakiler için kutsal semtler ayrılıp mukaddes bilindi.

- **ANUNNAKİLERE TAPINMA BAŞLIYOR**

Ulu meskenler yapıldı Anunnakilere oralarda, **insanlar tapınak dediler** bunlara. Yüce efendiler olarak hizmet gördü ve **tapınıldı Anunnakilere** buralarda. Rütbe sayılarıyla onurlandırıldılar ki onların miras hakları bilinsin insanlarca: **Göksel Anu altmış sayısını** aldı; **Enlil'e elli rütbe** sayısı verildi. Enlil'in önde gelen oğlu Ninurta'ya da aynı rütbe sayısı ihsan edildi.

Ardıllık sırasında efendi **Enki kırk rütbesine sahipti**. Enlil ve Ninlil'in oğlu Nannar'a otuz rütbe sayısı atandı. Onun oğlu ve ardılı Utu'ya rütbe sayısı olarak yirmi düştü. On rütbe sayısı ise diğer Anunnaki önderlerinin oğullarına bahşedildi. Beş sayılı rütbeler ise Anunnaki kadınları ve eşler arasında paylaştırıldı. Eridu ve Nibru-ki ve de onların tapınak meskenleri tamamlandıktan sonra **Lagaş'ta Ninurta için Girsu** semti inşa edildi.

Onun siyah kuşu orada korundu. Ninurta ve eşi **Bau'**nun tapınak meskenine **Eninnu** denildi, **Elli evi**anlamına. Anu'dan gelen armağanlar olan En üstün avcı ve en üstün ezici silahlarını koruyordu Eninnu. Tufandan önce Sippar'ın bulunduğu yere, çamurlu toprağın en tepesine yeni bir Sippar kurdu Utu. **Utu ve eşi Aya** için mesken olarak **Ebabbar**, parlayan ev yükseltildi.

- **TANRI ANUNNAKİLER İNSANLARA YAVAŞ YAVAŞ ÖĞRETİYOR**

İnsanoğlu için **adalet yasalarını buradan ilan etti Utu**. Kum, mil ve çamur yüzünden eski planların aynen izlenemediği yerler için yeni alanlar seçildi. Şurubak'tan çok uzak olmayan bir yerde, **Adab'ta Ninharsag için** yeni bir mesken yapıldı. Yardım ve şifa bilgisi evi olarak adlandırıldı onun oradaki tapınak meskeni. Dünyalıların nasıl biçimlendirildiğini içeren ME'leri Ninharsag buradaki kutsal türbede sakladı.

Nannar için dik caddeleri, kanalları ve rıhtımları olan bir şehir kuruldu, **Urim**'di adı. Onun tapınak meskenine tahtın tohumunun evi adı verildi. Ay'ın ışıklarını yansıtmaktaydı çevresindeki topraklara. İşkur kuzeydeki dağlık diyara döndü, meskenine yedi fırtına evi denildi. **İnanna Unug-ki'de kaldı**, Anu tarafından ona hediye edilen evde yaşadı. **Marduk ve Nabu Eridu'da** oturdular; Edin'de onlara has meskenleri yoktu.

Şimdi bu, ilk insan şehrinin ve Dünya üstünde krallığın ve Marduk'un nasıl bir kule dikmeyi planladığının ve İnanna'nın hangi nedenle ME'leri çaldığının hikayesidir. Birinci bölgede, Edin topraklarında ve kutsal semtleri olan şehirlerde, Anunnaki efendileri **Dünyalılara el sanatlarını ve becerilerini öğrettiler**. Çok geçmeden tarlalar sulandı, kanallarda ve **nehirde kayıklar yelken açtı**.

- **İLK İNSAN KRALLIĞI KİŞİ'DE KURULUYOR**

Ağıllar ve tahıl ambarları dolup taşıyordu; **bolluk ve bereketle** doluydu diyar. **Birinci bölgeye Ki-Engi denildi**, yüce bekçilerin diyarı anlamına. Sonra karabaşlı halkın kendi şehrine sahip olmasına izin vermeye karar verdiler. Asa kenti, Kişi denildi adına; **insanoğlunun krallığı Kişi'de başladı**. Orada, mukaddes bilinen toprakta, Anu ve Enlil göksel parlak nesneyi dikmişlerdi.

Şehrin ilk kralını atadı Ninurta, kralın ünvanı kudretli yiğit idi. Uygar insanlığın merkezi kılmak için burayı,**Ninurta** yolculuk etti Eridu'ya ki, ilahi krallık formüllerini içeren **ME tabletlerini Enki'den alabilsin**. Duruma uygun giydiler içinde, saygıyla Eridu'ya girdi Ninurta, krallıkla ilgili ME'yi istedi: Tüm MEleri sağlamca saklayan efendi **Enki, elli ME bahşetti Ninurta'ya**.

- **UYGARLIĞIN BEŞİĞİ KİŞİ**

Kişi'de kara başlı halka **sayılarla hesap yapması öğretildi**. Göksel **Nisaba** onlara yazı yazmayı öğretti, göksel **Ninkaşi** onlara nasıl bir yapacaklarını gösterdi. Kişi'de, Ninurta'nın yol göstericiliği altında **fırınlama ve demircilik** işleri gelişip çoğaldı. Erkek eşeklerin bağlandığı **yük arabaları** ilk olarak Kişi'de üretildi hünerle. **Adalet yasaları** ve doğru davranış Kişi'de yürürlüğe kondu.

Ninurta'yı öven ilahileri Kişi'de düzdü insanlar: Kahramanca işlerini ve zaferlerini şarkılara döktüler, ürküntü veren siyah kuşunu, çok uzak diyarlarda bizonları nasıl dize getirdiğini, bakırla karıştırılan beyaz metali nasıl keşfettiğini ilahilere dönüştürdüler. Ninurta'nın en görkemli zamanıydı; **yay takım yıldızı** ile onurlandırıldı. Tüm bunlar olurken **İnanna** üçüncü bölgedeki efendiliği beklemekteydi Unug-ki'de.

- **İNANNA ENKİ'DEN ME TABLETLERİNİ ÇALIYOR**

Tüm bunlar olurken **kendi bölgesini talep etmekteydi** önderlerden. Üçüncü bölge ikincisinin ardından gelecek, diyerek güvence veriyordu önderler. Ninurta'nın nasıl Eridu'ya yolculuk edip krallık ME'lerini nasıl elde ettiğini görünce bir plan geçirdi İnanna yüreğinden, **ME'leri nasıl alacağını planladı** Enki'nin elinden. Hizmetçisi **Ninşubur**'u Eridu'ya yolladı önden ki İnanna'nın ziyarete geleceğini duyursun.

Haberi alan Enki, evin kahyası **İsimud**'a derhal talimat verdi: Genç kız bir başına şehrim Eridu'ya çevirmiş adımlarını. Tek başına buraya vardığında, onu iç odama al. **Soğuk su ver** ki yüreği ferahlasın, **tereyağlı arpa kekleri** ver. **Tatlı şarap hazırla**, **bira kupalarını doldur** ağzına kadar! **Enki karşıladığında İnanna'yı güzelliğinden çok etkilendi**: Mücevherlere bürünmüştü İnanna, **incecikti elbisesi**.

Şarap kupalarından **tatlı şarap içtiler**, bira içmek için yarışa girdiler. ME'leri göstersene bana, dedi **İnanna işveyle** Enki'ye; izin ver de ellerimle tutayım ME'yi! Yarışmaları boyunca **yedi kez ME'leri verdi Enki**, İnanna'nın eline. Efendilik ve krallığın, rahipliğin ve yazı katipliğinin, güzel giyinme ve savaşma ME'lerini verdi Enki ki, İnanna elinde tutsun. Müzik ve şarkı söyleme, ahşap işçiliği, metal ve değerli taşlar için olanları, uygar krallıklar için gereken **doksan dört ME verdi Enki**, İnanna'ya.

Ganimetleri sımsıkı tutan **İnanna uyuklayan Enki'den kaçıp uzaklaştı**. Gök sandalına koşturdu ve kılavuzuna yükselip süzülmesini buyurdu. İsimud tarafından uykusundan uyandırıldığında **Enki, koş ve İnanna'yı yakala, dedi İsimud'a**. İnanna'nın çoktan gök sandalına binip uzaklaştığını işittiğinde Enki, İsimud'dan, Enki'nin gök gemisine binip İnanna'nın peşine düşmesini emretti İsimud'a.

- **YAKALANAN İNANNA TUTSAK ALINIYOR**

Tüm ME'leri geri almalısın, dedi ona. Unug-ki'ye yaklaşırken İsimud yolunu kesti İnanna'nın gök sandalının. Eridu'ya dönüp Enki'nin gazabıyla yüzleşmeye zorladı onu. Ama İnanna geri götürüldüğünde Eridu'ya görüldü ki, ME'ler artık yanında değildi. **Hizmetçisi Ninşubur'a vermişti**, Ninşubur Unug-ki'deki Anu evine götürmüştü onları. Gücüm adına, babam Anu adına sana ME'leri geri vermeni emrediyorum!

- **ENLİL İNANNA'YI KURTARIYOR**

Böyle dedi Enki kızgınlıkla İnanna'ya ve kendi meskeninde **tutsak aldı onu**. **Enlil**olanları duyunca, yüzleşmek için kardeşiyle Eridu'ya geldi. Hakkıyla aldım ME'leri, bizzat elime teslim etti onları! Böyle diyordu İnanna, Enlil'e; Enki bunun gerçek olduğunu kabullendi uysalca. Kişi'nin zaman dönemi tamamlanınca krallık Unug-ki'ye geçecek, böyle açıkladı Enlil.

Marduk tüm bunları duyduğunda çok ama **çok öfkelendi**, sınırı yoktu kızgınlığının. Uğradığım hakaret yetmedi mi, diye bağırdı babası Enki'ye Marduk. **Edin'de kendisi için bir kutsal şehir talep etti Enlil'den derhal**. Enlil, Marduk'un bu başvurusuna**kulak vermeyince**, **Marduk kısmetin gidişini kendi eline aldı**. Anu'nun gelişi için Unug-ki seçilmeden önce düşünülen bir yere çağırdı Nabu.

- **MARDUK BABİL KULESİNİ KURUYOR**

İgigileri ve onların soylarını dağılıp yayıldıkları topraklardan **çağırdı ki**, **Marduk için**orada kutsal bir yer, gök gemileri için **bir yer kursunlar**! Takipçileri bu yerde toplandıklarında, inşaat için kullanılacak taş bulamadılar. Marduk onlara taş yerine geçecek tuğlaları nasıl yapıp ateşte yakacaklarını gösterdi. **Orada dikmeye başladılar başı göklere erebilecek bir kuleyi.** (*Kutsal kitaplarda geçen Babil kulesi*)

Yaratılış; 11

1-Başlangıçta Dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı.
2- Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler.
3- Birbirlerine, ”**Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim**” dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar .
4- Sonra, “**Kendimize bir kent kuralım**” dediler, ”**Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız**.”

- **ENLİL BABİL KULESİNİ YIKIYOR**

Bu planı bozmak için derhal geldi **Enlil, Marduk'u yumuşatıcı sözlerle yatıştırmayı denedi**. Marduk ve Nabu'yu bu girişimden vazgeçirmeyi başaramadı Enlil. Nibru-ki'de **topladı oğullarını** ve torunlarını Enlil, ne yapılması gerektiğini birlikte düşündüler. **Marduk izinsiz bir gök kapısı inşa ediyor ve bunu Dünyalılara teslim ediyor**! Böyle diyordu Enlil oğullarına ve torunlarına.

Bunun olmasına **izin verirsek**, **insanoğlunun erişemediği hiç bir şey kalmayacak**! Bu kötücül plan durdurulmalı! dedi Ninurta; diğerleri de ona katıldı. Enlilci Anunnakiler Nibru-ki'ye geldiklerinde **vakit gece yarısıydı**. Gök gemilerinde **ateş** ve kükürt **yağdırdılar yükselen kulenin tepesine**. Kulenin ve tüm ordugahın sonunu getirdiler. Önderi ve takipçilerini dört bir yana dağıtmaya karar verdi Enlil.

- **TANRI ENLİL İNSANLARIN DİLLERİNİ KARIŞTIRIYOR**

Birbirlerine danışamasınlar, birlikleri bozulsun, diye Enlil şöyle buyurdu: **Bundan böyle dillerini karıştıracağım ki, birbirlerinin konuştuklarını anlayamasınlar**! (*tıpkı kutsal kitaplardaki gibi. Ama bir farkla! Orada Enlil tanrı oluyor. yani bunları kutsal kitapların tanrısı yapıyor*) Dünya yıllarının sayılmaya başlamasından sonraki **üç yüz onuncu yılda oldu bütün bunlar**.

Yaratılış; 11

5- Rab insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi.
6- ”**Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiç bir engel tanımayacaklar.**” dedi.
7- ”**Gelin aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.**”
8- Böylece Rab onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu.
9- Bu nedenle kente Babil (*İbranice de kargaşa*) adı verildi. Çünkü Rab bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.

Kur’an her zaman ki gibi yüzeysel, başka kavramlarla karışmış söylemlerle Babil kulesi olayını da anlaşılmaz hale getiriyor.

Kur’an; Bakara

102- Tuttular Süleyman’ın mülküne dair şeytanların uydurup izledikleri şeylerin ardına düştüler. Oysa Süleyman kafir olmadı, ama o şeytanlar kafir oldulr; insanlara büyücülük ve Babil’de Harut, Marut adında iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı.

Kardeşlerim; şimdiye kadar sayısız örnekte gördüğünüz gibi kutsal kitaplar Sümer yaşanmışlıklarından alıntıdır. Tanrı sözü değildir. İşte burada da bir örnek daha görüyoruz. İgigiler ve insanoğlu bir uzay istasyonu kurmak istiyor, Enlil onları engellemek için havaya uçuruyor.

Ayrıca üstün bilimsel güçlerini kullanarak, muhtemelen genleriyle oynayarak, ya da toplu hipnoz yöntemi kullanarak farklı diller konuşmalarını sağlıyor. Böylece birbirlerini anlamakta insanlar ve igigiler zorlanıyor. Böyle bir olayı Tanrısal bir olaymış gibi nasıl anlatabilirsiniz ki? Elbette mantıksız ifadelerle izah etmeye çalışırsınız.

Bunu bir Tanrı’nın yapabileceğine inandırmaya çalışırsınız. Düşünsenize yarattığından korkan bir tek Tanrı! İnsanların kendini geçeceğinden korkan bir Tanrı! Kenti ancak aşağı inince görebilen bir Tanrı! Her şey o kadar açık ki! Kutsal kitapların Sümer söylemlerinin modifiye edilmiş şeklinden ibaret olduğu o kadar açık ki!

Babil kulesi hikayesinin bir önemli yanı da; ezoterik inanca sahip insanlar içinde gizemli olmasıdır. Buradan çıkardıkları sonuç gereği kuleyi insanlığın erdeminin üst noktası, bir ülkü mabedi ve Tanrısallaşma gibi görürler. Ancak neden Tanrının insanoğlunu cezalandırıp, dillerini değiştirdiğini izah edemezler.

Elbette isterseniz bir konuyu eğip, büküp istediğiniz şekle getirebilirsiniz. Ancak gerçek gün gibi ortadadır. Bu konu asla ezoterik bir konu değildir. Bu günün Dünya'sının en büyük sorunu da; ezoterik insanların bu gibi şeyler ve tasavvuftan medet ummalarıdır. Tasavvuf; miskinlik, halktan kopma ve yönetici sınıf yalakalığıdır. Halka bakmayan hiç bir göz Tanrısallaşma yolunda yürüyemez. Hakka bakan halk olur, halka bakan Hak olur sözü burada tam da yerinde bir sözdür.

Her bölgede ve her ülkede **halkları farklı bir dilde konuşur kıldı**. **Her birine farklı bir yazı biçimi verdi ki birbirlerini anlayamasınlar**. **Kişi'de yirmi üç kral**hüküm sürdü; dört yüz sekiz yıl boyunca **Asa** Şehri oldu. Yine Kişi'de çıktı göksel yolculuğa **Etan**, o çok sevilen kral. Tayin edilen zamanda **krallık Unug-ki'ye aktarıla**, diye buyurdu Enlil. Göksel parlak nesne Kişi'den oranın toprağına aktarıldı.

- **İNANNA'NIN KENTİ URUG-Kİ KRALLIĞI ALIYOR**

Bu karar halka açıklanınca, yücelten bir **övgü ilahisi düzdüler İnanna'ya**: ME'lerin hanımı, kraliçe, ışıl ışıl göz alan, ışığa bürünmüş olan doğruluk, göğün ve yerin sevdiği; Anu'nun sevgisiyle kutsanan, büyük aşka bürünen, yedi kez aldı ME'leri, ellerinde tutuyordu onları. Krallık tacı için uygundular, baş rahiplik için uygundular, büyük ME'lerin hanımı, onların muhafızıdır o!

Dünya yıllarının sayılmaya başlamasından sonraki dört yüz dokuzuncu yılda. Birinci bölgenin krallığı Unug-ki'ye aktarıldı. İlk kralı **Eanna** tapınak meskeninin baş rahibiydi, **Utu'nun oğullarından biriydi**! **Marduk**'a gelince, iki darlık diyarına gitti. **Kurulur kurulmaz ikinci bölgenin idarecisi olmayı bekliyordu.**

- **MARDUK İKİNCİ BÖLGEDEN NİNGİŞZİDDA'YI KOVUYOR**
-

Şimdi bu, **ikinci ve üçüncü bölgelerin** nasıl kurulduklarının ve Ningişzidda'nın nasıl sürgün edildiğinin ve Aratta'nın Urug-ki'yi tehdit edişinin hikayesidir. Marduk, çok uzun bir süre sonra, iki darlık diyarına döndüğünde **Ningişzidda'yı buldu idarenin başında**; diyarın yüce efendisiydi Ningişzidda. Dünyalılarla evlenen Anunnakilerin soyunun da yardımıyla Ningişzidda ülkeyi denetliyordu.

Bir zamanlar Marduk'un planladığı ve yapılması talimatını verdiği **her şey Ningişzidda tarafından alt üst edilmişti**. Bu olup bitenler de nedir, diye yanıt istedi Marduk, Ningişzidda'dan. Saklı şeyleri tahrip etmekle suçladı Marduk, Ningişzidda'yı ve Horon'u çöle, hiç suyun olmadığı, hiç bir cinsel eğlencenin bulunmadığı sonsuz bir yere göndermekle. İki erkek kardeş bir velvele kopardılar, sert sözlerle **tartışarak birbirlerine girdiler.**

Sakınasın, bu yer benim hakkım, dedi Marduk, Ningişzidda'ya. Sen yalnızca yerime bakıyordun, bundan böyle**vekilim olabilirsin ancak**. Ama isyana meyledeceksen eğer, başka bir diyara gitmelisin. İki darlık diyarında **üç yüz elli yol boyunca didişti iki erkek** kardeş. Üç yüz elli yol boyunca ülke kargaşa içinde, iki kardeş arasında bölünmüş kaldı. Sonra babaları Enki şöyle dedi Ningişzidda'ya:

- **ENKİ NİNGİŞZİDDA'YA KAVGA UZAMASIN, SEN AYRIL DİYOR**

Barış uğruna başka bir diyara git. **Okyanusların ötesinde seçtiği bir diyara gitti** Ningişzidda, peşinde bir grup takipçisiyle gitti oraya. O sırada **Dünya yılları hesabı altı yüz elliydi**. Ama bu yeni hakimiyet bölgesinde, Ningişzidda'ya kanatlı yılan denilen yerde kendine has yeni bir sayış başladı. **İki darlık diyarında, Marduk'un idaresi altında kuruldu ikinci bölge.**

- **ANUNNAKİLER ÜNLÜ MISIR TANRILARI OLUYOR**

Birinci bölgenin tarih kayıtlarında **Magan** olarak anıldı, çağlayan nehir ülkesi anlamına. Ama diller karıştırıldığında, ikinci bölgenin halkı tarafından koyu kahverengi diyar anlamına **Hem-Ta** olarak adlandırılıp öyle bilinegeldi. Bu yeni dilde Anunnakilere **Netere** denildi, koruyup gözetenler anlamına. Marduk'a **Ra**, parlak olan olarak tapınıldı; Enki'ye **Ptah**, geliştirici olarak hürmet edildi.

Ningişzidda ise **Tehuti**, ilahi ölçücü olarak anıldı. Onun anısını silmek için taş aslana kazılı suretinin yerine oğlu**Asar**'ın suretini koydu Ra. **Halkı onar onar değil altmışar altmışar saymaya zorladı**; **yılı da onlu kısımlara böldü**. Ay'ın izlenmesinin yerine **Güneş'in izlenmesini koydu**. Tehuti'nin efendiliği altında eski kuzey şehri ve güney şehri yeniden kurulmuşken **Marduk/Ra bu iki ülkeyi**, kuzey ve güney şehirlerini tek bir taç şehri haline getirip **birleştirdi.**

- **ÜNLÜ MISIR UYGARLIĞI DOĞUYOR**

Netere ve Dünyalı evliliğinden doğan bir kral atadı oraya, **Mena**'ydı adı. İki diyarın birleştiği ve büyük nehrin bölündüğü yere kurdu **Asa** şehrini Ra. Birinci bölgedeki **Kişi**'nin kini kat be kat aşan görkem verdi şehre, **Mena-Nefer** denildi şehre, **Mena**'nın güzelliği anlamına. Büyüklerini onurlandırmak için bir kutsal kent inşa etti Ra, Nibiru'nun kralını onurlandırmak için **Annu**, dedi adına.

Oradaki bir platforma babası **Enki-Ptah** için dikti bir tapınak mesken. Yüksek bir kule içindeki tepesi sivri bir roket gibi göğe doğru yükseliyordu. Buradaki türbeye kendi göksel kayığının üst kısmını bıraktı; şöyle bilinegeldi: **Ben-Ben**. İçine binip sayısız yıllar gezegenine yolculuk ettiği taşıttı bu onun. **Yeni yıl günü, kral baş rahip olarak törenleri yönetiyordu.**

Yalnızca o gün, en içteki yıldız odasına girip Ben-Ben önüne adaklar sunuyordu. İkinci bölge yararlansın, diye **Ptah her türden ME verdi Ra'ya**. Benim bilip de senin bilmediğin nedir? diye sordu baba, oğluna. Ra'ya her türden bilgi verdi, ölüleri canlandırmak dışında. On iki göksel varlığın en büyüğü olan **Ptah, koç burcunun takımyıldızını Ra'ya atfetti.** Diyarın büyük nehri olan **Hapi**'nin su akışını Ra ve halkı için düzenledi Ptah.

Kardeşlerim; bu konu ile ilgili takdir edersiniz ki çok uzun açıklamalar gerekiyor. Mısır uygarlığını uzun uzun anlatmak gerekiyor. Burada sadece yukarıda anlatılan her konunun Mısır yazılarında aynen olduğunu bire bir anlatıldığını söylemekle yetiniyorum. Zaten sizde fark etmişsinizdir; bu gün çok iyi bilinen Mısır Tanrısı Ra, Ptah, Horus bire bir, aynen Sümer tabletlerinde geçmektedir. Ne yazık ki bu isimler de ezoterizmde sembol olarak kullanılmaktadır. Bir gözünü kaybettiği için tek gözle tasvir edilen Horus (*ya da Horos*) buna en iyi bilinen örnektir. Çağımızda ezoterizmin ne kadar yanlış yoldan yürüdüğünü sadece bu tabletler anlatmaya yetiyor. Anadolu'daki ışık insanlarının muhteşem inancının keşfedildiği an; yüreği sevgiyle dolu, iyi insan olma yolunda ilerlemek isteyen kardeşlerimiz bence huzuru bulacaklardır. Görünen o ki ezoterizmi konuşan insanlar baştan sona yanlış yoldadır.

Ezoterizm bilimin ta kendisi olmadıkça, bilimin Tanrının ta kendisi olduğu fark edilmedikçe, Tanrı'yı bilimle özümsemedikçe, bence yanlış yoldan yürüyeceğiz. Hiçliği arayan kardeşlerimizin onu bulacağı yerde bilimdir. Bilime doğru gitmeyen yolun sonu karanlıktır. Tanrı yolunda rehberimiz hurafeler, mantıksız boş inançlar değil, bilim olmalıdır. Tasavvufçuların, yobazların, din tacirlerinin, dini alet olarak kullanan siyasetçilerin bilim düşmanlığının sebebi de budur. Oysa onlar bilimin yer bulmadığı kafaları, cahil sürüleri nede kolay gütmektedirler!

- **İNANNA İÇİN ÜÇÜNCÜ BÖLGE KURULUYOR**

Verimli topraklara hızla bolluk geldi, insanlar ve davarlar hızla çoğaldı.İkinci bölgenin başarısıyla cesaretlendi**önderler; üçüncü bölgeyi kurmak için harekete geçtiler**. Söz verildiği gibi, **burası İnanna'nın hakimiyet bölgesi olacak**, diye duyurdular. Bölgenin hanımına layıktır, diye bir göksel takımyıldızı ona atfettiler. Daha önceleri erkek kardeşi **Utu ile ikizler durağını paylaşıyordu**.

Bundan böyle, Ninharsag'dan armağan olarak, onun olan **bakire takımyıldız** İnanna'ya atfedilecekti. Dünya yılı hesabına göre **sekiz yüz on altıncı yılda**, böyle onurlandırıldı İnanna. **Uzaktaki doğu topraklarında, yedi dağ sırasının ötesindeydi üçüncü bölge**. (*Hindistan*) Dağlık kısmına altmış değerli taş anlamına **Zamuş** deniliyordu. Ağaçlıklı diyar denilen **Aratta** dolambaçlı büyük bir nehrin vadisinde kuruldu.

Büyük ovasında halk ürün yetiştirip boynuzlu davarlar otlatıyordu. Çamurdan tuğlalarla inşa ettikleri iki kent daha vardı, tahıl ambarları dopdolu. Enlil'in buyruğuna göre, bilgelik tanrısı efendi **Enki üçüncü bölge için değişik bir dil icat etti**; **burası için yeni tür yazı işaretleri icat etti**. O zamana dek duyulmamış bir dil icat etti Enki bilgeliğiyle Aratta için. **Ama uygar krallıkların ME'lerini üçünc bölge için vermedi Enki**:

- **UNUG-Kİ VE ARATTA KRALLARI SORUN YAŞIYOR**

Unug-ki için elde ettiklerini yeni bölgeyle paylaşsın İnanna! Böyl duyurdu Enki. Aratta'da sevgili Dumuzi'sine benzeyen **bir çoban şef atadı İnanna**. Gök gemisiyle Unug-ki'den Aratta'ya doğru yol aldı, dağlar ve vadiler üstünden geçti. Zamuş'un değerli taşlarını pek sevdi; beraberinde som lacivert taşları taşıdı Unug-ki'ye. O zamanlar **Unug-ki'de kral Enmerkar idi**; oradaki saltanatın ikinci kralı.

Unug-ki için elde ettiklerini yeni bölgeyle paylaşsın İnanna! Böyl duyurdu Enki. Aratta'da sevgili Dumuzi'sine benzeyen **bir çoban şef atadı İnanna**. Gökgemisiyle Unug-ki'den Aratta'ya doğru yol aldı, dağlar ve vadiler üstünden geçti. Zamuş'un değerli taşlarını pek sevdi; beraberinde som lacivert taşları taşıdı Unug-ki'ye. O zamanlar **Unug-ki'de kral Enmerkar idi**; oradaki saltanatın ikinci kralı.

Unug-ki'nin sınırlarını genişleten, görkemiyle İnanna'yı yücelten oydu. Aratta'nın zenginliklerine göz diken, Aratta'da hakim olma planları yapan oydu. **Enmerkar bir elçi yolladı Aratta'ya ki, vergi istesin Aratta'nın servetinden**. Yedi dağ sırasını aşıp çorak topraklardan geçip ardından yağmurlarda ıslanarak gitti elçi Aratta'ya. Aratta kralına, Enmerkar'ın talebini kelimesi kelimesine tekrarladı.

- **KRALLAR BİRBİRİNİN DİLİNİ ANLAMIYOR**

Aratta kralının dilinden hiç bir şey anlamadı; eşek anırması gibi geldi kulağına. Aratta kralı üstüne bir yazıt kazınmış ahşap **bir asa verdi** elçiye. Aratta kralı mesajında Unug-ki'nin ME'lerini paylaşmak istiyordu. Unug-ki'ye kraliyet hediyeleri olarak eşeklere tahıllar yüklendi, Unug-ki'ye gittiler elçiyle birlikte. Enmerkar üstü yazılı asayı alınca, **mesajı hiç kimse anlamadı Unug-ki'de**.

Işıktan gölgeye taşıdı asayı, gölgeden ışığa taşıdı. Nedir bunun ağacı, diye sordu. Sonra bunun bahçeye dikilmesini buyurdu. Beş yıl geçtikten, on yıl geçtikten sonra asadan bir ağaç büyüdü, gölge veren bir ağaçtı. Ne yapmalıyım, diye hayal kırıklığıyla sordu Enmerkar, dedesi Utu'ya. Yazı katiplerinin ve yazının hanımı göksel Nisaba'ya aracılık etti Utu. **Mesajını bir kil tablet üstüne yazmayı öğretti Nisaba, Enmerkar'a**.

- **ÜÇÜNCÜ BÖLGE DİLLER FARKLI OLDUĞU İÇİN GELİŞEMİYOR**

Aratta dilindeydi yazdıkları. **Oğlu Banda** eliyle yolladı mesajını: Ya itaat edersin ya savaşırız! İnanna terk etmedi ya Aratta'yı, Unug-ki'ye boyun eğmeyecek Aratta, dedi Aratta kralı. Savaş ise Unug-ki'nin istediği, savaşçılarımız bire bir kapışsınlar! Gel de barış içinde değiş tokuş edelim servetlerimizi. Unug-ki'nin ME'lerine karşılık Aratta'nın zenginlikleri verile!

Geri dönüş yolunda, barış mesajını taşıyan **Banda hastalandı** ve ruhu onu terk etti. Yoldaşları başını tutup kaldırdılar, yaşam nefesi artık yok idi. Aratta'dan dönüş yolunda **Hurum** dağındayken ölüme terk edildi Banda. Aratta'nın zenginliklerini alamadı Unug-ki, Unug-ki'nin ME'lerini almadı Aratta. **Üçüncü bölgede tam olarak gelişemedi uygar insanlık.**

13. Tablet

- **İNANNA BÖLGESİYLE İLGİLENMİYOR**

Üçüncü bölgede tam olarak gelişemedi uygar insanlık. Ellerine teslim edilenleri **ihmal etti İnanna**; kendisine bahşedilene değil de **başka bölgelere göz koymuştu** yüreğinde.

Bin yıllık sayış sonunda Unug-ki'den alındığında krallık, sonraki bin yılın sonunda yaşanacak afeti kim önceden görebilirdi, bu felaketi kim önleyebilirdi? Bir şarın üçte birinden kısa bir süre sonra bilinmeyen bir afet çökeceğini başlarına, kim önceden bildirebilirdi?

Üçüncü bölgede tam olarak gelişemedi uygar insanlık. Ellerine teslim edilenleri **ihmal etti İnanna**; kendisine bahşedilene değil de **başka bölgelere göz koymuştu** yüreğinde. Bin yıllık sayış sonunda Unug-ki'den alındığında krallık, sonraki bin yılın sonunda yaşanacak afeti kim önceden görebilirdi, bu felaketi kim önleyebilirdi? Bir şarın üçte birinden kısa bir süre sonra bilinmeyen bir afet çökeceğini başlarına, kim önceden bildirebilirdi?

- **BİR FELAKET YAVAŞ YAVAŞ GELİYORUM DİYOR**

Bu acı son İnanna ile başladı; Ra olan Marduk ile Kader kapıştılar. Ninurta ve Nergal kendi elleriyle getirdiler ağıza alınmaz neticeyi! İnanna ona bahşedilen bölgeyle niçin doyamadı, Marduk'u niçin affetmedi? Unug-ki ve Aratta arasında gidip gelen İnanna huzursuz ve memnuniyetsizdi. **Sevgili Dumuzi'si için yas tutmaktaydı hala**, o aşkın arzusu bastırılamayacak kadar büyüktü.

- **İNANNA BİR SEKS CANAVARINA DÖNÜŞÜYOR**

Etrafta uçarken, güneşin ışıklarında Dumuzi'nin imgesini görmekteydi, ışıl ışıl ve onu çağıran. Gece vakti rüya görümlerde ortaya çıkmaktaydı Dumuzi; geri geleceğim diyordu. İki darlık diyarındaki hakimiyet bölgesinin ihtişamını vaat etmekteydi İnanna'ya. Unug-ki'nin kutsal semtinde, **gece zevkleri evini kurdu**. **Düğünlerinin zifaf gecesinde genç kahramanları tatlı sözlerle bu Gigunu evine çekiyordu:**

- **İNANNA BANDA'YI DUMUZİ YERİNE KOYUYOR**

Onlara uzun ömür, mutlulukla dolu bir gelecek vaat ederken sevgili Dumuzi'sini hayal ediyordu. **Ertesi sabah her birini ölmüş buluyorlardı İnanna'nın yatağında**. O sırada kahraman **Banda,** hani şu ölüme terk edilen, **sapasağlam döndü Unug-ki'ye**.**Utu'nun tohumundan olan Banda, ölümden dönmüştü** Utu'nun lütfuyla. Mucize! Mucize, diye bağırdı İnanna. Sevgili **Dumuzi'm geri döndü bana**!

Meskenine götürüp yıkayıp pakladı Banda'yı, **püsküllü bir cübbe giydirip kuşağını bağladı**. Dumuzi, aşkım! diye seslendi ona. Çiçekler serpiştirilmiş **yatağına davet etti**. **Banda sabaha sağ çıkınca**, neşeyle haykırdı İnanna: Elime ölmeme gücü verildi, **ölümsüzlük verme gücü bahşedildi bana**! Sonra **kendisine tanrıça denilmesine karar verdi İnanna, ölümsüzlük gücünü ima ediyordu.**

- **İNANNA ÖLÜMSÜZLÜK VERDİĞİNE İNANIYOR**

İnanna'nın ana babası, **Ningal ve Nannar** onun bu ilanından hiç ama hiç memnun olmadılar. Enlil ve Ninurta **çok kaygılandılar** İnanna'nın sözlerine. Erkek kardeşi Utu şaşırdı: Ölenlerin canlanması imkansız, dedi Enki ile Ninharsag birbirlerine. Ki-Engi (*Sümer*) diyarında halk talihlerine övgüler düzdü: Tanrılar aramızda, ölümü yok edebilirler! Böyle diyordu halk birbirlerine.

- **VEE….ÜNLÜ GILGAMIŞ!!!!**

Unug-ki tahtına çıktı Banda, **babası Enmerkar'ın ardından**. **Lugal** oldu ünvanı, büyük adam anlamına. Enlil'in soyundan **tanrıça Ninsun'u kendine eş aldı**. Onların **oğlu kahraman Gılgamış**, Lugal-Banda'nın ardından **çıktı Unug-ki tahtına**. Yıllar geçip Gılgamış yaşlandıkça, annesi Ninsun'a yaşam ve ölüm hakkında sorular sordu. Anunnakilerin soyundan olmalarına rağmen **ölen atalarını merak ediyordu**.

Gılgamış'ın tam hikayesi bir çok araştırmacı tarafından yazılmıştır. Burada kısaca Gılgamış'ı tanıyacağız.

- **NİNSUN GILGAMIŞ'IN NİBİRU'YA GİTMESİ İÇİN UTU'YA YALVARIYOR**

Tanrılar ölür mü diye sordu annesine. Üçte iki ilahi olmama rağmen, ben de tırmanacak mıyım duvarın ötesine? Böyle diyordu ona. Dünya'da ikamet ettiğin sürece, Dünyalıları alan **ölüm seni de alacak, dedi Ninsun oğluna**. **Ama Nibiru'ya götürülecek olursan, orada erişebilirsin uzun ömüre**! Gılgamış'ı alsın yukarıya, Nibiru'ya götürsün, diye yalvardı Ninsun, Utu'ya.

- **YİNE BİR ANDROİD: ENKİDU**

Hiç durmadan yalvardı Ninsun, Utu'ya; gün be gün yakardı ona: **İzin verin de Gılgamış iniş yerine gitsin, dedi Utu en sonunda**. Onu korusun ve yol göstersin, **Ninharsag bir çiftini biçimlendirdi Gılgamış'ın**. **Rahimden doğmayan, damarlarından kan akmayan bu kişiye Enkidu denildi**. Enki tarafından yaratılana göre anlamına. Yoldaşı **Enkidu ile iniş yerine doğru yola koyuldu Gılgamış**.

- **İNİŞ YERİNE YOLCULUK BAŞLIYOR**

Utu gidişlerini denetlemek için kehanetler bildirmişti. Sedir ağacı ormanının girişine gelmişlerdi ki, ormanın **ateş püsküren canavarı kesti yollarını**. Numara yapıp canavarı şaşırttılar, **onu parçalara ayırdılar**. Anunnakilerin tünellerine giden gizli girişi bulduklarında, **Enlil'in yaratıklarından biri**, gök boğa ölümcül homurtularıyla meydan okudu onlara.

Unun-ki'nin kapılarına dek **kovaladı onları canavar**; şehrin dış mahallerinde Enkidu burup devirdi onu. Enlil bunu duyunca acı acı öfkeyle ağladı, göklerdeki Anu duydu onun acı çığlığını. Yüreğinden biliyordu bunun hayra alamet olmadığını! Gök boğanın öldürülmesinden dolayı sularda **yok olmakla cezalandırıldı Enkidu**. Ninsun ve Utu tarafından tembihlenen **Gılgamış'ın cezası affedildi**.

- **GILGAMIŞ BU SEFER TİLMUN'A GİDİYOR.ZİUSUDRA İLE KARŞILAŞIYOR.**

Hala Nibiru'nun uzun ömrünün peşinde olan Gılgamış, Utu'nun izin verdiği üzere,**arabalar yerine doğru yola koyuldu**. Pek çok maceradan sonra **Tilmun** diyarına, (*Sina yarımadası*) **dördüncü bölgeye** ulaştı. Yeraltı tünellerinden geçip ilerledi, değerli taşlardan yapılmış bir bahçede **Ziusudra çıktı karşısına**! **Tufanın öncesini sonrasını Gılgamış'a anlattı Ziusudra**, **uzun yaşamanın sırrını açıkladı Gılgamış'a**:

- **ZİUSUDRA UZUN YAŞAM SIRRINI ANLATIYOR. BİZİM LOKMAN HEKİM DE SAKIN ZİUSUDRA OLMASIN?**

Bahçenin kuyusunda **bir bitki** yetişiyordu; Ziusudra ve eşini **yaşlanmaktan koruyordu**! Dünya'daki tüm bitkiler içinde eşsizdi; bununla insan tüm canlılığını geri kazanabilirdi! Kocamış adam tekrar genç oldu. Bitkinin adı bu, dedi Ziusudra, Gılgamış'a. Enlil'in kutsamasıyla, **Enki'nin armağanı** olarak bahşedildi bize kurtuluş dağı üzerinde! Ziusudra ve eşi uykuya dalınca, Gılgamış ayağına taş bağladı.

> Lokman Hekim ve onun dağlarda bulduğu ölümsüzlük bitkisini ve onun yılan tarafından yenilişini anlatan masalı hatırlıyorsunuz değil mi? Sakın o masal da gerçekte bu hikayenin modifiye edilmiş şekli olmasın? İnsan belleği nasıl da yaşadığı olayları isim ve şekil değiştirerek aklında tutuyor!

Kuyuya atlayıp daldı, tekrar **genç olma bitkisini kavrayıp çekti kökünden** . **El çantasına atıp** bitkiyi tünellerden geçti telaşla, Unug-ki'ye çevirdi adımlarını. Yorulup uykuya dalınca, bir yılan cezp oldu bitkinin kokusuyla. **Bitkiyi çekip aldı yılan**, uyuklayan Gılgamış'ın çantasından; sonra kayboldu ortadan. Sabah olup da kaybettiğini görünce **Gılgamış oturup ağladı**.

- **GILGAMIŞ ÖLÜMLÜ OLMAYA RAZI OLUYOR**

Unug-ki'ye eli boş döndü, **bir fani olarak öldü orada**. Gılgamış'tan sonra yedi kral daha tahta çıktı Unug-ki'de. Sonra onun krallığının da sonu geldi. Tam da bin Dünya yılının sayılması bitmişti. **Krallık birinci bölgede ki Urim'e, Nannar ve Ningal'in şehrine aktarıldı**. Başka bölgelerde neler olup bittiğine kulak kabartıyordu Marduk. İnanna'nın, Dumuzi'nin hakimiyet bölgesini ima eden rüyaları ve görümleri, çok rahatsız etmişti Ra'yı.

- **ŞİMDİDE MARDUK KENDİNİ TANRI İLAN EDİYOR**

İnanna'nın genişleme planlarına karşı hamle olarak, diriliş ve ölümsüzlük meseleleri üstünde derin derin düşündü. İlahi tanrılık düşüncesi, **kendisini büyük tanrı olarak ilan etmek pek cazip geliyordu**! Neredeyse Dünyalı sayılacak Gılgamış'a izin verilenlere kızmıştı Ra. Ama kralların ve halkın sadakatini elde tutmak için pek zekice bir yol, diyordu buna: Yarı tanrılara ölümsüzlük kapıları gösteriliyorsa eğer, bu benim bölgemdeki krallar için geçerli olmalı!

İkinci bölgede Ra olarak bilinen Marduk şunları söyledi kendine: **bölgemin kralları Neteruların çocuklarından ola, ölüm sonrasında yolculuk etsinler Nibiru'ya**! Böyle ilan etti Ra kendi diyarına. **Mezarları doğuya bakacak şekilde** inşa etmeyi öğretti krallara. **Rahip katiplere uzun bir kitap yazdırdı**; ölüm sonrası yolculuğu anlattı ayrıntılarıyla.

Doğu ezoterizmde önemli bir yöndür. Güneş'in doğduğu yön olması nedeniyle Tanrı'yı ya da Tanrısallaşmış, ermiş ya da üst makamlardaki ruhani kişileri temsil eder. Onlar doğuda otururlar. Tüm yönlere ışık saçarlar. Oysa gerçekte doğu sadece Mezopotamya'yı göstermesi açısından seçilmiş bir yöndür. Bundan öte bir anlamı yoktur. Aslına bakarsak evrende yön yoktur, yukarı aşağı yoktur, sadece hiçlik vardır.

Duat'a, göksel sandallar yerine nasıl ulaşacağı, **Söndürülemez yıldıza** yolculuk etmek üzere **gökyüzüne merdivene** nasıl çıkılacağı, **yaşam bitkisinden** nasıl yenilip gençlik sularından nasıl kana kana içileceği anlatılıyordu bu kitapta. Rahiplere tanrıların Dünya'ya gelişlerini öğretti Ra. **Yaşamın görkemidir altın**, dedi onlara. Tanrıların kanı canıdır, dedi Ra, krallara. Abzu'ya ve aşağı bölgeye seferler düzenleyip altın elde etmeleri talimatı verdi onlara.

- **MARDUK MISIRLILARA DİĞER ÜLKELERİ FETİH EMRİ VERİYOR**

Ateş saçan yıldız, gökyüzüne uzanan merdiven, gökten yere tersine uzanan yaşam ağacı gibi ezoterik simgelerin Nibiru gezegeni ve ondan uzun yaşam umma hayalinden öte bir anlamı olmadığını Sümer tabletlerinden öğreniyoruz.

- **MARDUK DÜNYA'YI BEN YÖNETECEĞİM DİYOR**

Ra'nın kralları kendilerinin olmayan toprakları **silahlarının gücüyle fethettiklerinde**, erkek kardeşlerinin diyarlarını istila etmiş oldu. Onların hiddetinin kabarıp büyümesine sebep oldu. **Neye kalkıştı bu Marduk**, diye sormaktaydı kardeşler birbirlerine, niçin ezmekte bizi ayaklarıyla? Babaları Enki'ye yalvardılar; **babası Ptah'ı dinlemedi Ra**.**Tüm komşu toprakları ele geçirmelerini emretti Ra, Magan ve Meluhha krallarına**. **Yüreğindeki plan, dört bölgeninde hakimi olmaktı**. Dünya benim, ben yöneteceğim, dedi sertçe babasına.

Ra'nın kralları kendilerinin olmayan toprakları **silahlarının gücüyle fethettiklerinde**, erkek kardeşlerinin diyarlarını istila etmiş oldu. Onların hiddetinin kabarıp büyümesine sebep oldu. **Neye kalkıştı bu Marduk**, diye sormaktaydı kardeşler birbirlerine, niçin ezmekte bizi ayaklarıyla? Babaları Enki'ye yalvardılar; **babası Ptah'ı dinlemedi Ra**.**Tüm komşu toprakları ele geçirmelerini emretti Ra, Magan ve Meluhha krallarına**. **Yüreğindeki plan, dört bölgeninde hakimi olmaktı**. Dünya benim, ben yöneteceğim, dedi sertçe babasına.

- **NANNAR AY TANRISI OLARAK ANILIYOR**

Şimdi bu, Marduk'un kendisini en üstün ilan edişinin ve **Babili'nin nasıl kurulduğunun** ve savaşçı krallara komuta eden **İnana'nın nasıl kan akıtıp,** kutsal olanlara karşı hürmetsizliğe izin verişinin hikayesidir. Krallık Urim'den Unug-ki'ye aktarıldığında, Nannar ve Ningal şehir halkına gülen yüzlerini gösterdiler. Otuz rütbe sayısına göre, **Ay tanrısı olarak tapınıldı Nannar'a**. Ay aylarının bir yıl içindeki sayısınca, **her yıl on iki bayram yapılmasını emretti**.

On iki büyük Anunnakinin her birine bir ay ve bir bayram adandı. Birinci bölgenin dört bir yanında büyüğü ve küçüğü olsun tüm Anunnaki tanrıları için. Türbe ve mabetler inşa edildi ki, halk kendi tanrılarına doğrudan dua edebilsin. Birinci bölgede uygarlık Ki-Engi'den diğer komşu diyarlara yayıldı. İnsan şehirlerinde adil çobanlar olsunlar, diye o bölgeden idareciler atandı.

Esnaf ve çiftçiler, çobanlar ve örücüler ürünlerini çok geniş bir alanda değiş tokuş etmekteydiler. **Adalet yasaları emredildi**; ticaret, evlilik ve boşanma yasalarına hürmet edildi. **Okullarda eğitildi küçükler ve gençler**, yazıcı katipler ilahileri, deyişleri ve hikmeti kayda geçirdiler. Bolluk ve mutluluk vardı topraklarda; çatışmalar ve dip dibe sıkışmalar da. Tüm bunlar yaşanırkengök gemisiyle bir diyardan diğerine dolaşmaktaydı **İnanna**.

- **İNANNA GÜNEYDOĞU ANADOLU'DA SEVİLİYOR**

Yukarı deniz yakınlarında **Utu ile eğlenmekteydi**. Amcası İşkur'un hakimiyet bölgesine gitti. **Dudu diyordu İnanna amcasına**, sevdiceğim anlamına. **İki nehrin yukarı ovasındaki halkı pek sevdi İnanna**. **Dillerinin sesi hoşuna gitti**, **onların dilini konuşmayı öğrendi**. Kendi dillerinde Lahamu gezegenine verdikleri adla, **İştar**, diye çağırdılar İnanna'yı. Onun şehri **Unug-ki'ye Uruk** dediler.

Dudu'yu kendi dillerinde **Adad** olarak söylediler. İnanna'nın babası kehanetler efendisi **Nannar'a Sin** adını verdiler, ona da tapındılar. Kendi dillerinde **Utu'ya** parlak güneş anlamına **Şamaş** dediler, ona da tapındılar. Enlil'e baba Enlil diyorlardı, Nibru-ki'ye ise **Nippur.** Yüce bekçilerin diyarı olan **Ki-Engi'nin adı Şumer** idi onların dilinde. **Şumer'de, birinci bölgede krallık şehirler arasında sırayla dolanmaktaydı**.

- **MARDUK'UN BİTMEK BİLMEYEN MEGALOMANİSİ**

Ra'nın çeşitliliğe izin vermediği ikinci bölgede yalnızca kendisi hüküm sürmek istemişti. Göğün en eskisi, ilk doğan ve Dünya'da olan! Böyle bilinmek istemişti rahiplerce. En eski zamanlardan beri en üstün olan! İlahilerde kendisine böyle denilmesini emretti. **Ebediyetin efendisi**, kalıcılığı oluşturan, tüm tanrılar üstünde hüküm süren! Eşi benzeri olmayan, **büyük tek ve bir olan**!

Böyle koymuştu Marduk, Ra olarak kendini diğer tüm tanrıların üzerine. Onların güçlerini ve vasıflarını da kendine atfetti. Enlil olarak efendilik ve buyruklar benimdir, Ninurta olarak çaba ve çarpışma benim. Adad olarak şimşek ve gök gürültüsü, Nannar olarak geceyi aydınlatmak. Utu olarak Şamaş benim, Nergal olarak aşağı Dünya'da hüküm sürerim.

Gibil olarak altın derinlikleri bilirim, bakırın ve gümüşün nereden geldiğini bulan benim. Ningişzidda olarak sayılara ve sayılmalarına komuta ederim**,** gökler görkemimi anlatır! **Böyle ilan edişi Marduk'un, Anunnaki önderleri çok telaşlandırdı**. Marduk'un erkek kardeşleri babaları Enki'ye anlattılar, onların kaygılarını Nergal aktardı Ninurta'ya. **Neyin tesiri altındasın böyle, dedi Enki oğlu Marduk'a**. Bu gösterişli iddiaların duyulmuş şeyler değil!

- **MARDUK KENDİSİNİN DEVRİ OLAN KOÇ ÇAĞININ GELDİĞİNİ SÖYLÜYOR**

Gökler, gökler söylemekte en üstün olduğumu, diye yanıtladı Marduk babası Enki'yi. Enlil'in takım yıldızının işareti gök boğa kendi soyundan gelenlerce öldürüldü. Göklere gelmekte **koç çağı**, **benim çağım**; yanlış anlaşılmayacak kadar açık işaretler! Enki gidip Eridu'daki meskeninde, on iki takım yıldızın çemberini inceledi. Baharın ilk günü, yeni bir yılın başlangıcında dikkatle gözledi gün doğumunu.

- **KOÇ ÇAĞININ GELMEDİĞİ ANLAŞILIYOR**

Güneş o gün Boğa'nın takım yıldızına ait yıldızlardan yükseliyordu. Nibru-ki ve Urim'de Enlil ve Nannar da gözlemler yaptılar. Aygıtlar istasyonunun bulunduğu aşağı Dünya'da Nergal de bu sonuçları doğruladı. Koç'un zamanına daha çok vardı, **Enlil'in boğasının çağı sürmekteydi hala**! Kendi hakimiyet bölgesinde Marduk onun bu iddiasına kulak vermedi. Nabu'nun yardımıyla, kendisinin olmayan topraklara elçiler gönderdi ki kendi çağının geldiğini duyursunlar halka.

Ningişzidda'ya başvurdu Anunnaki önderleri ki, gökleri nasıl gözlemleyeceklerini öğretsin halka. Bilgeliğiyle taş yapılar tasarladı Ningişzidda, Ninurta ve İşkur da yardım ettiler bunları kurmasına. Uzak olsun yakın olsun tüm meskun ülkelerde gökleri nasıl gözlemleyeceklerini insanlara öğrettiler. Güneşin hala boğa takım yıldızında doğduğunu gösterdiler.

Enki tüm bu olanları üzüntüyle izliyor ve düşünüyordu; kısmet nasıl da adil olan sırayı çarpıtmıştı! **Anunnakiler kendilerini tanrılar olarak ilan etmişler ama insanoğlunun desteğine bağımlı hale gelmişlerdi**! Birinci bölgede tek bir önder altında birleştirmeyi istedi Anunnakiler tüm toprakları; savaşçı bir kral istiyorlardı. Doğru adamı bulma işini İnanna'ya, Marduk'un baş düşmanına verdiler.

- **ENLİL'İN ADAMI ŞARRU-KİN KRALLIK KURUYOR**

Yolculukları sırasında görüp sevdiği **güçlü bir adamı işaret etti İnanna, Enlil'e**.**Arbakad**; babası dört garnizonun komutanıydı, annesi ise baş rahibe. Asayı ve tacı ona verdi Enlil; **Şarru-kin** dedi adına, adil vekil anlamına. Bir zamanlar Nibiru'da yapıldığı gibi; **ülkeleri birleştiren yeni bir taç şehri kuruldu**. **Agade** dediler adına, birleşmiş şehir anlamına, Kişi'den pek de uzak değildi.

- **MARDUK VE ŞARRU-KİN SAVAŞIYOR**

Enlil tarafından **güçlendirildi Şarru-kin**; **İnanna kendi ışıltı silahlarıyla eşlik ediyordu onun savaşçılarına**. **Aşağı Deniz'den yukarı Deniz'e dek tüm topraklara boyun eğdirdi, dördüncü bölgenin sınırında, burayı korumaları için birliklerini yerleştirdi**. **Temkinli bir gözle izledi Ra daima İnanna ve Şarru-kin'i, derken bir şahin gibi kurbanının üstüne atıldı**. Marduk'un göğe uzanan kuleyi inşa etmeye kalkıştığı yerden, o kutsal topraktan geçip Agade'ye dek ilerlemişti Şarru-kin, göksel parlak nesne oraya dikilecekti.

- **BABİL KENTİ YENİDEN KURULUYOR**

Öfkeye kapılan **Marduk birinci bölgeye saldırdı**, Nabu ve takipçileriyle birlikte **kulenin mekanına geldi**. Bu kutsal toprağın tek sahibi benim, **tanrıların kapısı benim tarafımdan kurulur.** Hiddetle böyle buyurdu Marduk, takipçilerine nehre doğru dönmeleri talimatı verdi. **Kulenin yerine su bentleri ve duvarlar diktiler**; Marduk için **Esagil'i**, **en üstün tanrının evini inşa ettiler**.

- **NERGAL'DE MARDUK'U İKNA EDİYOR**

Babili halkı için onu ikna etmeye çalıştı oradan ayrılmaya: Gel de gökyüzünün gerçek işaretlerini **barış içinde bekleyelim**, dedi Nergal erkek kardeşine. **Ayrılmaya razı oldu Marduk,** gökleri gözlemlemek için diyardan diyara dolaştı. **İkinci bölgede Ra, Amun (***Yada Amon***) olarak bilinegeldi,görülmeyen anlamına**. İnanna bir süre için yatıştı; Şarru-kin'in iki oğlu barışçıl ardıllardı.

- **BU SEFER DE İNANNA RAHAT DURMUYOR**

Sonra Agade tahtına Şarru-kin'in torunu çıktı; **Naram-Sin** denildi adına, Sin'in sevdiği anlamına. Birinci bölgede değildi Enlil ve Ninurta; okyanuslar ötesindeki diyarlara gitmişlerdi. İkinci bölgeden uzaktaydı Ra; Marduk olarak yolculuk etmekteydi başka topraklarda. **Tüm gücü eline geçirme şansını yakaladığını hayal etti İnanna**.**Tüm ülkeleri ele geçirmesini emretti Naram-Sin'e**.

Magan ve Meluhha'ya, **Marduk'un hakimiyet bölgesine saldırması talimatını verdi** Naram-Sin'e. Naram-Sin Dünyalılardan oluşan bir orduyla dördüncü bölgeden geçip kutsala saygısızlık günahını işledi. Magan'ı istila edip mühürlenmiş **Ekur'a, dağa benzeyen eve girmeye yeltendi**. Kutsala karşı saygısızlık ve **ihlaller Enlil'i çok ama çok öfkelendirdi**; Naram-Sin ve Agade'yi lanetledi: **Bir akrebin sokmasıyla öldü Naram-Sin,Enlil'in emriyle yok edildi Agade**. Bin beş yüz Dünya yılı sayıldığında oldu bütün bunlar.

- **KAOS DEVAM EDİYOR**

Şimdi bu, bir görümde **Galzu tarafından Enlil'e verilen kehanetin** ve Marduk'un herkese üstün oluşunun ve bir insanın bir afetten sağ çıkmaya karar verişinin hikayesidir. **Marduk, Amun haline geldikten sonra ikinci bölgedeki krallık dağıldı, kargaşa ve karmaşa hakim oldu**. **Agade yok edildikten sonra, birinci bölgede kargaşa ve karmaşa hüküm sürdü.** Birinci bölgede krallık sallantıdaydı; tanrıların şehirlerinden insan şehirlerine gidip gelmekteydi.

Unug-ki, Urim ve Kişi, İsin ve çok uzaktaki yerler arasında el değiştirmekteydi. Derken, **Anu'ya danışan Enlil krallığı Nannar'ın ellerine teslim etti**. Toprağında hala göksel parlak nesnenin dikili olduğu Urim'e krallık üçüncü kez bahşedildi. Urim'de bir adil çobanı kral olarak atadı Nannar; Ur-nanmu'ydu adı. Ülkede eşitlik sağladı Ur-nanmu, şiddet ve çekişmelere son verdi, tüm topraklara geri döndü bolluk.

- **GALZU ENLİL'İN RÜYASINA GİRİYOR**

Tam o günlerde bir gece vakti bir rüya görüm gördü Enlil: Bir adamın sureti göründü ona, ışıl ışıl ve gökler gibi parlayan biriydi. Yaklaşıp Enlil'in yatağının başında durunca **ak saçlı Galzu'yu** tanıdı Enlil. Sol elinde lacivert taşından bir tablet tutuyordu Galzu, üstüne yıldızlı gökler çizilmişti. Gök on iki takım yıldızın işaretine bölünmüştü, sol eliyle bunları işaret etti Galzu.

Boğadan koça doğru işaret etti ve bunu üç kez tekrar etti. Sonra rüya görümde konuştu Galzu ve Enlil'e şöyle dedi: İyiciliğin adil dönemini izleyecek kötülük yapılıp kan dökülen bir dönem. Üç göksel hissede **Marduk'un koçu Enlil'in boğasının yerini alacak**. Kendisini en üstün tanrı olarak görüp hakimiyetini ilan eden kişi Dünya'yı ele geçirecek. **Daha önce görülmemiş bir afet, Kısmet'in emrettiği gibi, yaşanacak**!

Tufan zamanında yapıldığı gibi, adil ve layık bir adam seçilmeli. Onun ve onun soyunun sayesinde, her şeyin yaratıcısının istediği gibi, **uygar insan korunacak**! Böyle dedi ilahi elçi Galzu rüya görümde Enlil'e. Gece vakti gördüğü bu rüya görümden uyandığında Enlil, hiç bir tablet yoktu baş ucunda. Gökten gelen bir kehanetmiydi bu yoksa tüm bunları yüreğimden mi geçirdim, diye merakla sordu Enlil kendi kendine.

- **ŞİMDİDE TERAH VE OĞLU İBRAHİM'İ SÜMERLERDEN DİNLEYELİM**

Ne Nannar'ın da aralarında olduğu oğullarına anlattı bunu, ne de Ninlil'e söz etti rüya görümden. Nibru-ki tapınağındaki rahipler arasındaki göksel alimleri sorup soruşturdu Enlil. Baş rahip ona, **bir kehanet rahibi olan Tirhu'yu** (*İbrahim'in babası,* ***Tevratta Terah*** *diye geçer*) salık verdi. **Arkabad'ın torunu Ibru'nun (***Bu gün İbrani diye kullanılan kelimenin kökü budur***) soyundandı**; Nibru-ki rahiplerinin altıncı neslindendi adam.

Yaratılış; 11

24- Nahor 29 yaşındayken oğlu Terah doğdu.
25- Terah'ın doğumundan sonra Nahor 119 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
26- Yetmiş yaşından sonra Terah'ın Avram, Nahor ve Haran adlı oğulları oldu.

Kardeşlerim İbrahim'i Kur'an'dan anlatmayacağım. Çünkü her zamanki fluluğuyla ve kendine göre değiştirmesiyle Kur'an İbrahim'i adeta tanınmaz hale getirir. Ona Kabe'yi yaptırtır. Bir sürü gözlemden sonra Müslüman yaptırtır. Tanrı'dan kendine inanması için mucizeler ister. Ancak sonunda bizim için çok önemli bir söz söyler. İslam İbrahim'in dininin devamıdır. Yani Tevrat'ın devamı.

Urim krallarının kızlarıyla kraliyet düğünleri yapardı bu soy. **Toparlanıp Nannar'ın Urim'deki tapınağına git ve göksel zamanı belirlemek için semayı gözle**: Bir göksel hissenin hesabı yetmiş iki Dünya yılıdır, üç hissenin geçişini dikkatle kaydedesin! Böyle dedi **Enlil rahip Tirhu'ya**; **kehanet edilen zamanı sayıp bildirmesini istedi**. Enlil bu rüya görümü ve haber verdiği şeyleri derin derin düşünürken, Marduk ülkeden ülkeye gitmekteydi.

Kendisinin en üstün olduğunu anlatmaktaydı halka, davası için takipçiler toplamaktaydı. Yukarı deniz ülkelerinde ve Ki-engi'ye sınırı olan ülkelerde Marduk'un oğlu Nabu kışkırtıyordu halkı; dördüncü bölgeyi ele geçirmekti planı. Batıda yerleşenler ile doğuda yerleşenler arasında çatışmalar olmaktaydı. Savaşçılardan ordular kurdu krallar, kervanlar yola çıkmaz oldu, şehir duvarları yükseltildi.

- **ENLİL GALZU'NUN SEÇİLMESİNİ İSTEDİĞİ ADAMIN İBRAHİM'İN SOYU OLDUĞUNU DÜŞÜNÜR**

Gerçekten çıkmakta Galzu'nun söyledikleri! diyordu Enlil kendi kendine. **Enlil bakışlarını, değerli bir soydan gelen Tirhu ve oğullarına çevirdi**: Galzu'nun işaret ettiğine göre, **seçilmesi gereken adam bu, dedi Enlil kendi kendine**. Rüya görümü açık etmeden Nannar'a, şöyle dedi **Enlil oğluna: Arbakad'ın geldiği şu nehirler arasındaki ülkede Urim gibi bir şehir kur** ki, sen ve Ningal için Urim'den uzakta bir ev mesken olsun burası.

Tam ortasına bir tapınak türbe kur ki, **başına rahip prens Tirhu'yu (*Terah*) atayasın**! Babasının sözüne itaat eden **Nannar, Arbakad'ın ülkesindeki Harran şehrini kurdu**. Şehrin tapınak türbesine **baş rahip olsun, diye Tirhu'yu ve ailesini oraya gönderdi**. Kehanette bildirilen üçten iki göksel hisse tamamlanınca **Harran'a gitti Tirhu**. Tam o sırada Urim'in neşesi, **Ur-Nammu** batı topraklarında arabasından düşüp öldü.

Yaratılış; 11

27- Terah soyunun öyküsü; Terah Avram, Nahor, ve Haran'ın babasıydı. Haran'ın Lut adında bir oğlu oldu.
28- Haran, babası henüz sağken, doğduğu ülkede, Kildaniler'in Ur kentinde öldü.
29- Anram'la Nahor evlendiler. Avram'ın karısının adı Saray, Nahor'unkinin adı Milka'ydı. Milka Yıska'nın babası Haran'ın kızıydı.
30- Saray kısırdı, çocuğu olmuyordu.
31- Terah, oğlu Avram'ı, Haran'ın oğlu olan torunu Lut'u ve Avram'ın karısı olan gelini Saray'ı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek üzere Kildaniler'in Ur kentinden ayrıldılar. Harran'a gidip oraya yerleştiler.
32- Terah iki yüz beş yıl yaşadıktan sonra Harran'da öldü.

- **ŞULGİ İSİMLİ KRAL İŞLERİ KARIŞTIRIR**

Urim tahtına oğlu **Şulgi çıktı**; habislikle dolu ve **savaş heveslisiydi Şulgi**. **Nibru-ki'de baş rahip olarak meşhetti kendini**; **Unug-ki'de İnanna'nın koynundan çıkmadı**. Nannar'a minnettar olmayan dağlık diyarlardan savaşçılar onun ordusuna yazıldılar. Onların yardımıyla **batı topraklarını ele geçirdi Şugi, uçuş kontrol merkezinin mukaddesliğini hiçe saydı.**

O kutsal dördüncü bölgeye bastı ayağını, dört bölgenin kralı ilan etti kendini. Enlil çok öfkelendi kutsalın böyle kirletilmesine, istilalar hakkında Enlil'e şöyle konuştu Enki: Senin bölgenin idarecileri tüm sınırları aştılar1 dedi Enki, Enlil'e acı acı. Tüm bu sorunlar hep Marduk'un başının altından çıkmakta, diye tersledi Enlil, Enki'yi. Rüya görümü hala kendine saklayan Enlil dikkatini Tirhu'ya çevirdi.

- **ENLİL İBRAHİM'İ KENAN ÜLKESİNE UZAY ÜSSÜNÜ KORUMASI İÇİN GÖNDERİR**

Tirhu'nun en büyük oğlu Ibru-um (*İbrahim peygamber*) üstüne düştü Enlil'in seçen bakışı. **Prens soyunun bir evladı**, **yiğit ve rahiplere has sırlara aşinaydı İbru-um**. **Kutsal yeri korumak, arabaların iniş ve kalkışlarını sağlamak üzere gitmesini emretti Enlil, İbru-um'a.** (*İbrahim'i Kenan topraklarına gönderiyor*) **İbru-um Harran'dan ayrıldıktan hemen sonra Marduk geldi şehre**. Kutsala yapılan saygısızlıkları o da gördü ve bunlara, yeni düzenin doğum sancıları, deyip geçti.

- **MARDUK HARRAN'A GELİR**

Harran'dan, Şumer'in eşiğinden yapmayı planlıyordu son hamlesini. Harran'dan, **İşkur'un hakimiyet bölgesinin kıyısından yönetiyordu orduların toplanmasını**. Harran'da kalışı **yirmi dört Dünya yılını** tamamlayınca Marduk, her kimin soyundan geliyorsa o tanrılara göz yaşları içinde yalvardı. Tüm günahlarını itiraf ederken efendilik iddiasında ısrarcı olup onlara şöyle seslendi:

Ey Harran'ın tanrıları, ey yargılayan büyük tanrılar sırlarımı öğrenin! Kuşağımı bağlarken, anılarımı hatırlarım: İlahi Marduk'um ben, büyük bir tanrı, **hakimiyet bölgemde Ra**olarak bilinirim. Günahlarım yüzünden sürgüne yollandım, dağlara gittim, pek çok diyarda gezindim. Güneşin doğduğu yerden başlayıp güneşin battığı yere gittim. İşkur'un diyarına denk geldim.

Harran'ın ortasında yuvalandım yirmi dört yıl boyunca, şehrin tapınağında bir alamet aradım. Ne zamana dek, diye sordum efendilik hakkıma dair tapınaktaki kahine. Sürgün günlerin tamamlandı! dedi bana tapınaktaki kahin. Ey kısmetleri belirleyen büyük tanrılar, izin verin de şehrim Babil'e doğru yola koyulayım. Tapınağım Esagil'i ebedi evim olarak kurayım. Babili'ye bir kral atayayım.

- **MARDUK YİNE DÜNYA KRALLIĞI PEŞİNDE KOŞUNCA ANUNNAKİLER TELAŞLANIYOR**

İzin verin de tüm Anunnaki tanrılar tapınak evimde toplansınlar, antlaşmamı kabul etsinler! Böyle itiraf edip yakarırken Marduk, diğer tanrılara gelişini duyuruyordu. Ona itaat etmeleri için Marduk'un yakarışını duyan Anunnaki tanrılar çok telaşlandılar. Danışmak üzere büyük bir meclis halinde topladı hepsini Enlil. Nibru-ki'deki tüm Anunnaki önderleri toplandılar; Enki ve Marduk'un erkek kardeşleri de geldiler.

Olanlar karşısında hepsi alt üst olmuştu; **hepsi Marduk ve Nabu'ya karşıydılar**. Büyük tanrıların meclisinde suçlamalar uçuştu havada, şikayete şikayetle yanıt verildi iftiraya iftirayla. Olacak olanı hiç kimse önleyemez; gelin **Marduk'un en üstün olduğunu kabul edelim, dedi Enki tek başına.** Koç'un çağı geliyorsa eğer, Marduk'u mahrum edelim gök-yer bağından, diye kızgınlıkla önerdi Enlil.

- **MARDUK'A SAVAŞ AÇILIYOR**

Enki dışında **herkes göksel arabalar yerinin yok edilmesi konusunda anlaştı**. Bu nedenle **kullanılmasını önerdi Nergal dehşet silahlarının**; bir tek Enki karşı çıktı: Karara ilişkin sözler Dünya'dan Anu'ya duyuruldu, Anu da bu sözleri tekrarladı Dünya'ya. Mukadder olanı değiştiremeyecek kararınız! Böyle diyordu oradan ayrılırken Enki. O kötü şeyi yapmaları için **Ninurta ve Nergal seçildi.**

- **ENLİL DEHŞET SİLAHLARINI KULLANDIRTIYOR**

Şimdi bu, kısmetin kadere yol açmasının, Bazısı hatırlanamayacak kadar uzun bir zaman önce atılmış adımlarla büyük afetin nasıl meydana geldiğinin hikayesidir. Şimdi bu sözlerim her zaman hatırlanması için kaydedile: Dehşet silahlarını kullanma kararı alındığında Enlil iki sır saklıyordu: O korkunç karar alınmadan önce hiç kimseye açık etmemişti Enlil, Galzu'nun rüya görüm sırrını.

Mukadder karar alınana dek **hiç kimseye açık etmemişti Enlil, dehşet silahlarının saklandığı yeri bildiğini**! Tüm karşı çıkmalara rağmen meclis dehşet silahlarının kullanılmasına izin verince, Kızgın ve üzgün Enki meclis salonundan çıkıp gittiğinde, için için gülüyordu Enlil: Silahların nerede olduğunu bir tek kendisinin bildiğini sanıyordu Enki.

Enlil Dünya'ya gelmeden önce, Abgal ile birlikte bu silahları bilinmeyen bir yere gizleyen oydu. Abgal'ın sürgün edilen Enlil'e bu yeri gösterdiğini bilmiyordu Enki! Enki bu ikinci sırrı işittiğinde, yüreğinde yine de bir umudu koruyordu: Bu kadar uzun süre orada kaldıktan sonra silahların dehşeti buharlaşmış olmalıydı! Enki bu uzun süre kalışın Dünya üstüne eşi benzeri görülmemiş bir afete yol açacağını hiç beklemiyordu.

Böylece Enki'ye ihtiyaç duymadan, silahların saklandığı **yeri iki kahramana açıkladı Enlil**: Bu yedi dehşet silahı, bir dağda saklanmış! dedi onlara Enlil! Toprağın içinde bir oyukta durmaktalar, onları giydirmek için dehşete ihtiyaç var! Sonra bu silahları derin uykularından nasıl uyandıracaklarını açıkladı Enlil onlara. Biri Enlil'den biri Enki'den olma iki oğul silahların saklandığı yere doğru yola çıktılar.

- **ENLİL RÜYASINI NİNURTA'YA ANLATIYOR**

Enlil onlara uyaran sözler söyledi: Silahları kullanmadan önce, Anunnakiler tarafından boşaltıla arabalar yeri. **Şehirler esirgene, insanlar yok olmaya**! Gök gemisine atlayan Nergal silahları saklandığı yere doğru yükselip süzülürken, babası Ninurta'yı bekletti. Yalnızca oğluna söylemek istediği bir söz vardı Enlil'in, yalnızca ona açıklayacağı bir sır. **Galzu'nun kehanetini ve İbru-um'un seçilmesini anlattı Ninurta'ya**.

Nergal öfkelidir, şehirleri esirgemesini sağla, **İbru-um'u önceden uyar**, dedi Enlil, Ninurta'ya. Ninurta silahların saklandığı yere vardığında, Nergal çoktan çıkartmıştı onları saklandıkları kovuktan. Bunların ME'leri uzun bir uykudan uyanılarken Nergal bu yedi silahtan her birine birer görev adı verdi: Rakibi olmayan tek dedi ilk silaha, alevlenen alev adını verdi ikinciye.

- **KATLİAM BAŞLIYOR**

Dehşet ile un ufak eden dedi üçüncüye, dağ eriten dedi dördüncüye. Dünyanın kenarını arayan rüzgar adını verdi beşinciye, yukarıda ve aşağıda hiç kimseyi esirgemeyen dedi altıncıya. Yedincisi çok gaddar bir kötülükle doluydu; canlıları buharlaştıran dedi adına. Anu'nun onayıyla bu yedi silah verildi Nergal ve Ninurta'ya ki bunlarla yıkımı başlatsınlar. Ninurta dehşet silahlarının yerine vardığında Nergal hazırdı yıkmaya ve yok etmeye.

Oğulları öldüreceğim, babaları yok edeceğim, diye bağırıyordu Nergal intikam duygusuyla. Göz diktikleri diyarları dümdüz, günahkar şehirleri alt üst edeceğim! Böyle ilan ediyordu Nergal öfkeyle. Yiğit Nergal, doğruları da mı yok edeceksin günahkarlarla birlikte? Böyle sordu Ninurta yoldaşına. Enlil'in talimatı çok açık! Seçilen hedeflere doğru yol göstereceğim sana, peşime düşüp izleyeceksin beni!

Anunnakilerin kararı bildirildi bana, dedi Nergal, Ninurta'ya. Enlil'den gelecek işareti beklediler yedi gün ve yedi gece. Niyetine uygun olarak, bekleyişi tamamlandığında, Babili'ye döndü Marduk. Silahlarla donatılmış takipçilerinin huzurunda en üstün olduğunu ilan etti. Dünya yıllarının hesabı bin yedi yüz otuz altı idi o sırada. O gün, o meşum gün yolladı Enlil işareti Ninurta'ya. Ninurta Maşu (*Sinadaki dağ*) dağına gitmek üzere çıktı yola, Nergal de düştü ardına.

Dördüncü bölgenin tam kalbindeki dağı ve ovayı göklerden taradı Ninurta. Yüreği ezilerek verdi Nergal'e işareti: Uzak dur! diye işaret verdi ona. Sonra ilk dehşet silahını gökten aşağı bıraktı Ninurta. Maşu dağının tepesini bir ışık çakmasıyla koparttı; dağın iç kısımları eriyiverdi anında. Göksel arabalar yerinin üstünde ikinci silahı serbest bıraktı. Yedi güneş parlaklığıyla ovanın kayalarında fışkıran bir yara açtı silah. Dünya sarsılıp ufalandı; gökler bu parlamanın ardından karardı.

Yanmış ve ezilmiş taşlarla örtülü arabaların düzlüğü, Düzlüğü çevreleyen tüm ormanlardan geriye yalnızca ağaç gövdeleri kaldı sağlam. Tamamdır, sözlerini haykırdı Ninurta gök gemisi siyah ilahi kuştan. Marduk ve Nabu'nun göz diktiği kontrolden artık sonsuza dek mahrum kaldılar! Derken Ninurta'ya özendi Nergal; yok edci Erra olması için dürttü yüreği onu.

Kral yolunu izleyerek beş şehrin yemyeşil vadisine doğru uçtu. Nabu'nun insanlarını yollarından çevirdiği yemyeşil vadide, kafeslenmiş bir kuş gibi ezmeyi planlıyordu Nergal! Birbiri ardınca uçtu beş şehrin üstünden, her birine bir dehşet silahı yolladı Erra göklerden. Vadinin beş şehrini bitirip tüketti, viraneye döndü hepsi. Ateş ve kükürt yağmuruyla alt üst oldular, oralarda yaşayanların hepsi buharlaştılar.

Muazzam silahlar yüzünden devrildi dağlar, deniz sularını tutan sürgü kırıldı. Vadiye akıp doldu denizin suları, sularla kaplandı vadi. Sular şehirlerin külleri üstüne aktığında göklere yükseldi buhar. Tamamdır, diye bağırdı gök gemisindeki Erra. İntikam duygusu kalmamıştı Nergal'in kalbinde. Ellerinden çıkan kötülüğü tararken iki kahraman gördükleri şeyden dolayı şaşırdılar.

Parlamaların ardından kararmıştı gökler ve sonra bir fırtına esmeye başladı. Karanlık bir bulutun içinde dönenen kötülük rüzgarı göklerin kasvetini taşıyordu. Gün ilerledikçe ufuktaki güneş karanlıkla örtüldü. Gece çökünce dış kenarlarında ürkütücü ışıldamalar dans etti, yükselen Ay'ı bile yok etti. Ertesi gün şafak söktüğünde, batıdan, yükarı denizden güçlü bir bora esmeye başladı.

- **TERS YÖNDEN ESEN RÜZGAR KİMYASAL VE ATOM BOMBALARININ ETKİSİNİ SÜMER YÖNÜNE ÇEVİRİR**

Koyu kahverengi bulutu doğuya doğru itti ve meskun diyarlar üstüne doğru yaydı bulutu. Nereye eriştiyse orada yaşayan **herkese ölümü getirdi acımasızca**. Acımasızlık vadisinde parlamalardan doğan bulut **Şumer'e doğru ölüm taşıdı**. Ninurta ve Nergal derhal uyardılar Enlil'i ve Enki'yi. Durdurulamaz kötülük rüzgarı herkese ölüm getirmekte! **Enlil ve Enki bu tehlike uyarısını Şumer'in tanrılarına ilettiler**: Kaçın! Kaçın, diye haykırdılar hepsine.

Bırakın dağılsın insanlar, izin verin saklansınlar! Şehirlerinden kaçtı tanrılar, yuvalarından uçan ürkmüş kuşlar gibi kaçıştılar. Kötülük rüzgarının elini kenetlediği diyarların halkları için boşaydı koşup kaçmak. Ölüm çok sinsiydi, tarlalara ve şehirlere saldırdı bir hayalet gibi. En yüksek duvarları aştı, en kalın duvarlardan geçti, sel suları gibi taşıp aktı. Hiç bir kapı yüzüne örtülemezdi onun, hiç bir sürgü geri tutmazdı onu.

Kilitli kapıların ardına saklananlar evlerinde düşüp **öldüler sinekler gibi**. Sokaklara kaçanların **cesetleri caddelerde yığıldı**. **Öksürük ve balgamla doldu göğüsler**, tükürük ve **köpükle dolup taştı ağızlar**. Kötülük rüzgarı görülmeden sarıp kucaklarken insanları, **ağızları kanla doldu**. Yavaşça diyarlar üstünden gelip geçti kötülük rüzgarı, batıdan doğuya ovalar ve dağlar üstünde yol aldı.

Yaşayan her şey, onun ardından ya ölmüştü ya da ölmekteydi. İnsanlar ve davarlar, hepsi yok olup gitti. Sular zehirlendi, tarlalarda tüm bitkiler solup kurudu. Güneyde Eridu'dan kuzeyde Sippar'a dek tüm diyarların üstüne çöktü kötülük rüzgarı. **Kötülük rüzgarı**, Marduk'un en üstün olduğunu ilan ettiği **Babili'yi esirgedi**.

13. Tablet Sonu

⇩⇩⇩

14. Tablet

- **NÜKLEER SAVAŞ MEZOPOTAMYA'YI MAHVEDER**

Kötülük rüzgarı, Marduk'un en üstün olduğunu ilan ettiği **Babili'yi esirgedi**. Babili'nin güneyinde kalan tüm ülkeleri yiyip tüketti kötülük rüzgarı. İkinci bölgenin merkezine de dokundu. Büyük afetin sonrasında Enlil ve Enki felaketin boyutlarını görmek için buluştular.

Enki, Babili'nin esirgenmesini **ilahi bir işaret** olarak gördüğünü anlattı Enlil'e.**Marduk'un üstünlüğü mukadder kılınmış**.

- **ENLİL RÜYASINI ENKİ'YE ANLATIR**

Babili'nin esirgenmesiyle doğrulandı bu! Böyle diyordu Enki, Enlil'e. Her şeyin yaratıcısının muradıymış bu, dedi Enlil, Enki'ye. Sonra **rüya görümü ve Galzu'nun kehanetini açıkladı Enki'ye**. Madem biliyordun bunu, niçin dehşet silahlarının kullanmasını önlemedin, diye sordu Enki ona. Kardeşim, dedi Enlil üzgün bir sesle Enki'ye. Yeterince sebep vardı.

Sen Dünya'ya geldikten sonra her ne zaman görevimiz bir engelle duraklasa, engelin çevresinden dolaşmanın bir yolunu bulduk. Bunlar içinde en büyük çözüm Dünyalıları biçimlendirmekti. Ayrıca sayısızca istenmeyen çarpıtma ve değiştirmenin de kaynağı. Sen göksel devreleri etraflıca anlayıp takım yıldızları atadığında, onların kaderin elinde olacağını kim önceden görebilirdi?

Seçilmiş kısmetlerimiz ve eğip bükülemeyen kaderimiz arasındaki farkı kim anlayabilirdi? Kim sahte alametleri açıklar, gerçek kehanetleri kim ilan edebilirdi? Bu yüzden kendime sakladım **Galzu**'nun sözlerini. **Her şeyin yaratıcısının elçisi miydi gerçekten de, yoksa gördüğüm bir sanrı mıydı**? Bırak ne olacaksa olsun, dedim kendi kendime. Kardeşinin sözlerini dinlerken Enki, başını aşağı yukarı sallıyordu.

- **ENLİL MARDUK'UN ÜSTÜNLÜĞÜNÜ TANIYOR**

Birinci bölge viranelik, ikinci bölge kargaşa içinde, üçüncü bölge yaralı, göksel arabalar yeri yok artık; olan bu işte! Dedi Enki, Enlil'e. Tüm bunlar her şeyin yaratıcısının muradı idiyse eğer, Dünya görevimiz'den arda kalan bu işte! Marduk'un hırsıyla ekildi tohum, boy atan ürünü biçmek ona kalmış! Böyle dedi Enlil, kardeşi Enki'ye ve sonra **kabul etti Marduk'un galip geldiğini**.

- **ENLİL AMERİKA KITASINA GİDİYOR**

Benden dolayı Ninurta'ya verilen **elli rütbe sayısı Marduk'a verilsin**. Bölgelerdeki viranelik üstündeki hakimiyetini ilan etsin Marduk. **Bana ve Ninurta'ya gelince, artık onun yolunda durmayacağız. Okyanusların ötesindeki diyara gidip**, ne için gelmişsek buraya, Nibiru için altın çıkartma görevini tamamlayacağız! Böyle dedi Enlil, Enki'ye; sözlerinde keder vardı. Dehşet silahları kullanılmamış olsa mesele farklı olurmuydu, diye meydan okudu Enki, kardeşine.

Galzu'nun Nibiru'ya dönmeyin demesine kulak asmasa mıydık, diye tersledi Enlil. Anunnakiler isyan ettiğinde Dünya görevi dursa mıydı? Sen yaptığını yaptın, ben yaptığımı yaptım. Geçmiş yaşanmamış hale getirilemez! Bunda da bir ders yok mu, diye sordu Enki her ikisi adına. Dünya'da olup bitenler, Nibiru'da olup bitmişleri yansıtmıyor mu? Geçmişin hikayesinde yazmıyor mu geleceğin ana hatları.

- **ENLİL VE ENKİ VEDALAŞIR**

Kendi suretimizde yarattığımız insanlık başarılarımızı ve başarısızlıklarımızı tekrarlamayacak mı? Enlil sessizdi. Tam kalkıp gidecekken Enki ona elini uzattı. Kardeş olarak, yabancı bir gezegende karşılarına çıkanlarla yüzleşen yoldaşlar olarak el sıkışalım! Böyle dedi Enki, kardeşine. Ve kardeşinin elini sıkan Enlil, sonra kucakladı onu. Tekrar karşılaşır mıyız, Dünya'da veya Nibiru'da, diye sordu Enki.

Nibiru'ya dönersek öleceğimizi söylerken haklı mıydı Galzu, diye yanıtladı Enlil. Sonra oradan ayrıldı. Enki tek başına kaldı; yalnızca yüreğindeki düşünceler eşlik etti ona. Her şey nasıl başlamış ve şimdi nasıl sona ermişti, oturup düşündü. Hepsi mukadder midir bunların yoksa kısmet sayesinde öyle ya da böyle biçimlendirilebilir mi? Gök ve yer devreler içinde devrelerde düzenlenmişse eğer, olmuş olanlar bir daha olacak mıdır?

Geçmiş gelecek midir? **Dünyalılar da Anunnakileri mi taklit edecekler**? Dünya'da Nibiru'nun yaşadıklarını mı yaşayacak? Buraya ilk gelen olarak, son ayrılacak olan da kendisi miydi? Düşüncelerin kuşatması altında, Enki bir karar verdi: Nibiru'dan başlayarak, bugün Dünya'da yaşanan tüm olaylar ve kararları kayda geçirmeliydi ki gelecek nesiller için bir kılavuz olsun.

Kaderin tayin ettiği bir zamanda gelecek nesiller bu kaydı okusun, geçmişi hatırlasın ve gelecek için kehanet olarak anlasın. **Geçmişin geleceği olsun yargıç**! Nibiru'lu Anu'nun ilk oğlu **Enki'nin sözleri budur**.

On dördüncü tablet: Efendi Enki'nin sözleri, **Eridu'nun evlatlarından biri olan Udbar'ın oğlu baş yazıcı Endubsar tarafından büyük efendi Enki'nin ağzından çıktığı gibi, ne bir eksik, ne bir fazla yazıldı. Efendi Enki tarafından uzun ömürle kutsandım.**

TÜRKİYE
UFO
ARAŞTIRMA GRUBU
Ufo Research Group of Turkey